

รายงานฉบับสมบูรณ์

โครงการวิจัย

“การพัฒนาตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคเพื่อการวิเคราะห์ผลกระทบของ

นโยบายการเงิน, นโยบายการคลัง

และอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ”

(NIDA Macroeconomic Model for Analyze Monetary, Fiscal and

Exchange Rate Policies)

โดย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุทธนา เศรษฐปราโมทย์

คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ

เสนอ

สำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

บทคัดย่อ

รายงานฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบจำลองเศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ เพื่อใช้ในการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคไทยรายไตรมาส รวมถึงประเมินผลกระทบของนโยบายเศรษฐกิจที่สำคัญได้แก่ นโยบายการเงิน นโยบายการคลัง และอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ แบบจำลองที่ใช้ประกอบด้วยสมการพฤติกรรม (Behaviour Equations) จำนวน ๕๒ สมการ และสมการเอกลักษณ์ (Identities) จำนวน ๒๕ สมการ โดยสมการพฤติกรรมจะเป็นการประมาณค่าการเคลื่อนไหวของตัวแปรในระบบ ในขณะที่สมการเอกลักษณ์จะเป็นการระบุความเชื่อมโยงระหว่างตัวแปร

ผลการพยากรณ์ในปี ๒๕๕๖ จากแบบจำลองพบว่า แบบจำลองเศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์มีความแม่นยำใกล้เคียงกับค่าพยากรณ์ของ ธปท., สศค. และ สศช. ในตัวแปรที่สำคัญๆ ส่วนใหญ่ ได้แก่ อัตราการขยายตัวของ GDP อัตราเงินเฟ้อทั่วไป อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน และการบริโภคภาคเอกชน ทั้งในการพิจารณาความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์ทั้งปี ๒๕๕๕ และในการพิจารณาค่าพยากรณ์ล่วงหน้ารายไตรมาส ซึ่งแสดงถึงประสิทธิภาพในการพยากรณ์ของตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ และข้อมูลเกี่ยวกับความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์ตัวแปรต่างๆ นี้จะนำมาใช้ในการปรับปรุงตัวแบบในการศึกษาระยะต่อไป

ส่วนการประเมินผลกระทบจากนโยบายการเงิน นโยบายการคลัง และอัตราแลกเปลี่ยนฯ พบว่าผลจากการลดดอกเบี้ยทั้ง ๖ ครั้งในช่วงปลายปี ๒๕๕๔ ถึงต้นปี ๒๕๕๗ ส่งผลให้อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี ๒๕๕๕ และ ๒๕๕๖ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๒๒ และ ๐.๓๓ ตามลำดับ จากกรณีที่ไม่มีการผ่อนคลายเชิงนโยบายการเงิน ส่วนในปี ๒๕๕๖ ส่งผลต่ออัตราการขยายตัวในเพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๓๓ ดังนั้นหากไม่มีการลดดอกเบี้ยในช่วงปี ๒๕๕๔-๒๕๕๖ เศรษฐกิจในปี ๒๕๕๖ อาจจะขยายตัวเพียงร้อยละ ๒.๕ - ๒.๖ ซึ่งผลการคำนวณนี้แสดงถึงอิทธิพลของการลดดอกเบี้ยนโยบายการเงินต่อแนวโน้มเศรษฐกิจมหภาคของไทย ด้านนโยบายการคลังในปี ๒๕๕๖ ชะลอตัวลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๕ โดยเฉพาะในช่วงครึ่งหลังของปี ๒๕๕๖ ทำให้ผลต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจลดลงอย่างชัดเจน จากระดับร้อยละ ๑.๐๓ เป็น ๐.๙๓ แสดงถึงข้อจำกัดในการใช้นโยบายการคลังในการกระตุ้นเศรษฐกิจในปี ๒๕๕๗ เทียบกับในช่วง ๑-๒ ปีก่อนหน้านี้ สุดท้ายการประเมินผลจากอัตราแลกเปลี่ยนฯ ซึ่งแข็งค่าขึ้นรวดเร็วในไตรมาสที่ ๔ ปี ๒๕๕๓ ซึ่งเงินบาทแข็งค่าขึ้นร้อยละ ๕.๒ เทียบกับไตรมาสที่แล้ว ส่งผลให้การขยายตัวทางเศรษฐกิจในปีนั้นคิดเป็นร้อยละ -๐.๔๘ และส่งผลต่อเนื่องยังปี ๒๕๕๔ ซึ่งส่งผลให้การขยายตัวในปี ๒๕๕๔ ลดลงร้อยละ -๐.๓๓ ซึ่งแสดงถึงบทบาทของอัตราแลกเปลี่ยนฯ ที่มีต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจของไทย

สารบัญ

หน้า

บทที่ 1 บทนำ และวัตถุประสงค์งานวิจัย	1
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับพัฒนาการของตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคในประเทศไทย	3
บทที่ 3 ตัวแบบเศรษฐกิจที่ใช้ และประเด็นการปรับปรุง	8
บทที่ 4 การประมาณค่าตัวแบบ	26
บทที่ 5 ผลการพยากรณ์ปี 2556 และผลการพยากรณ์หน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	38
บทที่ 6 การวิเคราะห์ความแม่นยำของการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคปี 2556	56
บทที่ 7 การพยากรณ์เศรษฐกิจไทยปี 2557 และวิเคราะห์ปัจจัยความเสี่ยง	70
บทที่ 8 การวิเคราะห์สถานการณ์ (Scenario Analysis) ที่มีผลต่อแนวโน้มเศรษฐกิจปี 2557	74
บทที่ 9 ผลกระทบของนโยบายการเงินและนโยบายการคลังที่มีต่อเศรษฐกิจไทยในปี 2556	83
บทที่ 10 การส่งผ่านผลของการเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศต่อเศรษฐกิจมหภาค	87
บทที่ 11 สรุปการผลศึกษา	93
บรรณานุกรม	94
ภาคผนวก 1	
รายงานการวิเคราะห์ทิศทางเศรษฐกิจไทยและปัจจัยเสี่ยงในปี 2556 ครั้งที่ 1	95
ภาคผนวก 2	
รายงานการวิเคราะห์ทิศทางเศรษฐกิจไทยและปัจจัยเสี่ยงในปี 2556 ครั้งที่ 2	104
ภาคผนวก 3	
รายงานการวิเคราะห์ทิศทางเศรษฐกิจไทยและปัจจัยเสี่ยงในปี 2556 ครั้งที่ 3	111
ภาคผนวก 4	
รายงานการวิเคราะห์ทิศทางเศรษฐกิจไทยและปัจจัยเสี่ยงในปี 2556 ครั้งที่ 4	121
ภาคผนวก 5	
รายงานการประชุมสัมมนาและการเผยแพร่ผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคด้วยตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	132

บทที่ 1

บทนำ

ในการวิเคราะห์เศรษฐกิจมหภาคและประเด็นปัญหาปัจจุบัน (Current issues) นอกจากจะมีวัตถุประสงค์เพื่อการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคและวิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยงต่างๆ แล้ว การประเมินแนวนโยบายเศรษฐกิจมหภาคที่เหมาะสมได้แก่ นโยบายการเงิน นโยบายการคลัง และแนวโน้มอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ก็เป็นประเด็นที่ได้รับความสนใจจากสาธารณชนโดยทั่วไป ถึงแม้ว่าปัจจุบันจะมีการนำเสนอการพยากรณ์ตัวแปรเศรษฐกิจมหภาคที่สำคัญ (เช่น อัตราการขยายตัวของรายได้ประชาชาติ อัตราเงินเฟ้อ) โดยหน่วยงานต่าง ๆ ของภาครัฐ เช่น ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.) และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) อย่างสม่ำเสมอ แต่หน่วยงานต่าง ๆ ข้างต้นล้วนแต่มีข้อจำกัดในการวิเคราะห์ผลกระทบเชิงนโยบาย เนื่องจากหน่วยงานเหล่านี้มีบทบาทในการกำหนดนโยบายทั้งโดยตัวเองหรือให้คำปรึกษากับรัฐบาลในการกำหนดนโยบาย¹ ดังนั้นจึงทำให้เกิดข้อจำกัดในการวิเคราะห์และเผยแพร่ผลกระทบของนโยบายเหล่านี้สู่สาธารณชน เช่น ธปท.ไม่สามารถเผยแพร่ค่าพยากรณ์ทิศทางอัตราดอกเบี้ย และทิศทางอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ในอนาคตที่คาดว่าจะเป็นไปได้เนื่องจากเป็นผู้ดูแลในการกำหนดนโยบายการเงินและดูแลเสถียรภาพอัตราแลกเปลี่ยนฯ หรือกระทรวงการคลังมีความอ่อนไหวในการเผยแพร่แนวโน้มของดุลการคลังและหนี้สาธารณะในกรณีแนวโน้มนี้ไม่สอดคล้องกับนโยบายการคลังของรัฐบาล

ดังนั้น สถาบันการศึกษาซึ่งไม่มีข้อจำกัดด้านการกำหนดนโยบายเศรษฐกิจด้วยตัวเอง และมีการเรียนการสอนและการวิจัยอย่างต่อเนื่องทำให้เกิดการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการวิเคราะห์และพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาค จึงมีบทบาทสำคัญในการวิเคราะห์ผลกระทบเชิงนโยบายควบคู่กับการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาค ภายใต้พื้นฐานของหลักวิชาการที่เหมาะสม ที่ผ่านมา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาของรัฐที่เน้นการวิจัยได้พัฒนาตัวแบบเศรษฐกิจมหภาค และได้มีการเผยแพร่ผลการศึกษาและผลการพยากรณ์ผ่านช่องทางต่างๆ เป็นประจำทุกไตรมาสอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ช่วงไตรมาสที่ 4 ปี 2554 ถึงปัจจุบัน² โดยในการเผยแพร่ผลการพยากรณ์ในแต่ละครั้งถือเป็นการให้ข้อมูลกับสาธารณะอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับทิศทางเศรษฐกิจมหภาคและผลกระทบเชิงนโยบายต่างๆ

การพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคและการวิเคราะห์ผลกระทบเชิงนโยบายจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน เพื่อให้การวิเคราะห์มีความถูกต้องทันกับเหตุการณ์ทางเศรษฐกิจซึ่งเปลี่ยนแปลงไป ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องมีการปรับปรุงฐานข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ให้มีความทันสมัยอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้น จึงต้องมีการรวบรวมข้อมูลตัวแปรต่างๆ ทางเศรษฐกิจมหภาคทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากหนึ่ง ตัวแบบเศรษฐกิจที่ใช้ในการวิเคราะห์ก็จำเป็นต้องปรับปรุงทั้งการประมาณค่าสมการที่มีอยู่แล้วตามข้อมูลใหม่ หรือการปรับเพิ่ม-ลดสมการที่มีอยู่เดิมเพื่อให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันสอง ในการคำนวณผลการพยากรณ์ ก็จำเป็นต้องใช้ข้อมูลเศรษฐกิจมหภาคที่เกี่ยวข้องอย่างครบถ้วนและทันสมัย สามเพื่อ

¹ ธปท. มีบทบาทในการกำหนดนโยบายการเงินผ่านคณะกรรมการนโยบายการเงิน ส่วน สศค.และ สศช. มีบทบาทในการให้ข้อมูลและคำปรึกษากับคณะรัฐมนตรีในการกำหนดนโยบายการคลัง

² ดูรายละเอียดใน รายงานการประชาสัมพันธ์และการเผยแพร่ผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคด้วยตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ โครงการ “การพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคและวิเคราะห์ผลกระทบเชิงนโยบายโดยตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์,” 2556.

เป็นแนวทางในการปรับปรุงตัวแบบให้สามารถใช้งานดีขึ้นในอนาคตและปรับปรุงจุดอ่อนของตัวแบบฯ จำเป็นต้องมีการติดตามผลการพยากรณ์ที่ผ่านมาเพื่อวิเคราะห์ความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้น ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ในการปรับปรุงตัวแบบระยะต่อไป และสุดท้าย การดูแลรักษาและปรับปรุงตัวแบบที่มีอยู่ให้ดำรงอยู่อย่างต่อเนื่องจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของตัวแบบในการวิเคราะห์ให้มากขึ้นอีกด้วย

ดังนั้นวัตถุประสงค์ของการวิจัยนี้ได้แก่

- i) พัฒนาตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ให้มีความต่อเนื่อง
- ii) พยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคของไทย และวิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยง
- iii) ประเมินผลของนโยบายการเงิน นโยบายการคลัง และแนวโน้มอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา

ต่างประเทศ

โดยองค์ประกอบของรายงานฉบับนี้ประกอบด้วย บทที่ 1 จะเป็นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับที่มา และความสำคัญของโครงการ และวัตถุประสงค์ของการศึกษา ต่อมาในบทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับพัฒนาการของตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคในประเทศไทย บทที่ 3 และ 4 อธิบายลักษณะตัวแบบเศรษฐกิจมิติที่ใช้และประเด็นการปรับปรุง และการประมาณค่าตัวแบบตามลำดับ ต่อมาในบทที่ 5 แสดงผลการพยากรณ์ปี 2556 และผลการพยากรณ์ของหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง และบทที่ 6 การวิเคราะห์ความแม่นยำของการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคปี 2556 ส่วนบทที่ 7 เป็นการพยากรณ์เศรษฐกิจไทยในปี 2557 และวิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยง ต่อไปบทที่ 8 การวิเคราะห์สถานการณ์ (Scenario Analysis) ที่มีผลต่อแนวโน้มเศรษฐกิจปี 2557 และบทที่ 9 ผลกระทบของนโยบายการเงินและนโยบายการคลังที่มีต่อเศรษฐกิจไทยในปี 2556 จากนั้นบทที่ 10 การส่งผ่านผลของการเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศต่อเศรษฐกิจมหภาค และสรุปการผลศึกษาในบทที่ 11

บทที่ 2

พัฒนาการของตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคในประเทศไทย

ในบทนี้จะทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคในประเทศไทยเพื่อแสดงพัฒนาการของการจัดทำตัวแบบเศรษฐกิจมหภาค โดยครอบคลุมตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคที่มีการพัฒนาและนำไปใช้ประโยชน์อย่างต่อเนื่องได้แก่ ธนาคารแห่งประเทศไทย (Bank of Thailand's Macroeconometric Model – BOTMM) สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง และ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งตัวแบบเหล่านี้มีการพัฒนาเพื่อการใช้เป็นเครื่องมือประกอบการตัดสินใจเชิงนโยบาย

2.1 ตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของธนาคารแห่งประเทศไทย (Bank of Thailand's Macroeconometric Model – BOTMM)

ที่ผ่านธนาคารแห่งประเทศไทยมีการพัฒนาและเผยแพร่ตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคสู่สาธารณะในรายงานแนวโน้มเงินเฟ้อ (Inflation Report) รายไตรมาสในช่วงระหว่างปี 2543 ถึงปี 2552³ โดยพัฒนาการของตัวแบบของธนาคารแห่งประเทศไทยเกิดขึ้นพร้อมกับการดำเนินนโยบายการเงินแบบเป้าหมายเงินเฟ้อโดยการใช้การปรับอัตราดอกเบี้ยนโยบายการเงินเพื่อส่งผ่านผลไปยังภาคการเงินและภาคเศรษฐกิจจริง เพื่อรักษาเสถียรภาพของราคาให้เป็นไปตามเป้าหมาย โดยการเผยแพร่ผลการพยากรณ์ตัวแปรทางเศรษฐกิจที่สำคัญ เช่น ภาวะเงินเฟ้อ และอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และวิเคราะห์ผลกระทบจากปัจจัยภายนอกต่าง ๆ เช่น ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ โดยผลการพยากรณ์และวิเคราะห์นี้มีการเผยแพร่ในรายงานแนวโน้มเงินเฟ้อเพื่อสื่อสารทิศทางของเศรษฐกิจและเหตุผลการตัดสินใจเชิงนโยบายแก่สาธารณะ ซึ่งการรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคที่ใช้ในการวิเคราะห์ในรายงานแนวโน้มเงินเฟ้อแสดงถึงความสำคัญของตัวแบบนี้ที่มีต่อการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคและปัจจัยเสี่ยง ซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจเชิงนโยบายการเงินของธนาคารแห่งประเทศไทย

โครงสร้างของตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของธนาคารแห่งประเทศไทย (BOTMM) เป็นระบบสมการที่ประมาณความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่สำคัญในภาคเศรษฐกิจต่างๆ ในระยะยาวและกลไกการปรับตัวระยะสั้นโดยใช้สมการ Error-Correction Model โดยประกอบด้วย 25 สมการเชิงพฤติกรรม (Behavioral Equations) และ 41 สมการเอกลักษณ์ (Identities) ลักษณะการวางโครงสร้างของตัวแบบจะเน้นที่การส่งผ่านของอัตราดอกเบี้ยนโยบาย (อัตราดอกเบี้ยซื้อคืนพันธบัตร 1 วัน - RP1) ต่อการเปลี่ยนแปลงในอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก (3-months deposit rate) อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ (MLR) ปริมาณเงิน และมูลค่าสินทรัพย์ในตลาดเงิน ผลจากการเปลี่ยนแปลงในภาคการเงินเหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อภาคเศรษฐกิจจริง ผ่านการบริโภคและการลงทุนของภาคเอกชน ซึ่งการเปลี่ยนแปลงในอุปสงค์มวลรวมนี้อาจมีผลต่อการปรับตัวของระดับราคา และแรงกดดันต่อภาวะเงินเฟ้อภายในประเทศ นอกจากนี้โครงสร้างตัวแบบยังมีการวิเคราะห์ผลกระทบของตัวแปร

³ แบบจำลองเศรษฐกิจมหภาคของธนาคารแห่งประเทศไทย (Bank of Thailand's Macroeconometric Model (BOTMM) เผยแพร่ในภาคผนวกของรายงานแนวโน้มเงินเฟ้อรายไตรมาส เป็นประจำทุกไตรมาสตั้งแต่มกราคมปี 2543 ถึงรายงานประจำไตรมาสที่ 2 ปี 2551 และตั้งแต่มกราคมปี 2551 เป็นต้นไปไม่มีการเผยแพร่ตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคที่ใช้ในการวิเคราะห์และพยากรณ์เศรษฐกิจอีกต่อไป

ภายนอก (Exogenous variables) ซึ่งส่งผลกระทบต่อแรงกดดันของภาวะเงินเฟ้อ เช่น ราคาน้ำมันในตลาดโลก ราคาผลผลิตการเกษตรที่สำคัญในตลาดโลก และอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงในระดับราคานี้จะส่งผลต่อการคาดการณ์อัตราเงินเฟ้ออันจะมีผลย้อนกลับมายังภาคเศรษฐกิจจริง จุดเด่นของตัวแบบที่สำคัญคือการวิเคราะห์โครงสร้างของระดับราคาที่มีความละเอียด ครอบคลุมดัชนีราคาประเภทต่าง ๆ และเน้นการอธิบายกลไกการส่งผ่านของนโยบายการเงิน จากอัตราดอกเบี้ยนโยบายมายังภาคเศรษฐกิจจริงผ่านช่องทางต่าง ๆ เช่น ตลาดการเงินในประเทศ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ เป็นต้น ดังนั้นตัวแบบนี้จึงมีความเหมาะสมในการใช้พยากรณ์และวิเคราะห์แนวโน้มเศรษฐกิจในช่วง 1 ถึง 8 ไตรมาสล่วงหน้า ซึ่งเป็นช่วงที่นโยบายการเงินส่งผ่านผลกระทบไปยังตัวแปรต่างๆ ทางเศรษฐกิจมหภาคได้

ในปี 2552 ธนาคารแห่งประเทศไทยได้มีการเพิ่มเติมตัวแบบในการวิเคราะห์และพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคเพื่อเป็นเครื่องมือเสริมซึ่งกันและกัน โดยมีแบบจำลองที่เกี่ยวข้องได้แก่ แบบจำลองเศรษฐกิจมหภาค (BOTMM) ซึ่งมีแบบจำลองเสริม (Satellite Models)⁴ ประกอบด้วย แบบจำลองงบการเงินภาคธุรกิจ i) ซึ่งวิเคราะห์รายได้ ต้นทุน กำไร สินทรัพย์ หนี้สิน และความสามารถในการชำระหนี้ของภาคธุรกิจ และ ii) แบบจำลองงบการเงินภาคครัวเรือน ซึ่งใช้ในการวิเคราะห์หนี้สินภาคครัวเรือนและความสามารถในการชำระหนี้ ซึ่งตัวแบบเสริมทั้งสองนี้ช่วยในการวิเคราะห์ภาระหนี้สินของระบบการเงิน ซึ่งมีผลต่อเสถียรภาพของระบบการเงิน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการตัดสินใจด้านนโยบายการเงินของธนาคารแห่งประเทศไทย

นอกจากนี้ในปี 2552 ธปท. ยังมีการพัฒนาแบบจำลองเศรษฐกิจทั้งโครงสร้างขนาดเล็ก (Small semi-structural model)⁵ ซึ่งมีพื้นฐานจากแนวคิด New Keynesian เพื่อใช้อธิบายพลวัตของตัวแปรที่สำคัญในการดำเนินนโยบายการเงินและนโยบายอัตราแลกเปลี่ยนของ ธปท. ได้แก่ ช่องว่างผลิต อัตราเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ยนโยบาย อัตราแลกเปลี่ยน และดุลบัญชีเดินสะพัด โดยวัตถุประสงค์ของแบบจำลองนี้คือเพื่อวิเคราะห์ผลกระทบของตัวแปรต่างๆ ซึ่งมีผลต่อตัวแปรหลักในระบบเศรษฐกิจทั้งห้าตัว เพื่อให้การวิเคราะห์ทำได้รวดเร็วเนื่องจากโครงสร้างตัวแบบมีขนาดเล็ก

ส่วนแบบจำลอง Dynamic Stochastic General Equilibrium (DSGE)⁶ ได้พัฒนาบนพื้นฐานของทฤษฎีการเติบโตทางเศรษฐกิจและวัฏจักรธุรกิจ โดยใช้หลักการของดุลยภาพทั่วไปในการวิเคราะห์ ซึ่งการวิเคราะห์โดยใช้แบบจำลอง DSGE มีจุดเด่นที่ความยืดหยุ่นในการสร้างแบบจำลองโดยไม่ต้องอ้างอิงค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้จากการประมาณค่าทางเศรษฐกิจซึ่งอาจมีปัญหาความจำกัดและคุณภาพของข้อมูล รวมถึงปัญหาการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างที่อาจเกิดขึ้น และสามารถอธิบายความสัมพันธ์เชิงพลวัตระหว่างตัวแปรต่างๆ โดยเฉพาะการวิเคราะห์การคาดการณ์ของภาคครัวเรือนและธุรกิจซึ่งมีผลต่อการบริโภคและการลงทุน ซึ่งแบบจำลองอื่นๆ มีปัญหาด้านข้อจำกัดของข้อมูลในการประมาณค่าความสัมพันธ์และการคาดการณ์นี้

ดังนั้น กล่าวโดยสรุป การพัฒนาแบบจำลองของธนาคารแห่งประเทศไทยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการวิเคราะห์เชิงนโยบายที่เกี่ยวข้องได้แก่ นโยบายการเงิน นโยบายอัตราแลกเปลี่ยน และนโยบายเสถียรภาพเศรษฐกิจ ซึ่งในแบบจำลองเหล่านี้ แบบจำลองที่ใช้ในการพยากรณ์แนวโน้มเศรษฐกิจในระยะสั้นถึงปานกลาง

⁴ แบบจำลองเสริมทั้งสองแบบจำลองนี้มีการเผยแพร่ในรายงานแนวโน้มเงินเฟ้อรายไตรมาส ซึ่งมีการเผยแพร่ครั้งสุดท้ายในไตรมาสที่ 2 ปี 2551

⁵ ดูรายละเอียดในรายละเอียดใน Pongsaparn (2008). "A Small Semi-structural Model for Thailand: Construction and Applications". Discussion paper, Bank of Thailand.

⁶ ดูรายละเอียดใน รายละเอียดใน Tanboon (2008). "The Bank of Thailand Structural Model for Policy Analysis". Discussion paper, Bank of Thailand.

(1 ถึง 8 ไตรมาสล่วงหน้า) ได้แก่แบบจำลอง BOTMM ซึ่งใช้การประมาณค่าทางเศรษฐกิจมิติโดยสมการ Error-Correction Model เป็นเครื่องหลักซึ่งมีความเหมาะสมในการพยากรณ์และวิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยงเชิงนโยบายต่างๆ โดยเฉพาะการวิเคราะห์กลไกการส่งผ่านนโยบายการเงิน วิเคราะห์แรงกดดันต่อเงินเฟ้อ และทิศทางการขยายตัวของเศรษฐกิจมหภาคซึ่งเป็นเป้าหมายหลักของการดำเนินนโยบายการเงิน

2.2 ตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.)

สำนักงานเศรษฐกิจการคลังเป็นมีหน่วยงานที่มีการพัฒนาและใช้งานตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคอย่างต่อเนื่อง เพื่อวัตถุประสงค์ในการติดตามภาวะเศรษฐกิจ พยากรณ์แนวโน้ม และประเมินผลจากปัจจัยเสี่ยงต่างๆ เพื่อให้คำแนะนำแก่รัฐบาลในการดำเนินนโยบายการคลังและนโยบายที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจอื่นๆ โดยการพัฒนาตัวแบบจะมีการดำเนินการร่วมกับสถาบันวิจัยนโยบายเศรษฐกิจการคลัง โดยตัวแบบพื้นฐานมีการพัฒนาในปี 2549 โดยลักษณะเด่นของตัวแบบมุ่งเน้นการเชื่อมโยงนโยบายการคลังกับผลกระทบต่อภาคการเงินและต่อระบบเศรษฐกิจ นอกจากนี้ตัวแบบยังมุ่งเน้นในการพยากรณ์ภาวะเศรษฐกิจในระยะสั้นถึงระยะกลาง และการทดสอบนโยบายการคลังเป็นหลัก โดยมีรายละเอียดทั้งในด้านรายรับ รายจ่าย และการชดเชยการขาดดุลของรัฐ ในการทดสอบนโยบายของรัฐสามารถทำได้โดยการกำหนดค่าของตัวแปรภายนอกของตัวแบบใหม่ โดยตัวแบบประกอบด้วยตัวแปรภายนอก 55 ตัวแปร ประกอบด้วยตัวแปรภายนอกประเภทนโยบายของรัฐ 30 ตัวแปร และตัวแปรภายนอกที่ไม่เกี่ยวกับนโยบายของรัฐ 25 ตัวแปรโดยจุดเด่นของตัวแบบนี้จะมุ่งเน้นที่ภาคการคลัง ทั้งด้านรายรับจากภาษี และรายจ่ายของภาครัฐบาล ซึ่งมีการวิเคราะห์แยกรายละเอียดตามประเภทของภาษีและรายจ่าย

ลักษณะเด่นอีกประการของตัวแบบนี้คือมีการคำนวณผลโดยใช้โปรแกรม Spreadsheet ที่เชื่อมโยงกับ Microsoft Excel เพื่อประโยชน์ในการเทียบเคียงและปรับปรุงผลการพยากรณ์ที่ได้กับข้อมูลตัวชี้นำเศรษฐกิจ (leading economic indicator) ที่สามารถจัดเก็บและแสดงผลในรูป Spreadsheet อย่างไรก็ตามตัวแบบนี้ไม่ได้มีการเผยแพร่สู่สาธารณะอย่างต่อเนื่องเหมือนกันกรณีของธนาคารแห่งประเทศไทย⁷ โดยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาของตัวแบบล่าสุดมีการปรับปรุงตัวแบบภายใต้โครงการแบบจำลองเศรษฐกิจมหภาคอย่างบูรณาการ⁸ โดยได้มีการพัฒนาตัวแบบเพิ่มเติมได้แก่ i) แบบจำลองพื้นฐาน ii) แบบจำลองผลผลิตศักยภาพ iii) แบบจำลองดุลยภาพทั่วไป (CGE) และ iv) แบบจำลองเศรษฐกิจรายจังหวัด (GPP) ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

โดยแบบจำลองพื้นฐานมีการพัฒนาโดยปรับปรุงประเทศคู่ค้าที่สำคัญในภาคการค้าระหว่างประเทศไทยในกลุ่ม กัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม (CLMV) เพื่อเติมส่วนของรายได้ภาครัฐ ส่วนแบบจำลองผลผลิตศักยภาพเป็นตัวแทนของภาคการผลิตมีการพัฒนาให้มีความเชื่อมโยงกับแบบจำลองพื้นฐานผ่านช่องว่างผลผลิต (Output gap) ซึ่งมีผลต่อชั่วโมงการทำงานและราคาสินค้า ซึ่งตัวแบบมีการแบ่งสาขาการผลิตออกเป็น 16 สาขาผลิตระดับศักยภาพของประเทศ โดยอยู่บนพื้นฐานของ Growth accounting approach ข้อมูลที่ใช้ในการประมาณค่าที่สำคัญประกอบด้วยรายงานสำรวจภาวะการทำงานของประชากร

⁷ รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับตัวแบบดั้งเดิมของสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง สามารถดูได้จาก ราเชนทร์ ชินทยรังสรรค์ และคณะ “ตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของประเทศไทย”, รายงานการวิจัย, สำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2550.

⁸ รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับแบบจำลองเศรษฐกิจมหภาคอย่างบูรณาการได้จาก เอกสารประกอบการสัมมนาวิชาการ “การประเมินผลกระทบทางเศรษฐกิจจากการดำเนินนโยบายและมาตรการของรัฐโดยใช้แบบจำลองเศรษฐกิจมหภาคอย่างบูรณาการ” โดย สถาบันวิจัยนโยบายเศรษฐกิจการคลัง, 16 กันยายน 2557.

(Labor force survey: LFS) ซึ่งแสดงปัจจัยแรงงานในแต่ละสาขาการผลิต ส่วนปัจจัยทุนจะใช้ข้อมูลจากรายงานสต็อกทุนรายปีของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ในการวัดมูลค่าการใช้งานของปัจจัยทุน (Capital service) และค่าเสื่อมของสต็อกทุน (Capital stock depreciation) ซึ่งสมการที่ใช้ในการคำนวณผลผลิตศักยภาพแสดงได้ดังนี้

$$Y_t = F(K_t L_t A_t) = Util_t^\alpha \cdot A_t \cdot K_t^\alpha \cdot L_t^{1-\alpha} = H_t \cdot (Y_t / H_t) = H_t \cdot Util_t^\beta \cdot A_t \cdot (K_t / H_t)^\alpha \cdot (L_t / H_t)^{1-\alpha}$$

โดยที่ Y แทนระดับผลผลิต K แทนปัจจัยทุน L แทนจำนวนแรงงาน H แทนจำนวนชั่วโมงการทำงานจริง A แทน Total Factor Productivity, Util แทน อัตราการใช้กำลังการผลิต (Capacity Utilization)

ซึ่งผลการใช้แบบจำลองนี้ในการวิเคราะห์แนวโน้มการเติบโตของผลผลิตศักยภาพของไทยว่าพบว่าผลผลิตศักยภาพมีแนวโน้มเติบโตร้อยละ 4.2 แต่ผลจากโครงการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน 2.4 ล้านล้านบาทของรัฐบาลจะช่วยเพิ่มระดับผลผลิตศักยภาพเป็นร้อยละ 4.5 ถึง 5.0 ตามข้อสมมุติเกี่ยวกับจำนวนเงินใหม่ที่ใช้ในการลงทุน

ส่วนแบบจำลองดุลยภาพทั่วไป ทางสถาบันวิจัยนโยบายเศรษฐกิจการคลังได้พัฒนาขึ้นมาเพื่อเสริมการวิเคราะห์จากแบบจำลองพื้นฐานที่มีประมาณค่าโดยวิธีการทางเศรษฐมิติ โดยโครงสร้างประกอบด้วยภาคการผลิต 42 สาขา ประเภทแรงงาน 3 ประเภทจัดแบ่งตามฝีมือแรงงาน ปัจจัยทุน ภาคครัวเรือน 5 กลุ่มตามระดับรายได้ ภาคธุรกิจ รัฐบาลและต่างประเทศ ส่วนแบบจำลองผลผลิตรายจังหวัด (GPP) มีการพัฒนาโดยเชื่อมโยงด้านอุปทานจากภาคการผลิตและอุปสงค์โดยแบ่งข้อมูลออกเป็นรายจังหวัด ซึ่งแบบจำลองนี้ได้มีประยุกต์ใช้ในการประมาณผลกระทบจากการปรับขึ้นภาษีมูลค่าเพิ่มต่อเศรษฐกิจไทยทั้งในภาพรวมและในรายจังหวัด ปัจจุบันแบบจำลองดุลยภาพทั่วไปและแบบจำลองผลผลิตรายจังหวัด ของสถาบันวิจัยเศรษฐกิจการคลัง ยังอยู่ระหว่างการพัฒนาจึงยังไม่มีรายละเอียดของแบบจำลองเผยแพร่สู่สาธารณะ

2.3 ตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) เป็นหน่วยงานรัฐที่มีบทบาทสำคัญในการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาของชาติในระยะยาว ดังนั้นการพัฒนาแบบจำลองที่ใช้จึงมีพัฒนาการเพื่อให้ตอบโจทย์เพื่อใช้เครื่องมือในการกำหนดแผนการพัฒนาและยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นสำคัญ แบบจำลองที่ใช้ที่ผ่านมามีการพัฒนาทั้งแบบจำลองที่มีลักษณะเป็นแบบจำลองเศรษฐกิจ⁹ แต่ต่อมาได้มีการปรับปรุงไปใช้แบบจำลองที่มีลักษณะเป็นแบบจำลองดุลยภาพทั่วไป (CGE) อย่างไรก็ตามแบบจำลองนี้ไม่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะ ดังนั้น จึงอ้างอิงแบบจำลองดุลยภาพทั่วไปที่ปรับปรุงในรายงานการวิจัย “การเปิดเสรีทางการค้าภายใต้มาตรการขดเซยรายได้ของภาครัฐ” ซึ่งจัดทำโดย สศช. และใช้แบบจำลองดุลยภาพทั่วไปในการวิเคราะห์

แบบจำลองดุลยภาพทั่วไปของสศช. ในรายงานการวิจัย “การเปิดเสรีทางการค้าภายใต้มาตรการขดเซยรายได้ของภาครัฐ” ตั้งอยู่บนพื้นฐานของทฤษฎีการเติบโตทางเศรษฐกิจของ Solow-Swan โดย

⁹ ดูรายละเอียดแบบจำลองเศรษฐกิจของสศช. ใน ราเชนทร์ ชินหัยรังสรรค์ และคณะ “ตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของประเทศไทย”, รายงานการวิจัย, สำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2550.

ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบหลักได้แก่ โครงสร้างพฤติกรรมหน่วยเศรษฐกิจ โครงสร้างสมการภาษี โครงสร้างดุลยภาพเศรษฐกิจโลก พลวัตการลงทุน และ การวัดสวัสดิการสังคม โดยภาคการผลิตประกอบด้วยสาขาการผลิต 79 สาขา และ 3 ขั้นตอนการผลิตได้แก่ การผลิตมูลค่าเพิ่ม การผลิตสินค้าขั้นกลาง และการผลิตผลผลิตส่วนภาคครัวเรือนมีการแบ่งตามรายได้เป็น 10 กลุ่ม ซึ่งจะเห็นได้ว่าแบบจำลองนี้มีรายละเอียดของสาขาการผลิตและครัวเรือนที่ครอบคลุมกว่าแบบจำลองของ สศช. รวมถึงมีการพิจารณาสวัสดิการสังคม ดังนั้น จึงเหมาะสมกับการนำมาใช้ในการวางแผนและยุทธศาสตร์การพัฒนาของประเทศซึ่งต้องลงรายละเอียดเป็นรายสาขาการผลิต และวิเคราะห์ผลกระทบต่อครัวเรือนกลุ่มต่างๆ อย่างเหมาะสม¹⁰

นอกจากแบบจำลองเศรษฐกิจมหภาคของ สามหน่วยงานข้างต้นยังมีหน่วยงานวิจัยอิสระและสถาบันการศึกษาที่มีการพัฒนาแบบจำลองเศรษฐกิจมหภาค อาทิเช่น มหาวิทยาลัยหอการค้า สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เพื่อประโยชน์ในการวิจัยเชิงวิชาการ ซึ่งรายละเอียดของแบบจำลองเหล่านี้ได้มีการนำเสนอในรายการการวิจัยตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของประเทศไทย และรายการการวิจัยตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของประเทศไทยระยะที่ 2 โดยปัจจุบันยังไม่มีข้อมูลรายงานการปรับปรุงและพัฒนาแบบจำลองของหน่วยงานเหล่านี้

¹⁰ รายละเอียดของแบบจำลองดุลยภาพทั่วไปของ สศช. ดูได้ใน วิษณุยุทธ บุญชิต “การเปิดเสรีทางการค้าภายใต้มาตรการเขตเศรษฐกิจพิเศษของภาครัฐ” รายงานการวิจัย, สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2553)

บทที่ 3

ตัวแบบเศรษฐกิจที่ใช้ และประเด็นการปรับปรุง

ในบทนี้จะกล่าวถึงตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (NIDA's Quarterly Macroeconometric Model) ซึ่งพัฒนาในปี 2550 และมีการปรับปรุงตัวแบบในปี 2554 โดยลักษณะพื้นฐาน, องค์ประกอบของตัวแบบสามารถแสดงได้ดังนี้

3.1 ลักษณะพื้นฐานและโครงสร้างของตัวแบบ

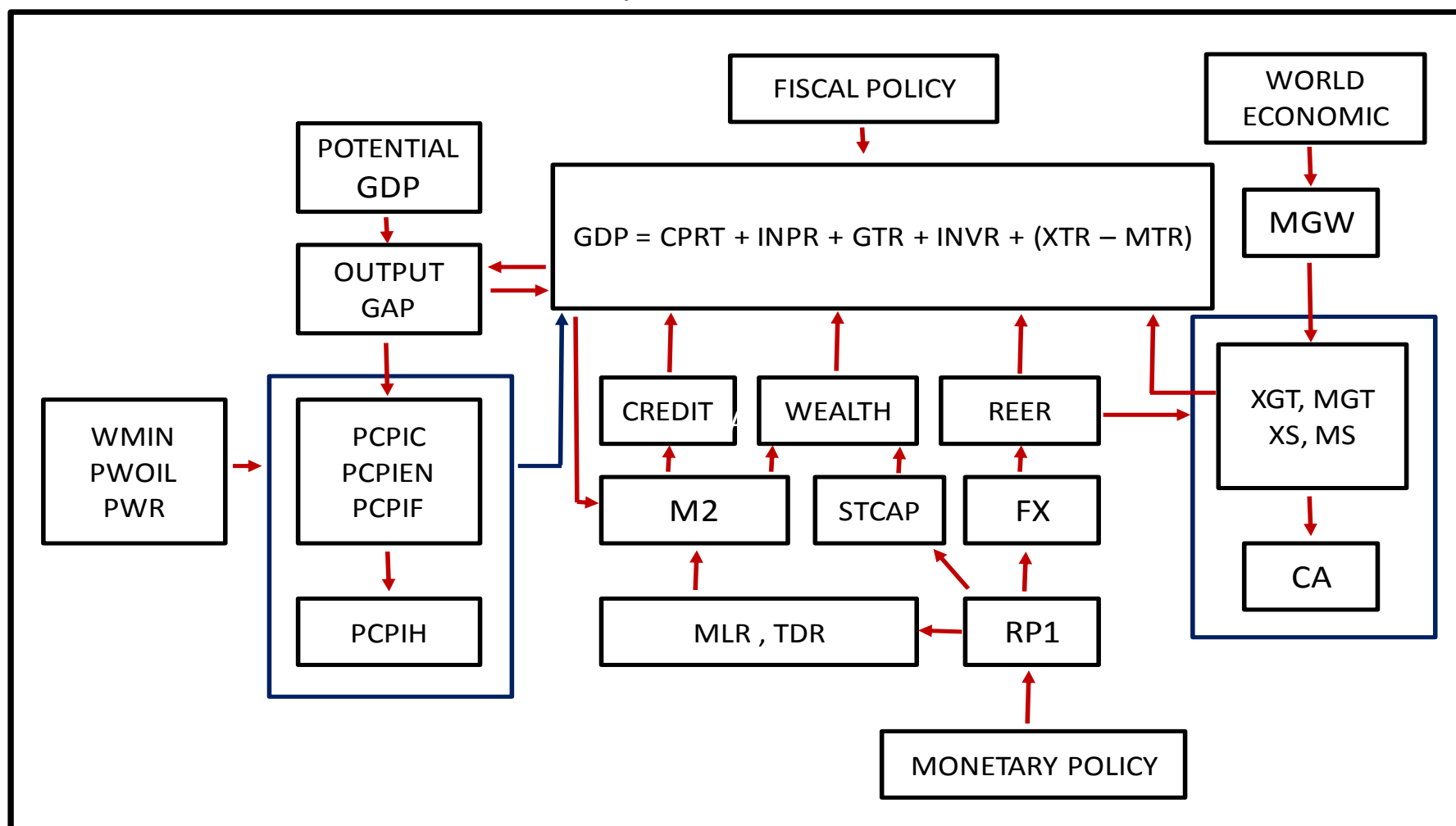
ลักษณะของตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (NIDA's Quarterly Macroeconometric Model) จะเน้นความสำคัญของอุปสงค์มวลรวมในการกำหนดผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศตามแนวทางการวิเคราะห์แบบ Keynesian ส่วนปัจจัยด้านอุปทานจะแทนด้วยระดับผลผลิตตามศักยภาพ (Potential Output) ซึ่งจะส่งผลต่อเศรษฐกิจมหภาคผ่านการกำหนดช่องว่างการผลิต (Output Gap) และจะเป็นตัวสะท้อนความสัมพันธ์ระหว่างอุปสงค์และอุปทานในการกำหนดระดับผลผลิตมวลรวมภายในประเทศ และระดับราคา

องค์ประกอบของตัวแบบประกอบด้วยภาคเศรษฐกิจหลัก 6 ภาคได้แก่

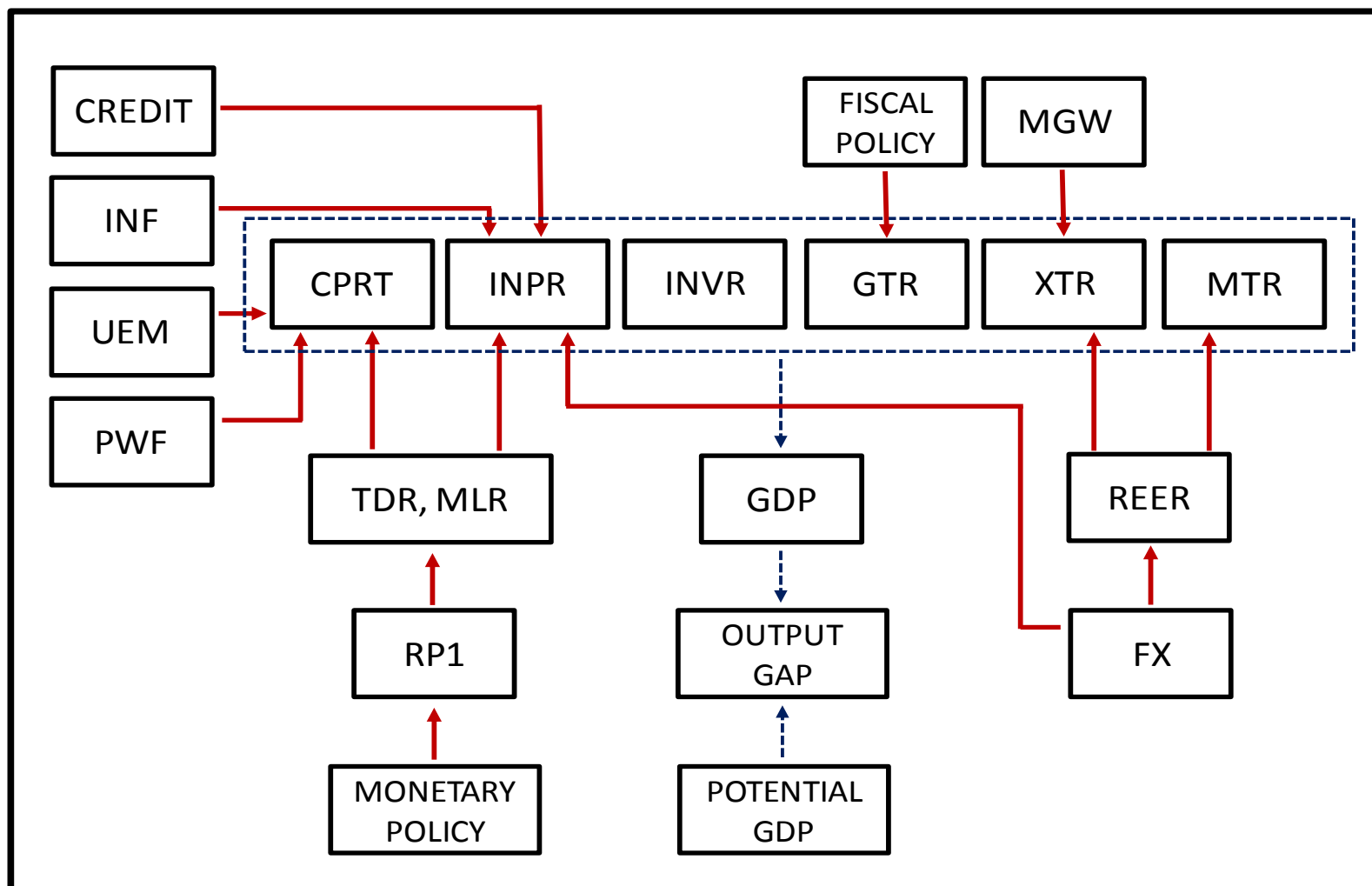
- i) การใช้จ่ายภายในภาคเอกชนและรัฐบาล
- ii) ระดับราคาสินค้า
- iii) ตลาดการเงินภายในประเทศ และอัตราดอกเบี้ย
- iv) ตลาดการเงินระหว่างประเทศ
- v) การค้าระหว่างประเทศและดุลบัญชีเดินสะพัด
- vi) รายได้ประชาชาติและช่องว่างการผลิต

โดยแผนภาพความสัมพันธ์ภายในตัวแบบเศรษฐกิจมหภาค ซึ่งแสดงถึงความเชื่อมโยงระหว่างตัวแปรในแต่ละภาคเศรษฐกิจและระหว่างภาคเศรษฐกิจแสดงในรูปที่ 3.1 – 3.6 ดังต่อไปนี้

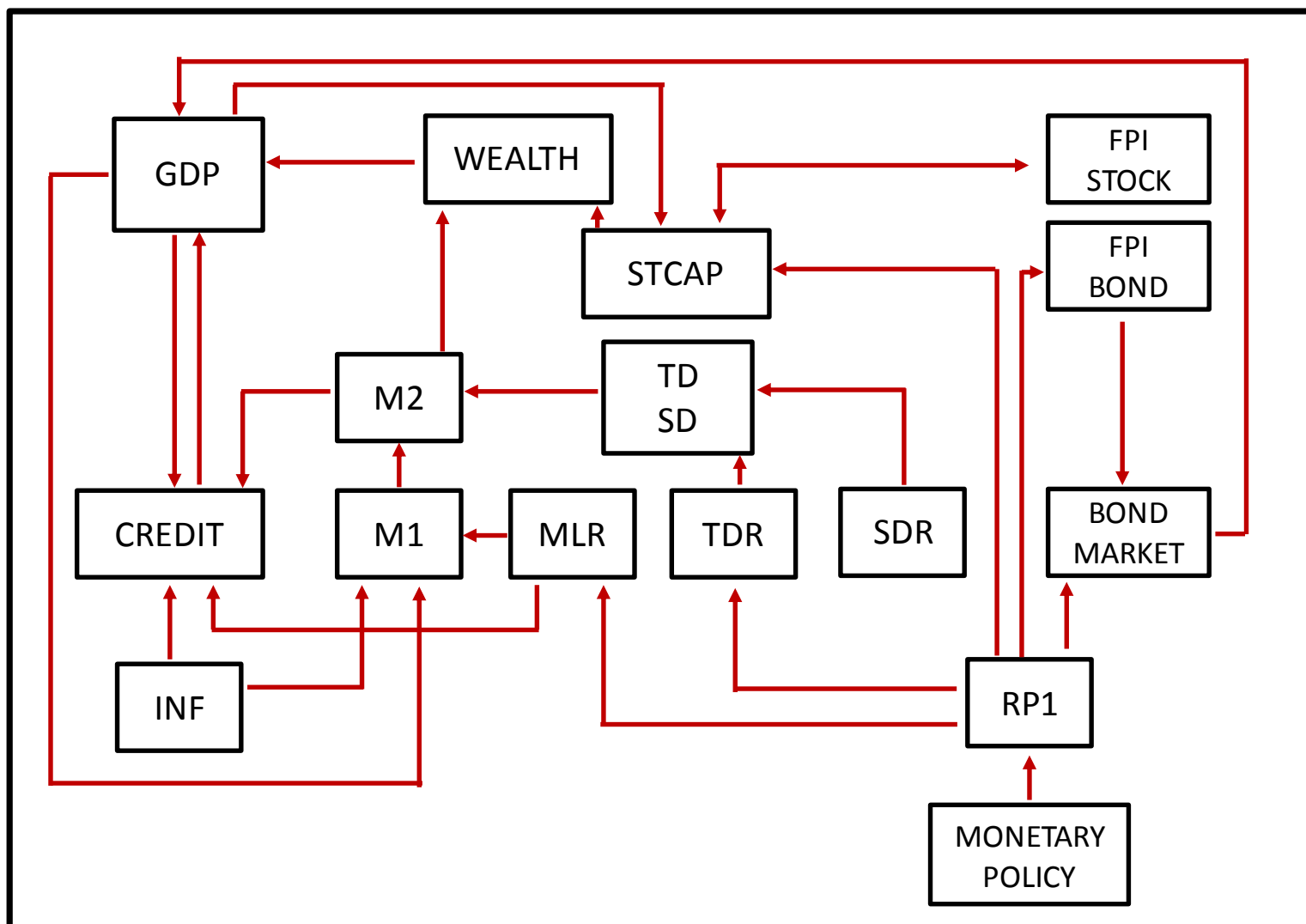
รูปที่ 3.1 แผนภาพของตัวแบบรวม

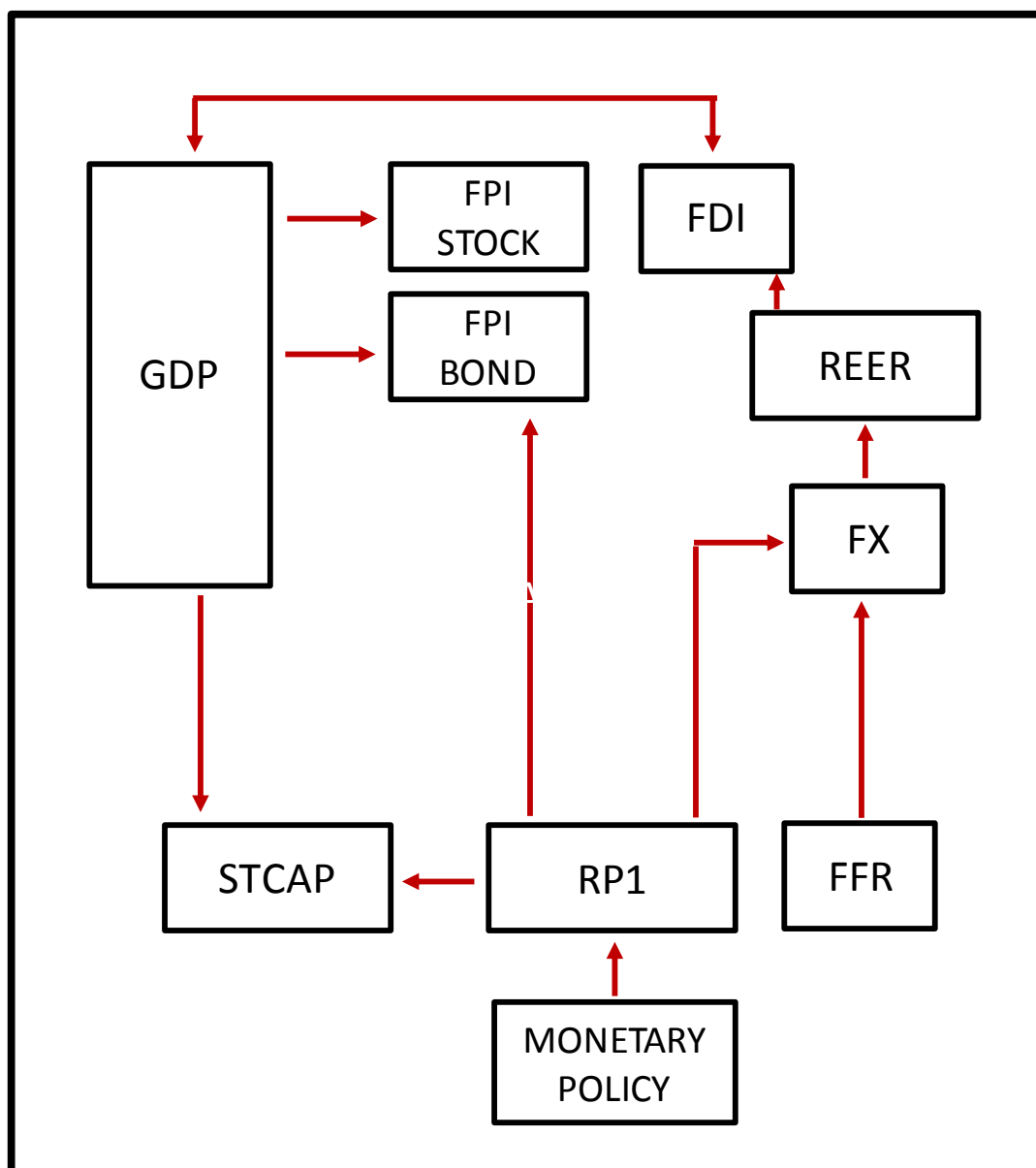
รูปที่ 3.2 แผนภาพตัวแบบการใช้จ่ายภาคเอกชนและการกำหนดรายได้ประชาชาติ

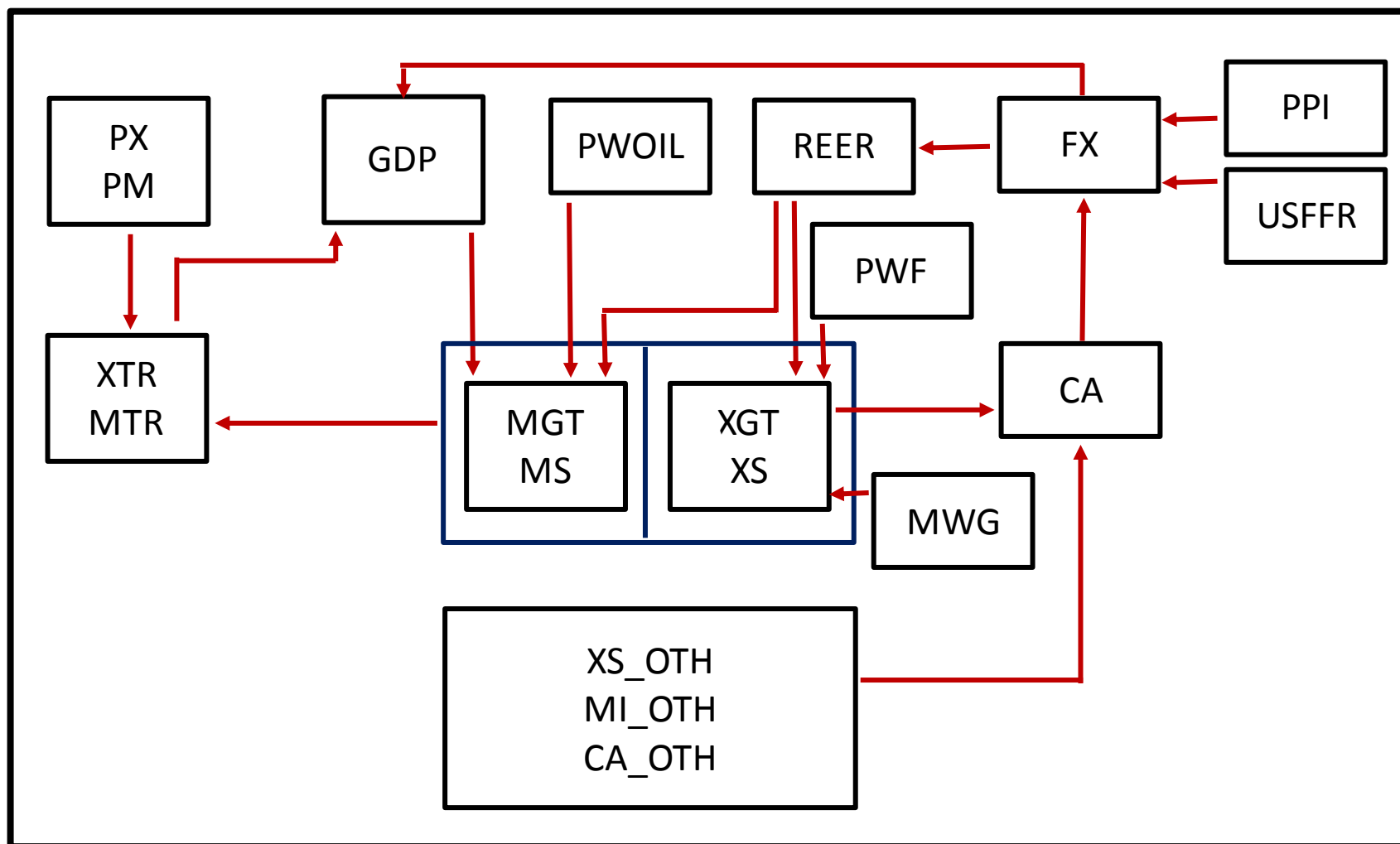
รูปที่ 3.3 แผนภาพของตัวแบบภาคตลาดการเงินภายในประเทศ

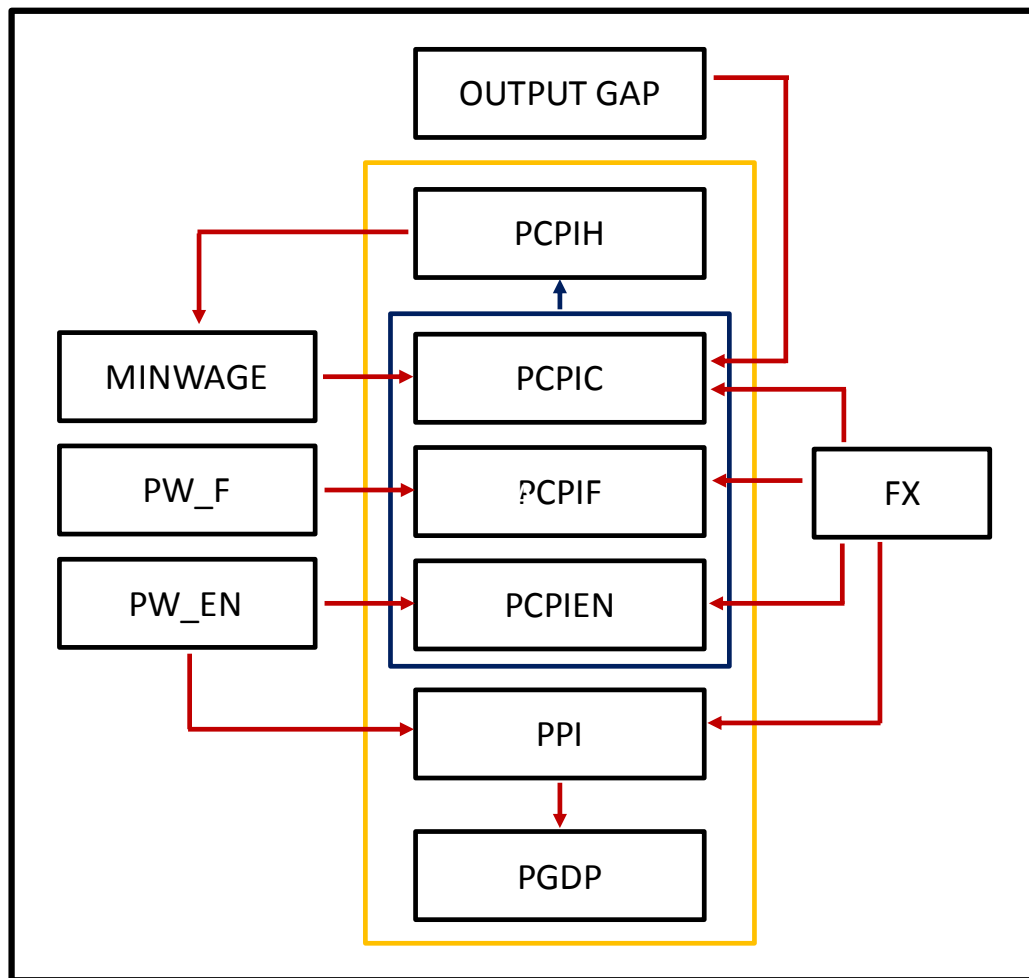
รูปที่ 3.4 แผนภาพของตัวแบบภาคตลาดการเงินระหว่างประเทศ

รูปที่ 3.5 แผนภาพของตัวแบบภาคการค้าระหว่างประเทศ

รูปที่ 3.6 แผนภาพของตัวแบบภาคระดับราคาสินค้า

3.2 ข้อมูลและแหล่งที่มาของข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในตัวแบบ NIDA Macro Model ในการศึกษามีตัวแปรทั้งหมด 86 ตัวแปร ประกอบด้วยตัวแปรภายใน (Endogeneous Variables) จำนวน 77 ตัวแปร และตัวแปรภายนอก (Exogeneous Variables) จำนวน 9 ตัวแปร ข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลรายไตรมาส ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ปี 2536 จนถึงไตรมาสที่ 4 ปี 2556 เพื่อให้สอดคล้องกับการเผยแพร่ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และข้อมูลอื่นๆ ในบัญชีรายได้ประชาชาติที่จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์แต่ละตัว รวมถึงแหล่งข้อมูล และข้อมูลเกี่ยวกับผลการประมาณสมการพฤติกรรมและโครงสร้างสมการเอกลักษณ์แต่ละสมการในตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคจะแสดงดังต่อไปนี้

เพื่อให้สอดคล้องกับการเผยแพร่ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และข้อมูลอื่นๆ ในบัญชีรายได้ประชาชาติที่จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลตัวแปรภายในและตัวแปรภายนอกของตัวแบบทั้งหมดแสดงในตารางที่ 3.1 และ 3.2 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.1 ตัวแปรภายใน (Endogenous Variables) ของตัวแบบ NIDAQMM

รหัสตัวแปร	ชื่อตัวแปร	หมายเหตุ	ปีฐาน	หน่วย	ที่มา	ช่วงข้อมูล
BILL	ตั๋วแลกเงินและบัตรเงินฝากที่ออกโดยธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินอื่นๆ		ปีปัจจุบัน	ล้านบาท	ธปท.	1997Q1-2013Q4
CA	ดุลบัญชีเดินสะพัด		ปีปัจจุบัน	ล้านบาท	ธปท.	1993Q1-2013Q4
CA_OTH	ดุลบัญชีรายได้ประจําภูมิและทุติยภูมิ		ปีปัจจุบัน	ล้านบาท	ธปท.	1993Q1-2013Q4
CA_S	ค่าความคาดเคลื่อนในการคำนวณดุลบัญชีเดินสะพัด		ปีปัจจุบัน	ล้านบาท	คำนวณจากการปรับผลฤดูกาล CA	1993Q1-2013Q4
CAR	สัดส่วนดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP		ปีปัจจุบัน	ร้อยละ	คำนวณจาก CAR = CA/YN	1993Q1-2013Q4
CPRT	การบริโภครวมภาคเอกชนรวม ยนราคาคงที่	sal	2531	ล้านบาท	สศช.	1993Q1-2013Q4
CREDITD	มูลค่าเงินให้กู้ยืมของระบบธนาคารพาณิชย์		ปีปัจจุบัน	ล้านบาท	ธปท.	1993Q1-2013Q4
CREDITDR	มูลค่าเงินให้กู้ยืมของระบบธนาคารพาณิชย์ที่แท้จริง		2531	ล้านบาท	คำนวณจาก CREDITDR = CREDITD/PCPIH	1993Q1-2013Q4
Deposit_o	เงินรับฝากประเภทอื่น ๆ		ปีปัจจุบัน	ล้านบาท	ธปท.	1997Q1-2013Q4
Deposit_s	เงินรับฝากประเภทออมทรัพย์		ปีปัจจุบัน	ล้านบาท	ธปท.	1997Q1-2013Q4
Deposit_t	เงินรับฝากประเภทประจำ		ปีปัจจุบัน	ล้านบาท	ธปท.	1997Q1-2013Q4
Deposit_total	เงินรับฝากรวมทุกประเภท		ปีปัจจุบัน	ล้านบาท	โดย deposit_total = deposit_s + deposit_t + deposit_o	1997Q1-2013Q4

ตารางที่ 3.1 ตัวแปรภายใน (Endogenous Variables) ของตัวแบบ NIDAQMM (ต่อ)

รหัสตัวแปร	ชื่อตัวแปร	หมายเหตุ	ปีฐาน	หน่วย	ที่มา	ช่วงข้อมูล
FDI	การลงทุนโดยตรงสุทธิ		ปีปัจจุบัน	ล้าน บาท	ธปท.	1993Q1-2013Q4
FDI_IN	การลงทุนโดยตรงจาก ต่างประเทศ		ปีปัจจุบัน	ล้าน บาท	ธปท.	1993Q1-2013Q4
FDI_OUT	การลงทุนโดยตรงใน ต่างประเทศ		ปีปัจจุบัน	ล้าน บาท	ธปท.	1993Q1-2013Q4
FLOAN	เงินกู้ยืมจาก ต่างประเทศ		ปีปัจจุบัน	ล้าน บาท	ธปท.	1993Q1-2013Q4
FPI_EQ	การลงทุนในหุ้นสุทธิ		ปีปัจจุบัน	ล้าน บาท	ธปท.	1993Q1-2013Q4
FPI_EQ_IN	การลงทุนหุ้นจาก ต่างประเทศ		ปีปัจจุบัน	ล้าน บาท	ธปท.	1993Q1-2013Q4
FPI_EQ_OUT	การลงทุนหุ้นใน ต่างประเทศ		ปีปัจจุบัน	ล้าน บาท	ธปท.	1993Q1-2013Q4
FPI_BOND	การลงทุนในหลักทรัพย์ ประเภทพันธบัตรสุทธิ		ปีปัจจุบัน	ล้าน บาท	ธปท.	1993Q1-2013Q4
FPI_BOND_IN	การลงทุนพันธบัตรจาก ต่างประเทศ		ปีปัจจุบัน	ล้าน บาท	ธปท.	1993Q1-2013Q4
FPI_BOND_OUT	การลงทุนพันธบัตรใน ต่างประเทศ		ปีปัจจุบัน	ล้าน บาท	ธปท.	1993Q1-2013Q4
FPI_Total	การลงทุนในหลักทรัพย์ รวมสุทธิ		ปีปัจจุบัน	ล้าน บาท	ธปท.	1993Q1-2013Q4
FRESERVE	เงินสำรองระหว่าง ประเทศ		ปีปัจจุบัน	ล้านดอลลาร์ สหรัฐ	ธปท.	1993Q1-2013Q4
FX	อัตราแลกเปลี่ยน เงินตราต่างประเทศ (บาท/ดอลลาร์สหรัฐ)		ปีปัจจุบัน	บาท/ เหรียญ สหรัฐ	ธปท.	1993Q1-2013Q4
G_Balance	ดุลการคลังรัฐบาล		ปีปัจจุบัน	ล้าน บาท	คำนวณจาก G_Total - T_Total	2001Q4-2013Q4

ตารางที่ 3.1 ตัวแปรภายใน (Endogenous Variables) ของตัวแบบ NIDAQMM (ต่อ)

รหัสตัวแปร	ชื่อตัวแปร	หมายเหตุ	ปีฐาน	หน่วย	ที่มา	ช่วงข้อมูล
FX	อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (บาท/ดอลลาร์สหรัฐ)		ปีปัจจุบัน	บาท/เหรียญสหรัฐ	ธปท.	1993Q1-2013Q4
G_Balance	ดุลการคลังรัฐบาล		ปีปัจจุบัน	ล้านบาท	คำนวณจาก G_Total - T_Total	2001Q4-2013Q4
G_Total	รายจ่ายของรัฐ		ปีปัจจุบัน	ล้านบาท	กระทรวงการคลัง	2001Q4-2013Q4
GBOND	ยอดคงค้างหลักทรัพย์ภาครัฐบาล		ปีปัจจุบัน	ล้านบาท	ธปท.	1993Q2-2013Q4
GBONDR	ยอดคงค้างหลักทรัพย์ภาครัฐบาลที่แท้จริง		2550	ล้านบาท	คำนวณจาก $gbondr = gbond / (pcpi_h / 100)$	1993Q2-2013Q4
GDEBT2	หนี้รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจในประเทศ		ปีปัจจุบัน	ล้านบาท	ธปท.	
GTR	รายจ่ายรวมภาครัฐบาล	sa1	2531	ล้านบาท	ศศช. $GTR = GCR + CIR$	1996Q1-2013Q4
i_g10y	อัตราดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาล 10 ปี		ปีปัจจุบัน	% ต่อปี	ธปท.	2001Q1-2013Q4
i_g3m	อัตราดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาล 3 เดือน		ปีปัจจุบัน	% ต่อปี	ธปท.	2001Q1-2013Q4
i_g5y	อัตราดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาล 5 ปี		ปีปัจจุบัน	% ต่อปี	ธปท.	2001Q1-2013Q4
i_MLR	อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้าชั้นดี		ปีปัจจุบัน	% ต่อปี	ธปท.	1993Q1-2013Q4
i_RP1	อัตราดอกเบี้ยซื้อคืนพันธบัตรระยะเวลา 1 วัน		ปีปัจจุบัน	% ต่อปี	ธปท.	1994Q1-2013Q4

ตารางที่ 3.1 ตัวแปรภายใน (Endogenous Variables) ของตัวแบบ NIDAQMM (ต่อ)

รหัสตัวแปร	ชื่อตัวแปร	หมายเหตุ	ปีฐาน	หน่วย	ที่มา	ช่วงข้อมูล
i_time	อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 3 เดือน		ปีปัจจุบัน	% ต่อปี	ธปท.	1993Q1-2013Q4
INFC	อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน			% QoQ	คำนวณ QoQPCPIC	1994Q1-2013Q4
INFE	อัตราเงินเฟ้อคาดการณ์			% QoQ	คำนวณจากสมการ AR(2) ของ INFH	1993Q1-2013Q4
INFH	อัตราเงินเฟ้อทั่วไป			% QoQ	คำนวณ QoQPCPIH	1994Q1-2013Q4
INPR	การลงทุนรวมภาคเอกชน	sa2	2531	ล้านบาท	สศช.	1996Q1-2013Q4
INVR	การเปลี่ยนแปลงสินค้าคงคลัง	sa2	2531	ล้านบาท	สศช.	1993Q1-2013Q4
LIQ	สภาพคล่องในระบบธนาคารพาณิชย์		ปีปัจจุบัน	ร้อยละ	คำนวณจาก LIQ = creditd / (deposit_total + bill)	1993Q1-2013Q4
M1	ปริมาณเงินตามความหมายแคบ M1		ปีปัจจุบัน	ล้านบาท	ธปท.	1997Q1-2013Q4
MFUND	ยอดคงค้างหลักทรัพย์ในประเทศประเภทภาคเอกชนหน่วยลงทุน		ปีปัจจุบัน	ล้านบาท	ธปท.	1994Q2-2013Q4
MGT	มูลค่าการนำเข้าสินค้า	sa2	ปีปัจจุบัน	ล้านบาท	ธปท.	1993Q1-2013Q4
MS	รายจ่ายบริการด้านการท่องเที่ยว	sa2	ปีปัจจุบัน	ล้านบาท	ธปท.	1993Q1-2013Q4
MS_F	ค่าระวางสินค้า (ค่าขนส่ง)		ปีปัจจุบัน	ล้านบาท	ธปท.	2005Q1-2013Q4
MS_OTH	รายจ่ายบริการอื่นๆ		ปีปัจจุบัน	ล้านบาท	ธปท.	1993Q1-2013Q4
MS_TOTAL	รายจ่ายภาคบริการรวมทั้งหมด		ปีปัจจุบัน	ล้านบาท	ธปท.	1993Q1-2013Q4

ตารางที่ 3.1 ตัวแปรภายใน (Endogenous Variables) ของตัวแบบ NIDAQMM (ต่อ)

รหัสตัวแปร	ชื่อตัวแปร	หมายเหตุ	ปีฐาน	หน่วย	ที่มา	ช่วงข้อมูล
MTR	ปริมาณการนำเข้ารวม (สินค้าและบริการ)		2531	ล้านบาท	สศช.	1993Q1-2013Q4
NERR1	Statistics error NESDB	sa2	2531	ล้านบาท	สศช.	1993Q1-2013Q4
NERR2	Error from Seasonal Adjustment Data		ปีปัจจุบัน	ล้านบาท	คำนวณจาก nerr2=yr-yr2	1996Q1-2013Q4
PBOND	ยอดคงค้างหลักทรัพย์ ภาคเอกชน		ปีปัจจุบัน	ล้านบาท	ธปท.	1993Q2-2013Q4
PBONDR	ยอดคงค้างหลักทรัพย์ ภาคเอกชนที่แท้จริง		2550	ล้านบาท	คำนวณจาก pbondr = pbond / (pcpih/100)	1993Q2-2013Q4
PCPIC	ดัชนีราคาผู้บริโภค พื้นฐาน		2550	ดัชนี	ธปท.	1993Q1-2013Q4
PCPIEN	ดัชนีราคาผู้บริโภค กลุ่มพลังงาน		2550	ดัชนี	ธปท.	1993Q1-2013Q4
PCPIF	ดัชนีราคาผู้บริโภค กลุ่มอาหารสด		2550	ดัชนี	ธปท.	1993Q1-2013Q4
PCPIH	ดัชนีราคาผู้บริโภค ทั่วไป		2550	ดัชนี	ธปท.	1993Q1-2013Q4
PGDP	Gross Domestic Product Deflator	sa1	2531	ดัชนี	คำนวณจาก PGDP = YN/YR	1993Q1-2013Q4
PHOUSE	ดัชนีราคาทาว์นเฮาส์ พร้อมที่ดิน		2552	ดัชนี	ธปท.	1993Q1-2013Q4
PM	Import Price Deflator		2531	ดัชนี	สศช.	1996Q1-2013Q4
PX	Export Price Deflator		2531	ดัชนี	สศช.	1996Q1-2013Q4
REER	ดัชนีค่าเงินบาทที่ แท้จริง		2550	ดัชนี	ธปท.	1994Q2-2013Q4
STCAP	มูลค่าตลาดหลักทรัพย์รวม		ปีปัจจุบัน	ล้านบาท	ธปท.	1994Q4-2013Q4
T_TOTAL	รายได้ของรัฐบาล		ปีปัจจุบัน	ล้านบาท	กระทรวงการคลัง	2001Q4-2013Q4

ตารางที่ 3.1 ตัวแปรภายใน (Endogenous Variables) ของตัวแบบ NIDAQMM (ต่อ)

รหัสตัวแปร	ชื่อตัวแปร	หมายเหตุ	ปีฐาน	หน่วย	ที่มา	ช่วงข้อมูล
WEALTHR2	ปริมาณสินทรัพย์ประเภทพันธบัตรรวม		2550	ล้านบาท	คำนวณจาก $wealthr2 = (pbo + gbond) / (pcpih / 100)$	1993Q2-2013Q4
WEALTHR4	ปริมาณสินทรัพย์ที่มีสภาพคล่องรวม		2550	ล้านบาท	คำนวณจาก $wealthr4 = (m1 + stcap + deposit_total) / (pcpih / 100)$	1997Q1-2013Q4
XGT	มูลค่าการส่งออกสินค้า		ปีปัจจุบัน	ล้านบาท	รปท.	1993Q1-2013Q4
XS	รายรับค่าบริการท่องเที่ยว	sa2	ปีปัจจุบัน	ล้านบาท	รปท.	1993Q1-2013Q4
XS_OTH	รายรับค่าบริการอื่นๆ	sa2	ปีปัจจุบัน	ล้านบาท	รปท.	1993Q1-2013Q4
XS_TOTAL	รายรับภาคบริการรวมทั้งหมด		ปีปัจจุบัน	ล้านบาท	รปท.	1993Q1-2013Q4
XTR	ปริมาณการส่งออกรวม (สินค้าและบริการ)		2531	ล้านบาท	สศช.	1993Q1-2013Q4
YGAP	Output Gap			ร้อยละ	คำนวณจาก $YGAP = YR / YHP$	1993Q1-2013Q4
YN	ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ณ ราคาปีปัจจุบัน	sa1	ปีปัจจุบัน	ล้านบาท	สศช.	1993Q1-2013Q4
YR	ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่แท้จริง	sa1	2531	ล้านบาท	สศช.	1993Q1-2013Q4
YR_GROWTH	GDP growth		2531	% QoQ	QoQ YR	1994Q1-2013Q4

ตารางที่ 3.2 ตัวแปรภายนอก (Exogenous Variables) ของตัวแบบ NIDAQMM

รหัสตัวแปร	ชื่อตัวแปร	หมายเหตุ	ปีฐาน	หน่วย	ที่มา	ช่วงข้อมูล
D083P	ตัวแปรหุ่นแทนช่วงเวลาในปี 2008			ตัวแปรหุ่น		
GCR	การบริโภครวมภาครัฐบาล	sa1	2531	ล้านบาท	สศช.	1993Q1-2013Q4
GIR	การลงทุนรวมภาครัฐบาล	sa2	2531	ล้านบาท	สศช.	1996Q1-2013Q4
MGW	Total world import volume	sa2			IFS	1993Q1-2013Q4
YHP	ระดับผลผลิตตามศักยภาพ		2531	ล้านบาท	คำนวณโดยใช้วิธีการ Hodrick- Prescott Filter	
WMIN	ค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำ		ปีปัจจุบัน	บาท	กระทรวงแรงงาน	
PW_F	Primary Commodity Price – Food Price Index		2548	ดัชนี	IFS	1993Q1-2013Q4
PW_OIL	ราคาน้ำมันดิบดูไบ		ปีปัจจุบัน	เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล	IFS	1993Q1-2013Q4
USFFR	Federal Fund Rate			% ต่อปี	Datastream	1993Q1-2013Q4

โดยข้อมูลส่วนใหญ่ที่ใช้ในแบบจำลองจะรวบรวมจากฐานข้อมูล CEIC ซึ่งมีรายละเอียดของข้อมูล
แสดงในตารางที่ 3.3 และ 3.4

ตารางที่ 3.3 ตัวแปรภายใน (Endogenous Variables) ของตัวแบบ NIDAQMM

รหัสตัวแปร	ที่มา	Ceic Code
BILL	รปท.	135764701 (TKAAAAACM)
CA	รปท.	309560702 (TJUGAA)
CA_OTH	รปท.	309564602 (TJUGBN) + 309565702 (TJUGBY)
CA_S		คำนวณจากการปรับผลฤดูกาล CA
CAR		คำนวณจาก CAR = CA/YN
CPRT	สศช.	36924801 (TAYBD)
CREDITD	รปท.	38944701 (TKREL)
CREDITDR		คำนวณจาก CREDITDR = CREDITD/PCPIH
Deposit_o	รปท.	135763901 (TKAAAAACE)+135764301 (TKAAAAACI)+207341702 (TKAAAAACLA)+207342102 (TKAAAAACLE)
Deposit_s	รปท.	135763701 (TKAAAAACC)+135764101 (TKAAAAACG)+135764501 (TKAAAAACK)+207341902 (TKAAAAACLC)
Deposit_t	รปท.	135763801 (TKAAAAACD)+135764201 (TKAAAAACH)+135764601 (TKAAAAACL)+207342002 (TKAAAAACLD)
Deposit_total		คำนวณจาก deposit_total = deposit_s + deposit_t + deposit_o
FDI	รปท.	309569302 (TJUGDI) + 309567202 (TJUGCN)
FDI_IN	รปท.	309569302 (TJUGDI)
FDI_OUT	รปท.	309567202 (TJUGCN)
FLOAN	รปท.	309649002 (TJUGHT)
FPI_EQ	รปท.	309573402 (TJUGFF)+309573702 (TJUGFI)+309574002 (TJUGFL)+ 309573502 (TJUGFG)+309573802 (TJUGFJ)+309574102 (TJUGFM)
FPI_EQ_IN	รปท.	309573402 (TJUGFF)+309573702 (TJUGFI)+309574002 (TJUGFL)
FPI_EQ_OUT	รปท.	309573502 (TJUGFG)+309573802 (TJUGFJ)+309574102 (TJUGFM)
FPI_BOND	รปท.	309574402 (TJUGFP)+309574702 (TJUGFS)+309575002 (TJUGFV)+309575302 (TJUGFY)+309575602 (TJUGGB)+ 309574502 (TJUGFQ)+309574802 (TJUGFT)+309575102 (TJUGFW)+309575402 (TJUGFZ)+309575702 (TJUGGC)
FPI_BOND_IN	รปท.	309574402 (TJUGFP)+309574702 (TJUGFS)+309575002 (TJUGFV)+309575302 (TJUGFY)+309575602 (TJUGGB)
FPI_BOND_OUT	รปท.	309574502 (TJUGFQ)+309574802 (TJUGFT)+309575102 (TJUGFW)+309575402 (TJUGFZ)+309575702 (TJUGGC)

ตารางที่ 3.3 ตัวแปรภายใน (Endogenous Variables) ของตัวแบบ NIDAQMM (ต่อ)

รหัสตัวแปร	ที่มา	Ceic Code
FPI_Total	รปท.	FPI_EQ + FPI_BOND
FRESERVE	รปท.	38842401 (TKPFB)
FX	รปท.	247334101 (TMAAAAAA)
G_Balance		คำนวณจาก G_Total - T_Total
G_Total	กระทรวงการคลัง	68842801 (TFDRNB)
GBOND	รปท.	88349601 (TZADL)
GBONDR		คำนวณจาก gbondr= gbond/(pcpih/100)
GDEBT2	รปท.	57146301 (TFDROFA)
GTR	สศช.	GTR = GCR+CIR
i_g10y	รปท.	126648001 (TMEFABAM)
i_g3m	รปท.	126646901 (TMEFABAB)
i_g5y	รปท.	126647501 (TMEFABAH)
i_MLR	รปท.	39240001 (TMBH)
i_RP1	รปท.	247334601 (TMGBAA)
i_time	รปท.	39239301 (TMBEB)
INFC		คำนวณ QoQPCPIC
INFE		คำนวณจากสมการ AR(2) ของ INFH
INFH		คำนวณ QoQ PCPIH
INPR	สศช.	36798901 (TAWGFA)
INVR	สศช.	36790001 (TAVFC)
LIQ		คำนวณจาก LIQ = creditd /(deposit_total+bill)
M1	รปท.	135762101 (TKAAAAAB)
MFUND	รปท.	88351201 (TZAEB)
MGT	รปท.	309561102 (TJUGAE)
MS	รปท.	309563502 (TJUGBC)
MS_F	รปท.	309563202 (TJUGAZ)
MS_OTH	รปท.	309563002 (TJUGAX)-309563502 (TJUGBC)-309563202 (TJUGAZ)
MS_TOTAL	รปท.	309563002 (TJUGAX)
MTR	สศช.	36790401 (TAVFE)
NERR1	สศช.	36790701 (TAVFF)
NERR2		คำนวณจาก nerr2=yr-yr2

ตารางที่ 3.3 ตัวแปรภายใน (Endogenous Variables) ของตัวแบบ NIDAQMM (ต่อ)

รหัสตัวแปร	ที่มา	Ceic Code
PBOND	รปท.	88351101 (TZAEA)
PBONDR		คำนวณจาก $pbondr = pbond / (pcpih/100)$
PCPIC	รปท.	350262602 (TIXIIRFA)
PCPIEN	รปท.	350262502 (TIXIIQFA)
PCPIF	รปท.	350262402 (TIXIIPFA)
PCPIH	รปท.	349718502 (TIXIIB)
PGDP		คำนวณจาก $PGDP = YN/YR$
PHOUSE	รปท.	323606502 (TEPCABB)
PM	สศช.	36781101 (TAVAE) / 36790401 (TAVFE)
PX	สศช.	36780801 (TAVAD) / 36790101 (TAVFD)
REER	รปท.	306984301 (TMIAFB)
STCAP	รปท.	88350401 (TZADT) + 88350801 (TZADX)
T_Total	กระทรวงการคลัง	68842701 (TFDRNA)
WEALTHR2		คำนวณจาก $wealthr2 = (pbond + gbond) / (pcpih/100)$
WEALTHR4		คำนวณจาก $wealthr4 = (m1 + stcap + deposit_total) / (pcpih/100)$
XGT	รปท.	309561002 (TJUGAD)
XS	รปท.	309561902 (TJUGAM)
XS_OTH	รปท.	309561402 (TJUGAH) - 309561902 (TJUGAM)
XS_TOTAL	รปท.	309561402 (TJUGAH)
XTR	สศช.	36790101 (TAVFD)
YGAP		คำนวณจาก $YGAP = YR/YHP$
YN	สศช.	107868201 (TAWHAB)
YR	สศช.	36922601 (TAYA)
YR_GROWTH		คำนวณ QoQ YR

ตารางที่ 3.4 ตัวแปรภายนอก (Exogenous Variables) ของตัวแบบ NIDAQMM

รหัสตัวแปร	ที่มา	Ceic Code
D083P		ตัวแปรหุ่นแทนช่วงเวลาในปี 2008
GCR	สศช.	128589901 (TAYCC)
GIR	สศช.	36799001 (TAWGFB)
MGW	IFS	217764201
YHP		คำนวณโดยใช้วิธีการHodrick-Prescott Filter
WMIN	กระทรวงแรงงาน	37773601 (TGEFAA)
PW_F	IFS	284304304 (TIACA)
PW_OIL	IFS	217765401
USFFR	FED	211485902 (UMADAAAAA)

บทที่ 4 การประมาณค่าตัวแบบ

ตัวแบบที่ใช้ในการศึกษานี้ประกอบสมการทั้งสิ้น 77 สมการแบ่งเป็นสมการพฤติกรรม (Behaviour Equations) จำนวน 52 สมการ และสมการเอกลักษณ์ (Identities) จำนวน 25 สมการ โดยสมการพฤติกรรมจะเป็นการประมาณค่าการเคลื่อนไหวของตัวแปรในระบบ ในขณะที่สมการเอกลักษณ์จะเป็นการระบุความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยวิธีการประมาณค่า ประเด็นการปรับปรุงตัวแบบ และผลการประมาณค่าตัวแบบ แสดงได้ดังนี้

4.1 วิธีการทางเศรษฐมิติในการประมาณค่าตัวแบบ

สมการพฤติกรรมจะมีการประมาณค่าโดยอาศัยหลักการของสมการในรูปแบบอนุกรมเวลา ประกอบด้วยสมการในรูปแบบ ARIMA และสมการในรูปแบบ Error-Correction Model โดยวิธีการทางเศรษฐมิติทั้งสองอธิบายได้ต่อไปนี้

4.1.1 สมการ AutoRegressive Integrated Moving Average (ARIMA)

สมการ ARIMA เป็นการใช้วิธีการอนุกรมเวลาของ Box-Jenkins ในการประมาณค่าแนวโน้มการเคลื่อนไหวของตัวแปร (Y) โดยอาศัยค่าตัวแปรนั้น ๆ ในอดีต (Y_{t-p}) และค่าความคลาดเคลื่อนในอดีต (Disturbance term – u_{t-p}) ในการประมาณค่า โดยสมการอนุกรมเวลา AutoRegressive Integrated Moving-Average: ARIMA(p,d,q) สามารถเขียนได้ดังนี้

$$Y_t^* = \alpha + \beta_1 Y_{t-1}^* + \beta_2 Y_{t-2}^* + \dots + \beta_p Y_{t-p}^* + u_t - \theta_1 u_{t-1} + \theta_2 u_{t-2} + \dots + \theta_q u_{t-q} \quad (4.1)$$

$$[Y_t^* = \Delta^d Y_t]$$

โดยตัวแบบอนุกรมเวลานี้ จะนำมาใช้ในการประมาณค่าตัวแปรภายในบางตัว ได้แก่ ตัวแปรการคาดการณ์อัตราเงินเฟ้อ (Inflation Expectation) ซึ่งอาศัยข้อมูลอัตราเงินเฟ้อในอดีตในการคาดการณ์อัตราเงินเฟ้อในอนาคต สมการสินค้าคงคลัง สมการความคลาดเคลื่อนทางสถิติในการคำนวณผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (NERR1) สมการความคลาดเคลื่อนทางสถิติในการคำนวณผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่เกิดจากการปรับผลฤดูกาล (NERR2)

4.1.2 สมการ Error-Correction Model (ECM)

กรอบเครื่องมือหลักในการประมาณค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ของตัวแบบนี้ส่วนใหญ่จะอาศัยการวิเคราะห์ Cointegration ซึ่งเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระยะยาว (การทดสอบ Cointegration) และการปรับตัวในระยะสั้นของตัวแปรรวมถึงกลไกในการปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพในระยะยาว (การประมาณค่า Error-Correction Model) เนื่องจากข้อมูลอนุกรมเวลาทางเศรษฐศาสตร์มหภาคส่วนใหญ่จะประสบปัญหา Non-stationary ดังนั้น วิธีการวิเคราะห์ Cointegration นี้จึงมีความเหมาะสมในประมาณค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ภายในตัวแบบเศรษฐมิติมหภาค

การวิเคราะห์ Cointegration จะอาศัยวิธีการ Two-step method ของ Engle and Granger (1987) ซึ่งเป็นการประมาณค่าในลักษณะสมการเดียว (Single-equation) ในการหาความสัมพันธ์ระยะยาวระหว่างตัวแปร และส่วนสมการ ECM เป็นการประมาณค่าตัวแปรตามในลักษณะ First-difference (ΔY_t) และมีตัวแปรอธิบายซึ่งประกอบด้วย lag term ของตัวแปรที่อยู่ในความสัมพันธ์ระยะยาวในรูป First-difference ($\sum_{j=1}^m \Delta Y_{t-j}$) lag term ของค่าตัวแปรตามในลักษณะ First-difference ($\sum_{i=0}^l \Delta X_{t-i}$) ตัวแปร Error-Correction Term ซึ่งแสดงการปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพ ($\hat{u}_{t-1}$) และตัวแปรภายนอกอื่น ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อเคลื่อนไหวของตัวแปรตามในระยะสั้น ($\sum_{k=0}^n \Delta Z_{t-k}$) ดังนั้นสมการ Error-Correction Model (ECM) แสดงได้ดังนี้

$$\Delta Y_t = \alpha + \phi \hat{u}_{t-1} + \sum_{i=0}^l \beta_i \Delta X_{t-i} + \sum_{j=1}^m \eta_j \Delta Y_{t-j} + \sum_{k=0}^n \gamma_k \Delta Z_{t-k} + \varepsilon_t \quad (4.2)$$

โดยวิธีการ ECM จะนำมาใช้เป็นเครื่องมือหลักในการประมาณค่าสมการพฤติกรรมส่วนใหญ่ในระบบสำหรับสมการที่ตัวแปรภายใน และภายนอกมีลักษณะ Stationary อยู่แล้ว หรือไม่สามารถหาความสัมพันธ์ระยะยาว (Cointegration Relationship) ของตัวแปรได้ จะใช้สมการเชิงเส้นปกติ ในการประมาณค่า โดยข้อมูลที่ใช้อาจอยู่ในรูป Level หรือ First Differences ตามลักษณะของข้อมูลนั้น ๆ (Stationary หรือ Unit Root)

4.2 ประเด็นการปรับปรุงตัวแบบ

ในการศึกษานี้ จะพัฒนาตัวแบบในสองด้านคือ หนึ่ง พัฒนาผลการประมาณค่าตัวแบบ เนื่องจากการใช้ตัวแบบเพื่อการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาค เป็นการประเมินผลของภาวะเศรษฐกิจต่อเนื่องจากปัจจุบันซึ่งได้รับผลกระทบจากปัจจัยภายนอกที่หลากหลายและในบางกรณีไม่ได้อยู่ในแบบจำลอง เช่น ผลของปัญหาวิกฤตการณ์เมืองในปลายปี 2556 และความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ อาจมีค่าสัมประสิทธิ์ ที่เปลี่ยนแปลงไปตามการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจ ดังนั้น ตัวแบบที่สามารถนำมาใช้ในการพยากรณ์, วิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยง และผลกระทบเชิงนโยบาย จำเป็นต้องมีการปรับปรุงการประมาณค่าโดยใช้ข้อมูลที่มีความทันสมัยอยู่เสมอ และในบางกรณีอาจมีการใส่ตัวแปรหุ่น (dummy variables) เพื่อควบคุมผลกระทบจากปัจจัยภายนอกที่เกิดขึ้นในบางช่วงเวลา ดังนั้น ในการศึกษาครั้งนี้จึงมีการรวบรวมข้อมูลใหม่ให้มีความทันสมัยในทุกไตรมาสและมีการประมาณค่าสมการใหม่อย่างสม่ำเสมอในการศึกษานี้ นอกจากนี้ยังมีการปรับปรุงสมการระดับราคาสินค้านำเข้า (PM) และระดับราคาสินค้าส่งออก (PX) สมการมูลค่าการส่งออกสินค้า สมการมูลค่าการนำเข้าสินค้า เนื่องจากในตัวแบบที่ผ่านมามีการประมาณค่ามูลค่าการส่งออกและมูลค่าการนำเข้าสินค้าในรูปสกุลเงินดอลลาร์ ที่คาดเคลื่อนไปซึ่งส่วนหนึ่งมาจากการปรับการนำเข้าและส่งออกจากสมการพฤติกรรมปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการ ณ ราคาคงที่ สมการพฤติกรรมปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการ ณ ราคาคงที่ ซึ่งผลการปรับทำให้ได้การคาดการณ์ตัวแปรมูลค่าการส่งออก และมูลค่าการนำเข้าสินค้า ที่ดีขึ้นกว่าเดิม โดยผลการปรับปรุงผลการประมาณค่าและวิธีการทางเศรษฐมิติที่ใช้จะแสดงในบทที่ 4

สอง เนื่องจากในการศึกษาที่ผ่านมาในตัวแบบระยะที่ 2 มีการทดลองใช้ตัวแบบในการคำนวณกลไกการส่งผ่านนโยบายการเงิน และนโยบายการคลัง ซึ่งส่งผลกระทบต่อตัวแปรต่างๆ ในตัวแบบ เพื่อประเมินการขนาดและจังหวะเวลาในการตอบสนองของตัวแปรต่างๆ ซึ่งผลการคำนวณกลไกการส่งผ่านนี้จะนำมาใช้ในการ

ประเมินผลกระทบของนโยบายการเงินและนโยบายการคลังในบทที่ 9 นอกจากนี้ ตัวแปรที่มีผลสำคัญต่อทิศทางของเศรษฐกิจมหภาคนอกจากจะประกอบด้วยนโยบายการเงินและนโยบายการคลังแล้ว ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยนฯ ยังส่งผลต่อตัวแปรอื่นๆ ในระบบเศรษฐกิจ (เช่น อัตราเงินเฟ้อ การส่งออก การลงทุน เป็นต้น) ในวงกว้างเช่นกัน โดยการศึกษาตัวแบบของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่ผ่านมายังไม่ได้มีการคำนวณผลกระทบนี้ไว้ ดังนั้นในบทที่ 10 จะทำการคำนวณผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยนฯ ต่อตัวแปรอื่นๆ ในตัวแบบ และคำนวณผลของการแข็งค่าของเงินบาทในปี 2553 ที่มีต่อเศรษฐกิจไทยในปี 2553 – 2554

4.3 ผลการประมาณค่าสมการ

ผลการประมาณค่าสมการที่ใช้ในตัวแบบในการศึกษานี้ซึ่งปรับปรุงจากตัวแบบในปี 2550 และ 2554 ตามรายละเอียดในบทที่ 3 สามารถแสดงได้ดังนี้

4.3.1 กลุ่มสมการการใช้จ่ายภายในภาคเอกชนและรัฐบาล

กลุ่มสมการการใช้จ่ายภายในภาคเอกชนและรัฐบาลประกอบด้วย 6 สมการพฤติกรรม (Behavior Equations) และ 2 สมการเอกลักษณ์ (Identities) แสดงได้ดังนี้

B.1 สมการพฤติกรรม การบริโภครวมภาคเอกชนที่แท้จริง (CPRT)

$$\Delta \ln CPRT_t = -0.180(\ln CPRT_{t-1} - (1.103 + 0.874 \ln YR_{t-1} - 0.295I - MLR_{t-1} - INFE_{t-1})) + 0.552 \Delta \ln YR_t \\ (t\text{-statistic}) \quad (-2.386) \quad (10.057) \\ -0.026 FX_t + 0.106 \Delta \ln WEALTR4_t + 0.219 \Delta \ln CPRT_{t-1} \\ (t\text{-statistic}) \quad (-1.012) \quad (1.654) \quad (3.164)$$

Adjusted R-Squared = 0.747 S.E. of Regression = 0.0088 T = 67(1997Q2-2013Q4)

B.2 สมการพฤติกรรม การลงทุนรวมภาคเอกชนที่แท้จริง (INPR)

$$\Delta \ln INPR_t = 0.930 \Delta YR - 0.100 \Delta \ln FX_{t-1} + 0.105 \Delta I - MLR_{t-3} + 0.260 \Delta \ln INPR_{t-1} \\ (t\text{-statistic}) \quad (6.054) \quad (-1.067) \quad (0.116) \quad (3.168) \\ + 0.048 \Delta \ln CREDITDR_t + 0.068 \Delta \ln STCAP_t - 0.192(\ln INPR_{t-1} \\ (t\text{-statistic}) \quad (0.323) \quad (1.131) \quad (-3.432) \\ -(-9.509 + 1.567 \ln YR_{t-1} - 2.488I - MLR_{t-1}))$$

Adjusted R-Squared = 0.672 S.E. of regression = 0.028 T = 61(1998Q2-2013Q2)

B.3 สมการพฤติกรรม ส่วนเปลี่ยนแปลงสินค้าคงคลัง (INVR)

$$INVR_t = 1613.449 + 0.084 INVR_{t-1} + 0.622 INVR_{t-4} - 0.910 MA(4) \\ (t\text{-statistic}) \quad (2.312) \quad (0.945) \quad (6.524) \quad (-25.216)$$

Adjusted R-Squared = 0.089 S.E. of Regression = 16820.30 T = 79(1993Q2-2012Q4)

I.1 สมการเอกลักษณ์ รายจ่ายรวมของรัฐบาลที่แท้จริง (GTR)

$$GTR_t = GCR_t + GIR_t$$

B.4 สมการพฤติกรรม รายรับรวมภาครัฐบาล ณ ราคาปัจจุบัน (T_TOTAL)

$$\Delta \ln T_TOTAL_t = -0.914(\ln T_TOTAL_{t-1} - (-3.022 + 1.097 \ln YN_{t-1})) + 1.308 \Delta \ln YN_t$$

(t-statistic) (-5.495) (1.424)

Adjusted R-Squared = 0.458 S.E. of Regression = 0.1603 T = 37(2002Q1-2011Q1)

B.5 สมการพฤติกรรมรายจ่ายรวมภาครัฐบาล ณ ราคาปัจจุบัน (G_TOTAL)

$$\Delta \ln G_TOTAL_t = -1.020(\ln G_TOTAL_{t-1} - (-3.805 + 1.151 \ln YN_{t-1})) + 1.581 \Delta \ln YN_t$$

(t-statistic) (-5.855) (2.381)

Adjusted R-Squared = 0.474 S.E. of Regression = 0.1115 T = 37(2002Q1-2011Q1)

I.2 สมการเอกลักษณ์ ดุลการคลังรัฐบาล (G_BALANCE)

$$G_BALANCE_t = T_TOTAL_t - G_TOTAL_t$$

B.6 สมการพฤติกรรม หนี้รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจในประเทศ (GDEBT2)

$$\Delta GDEBT2_t = -0.440 G_BALANCE_t - 0.584 G_BALANCE_{t-2} + 158773.0 \Delta \ln G_TOTAL_{t-1}$$

(t-statistic) (-1.713) (-1.976) (1.106)

Adjusted R-Squared = -0.516 S.E. of Regression = 97812.55 T = 34(2002Q2-2010Q3)

4.3.2 กลุ่มสมการระดับราคาสินค้า

กลุ่มสมการระดับราคาสินค้าประกอบด้วย 7 สมการพฤติกรรม (Behavior Equations) และ 4 สมการเอกลักษณ์ (Identities) แสดงได้ดังนี้

B.7 สมการพฤติกรรม ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐาน (PCPIC)

$$\Delta \ln PCPIC_t = 0.026 \Delta \ln FX_t + 0.003 \Delta \ln WMIN_t + 0.004 \Delta \ln WMIN_{t-1} + 0.679 \Delta \ln PCPIC_{t-1} + 0.002 YGAP_t$$

(t-statistic) (2.821) (0.285) (0.315) (8.766) (2.583)

Adjusted R-Squared = 0.567 S.E. of Regression = 0.0040 T = 78(1993Q3-2012Q4)

B.8 สมการพฤติกรรม ดัชนีราคาผู้บริโภคประเภทพลังงาน (PCPIEN)

$$\Delta \ln PCPIEN_t = 0.013 + 0.241 \Delta \ln PW_OIL_t + 0.327 \Delta \ln FX_t - 0.126 D08X_t$$

(t-statistic) (2.859) (8.193) (3.185) (-4.750)

Adjusted R-Squared = 0.731 S.E. of Regression = 0.0320 T = 60 (1998Q1-2012Q4)

B.9 สมการพฤติกรรม ดัชนีราคาผู้บริโภคประเภทอาหารสด (PCPIF)

$$\Delta \ln PCPIF_t = 0.156 \Delta \ln PW_F_t + 0.102 \Delta \ln FX_{t-2} - 0.018 \{ \ln PCPIF_{t-1} - (-1.249 + 1.123 \ln PW_F_{t-1}) \} + 0.398 \Delta \ln PCPIF_{t-2}$$

(t-statistic) (2.862) (1.486) (-0.672) (3.215)

Adjusted R-Squared = -0.062 S.E. of Regression = 0.0256 T = 59 (1998Q2-2012Q4)

I.3 สมการเอกลักษณ์ ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป (PCPIH)

$$PCPIH_t = 0.7546PCPIC_t + 0.1461PCPIF_t + 0.0993PCPIEN_t$$

I.4 สมการเอกลักษณ์ อัตราเงินเฟ้อทั่วไป (INFH)

$$INFH_t = (PCPIH_t - PCPIH_{t-4}) / PCPIH_{t-4}$$

I.5 สมการเอกลักษณ์ อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน (INFC)

$$INFC_t = (PCPIC_t - PCPIC_{t-4}) / PCPIC_{t-4}$$

I.6 สมการเอกลักษณ์ อัตราเงินเฟ้อคาดการณ์ (INFE)

$$INFE_t = 0.0486 + 1.3852INFH_{t-1} - 0.4004INFH_{t-2}$$

B.10 สมการพฤติกรรม ดัชนีราคาผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (PGDP)

$$\Delta \ln PGDP_t = -0.115 \{ \ln PGDP_{t-1} - (0.184 + 1.110 \ln PCPIH_{t-1}) \} + 0.725 \Delta \ln PCPIH_t + 0.243 \Delta \ln PCPIH_{t-1}$$

(t-statistic) (-1.864) (4.828) (1.745)

Adjusted R-Squared = 0.274 S.E. of Regression = 0.0116 T = 60 (1996Q1-2010Q4)

B.11 สมการพฤติกรรม ดัชนีราคาการนำเข้า (PM)

$$\Delta \ln PM_t = 0.0105 + 0.0639 \Delta \ln PM_{t-1}$$

(t-statistic) (1.595) (0.520)

Adjusted R-Squared = -0.0108 S.E. of Regression = 0.0534 T = 69 (1993Q3-2010Q3)

B.12 สมการพฤติกรรม ดัชนีราคาการส่งออก (PX)

$$\Delta \ln PX_t = 0.796 \Delta \ln PCPIH_{t-1} - 0.265 \{ \ln PX_{t-1} - (0.618 + 0.307 \ln PCPIH_{t-1} + 0.603 \ln PM_{t-1}) \} + 0.146 \Delta \ln PX_{t-1}$$

(t-statistic) (1.971) (-1.711) (1.083)

Adjusted R-Squared = 0.0465 S.E. of Regression = 0.0399 T = 70 (1993Q3-2010Q4)

B.13 สมการพฤติกรรม ดัชนีราคาอสังหาริมทรัพย์ (PHOUSE)

$$\Delta \ln PHOUSE_t = 0.0012 + 0.283 \Delta \ln PCPIH_{t-1} + 0.026 \Delta \ln CREDITDR_{t-1} - 0.189 \{ \ln PHOUSE_{t-1} - (-4.158 + 0.415 \ln YR_{t-1} + 0.188 \ln CREDITDR_{t-1}) \}$$

(t-statistic) (0.408) (1.393) (2.495) (-2.549)

Adjusted R-Squared = 0.1234 S.E. of Regression = 0.0138 T = 48 (2000Q1-2011Q4)

4.3.3 กลุ่มสมการตลาดการเงินภายในประเทศ

กลุ่มสมการตลาดการเงินภายในประเทศประกอบด้วย 17 สมการพฤติกรรม (Behavior Equations) และ 7 สมการเอกลักษณ์ (Identities) แสดงได้ดังนี้

B.14 สมการพฤติกรรม ปริมาณเงินความหมายแคบ (M1/PCPIH)

$$\Delta \ln(M1_t / (PCPIH_t / 100)) = -0.1334 \{ \ln(M1_{t-1} / (PCPIH_{t-1} / 100)) - (-6.709 + 1.488 \ln YR_{t-1} - 2.096 I_MLR_{t-1}) \} \\ (t\text{-statistic}) \quad (-1.914) \\ + 0.368 \Delta \ln YR_t - 1.700 \Delta I_MLR_t \\ (2.674) \quad (-2.100)$$

Adjusted R-Squared = -0.378 S.E. of Regression = 0.0257 T = 54 (1999Q1-2012Q2)

B.15 สมการพฤติกรรม เงินรับฝากประเภทออมทรัพย์ (DEPOSIT_S)

$$\Delta \ln DEPOSIT_S_t = 0.013 + 0.503 \Delta \ln DEPOSIT_S_{t-1} + 0.027 \Delta \ln DEPOSIT_S_{t-2} \\ (t\text{-statistic}) \quad (2.678) \quad (3.872) \quad (0.209)$$

Adjusted R-Squared = 0.257 S.E. of Regression = 0.0281 T = 59 (1997Q4-2012Q2)

B.16 สมการพฤติกรรม เงินรับฝากประเภทประจำ (DEPOSIT_T)

$$\Delta \ln DEPOSIT_T_t = 0.0032 + 0.7005 \Delta \ln DEPOSIT_T_{t-1} \\ (t\text{-statistic}) \quad (1.115) \quad (6.508)$$

Adjusted R-Squared = 0.4577 S.E. of Regression = 0.0199 T = 50 (2000Q1-2012Q2)

B.17 สมการพฤติกรรม เงินรับฝากประเภทอื่นๆ (DEPOSIT_O)

$$\ln DEPOSIT_O_t = 6.278 + 0.039 @ TREND \\ (t\text{-statistic}) \quad (38.900) \quad (12.000)$$

Adjusted R-Squared = 0.701 S.E. of Regression = 0.4565 T = 62 (1997Q1-2012Q2)

I.7 สมการเอกลักษณ์เงินรับฝากรวมทุกประเภท (DEPOSIT_TOTAL)

$$DEPOSIT_TOTAL_t = DEPOSIT_T_t + DEPOSIT_S_t + DEPOSIT_O_t$$

B.18 สมการพฤติกรรม สินเชื่อภาคเอกชนภายในประเทศ ณ ราคาปีปัจจุบัน (CREDITD)

$$\Delta \ln CREDITD_t = -0.033 \{ \ln CREDITD_{t-1} - (0.518 + 1.029 \ln YN_{t-1} + 3.716 I_MLR_{t-1}) \} + 0.266 \Delta \ln YR_t \\ (t\text{-statistic}) \quad (-1.928) \quad (3.852) \\ + 0.734 \Delta \ln CREDITD_{t-1} + 0.650 \Delta I_MLR_t \\ (11.629) \quad (1.671)$$

Adjusted R-Squared = 0.679 S.E. of Regression = 0.0163 T = 76 (1993Q3-2012Q2)

B.19 สมการพฤติกรรม ตัวแลกเงินและบัตรเงินฝากที่ออกโดยธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินอื่นๆ (BILL)

$$\ln BILL_t = -10.827 + 1.331 \ln(YN_t) + 5.097 LIQ_t + 0.849 AR(2) \\ (t\text{-statistic}) \quad (-0.611) \quad (1.084) \quad (3.665) \quad (12.462)$$

Adjusted R-Squared = 0.872 S.E. of Regression = 0.434 T = 54 (1997Q4-2011Q1)

I.8 สมการเอกลักษณ์ สินเชื่อภาคเอกชนในประเทศที่แท้จริง (CREDITDR)

$$CREDITDR_t = CREDITD_t / (PCPIH_t / 100)$$

I.9 สมการเอกลักษณ์ สภาพคล่องของธนาคารพาณิชย์ (LIQ)

$$LIQ_t = CREDITD_t / (DEPOSIT_TOTAL_t + BILL_t)$$

I.10 สมการเอกลักษณ์ มูลค่าคงค้างหลักทรัพย์ภาคเอกชนที่แท้จริง (PBONDR)

$$PBONDR_t = PBOND_t / (PCPIH_t / 100)$$

B.20 สมการพหุติกรรม มูลค่าคงค้างหลักทรัพย์ภาคเอกชน (PBOND)

$$\ln PBOND_t = -8.390 + 0.810 \ln PBOND_{t-1} + 0.795 \ln YR_t + 0.268 AR(1)$$

(t-statistic) (-2.005) (9.231) (2.057) (1.630)

Adjusted R-Squared = 0.995 S.E. of Regression = 0.0502 T = 48 (1999Q2-2011Q1)

I.11 สมการเอกลักษณ์ มูลค่าคงค้างหลักทรัพย์ภาครัฐบาลที่แท้จริง (GBONDR)

$$GBONDR_t = GBOND_t / (PCPIH_t / 100)$$

B.21 สมการพหุติกรรม มูลค่าคงค้างหลักทรัพย์ภาครัฐบาล (GBOND)

$$\ln GBOND_t = -2.007 + 0.936 \ln GBOND_{t-1} + 0.046 \ln GIR_{t-1} + 0.181 \ln YR_t$$

(t-statistic) (-1.257) (20.538) (1.194) (1.089)

Adjusted R-Squared = 0.9976 S.E. of Regression = 0.0272 T = 48 (1999Q2-2011Q1)

B.22 สมการพหุติกรรม มูลค่าคงค้างหลักทรัพย์ในประเทศประเภทภาคเอกชนหน่วยลงทุน (MFUND)

$$\Delta \ln MFUND_t = -0.015 + 0.404 \Delta \ln YN_{t-3} - 1.440 \Delta I_MLR_t + 0.157 \Delta \ln STCAP_t + 0.309 \Delta \ln MFUND_{t-1}$$

(t-statistic) (1.498) (1.410) (-0.697) (3.486) (2.167)

Adjusted R-Squared = 0.367 S.E. of Regression = 0.0331 T = 39 (2001Q1-2010Q3)

B.23 สมการพหุติกรรม มูลค่าตลาดทรัพย์สินรวม (STCAP)

$$\Delta \ln STCAP_t = -0.558 \Delta \ln FX_t + 2.100 \Delta \ln YN_t - 0.120 \{ \ln STCAP_{t-1} - (-11.537 + 1.869 \ln YN_{t-1} - 3.442 I_MLR_{t-1}) \} + 0.047 \Delta \ln STCAP_{t-1}$$

(t-statistic) -1.690 (3.624) (-2.775) (0.405)

Adjusted R-Squared = 0.214 S.E. of Regression = 0.1386 T = 69 (1995Q2-2012Q2)

B.24 สมการพหุติกรรม อัตราดอกเบี้ยซื้อคืนพันธบัตรระยะเวลา 1 วัน (I_RP1)

$$I_RP1_t = 0.0159 + 0.144 (INFH - 0.03)_t + 0.856 I_RP1_{t-1} + 0.002 (YR_GROWTH - 5.25)_t$$

(t-statistic) (0.191) (4.760) (15.331) (0.141)

Adjusted R-Squared = 0.9135 S.E. of Regression = 0.0035 T = 40 (2002Q1-2011Q4)

B.25 สมการพหุติกรรม อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้าชั้นดี (I_MLR)

$$I_MLR_t = 0.017 + 0.293 I_RP1_t + 0.513 I_MLR_{t-1} + 0.008 LIQ_t$$

(t-statistic) (3.786) (8.011) (7.864) (1.780)

Adjusted R-Squared = 0.938 S.E. of Regression = 0.0018 T = 32 (2002Q4-2010Q3)

B.26 สมการพหุติกรรม อัตราดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาล 3 เดือน (I_G3M)

$$\Delta I_G3M_t = 0.932 \Delta I_RP1_t - 1.39 * 10^{-9} \Delta G_BALANCE_{t-2} + 8.33 * 10^{-10} \Delta GDEBT_2_t$$

(t-statistic) (14.704) (-0.429) (0.277)

Adjusted R-Squared = 0.8766 S.E. of Regression = 0.0017 T = 33 (2002Q3 - 2010Q3)

B.27 สมการพฤติกรรม อัตราดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาล 5 ปี (I_G5Y)

$$\Delta I_{G5Y_t} = 0.570 \Delta I_{G3M_t} + 0.148 \Delta \ln PCPIH_t - 1.04 * 10^{-8} \Delta G_BALANCE_t$$

(t-statistic) (3.130) (2.114) (-1.192)

Adjusted R-Squared = 0.3406 S.E. of Regression = 0.0047 T = 35 (2002Q1 - 2010Q3)

B.28 สมการพฤติกรรม อัตราดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาล 10 ปี (I_G10Y)

$$\Delta I_{G10Y_t} = 0.262 \Delta I_{G3M_t} + 0.147 \Delta \ln PCPIH_t - 1.44 * 10^{-8} \Delta G_BALANCE_t$$

(t-statistic) (1.194) (1.747) (-1.377)

Adjusted R-Squared = 0.110 S.E. of Regression = 0.0057 T = 35 (2002Q1 - 2010Q3)

B.29 สมการพฤติกรรม อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำประเภท 3 เดือน (I_TIME)

$$\Delta I_{TIME_t} = 0.186 \Delta I_{RP1_t} + 0.040 \Delta I_{RP1_{t-1}} + 0.346 \Delta I_{TIME_{t-1}}$$

(t-statistic) (7.475) (1.218) (3.414)

Adjusted R-Squared = 0.632 S.E. of Regression = 0.0036 T = 62 (1994Q3-2009Q4)

I.12 สมการเอกลักษณ์ ปริมาณสินทรัพย์ที่มีสภาพคล่องรวม (WEALTHR4)

$$WEALTHR4_t = (M1_t + STCAP_t + DEPOSIT_TOTAL_t) / (PCPIH_t / 100)$$

I.13 สมการเอกลักษณ์ ปริมาณสินทรัพย์ประเภทพันธบัตรรวม (WEALTHR2)

$$WEALTHR2_t = (PBOND_t + GBOND_t) / (PCPIH_t / 100)$$

4.3.4 กลุ่มสมการตลาดการเงินระหว่างประเทศ

กลุ่มสมการตลาดการเงินระหว่างประเทศประกอบด้วย 10 สมการพฤติกรรม (Behavior Equations) และ 4 สมการเอกลักษณ์ (Identities) แสดงได้ดังนี้

B.30 สมการพฤติกรรม อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (บาท/เหรียญสหรัฐฯ) (FX)

$$\ln FX_t = 0.274 - 0.570(I_{RP1_t} - USFFR_t) - 0.922 \ln FX_{t-1}$$

(t-statistic) (2.213) (-3.588) (26.972)

Adjusted R-Squared = -0.934 S.E. of Regression = 0.0329 T = 59(1998Q2-2012Q4)

B.31 สมการพฤติกรรม ดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง (REER)

$$\Delta \ln REER_t = -0.015 \{ \ln REER_{t-1} - (6.138 - 0.470 \ln FX_{t-1}) \} - 0.710 \Delta \ln FX_t + 0.080 \Delta \ln FX_{t-1}$$

(t-statistic) (-0.976) (-17.488) (1.984)

Adjusted R-Squared = 0.828 S.E. of Regression = 0.0170 T = 69(1994Q2-2011Q2)

B.32 สมการพฤติกรรม เงินสำรองระหว่างประเทศ (FRESERVE)

$$\Delta \ln FRESERVE_t = 2.835 \Delta (I_{RP1_t} - USFFR_t) + 1.84 * 10^{-7} CA_{t-1} + 8.89 * 10^{-8} \Delta FPI_BOND_t$$

(t-statistic) (2.078) (2.307) (0.382)

$$+ 5.64 * 10^{-9} \Delta FPI_EQ_t - 1.135 \Delta \ln FX_t$$

(0.032) (-3.637)

Adjusted R-Squared = -0.064 S.E. of Regression = 0.0406 T = 35(2002Q1-2010Q3)

B.33 สมการพฤติกรรม การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI_IN)

$$FDI_IN_t = 858.437 \ln YR_t + 0.790 FDI_IN_{t-1} - 0.309 AR(1)$$

(t-statistic) (1.705) (6.904) (-1.749)

Adjusted R-Squared = 0.392 S.E. of Regression = 20313.73 T = 43(2000Q3-2011Q1)

B.34 สมการพฤติกรรม การลงทุนโดยตรงในต่างประเทศ (FDI_OUT)

$$FDI_OUT_t = -5236.438 - 110744.784(I_RP1_{t-1} - USFFR_{t-1}) + 0.568 FDI_OUT_{t-1}$$

(t-statistic) (-2.504) (-1.404) (3.676)

Adjusted R-Squared = 0.368 S.E. of Regression = 8988.032 T = 43(2000Q1-2010Q3)

B.35 สมการพฤติกรรม เงินกู้ยืมจากต่างประเทศ (FLOAN)

$$FLOAN_t = -1102541.356 + 79664.205 \ln YR_t + 304572.740(I_RP1_{t-1} - USFFR_{t-1}) + 0.235 AR(2)$$

(t-statistic) (-2.247) (2.237) (1.256) (1.602)

Adjusted R-Squared = 0.420 S.E. of Regression = 20970.77 T = 49(1999Q1-2011Q1)

B.36 สมการพฤติกรรม การลงทุนพันธบัตรจากต่างประเทศ (FPI_BOND_IN)

$$FPI_BOND_IN_t = -1763099.997 + 130626.972 \ln YR_t + 110280.877(I_RP1_{t-2} - USFFR_{t-2})$$

(t-statistic) (-4.041) (4.071) (1.108)

$$+ 0.332 FPI_BOND_IN_{t-1}$$

(2.848)

Adjusted R-Squared = 0.537 S.E. of Regression = 31098.76 T = 67 (1994Q3-2011Q1)

B.37 สมการพฤติกรรม การลงทุนพันธบัตรในต่างประเทศ (FPI_BOND_OUT)

$$FPI_BOND_OUT_t = -13665.327 - 33167.301(I_RP1_{t-2} - USFFR_{t-2})$$

(t-statistic) (-1.315) (-0.092)

$$+ 0.533 FPI_BOND_OUT_{t-1} - 0.351 FPI_BOND_IN_{t-1}$$

(4.095) (-2.252)

Adjusted R-Squared = 0.5436 S.E. of Regression = 41682.03 T = 43 (2000Q2-2010Q4)

B.38 สมการพฤติกรรม การลงทุนหุ้นจากต่างประเทศ (FPI_EQ_IN)

$$FPI_EQ_IN_t = -617535.811 + 48180.722 \ln YR_t + 0.748 FPI_EQ_IN_{t-1} + 0.104 FPI_EQ_IN_{t-2}$$

(t-statistic) (-0.206) (0.221) (4.505) (0.614)

Adjusted R-Squared = 0.717 S.E. of Regression = 150424.7 T = 40(2001Q1-2010Q4)

B.39 สมการพฤติกรรม การลงทุนหุ้นในต่างประเทศ (FPI_EQ_OUT)

$$FPI_EQ_OUT_t = -16483.272 - 0.461 FPI_EQ_OUT_{t-1} - 1.326 FPI_EQ_IN_{t-1}$$

(t-statistic) (-1.017) (-0.673) (-1.974)

Adjusted R-Squared = 0.795 S.E. of Regression = 106366.9 T = 72(1993Q2-2011Q1)

I.14 สมการเอกลักษณ์ การลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทพันธบัตรสุทธิ (FPI_BOND)

$$FPI_BOND_t = FPI_BOND_IN_t + FPI_BOND_OUT_t$$

I.15 สมการเอกลักษณ์ การลงทุนหุ้นสุทธิ (FPI_EQ)

$$FPI_EQ_t = FPI_EQ_IN_t + FPI_EQ_OUT_t$$

I.16 สมการเอกลักษณ์ การลงทุนโดยตรงสุทธิ (FDI)

$$FDI_t = FDI_IN_t + FDI_OUT_t$$

I.17 สมการเอกลักษณ์ การลงทุนในหลักทรัพย์รวมสุทธิ (FPI_TOTAL)

$$FPI_TOTAL_t = FPI_BOND_t + FPI_EQ_t$$

4.3.5 กลุ่มสมการการค้ำระหว่างประเทศและดุลบัญชีเดินสะพัด

กลุ่มสมการการค้ำระหว่างประเทศและดุลบัญชีเดินสะพัดประกอบด้วย 10 สมการพฤติกรรม (Behavior Equations) และ 3 สมการเอกลักษณ์ (Identities) แสดงได้ดังนี้

B.40 สมการพฤติกรรม มูลค่าการส่งออกสินค้า (XGT)

$$\Delta \ln XGT_t = 0.135 \Delta \ln MGW_t - 0.118 \{ \ln XGT_{t-1} - (-6.527 + 1.525 \ln XTR_{t-1}) \} - 0.708 \Delta \ln REER_t + 0.99 \Delta \ln XTR_t$$

(t-statistic) (1.418) (-3.233) (-8.836) (10.337)

Adjusted R-Squared = 0.794 S.E. of Regression = 0.030 T = 83 (1993Q2-2013Q4)

B.41 สมการพฤติกรรม รายรับค่าบริการท่องเที่ยว (XS)

$$\Delta \ln XS_t = 0.0187 - 0.248 \Delta \ln XS_{t-1} + 0.789 \Delta \ln MGW_t - 0.107 \Delta \ln REER_t$$

(t-statistic) (1.660) (-2.116) (3.439) (-0.408)

Adjusted R-Squared = 0.122 S.E. of Regression = 0.088 T = 74 (1994Q3-2012Q4)

B.42 สมการพฤติกรรม รายรับภาคบริการอื่น ๆ (ไม่รวมการท่องเที่ยว) (XS_OTH)

$$\Delta \ln XS_OTH_t = 0.011 - 0.465 \Delta \ln XS_OTH_{t-1} + 0.300 \Delta \ln MGW_{t-1}$$

(t-statistic) (0.817) (-3.908) (1.229)

Adjusted R-Squared = -0.212 S.E. of Regression = 0.096 T = 56 (1999Q1-2012Q4)

I.18 สมการเอกลักษณ์ รายรับภาคบริการรวมทั้งหมด (XS_total)

$$XS_TOTAL_t = XS_t + XS_OTH_t$$

B.43 สมการพฤติกรรม มูลค่าการนำเข้าสินค้า (MGT)

$$\Delta \ln MGT_t = 0.316 \Delta \ln XGT_t + 0.198 \Delta \ln YN_{t-1} + 0.049 \Delta \ln FX_{t-1} + 0.855 \Delta \ln MTR_t + 0.067 \Delta \ln MGT_{t-1}$$

(t-statistic) (3.009) (1.026) (0.269) (9.285) (0.924)

Adjusted R-Squared = 0.787 S.E. of Regression = 0.0382 T = 57 (1999Q2-2013Q2)

B.44 สมการพฤติกรรม รายจ่ายบริการด้านการท่องเที่ยว (MS)

$$\Delta \ln MS_t = -0.230 \Delta \ln MS_{t-1} + 0.867 \Delta \ln YN_t - 0.610 \Delta \ln FX_{t-1}$$

(t-statistic) (-2.058) (2.060) (-2.542)

Adjusted R-Squared = 0.146 S.E. of Regression = 0.1066 T = 70 (1995Q3-2012Q4)

B.45 สมการพฤติกรรม รายจ่ายบริการอื่นๆ (ไม่รวมการท่องเที่ยว) (MS_OTH)

$$\Delta \ln MS_OTH_t = 0.007 - 0.385 \Delta \ln MS_OTH_{t-1} + 0.455 \Delta \ln YN_t + 0.862 \Delta \ln YN_{t-1} - 0.289 AR(4)$$

(t-statistic) (0.624) (-3.585) (1.395) (2.622) (-2.603)

Adjusted R-Squared = 0.204 S.E. of Regression = 0.0787 T = 76 (1994Q1-2012Q4)

B.46 สมการพฤติกรรม ค่าระวางสินค้า (ค่าขนส่ง) (MS_F)

$$\Delta \ln MS_F_t = -0.087 \{ \ln MS_F_{t-1} - (-1.790 + 0.974 \ln XGT_{t-1}) \} + 0.329 \Delta \ln XGT_{t-1}$$

(t-statistic) (-1.716) (2.771)

Adjusted R-Squared = 0.044 S.E. of Regression = 0.0733 T = 78 (1993Q3-2012Q4)

I.19 สมการเอกลักษณ์ รายจ่ายภาคบริการรวมทั้งหมด (MS_total)

$$MS_TOTAL_t = MS_t + MS_F_t + MS_OTH_t$$

B.47 สมการพฤติกรรม ดุลเงินโอนและเงินบริจาคสุทธิ (CA_OTH)

$$\Delta CA_OTH_t = -2321.321 - 0.571 \Delta CA_OTH_{t-1} + 95448.171 \Delta \ln MGW_{t-2} - 0.714 MA(4)$$

(t-statistic) (-1.835) (-5.454) (1.956) (-5.342)

Adjusted R-Squared = 0.360 S.E. of Regression = 18526.07 T = 70 (1995Q1-2012Q2)

B.48 สมการพฤติกรรม การส่งออกสุทธิที่แท้จริง (XTR)

$$\Delta \ln XTR_t = +0.717 \Delta \ln MGW_t - 0.398 \Delta \ln REER_t + 0.164 \Delta \ln PX_t$$

(t-statistic) (7.098) (-1.441) (-0.788)

$$-0.230 \{ \ln XTR_{t-1} - (10.421 + 0.732 \ln MGW_{t-1} - 0.622 \ln REER_{t-1}) \}$$

(-2.279) (-3.125)

Adjusted R-Squared = 0.433 S.E. of Regression = 0.0369 T = 55 (1999Q2-2012Q4)

B.49 สมการพฤติกรรม การนำเข้ารวมสินค้าและบริการสุทธิที่แท้จริง (MTR)

$$\Delta \ln MTR_t = 0.293 \Delta \ln CPRT_{t-2} + 0.745 \Delta \ln XTR_{t-1} + 0.264 \Delta \ln INPR_{t-1} - 0.510 \Delta \ln FX_{t-1}$$

(t-statistic) (0.952) (5.433) (2.742) (-4.624)

$$-0.282 (\ln MTR_{t-1} - (-7.307 + 1.538 \ln YR_{t-1} - 0.084 \ln (FX_{t-1} * PM_{t-1})))$$

(-3.920)

$$-0.449 AR(1)$$

(-3.163)

Adjusted R-Squared = 0.533 S.E. of Regression = 0.0494 T = 54 (1996Q4-2010Q1)

B.50 สมการพฤติกรรม ค่าความคาดเคลื่อนในการคำนวณดุลบัญชีเดินสะพัด จากการปรับผลฤดูกาล (CA_S)

$$CA_S_t = 679.524 + 1.102 AR(4) + 0.024 AR(9) - 1.082 MA(4)$$

(t-statistic) (0.537) (138863) (2.695) (-40.441)

Adjusted R-Squared = 0.645 S.E. of Regression = 24791.13 T = 71 (1995Q2 - 2012Q4)

I.20 สมการเอกลักษณ์ ดุลบัญชีเดินสะพัด (CA)

$$CA_t = (XGT_t + XS_total_t) - (MGT_t + MS_total_t) + CA_OTH_t$$

I.21 สมการเอกลักษณ์ สัดส่วนดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP (CAR)

$$CAR_t = CA_t / YN_t$$

3.6 กลุ่มสมการภาครายได้ประชาชาติและช่องว่างการผลิต

กลุ่มสมการการคำนวณระหว่างประเทศและดุลบัญชีเดินสะพัดประกอบด้วย 2 สมการพฤติกรรม (Behavior Equations) และ 4 สมการเอกลักษณ์ (Identities) แสดงได้ดังนี้

B.51 สมการพฤติกรรม ความคลาดเคลื่อนทางสถิติในการคำนวณผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (NERR1)

$$\Delta NERR1_t = 276.908 + 0.330 \Delta NERR1_{t-1} - 0.278 \Delta NERR1_{t-1} - 0.223 \Delta NERR1_{t-3} - 0.282 MA(4)$$

(t-statistic) (0.330) (-2.391) (-1.927) (-2.446)

Adjusted R-Squared = 0.077 S.E. of Regression = 10203.43 T = 80(1994Q1-2013Q4)

B.52 สมการพฤติกรรม ความคลาดเคลื่อนทางสถิติในการคำนวณผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่เกิดจากการปรับฤดูกาล (NERR2)

$$NERR2_t = -90.526 + 0.717 AR(4) - 0.662 MA(1) - 0.312 MA(2)$$

(t-statistic) (-1.004) (7.090) (-5.065) (-2.387)

Adjusted R-Squared = 0.651 S.E. of Regression = 2335.837 T = 60(1997Q1 - 2011Q4)

I.22 สมการเอกลักษณ์ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่แท้จริง (YR)

$$YR_t = CPRT_t + INPR_t + INVR_t + GTR_t + (XTR_t - MTR_t) + NERR1_t + NERR2_t$$

I.23 สมการเอกลักษณ์ ช่องว่างระหว่างระดับผลผลิตตามศักยภาพและผลผลิตที่เกิดขึ้นจริง (YGAP)

$$YGAP_t = YR_t / YHP_t$$

I.24 สมการเอกลักษณ์ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ณ ราคาปีปัจจุบัน (YN)

$$YN_t = YR_t * (PGDP_t / 100)$$

I.25 สมการเอกลักษณ์ อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (YR_GROWTH)

$$YR_GROWTH_t = (YR_t - YR_{t-4}) / YR_{t-4}$$

บทที่ 5

ผลการพยากรณ์ปี 2556 และผลการพยากรณ์ของหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

5.1 สรุปผลการพยากรณ์ปี 2556

โครงการนี้ทำการวิเคราะห์เศรษฐกิจมหภาคและพยากรณ์เศรษฐกิจโดยใช้ตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์เป็นประจำทุกไตรมาสเริ่มจากไตรมาสที่ 1 ปี 2556 ถึงไตรมาสที่ 4 ปี 2556 นอกจากนี้ ยังได้รวบรวมผลการพยากรณ์จากหน่วยงานต่างๆ ประกอบด้วยหน่วยงานภาครัฐ ได้แก่ ธปท. (BOT), สศช. (NESDB), สศค. (FPO) สถาบันการศึกษา ได้แก่ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (NIDA) สถาบันการเงินภายในประเทศ ได้แก่ ธ.กรุงศรีอยุธยา(BAY), ศูนย์วิจัยเศรษฐกิจและธุรกิจ ธ.ไทยพาณิชย์ (SCB EIC), บล.ทีเอสโก้ (TISCO Securities) , ศูนย์วิจัยกสิกรไทย (K-Research), ศูนย์วิเคราะห์เศรษฐกิจ ธ.ทหารไทย (TMB-Analytics), บล.เมย์แบงก์ กิมเอ็ง (Kim Eng.), บล.เคจีไอ (KGI), บล.ดีบีเอส วิกเคอร์ส (DBS) และ หน่วยงานระหว่างประเทศ ได้แก่ International Monetary Fund (IMF), World Bank, Asian Development Bank (ADB) โดยผลการพยากรณ์สามารถดูได้จากรายงานไตรมาสที่ 1 ปี 2556 ถึงไตรมาสที่ 4 ปี 2556 ซึ่งการรวบรวมข้อมูลการพยากรณ์จากหน่วยงานต่างๆ จะใช้เพื่อการเป็นการเปรียบเทียบซึ่งจะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะในการวิเคราะห์และติดตามแนวโน้มเศรษฐกิจมหภาค ซึ่งข้อมูลการพยากรณ์และข้อมูลผลการพยากรณ์ซึ่งรวบรวมจากหน่วยงานอื่นๆ แสดงสรุปได้ในตารางที่ 5.1 – 5.4 ดังต่อไปนี้¹¹

จากผลการพยากรณ์ของหน่วยงานต่างๆ พบว่าในช่วงไตรมาสที่ 1/2556 และ 2/2556 มุมมองเกี่ยวกับแนวโน้มเศรษฐกิจไทยยังคงดีต่อเนื่องจากปี 2555 โดยมีค่าเฉลี่ย (Consensus) อยู่ที่ร้อยละ 4.6 และ 4.9 สำหรับหน่วยงานภาคเอกชนและภาครัฐ ตามลำดับ ในไตรมาสที่ 1 และร้อยละ 4.9 เท่ากันในทั้งสองกลุ่มในไตรมาสที่ 2 แต่ในช่วงครึ่งหลังของปี 2556 ผลการพยากรณ์ของหน่วยงานต่างๆ มีการปรับลดค่าพยากรณ์ลงอย่างรวดเร็วตามข้อมูลเศรษฐกิจจริงในไตรมาสที่ 2/2556 ซึ่งแสดงถึงการชะลอตัวอย่างรวดเร็วของทั้ง อุปสงค์ในประเทศและการส่งออก ทำให้ในไตรมาสที่ 3 ค่าเฉลี่ยการพยากรณ์ของทั้งสองกลุ่มอยู่ที่ร้อยละ 3.8 เท่ากันจากค่าที่รวบรวมในไตรมาสที่ 3 และ 4 และในช่วงปลายปีเศรษฐกิจปรับตัวแย่ลงมากกว่าที่คิดเนื่องจากปัญหาการเมืองทำให้ในปี 2556 เศรษฐกิจไทยขยายตัวเพียงร้อยละ 2.9 ซึ่งรายละเอียดเกี่ยวกับเศรษฐกิจมหภาคของไทยในปี 2556 ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ถึงไตรมาสที่ 4 จะกล่าวถึงในบทที่ 5

¹¹ รายละเอียดเกี่ยวกับค่าพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคในแต่ละครั้ง และบทวิเคราะห์ผลกระทบเชิงนโยบายและปัจจัยเสี่ยงต่างๆ ทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศสามารถดูได้จากสรุปรายงานการวิเคราะห์ทิศทางเศรษฐกิจไทยและปัจจัยเสี่ยงในปี 2555 รายไตรมาสและจากเว็บไซต์ <http://www.forecast.nida.ac.th/>

ตารางที่ 5.1 สรุปผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนประจำไตรมาสที่ 1/2556(ปรับปรุง ณ เดือนมีนาคม 2556)

	GDP	Headline Inflation	Core Inflation	Policy Rate(RP1)	Exchange Rate(B/US)	Private Consumption	Private Investment	Export (USD)	Import (USD)
Consensus (Average)*	4.9	3.2	1.7	2.9	29.4	4.6	10.3	7.2	8.2
ธปท (BOT)	4.9	2.8	1.7	n/a	n/a	4.3	12.1	8.0	10.7
สศช (NESDB)	5.0	3.0	n/a	n/a	n/a	3.5	8.0	11.0	11.3
สศค (FPO)	5.0	3.0	1.9	2.8	30.7	3.9	9.2	10.0	10.5
NIDA	5.3	2.9	1.9	2.8	30.6	4.9	10.1	12.0	16.0
IMF	6.0	3.3	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
World Bank	5.0	n/a	n/a	n/a	n/a	3.6	8.0	5.2	5.3
ADB	5.0	3.2	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a

หมายเหตุ : *Consensus (Average) เป็นค่าเฉลี่ยจากการพยากรณ์ของสถาบันการเงินตามรายละเอียดในตารางด้านล่าง

ตารางที่ 5.1 สรุปผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนประจำไตรมาสที่ 1/2556(ปรับปรุง ณ เดือนมีนาคม 2556)(ต่อ)

	GDP		Headline Inflation		Core Inflation		Policy rate (RP1)		Exchange rate	
	2556F	2557F	2556F	2557F	2556F	2557F	2556F	2557F	2556F	2557F
ธ.กรุงศรีอยุธยา	4.8-5.3	4.8-5.3	3	2.8-3.3	n/a	n/a	2.75	2.75	n/a	n/a
SCB EIC	4.9	n/a	3	n/a	1.8	n/a	2.75	n/a	29.50	n/a
TISCO Securities	4.7	5	3.3	3.2	1.6	1.5	3.25	3.25	29.20	n/a
Kasikorn Research	4.3-5.3	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
ธ.ทหารไทย	5.0	n/a	3.2	n/a	n/a	n/a	2.75	n/a	n/a	n/a
กิมเอ็ง	4.5-5.5	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
เคจีไอ	4.5	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
DBS	5.0	4.2	3.6	3.7	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
Consensus (Average)	4.9	4.8	3.2	3.3	1.7	1.5	2.9	3.0	29.4	n/a
ธปท (BOT)	4.9	4.8	2.8	2.6	1.7	1.6	n/a	n/a	n/a	n/a
สศช (NESDB)	4.5-5.5	n/a	2.5-3.5	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
สศค (FPO)	5.0(4.5-5.5)	n/a	3.0(2.5-3.5)	n/a	1.9(1.4-2.4)	n/a	2.8(2.25-3.25)	n/a	30.7(29.7-31.7)	n/a
NIDA	5.3	5.2	2.9	2.6	1.9	1.6	2.8	2.8	30.60	30.20
IMF	6.0	n/a	3.3	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
World Bank	5.0	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
ADB	5.0	n/a	3.2	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a

ตารางที่ 5.1 สรุปผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนประจำไตรมาสที่ 1/2556(ปรับปรุง ณ เดือนมีนาคม 2556)(ต่อ)

	Private Consumption		Private Investment		Export Value		Import Value		Update
	2556F	2557F	2556F	2557F	2556F	2557F	2556F	2557F	
ธ.กรุงศรีอยุธยา	6.3	4.3-4.8	16.5	11.0-13.0	3.2	6.5-8.5	7.8	9.0-11.0	5-Feb
SCB EIC	4	n/a	8	n/a	7.5	n/a	6.3	n/a	28-Feb
TISCO Securities	4.4	3.9	8.6	9	7.5	9	5.7	7.5	1-Mar
Kasikorn Research	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	30-Nov
ธ.ทหารไทย	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	14-Mar
กิมเอ็ง	3.5	n/a	8	n/a	11	n/a	11.3	n/a	20-Feb
เคจีไอ	5.1	n/a	n/a	n/a	5	n/a	10.1	n/a	15-Feb
DBS	4.4	4.1	n/a	n/a	9	6	8	5	14-Mar
Consensus (Average)	4.6	4.2	10.3	10.5	7.2	7.5	8.2	7.5	n/a
ธปท (BOT)	4.3	3.5	12.1	9.1	8	8.7	10.7	10.3	1-Jan
สศช (NESDB)	3.5	n/a	8	n/a	11	n/a	11.3	n/a	18-Feb
สศค (FPO)	3.9(3.4-4.4)	n/a	9.2(8.2-10.2)	n/a	10.0(9.0-11.0)	n/a	10.5(9.5-11.5)	n/a	26-Dec
NIDA	4.9	3.8	10.1	10.8	12.0	13.1	16.0	14.0	26-Mar
IMF	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	9-Oct
World Bank	3.6	n/a	8	n/a	5.2	n/a	5.3	n/a	19-Dec
ADB	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	1-Oct

ตารางที่ 5.2 สรุปผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนประจำไตรมาสที่ 2/2556(ปรับปรุง ณ เดือนมิถุนายน2556)

	GDP	Headline Inflation	Core Inflation	Policy Rate(RP1)	Exchange Rate(B/US)	Private Consumtion	Private Investment	Export (USD)	Import (USD)
Consensus (Average)*	4.9	2.8	1.4	2.6	29.7	4.1	8.3	6.1	7.2
ธปท (BOT)	5.1	2.7	1.6	n/a	n/a	4.7	7.4	7.2	9.2
สศช (NESDB)	4.7	2.8	n/a	n/a	n/a	3.3	6.3	7.6	7.6
สศค (FPO)	4.5	2.5	1.2	n/a	n/a	3.6	5.7	6.5	6.5
NIDA	4.3	2.7	1.6	2.25-2.50	30.6	4.3	2.7	4.5	5.1
IMF	5.9	3.0	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
World Bank	5.0	n/a	n/a	n/a	n/a	3.6	8.0	5.2	5.3
ADB	4.9	3.2	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a

หมายเหตุ : Consensus (Average) เป็นค่าเฉลี่ยจากการพยากรณ์ของสถาบันการเงินตามรายละเอียดในตารางด้านล่าง

ตารางที่ 5.2 สรุปผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนประจำไตรมาสที่ 2/2556(ปรับปรุง ณ เดือนมิถุนายน 2556)(ต่อ)

	GDP		Headline Inflation		Core Inflation		Policy rate (RP1)		Exchange rate	
	2556F	2557F	2556F	2557F	2556F	2557F	2556F	2557F	2556F	2557F
ธ.กรุงศรีอยุธยา	4.8-5.3	n/a	2.42	n/a	1.18	n/a	2.5	n/a	n/a	n/a
SCB EIC	5	n/a	2.8	n/a	1.6	n/a	2.5	n/a	29.50	n/a
TISCO Securities	4.7	5	3.3	3.2	1.6	1.5	2.75	n/a	29.20	n/a
Kasikorn Research	4.3	n/a	2.6	n/a	1.4	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
ธ.ทหารไทย	5.0	n/a	3.2	n/a	n/a	n/a	2.75	n/a	29.40	n/a
กิมเอ็ง	4.5	n/a	3	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	30.68	n/a
ภัทร	5.2	n/a	2.3	n/a	1.18	n/a	2.5	n/a	n/a	n/a
DBS	5.5	5	2.7	3.7	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
Consensus (Average)	4.9	5.0	2.8	3.5	1.4	1.5	2.6	n/a	29.70	n/a
ธปท (BOT)	5.1	5.0	2.7	2.7	1.6	1.7	n/a	n/a	n/a	n/a
สศช (NESDB)	4.2-5.2	n/a	2.3-3.3	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
สศค (FPO)	4.5	n/a	2.5	n/a	1.2	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
NIDA	4.3	4.6	2.7	3.0	1.6	2.2	2.25-2.50	2.50-2.75	30.60	30.80
IMF	5.9	4.2	3.0	3.4	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
World Bank	5.0	5.0	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
ADB	4.9	5.0	3.2	3.1	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a

ตารางที่ 5.2 สรุปผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนประจำไตรมาสที่ 2/2556(ปรับปรุง ณ เดือนมิถุนายน 2556)(ต่อ)

	Private Consumption		Private Investment		Export Value		Import Value		Update
	2556F	2557F	2556F	2557F	2556F	2557F	2556F	2557F	
ธ.กรุงศรีอยุธยา	n/a	n/a	n/a	n/a	3.7	n/a	8.5	n/a	5-Jun
SCB EIC	4.5	n/a	8	n/a	7.1	n/a	8.4	n/a	31-May
TISCO Securities	4.4	3.9	8.6	9	7.5	9	5.7	7.5	1-May
Kasikorn Research	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	3-Jun
ธ.ทหารไทย	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	14-May
กิมเอ็ง	n/a	n/a	n/a	n/a	7.5	n/a	n/a	n/a	4-Jun
ภัทร	n/a	n/a	n/a	n/a	5.5	n/a	n/a	n/a	3-Jun
DBS	3.4	5.5	n/a	n/a	5	5	6	5	13-Jun
Consensus (Average)	4.1	4.7	8.3	9.0	6.1	7.0	7.2	6.3	n/a
ธปท (BOT)	4.7	3.7	7.4	9.4	7.2	9.3	9.2	10.3	1-Apr
สศช (NESDB)	3.3	n/a	6.3	n/a	7.6	n/a	7.6	n/a	20-May
สศค (FPO)	3.6	n/a	5.7	n/a	6.5	n/a	6.5	n/a	27-Jun
NIDA	4.3	4.3	2.7	9.5	4.5	11.5	5.1	11.7	15-Jun
IMF	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	1-Apr
World Bank	3.6	n/a	8	n/a	5.2	n/a	5.3	n/a	1-Apr
ADB	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	1-Apr

ตารางที่ 5.3 สรุปผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนประจำไตรมาสที่ 3/2556(ปรับปรุง ณ เดือนตุลาคม 2556)

	GDP	Headline Inflation	Core Inflation	Policy Rate(RP1)	Exchange Rate(B/US)	Private Consumtion	Private Investment	Export (USD)	Import (USD)
Consensus (Average)	3.8	2.4	1.1	2.4	31.1	2.6	2.9	3.3	5.0
ธปท (BOT)	4.2	2.3	1.1	n/a	n/a	3.4	2.0	5.8	5.8
สศช (NESDB)	3.8-4.3	2.3-2.8	n/a	n/a	n/a	2.5	4.0	5.0	6.5
สศค (FPO)	3.7	2.3	1.1	2.5	30.6	2.1	2.3	1.8	2.2
NIDA	3.7	2.5	1.2	2.25-2.50	32.3	2.7	3.1	0.4	1.1
IMF	3.1	2.2	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
World Bank	5.0	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
ADB	3.8	2.6	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a

หมายเหตุ : Consensus (Average) เป็นค่าเฉลี่ยจากการพยากรณ์ของสถาบันการเงินตามรายละเอียดในตารางด้านล่าง

ตารางที่ 5.3 สรุปผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนประจำไตรมาสที่ 3/2556(ปรับปรุง ณ เดือนตุลาคม2556)(ต่อ)

	GDP		Headline Inflation		Core Inflation		Policy rate (RP1)		Exchange rate	
	2556F	2557F	2556F	2557F	2556F	2557F	2556F	2557F	2556F	2557F
ธ.กรุงศรีอยุธยา	3.3-3.8	n/a	2.3	n/a	1.18	n/a	2.5	n/a	n/a	n/a
SCB EIC	3.4	4.5	2.3	2.6	1	1	2.25	2.5	32.00	31.50
TISCO Securities	4.0	4.5	2.5	3	1.1	1.2	2.5	n/a	29.20	n/a
Kasikorn Research	4	n/a	2.3	n/a	1	n/a	2.5	n/a	n/a	n/a
ธ.ทหารไทย	3.1	n/a	2.3	n/a	n/a	n/a	2.25	n/a	31.28	n/a
กิมเอ็ง	4.0	4.5	3	3.5	n/a	n/a	2.5	n/a	32.00	n/a
ภัทร	3.8	n/a	2.47	n/a	1.13	n/a	2.5	n/a	n/a	n/a
DBS	4.0	5.2	2.4	3.5	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
Consensus (Average)	3.8	4.7	2.4	3.2	1.1	1.1	2.4	n/a	31.12	n/a
ธปท (BOT)	4.2	5.0	2.3	2.6	1.1	1.4	n/a	n/a	n/a	n/a
สศช (NESDB)	3.8-4.3	n/a	2.3-2.8	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
สศค (FPO)	3.7	5.1	2.3	2.8	1.1	1.5	2.5	2.5	30.60	31.00
NIDA	3.7	4.9	2.5	2.8	1.2	1.6	2.25-2.50	2.50-2.75	32.30	32.90
IMF	3.1	5.2	2.2	2.1	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
World Bank	5.0	4.5	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
ADB	3.8	4.9	2.6	2.9	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a

ตารางที่ 5.3 สรุปผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนประจำไตรมาสที่ 3/2556(ปรับปรุง ณ เดือนตุลาคม2556)(ต่อ)

	Private Consumption		Private Investment		Export Value		Import Value		Update
	2556F	2557F	2556F	2557F	2556F	2557F	2556F	2557F	
ธ.กรุงศรีอยุธยา	n/a	n/a	n/a	n/a	3.7	n/a	8.5	n/a	8-Oct
SCB EIC	3	3.5	3.4	7.5	3.7	9.5	4.8	9.6	27-Sep
TISCO Securities	2.8	3.1	2.4	11.9	2	9	4.5	10	1-Sep
Kasikorn Research	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	1-Oct
ธ.ทหารไทย	n/a	n/a	n/a	n/a	3.1	n/a	n/a	n/a	14-Sep
กิมเอ็ง	n/a	n/a	n/a	n/a	3	7.5	n/a	n/a	17-Sep
ภัทร	n/a	n/a	n/a	n/a	3.9	n/a	n/a	n/a	26-Sep
DBS	2	4.5	n/a	n/a	4	4	2	3	12-Sep
Consensus (Average)	2.6	3.7	2.9	9.7	3.3	7.5	5.0	7.5	n/a
ธปท (BOT)	3.4	3.5	2	9.9	5.8	8	5.8	8.4	1-Jul
สศช (NESDB)	2.5	n/a	4	n/a	5	n/a	6.5	n/a	19-Aug
สศค (FPO)	2.1	3.4	2.3	9.5	1.8	7.5	2.2	9.3	27-Sep
NIDA	2.7	4.5	3.1	10.5	0.4	8.1	1.1	7.5	26-Sep
IMF	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	1-Oct
World Bank	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	1-Oct
ADB	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	1-Oct

ตารางที่ 5.4 สรุปผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนประจำไตรมาสที่ 4/2556(ปรับปรุง ณ เดือนธันวาคม2556)

	GDP	Headline Inflation	Core Inflation	Policy Rate(RP1)	Exchange Rate(B/US)	Private Consumtion	Private Investment	Export (USD)	Import (USD)
Consensus (Average)	3.8	2.4	1.1	2.4	31.1	2.6	2.9	3.3	5.0
ธปท (BOT)	4.2	2.3	1.1	n/a	n/a	3.4	2.0	5.8	5.8
สศช (NESDB)	3.8-4.3	2.3-2.8	n/a	n/a	n/a	2.5	4.0	5.0	6.5
สศค (FPO)	3.7	2.3	1.1	2.5	30.6	2.1	2.3	1.8	2.2
NIDA	3.7	2.5	1.2	2.25-2.50	32.3	2.7	3.1	0.4	1.1
IMF	3.1	2.2	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
World Bank	5.0	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
ADB	3.8	2.6	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a

หมายเหตุ : Consensus (Average) เป็นค่าเฉลี่ยจากการพยากรณ์ของสถาบันการเงินตามรายละเอียดในตารางด้านล่าง

ตารางที่ 5.4 สรุปผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนประจำไตรมาสที่ 4/2556 (ปรับปรุง ณ เดือนธันวาคม 2556)(ต่อ)

	GDP		Headline Inflation		Core Inflation		Policy rate (RP1)		Exchange rate	
	2556	2557F	2556F	2557F	2556F	2557F	2556F	2557F	2556F	2557F
ธ.กรุงศรีอยุธยา	3.3-3.8	n/a	2.3	n/a	1.18	n/a	2.5	n/a	n/a	n/a
SCB EIC	3.4	4.5	2.3	2.6	1	1	2.25	2.5	32.00	31.50
TISCO Securities	4.0	4.5	2.5	3	1.1	1.2	2.5	n/a	29.20	n/a
Kasikorn Research	4	n/a	2.3	n/a	1	n/a	2.5	n/a	n/a	n/a
ธ.ทหารไทย	3.1	n/a	2.3	n/a	n/a	n/a	2.25	n/a	31.28	n/a
กิมเอ็ง	4.0	4.5	3	3.5	n/a	n/a	2.5	n/a	32.00	n/a
ภัทร	3.8	n/a	2.47	n/a	1.13	n/a	2.5	n/a	n/a	n/a
DBS	4.0	5.2	2.4	3.5	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
Consensus (Average)	3.8	4.7	2.4	3.2	1.1	1.1	2.4	n/a	31.12	n/a
ธปท (BOT)	4.2	5.0	2.3	2.6	1.1	1.4	n/a	n/a	n/a	n/a
สศช (NESDB)	3.8-4.3	n/a	2.3-2.8	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
สศค (FPO)	3.7	5.1	2.3	2.8	1.1	1.5	2.5	2.5	30.60	31.00
NIDA	3.7	4.9	2.5	2.8	1.2	1.6	2.25-2.50	2.50-2.75	32.30	32.90
IMF	3.1	5.2	2.2	2.1	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
World Bank	5.0	4.5	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
ADB	3.8	4.9	2.6	2.9	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a

ตารางที่ 5.4 สรุปผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนประจำไตรมาสที่ 4/2556 (ปรับปรุง ณ เดือนธันวาคม 2556)(ต่อ)

	Private Consumption		Private Investment		Export Value		Import Value		Update
	2556F	2557F	2556F	2557F	2556F	2557F	2556F	2557F	
ธ.กรุงศรีอยุธยา	n/a	n/a	n/a	n/a	3.7	n/a	8.5	n/a	8-Oct
SCB EIC	3	3.5	3.4	7.5	3.7	9.5	4.8	9.6	27-Sep
TISCO Securities	2.8	3.1	2.4	11.9	2	9	4.5	10	1-Sep
Kasikorn Research	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	1-Oct
ธ.ทหารไทย	n/a	n/a	n/a	n/a	3.1	n/a	n/a	n/a	14-Sep
กิมเอ็ง	n/a	n/a	n/a	n/a	3	7.5	n/a	n/a	17-Sep
ภัทร	n/a	n/a	n/a	n/a	3.9	n/a	n/a	n/a	26-Sep
DBS	2	4.5	n/a	n/a	4	4	2	3	12-Sep
Consensus (Average)	2.6	3.7	2.9	9.7	3.3	7.5	5.0	7.5	n/a
ธปท (BOT)	3.4	3.5	2	9.9	5.8	8	5.8	8.4	1-Jul
สศช (NESDB)	2.5	n/a	4	n/a	5	n/a	6.5	n/a	19-Aug
สศค (FPO)	2.1	3.4	2.3	9.5	1.8	7.5	2.2	9.3	27-Sep
NIDA	2.7	4.5	3.1	10.5	0.4	8.1	1.1	7.5	26-Sep
IMF	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	1-Oct
World Bank	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	1-Oct
ADB	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	1-Oct

ซึ่งผลการพยากรณ์ที่ได้เมื่อเทียบกับภาวะเศรษฐกิจในปี 2556 รวมถึงผลจากนโยบายการเงิน-การคลัง และปัจจัยเสี่ยงที่เข้ามาในช่วงระหว่างปีที่ทำให้ค่าพยากรณ์เกิดความคลาดเคลื่อนได้ สามารถสรุปประเด็นได้ดังต่อไปนี้

5.2 สรุปภาวะเศรษฐกิจไทยปี 2556

ในปี 2556 ที่ผ่านมาเศรษฐกิจไทยเผชิญปัญหาทางเศรษฐกิจที่มาจากทั้งปัจจัยภายในประเทศและปัจจัยภายในประเทศที่มีผลต่อทิศทางเศรษฐกิจมหภาค ซึ่งปัจจัยภายนอกประเทศที่สำคัญได้แก่ ปัญหาเศรษฐกิจโลกในประเทศอุตสาหกรรมที่สำคัญ ทั้ง สหรัฐฯ สหภาพยุโรป ญี่ปุ่น และจีน และปัจจัยภายในประเทศที่สำคัญได้แก่ ปัญหาการเมือง โดยข้อมูลแปรเศรษฐกิจมหภาคที่สำคัญของไทยในปี 2555-2556แสดงในตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5.1สรุปตัวแปรเศรษฐกิจมหภาคที่สำคัญของไทยในปี 2555-2556

ตัวแปรเศรษฐกิจ	2555	2556
อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ (GDP Growth)	6.5	2.9
การบริโภคภาคเอกชน (Private Consumption)	6.7	0.2
การลงทุนภาคเอกชน(Private Investment)	14.4	-2.8
การอุปโภคภาครัฐ(Public Consumption)	7.5	4.9
การลงทุนภาครัฐ (Public Investment)	8.9	1.3
ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการ(Export Volume - Goods and Services)	3.1	4.2
ปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการ(Import Volume - Goods and Services)	6.2	2.3
มูลค่าการส่งออกสินค้า(Export Value - USD)	3.1	-0.2
มูลค่าการนำเข้าสินค้า (Import Value - USD)	8.8	-0.4
ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้านเหรียญสหรัฐฯ) (Current Account – Billion USD)	-1.5	2.8
สัดส่วนดุลบัญชีเดินสะพัดต่อจีดีพี (Current Account/GDP)	-0.4	-0.6
เงินเฟ้อทั่วไป (Headline Inflation)	3.0	2.2
เงินเฟ้อพื้นฐาน(Core Inflation)	2.1	1.0
อัตราแลกเปลี่ยนฯเฉลี่ยทั้งปี (บาท/ ดอลลาร์) (Exchange Rate)	30.66	30.70
อัตราดอกเบี้ยนโยบาย (1-Day Repurchase Rate)	2.75	2.25

ที่มา: รวมจากฐานข้อมูล CEIC ดูรายละเอียดได้จากภาคผนวก

เมื่อพิจารณาในภาพรวม อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ (GDP growth) ของไทยปี 2556 ขยายตัวเพียงร้อยละ 2.9 ซึ่งลดลงจากปี 2555 ซึ่งขยายตัวร้อยละ 6.5 ซึ่งอัตราการขยายตัวในปี 2556 อยู่ระดับที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของอัตราการขยายตัวที่ระดับร้อยละ 4.3ในช่วง10 ปีที่ผ่านมา (2546-2555) และต่ำกว่าการขยายตัวทาง

เศรษฐกิจตามศักยภาพของไทย¹² เมื่อพิจารณาการขยายตัวของเศรษฐกิจรายไตรมาสจะพบว่า การขยายตัวในไตรมาสที่ 1, 2, 3 และ 4 อยู่ที่ระดับร้อยละ 5.4, 2.9, 2.7 และ 0.6 ตามลำดับ โดยในไตรมาสที่ 4 เศรษฐกิจมีอัตราการขยายตัวที่ต่ำเนื่องจากผลกระทบของปัญหาการเมืองซึ่งส่งผลต่อเนื่องยังปี 2557 โดยรายละเอียดของภาวะเศรษฐกิจไทยในปี 2556 ในแต่ละไตรมาสสามารถสรุปได้ดังนี้

5.2.1 ไตรมาสที่ 1/2556

ในไตรมาสที่ 1/2556 เศรษฐกิจไทยยังมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องจากปลายปี 2555 โดยการบริโภคภาคเอกชนขยายตัวในอัตราที่สูง (ร้อยละ 4.4) โดยการขยายตัวของอุปสงค์ภายในประเทศนี้ ต่อเนื่องจากไตรมาสที่ 4 ปี 2555 ซึ่งการบริโภคภาคเอกชนขยายตัวในอัตราร้อยละ 12.4 นอกจากนี้ การใช้จ่ายภาครัฐยังคงขยายตัวต่อเนื่องตามการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาลและตามโครงการลงทุนขนาดใหญ่ (Mega project) ทำให้การใช้จ่ายภาครัฐด้านการบริโภคและการลงทุนในไตรมาสที่ 1/2556 ขยายตัวร้อยละ 2.3 และ 19.8 ตามลำดับ

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อแนวโน้มเศรษฐกิจไทยมากที่สุดได้แก่ผลจากปัญหาอุทกภัยที่ผ่านมาในปี 2554 เนื่องจากปัญหาดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อโรงงานซึ่งเป็นฐานการผลิตเพื่อการส่งออกที่สำคัญ นอกจากนี้ยังส่งผลต่อรายได้ทั้งในปัจจุบันและความไม่แน่นอนของรายได้ในอนาคตซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการบริโภคภาคเอกชน นอกจากนี้ยังส่งผลกระทบต่อการใช้จ่ายเพื่อการลงทุนของภาครัฐในโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการน้ำท่วม จากข้อมูลจริงในไตรมาส 1 พบว่า การส่งออกมีการชะลอตัวลงเนื่องจากโรงงานหลายแห่งยังไม่สามารถกลับมาผลิตสินค้าได้อย่างเต็มที่ จึงทำให้อัตราการขยายตัวของ GDP ในไตรมาส 1 อยู่ ณ ระดับร้อยละ 0.3 (เทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่แล้ว) อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าอัตราการขยายตัวในไตรมาส 1 จะอยู่ในระดับที่ต่ำแต่ระดับดังกล่าวยังสูงกว่าที่นักวิเคราะห์จากหน่วยงานต่างๆ ได้คาดการณ์ไว้ ดังนั้นจึงแสดงให้เห็นว่าอุปสงค์ภายในประเทศมีการฟื้นตัวได้อย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการในช่วงไตรมาสแรกนี้ก็ขยายตัวได้ดี (ร้อยละ 8.3) ซึ่งสาเหตุสำคัญมาจากการเพิ่มขึ้นของรายรับจากการท่องเที่ยว

ดังนั้น โดยรวมเศรษฐกิจไทยในช่วงไตรมาสที่ 1/2556 ยังคงมีแนวโน้มขยายตัวได้ดีต่อเนื่องจากปี 2555 และจากการที่แนวโน้มเศรษฐกิจในไตรมาสที่ 1 ขยายตัวได้ดี ทำให้ผลการพยากรณ์เศรษฐกิจปี 2556 ซึ่งเผยแพร่ในไตรมาสที่ 1 (ดูรายละเอียดในตารางที่) ของ NIDA Forecast อยู่ที่ร้อยละ 5.3 ซึ่งใกล้เคียงกับการคาดการณ์ของหน่วยงานอื่นๆ ซึ่งเผยแพร่ในไตรมาสเดียวกัน ได้แก่ ธปท. (ร้อยละ 4.9) สศช. (ร้อยละ 5.0) และ สศค. (ร้อยละ 5.0)

5.2.2 ไตรมาสที่ 2/2556

ไตรมาส 2/2556 เศรษฐกิจชะลอตัวจากไตรมาสที่ 1 อย่างมีนัยยะ โดยอัตราการขยายตัวของผลผลิต (GDP) ชะลอตัวจากร้อยละ 5.4 ในไตรมาสที่ 1 เป็น 2.9 ในไตรมาสที่ 2 โดยทั้งการใช้จ่ายภาคเอกชน (การบริโภคและการลงทุน) และการส่งออกชะลอตัวพร้อมๆ กัน โดยการชะลอตัวลงของการใช้บริโภคภาคเอกชนสาเหตุสำคัญมาจากการเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงกว่าปกติในช่วง 3 ไตรมาสที่แล้ว ทำให้การชะลอตัวลงต่อเนื่องตามกลไกการปรับตัวสู่ดุลยภาพ ภายหลังผลของมาตรการกระตุ้นการบริโภค (เช่น นโยบายการคืนภาษีสรรพสามิต

¹² จากการศึกษาของธนาคารแห่งประเทศไทยโดย Chuenchoksan et al, 2008 รายงานการขยายตัวทางเศรษฐกิจตามศักยภาพของไทยอยู่ที่ระดับร้อยละ 5.2 – 5.3 ต่อปี

สำหรับการซื้อรถยนต์คันแรก) สิ้นสุดลง ทำให้การบริโภคภาคเอกชนในไตรมาสที่ 2 ขยายตัวเพียงร้อยละ 2.5 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 6.0, 12.4 และ 4.4 ในช่วงไตรมาสที่ 3/2555, 4/2555 และ 1/2556 ตามลำดับ

ด้านการส่งออกปริมาณการส่งออกสินค้าในไตรมาสที่ 2/2556 หดตัวร้อยละ -1.5 แต่เมื่อรวมบริการด้วย จะขยายตัวร้อยละ 2.9 ซึ่งสาเหตุสำคัญของการชะลอตัวลงของการส่งสินค้ามาจากปัจจัยทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ โดยปัจจัยภายนอกที่สำคัญคือเศรษฐกิจโลกที่มีการฟื้นตัวที่ช้าในปี 2556 และค่าเงินบาทที่แข็งตัวในช่วงไตรมาสที่ 1/2556 นอกจากนี้ปัจจัยภายในด้านนโยบายสินค้าเกษตรของรัฐบาลก็มีผลต่อการส่งออก โดยเฉพาะในกรณีของข้าวซึ่งมีมูลค่าการส่งออกลดลงมากในช่วงนี้ แต่เนื่องจากด้านบริการโดยเฉพาะการท่องเที่ยวยังคงขยายตัวได้อยู่ ดังนั้น ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการจึงยังขยายตัวได้

ในไตรมาสนี้สัญญาณต่างๆ ทางเศรษฐกิจบ่งชี้ถึงการชะลอตัวลงกว่าที่คาดการณ์ในช่วงต้นปี โดยมีเพียงการใช้จ่ายภาครัฐบาลที่ยังขยายตัวในอัตราสูงต่อเนื่อง ตามนโยบายการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล โดยการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคและการลงทุนของรัฐบาลขยายตัวร้อยละ 7.6 และ 11.5 ตามลำดับ ซึ่งเป็นการขยายตัวในอัตราที่สูงต่อเนื่องจากไตรมาสที่ 1/2556

5.2.3 ไตรมาสที่ 3/2555

ในไตรมาสที่ 3/2555 รูปแบบของเศรษฐกิจไทยมีลักษณะคล้ายคลึงกับในไตรมาสที่แล้ว (2/2556) โดยการบริโภคภาคเอกชนชะลอตัวต่อเนื่องเป็นติดลบร้อยละ -1.2 ในขณะที่การลงทุนภาคเอกชนหดตัวเช่นเดียวกัน (ขยายตัวติดลบร้อยละ -3.4) ด้านการส่งออกสินค้า ปริมาณการส่งออกสินค้าหดตัวร้อยละ -1.4 โดยมีสาเหตุเดียวกับไตรมาสที่แล้ว คือเศรษฐกิจโลกที่ยังซบเซาโดยเฉพาะประเทศในเอเชีย เช่น จีน และชะลอตัวของการส่งออกสินค้าเกษตรที่สำคัญ เช่น ข้าว ซึ่งได้รับผลกระทบจากนโยบายจำนำข้าวของรัฐบาลต่อเนื่องแต่เนื่องจากนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศยังคงเพิ่มขึ้นต่อเนื่องทำให้ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการปรับตัวเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงเมื่อเทียบกับตัวแปรอื่นๆ คือ เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.8

ด้านรายจ่ายรัฐบาลรายจ่ายด้านการบริโภคยังคงขยายตัวต่อเนื่อง (ขยายตัวร้อยละ 7.3) แต่รายจ่ายด้านการลงทุนกลับหดตัวลง (ร้อยละ -16.8) ทำให้โดยรวมในไตรมาสนี้เศรษฐกิจขยายตัวเพียงร้อยละ 2.7 ซึ่งแสดงถึงการชะลอตัวลงต่อเนื่องจากไตรมาสที่ 2 (เศรษฐกิจขยายตัวร้อยละ 2.9) โดยมีเพียงด้านการบริโภคภาครัฐและการส่งออกบริการด้านการท่องเที่ยวที่ยังขยายตัวได้ในอัตราที่สูงต่อเนื่องตลอดช่วง 3 ไตรมาสแรกที่ผ่านมา

5.2.4 ไตรมาสที่ 4/2555

ในไตรมาสที่ 4/2556 เศรษฐกิจไทยมีอัตราการขยายตัวที่ต่ำที่สุดในรอบปีคือขยายตัวเพียงร้อยละ 0.6 ทำให้รวมทั้งปี 2556 เศรษฐกิจไทยขยายตัวร้อยละ 2.9 โดยปัจจัยที่มีผลกระทบที่รุนแรงที่สุดในไตรมาสนี้คือการใช้จ่ายภายในประเทศที่หดตัวลงพร้อมๆ กันทั้งภาคเอกชนและรัฐบาล โดยเฉพาะด้านการลงทุน (การลงทุนภาคเอกชนและรัฐบาลหดตัวร้อยละ -2.2 และ -11.2 ตามลำดับ) ในด้านการบริโภคก็หดตัวลงเช่นกัน ร้อยละ -4.5 สำหรับภาคเอกชน ส่วนการบริโภคภาครัฐบาลขยายตัวเพียงร้อยละ 0.9 ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ทำให้อุปสงค์ภายในหดตัวเป็นแรงฉุดเศรษฐกิจที่สำคัญ

ด้านการส่งออกยังคงขยายตัวได้แต่โดยอัตราการเพิ่มที่ลดลงจากไตรมาสอื่นๆ โดยเฉพาะด้านการท่องเที่ยว โดยปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการรวมขยายตัวร้อยละ 2.0 ตามการชะลอตัวของรายรับจากการ

ท่องเที่ยวขยายตัวในอัตราที่ต่ำกว่าไตรมาสอื่นๆ โดยมีเพียงการสะสมสินค้าคงคลังที่ยังคงสูงต่อเนื่องในไตรมาสนี้ เช่นเดียวกับไตรมาสอื่นๆ ของปี 2556

ถึงแม้ว่าอุปสงค์ในประเทศในช่วงไตรมาสที่ 2-3 จะชะลอตัวลงต่อเนื่องอยู่แล้ว แต่สาเหตุสำคัญของการชะลอตัวลงของอุปสงค์ภายในประเทศมาจากปัญหาภายในประเทศ เพราะการชะลอตัวลงในอัตราที่เร็วกว่าการประมาณการจากการชะลอตัวลงตามปกติ โดยปัญหาทางการเมืองที่นำมาสู่การยุบสภาในเดือนธันวาคม ซึ่งการประชุมที่เป็นอุปสรรคต่อการทำงานของรัฐบาล รวมถึงการยุบสภาซึ่งทำให้รัฐบาลคงสภาพเพียงรัฐบาลรักษาการ ทำให้การใช้จ่ายทั้งการบริโภคและลงทุนของรัฐบาลชะลอตัวไปอย่างรวดเร็ว และจากความเสี่ยงทางการเมืองที่ไม่แน่นอนทำให้ผู้บริโภคและผู้ประกอบการชะลอการบริโภคและการลงทุนต่างๆ ไปด้วยซึ่งปัจจัยเหล่านี้ล้วนแต่ส่งผลต่อการชะลอตัวของอุปสงค์ภายในประเทศ รวมถึงด้านการท่องเที่ยวซึ่งความเสี่ยงจากความรุนแรงที่เกิดขึ้นทางการเมืองมีผลต่อจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ชะลอตัวเช่นกันเมื่อเทียบกับช่วงไตรมาสก่อนหน้าของปี 2556

โดยผลจากปัจจัยทางการเมืองเหล่านี้จะส่งผลต่อเนื่องยังเศรษฐกิจไทยในปี 2557 ด้วยเช่นเดียวกัน

5.2.5 ภาพรวมขององค์ประกอบอื่นๆ ของเศรษฐกิจมหภาคไทยในปี 2556

ด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจในปี 2556 อัตราเงินเฟ้อทั่วไป, เงินเฟ้อพื้นฐาน, เงินเฟ้อกลุ่มพลังงาน และเงินเฟ้อกลุ่มอาหารสด ปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.4, 1.2, 6.8 และ 5.0 ตามลำดับ ซึ่งอัตราเหล่านี้ล้วนแต่อยู่ในระดับที่ต่ำเมื่อเทียบกับทั้งค่าเฉลี่ยในอดีต และอัตราเงินเฟ้อเป้าหมายของธนาคารแห่งประเทศไทยโดยปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการชะลอตัวของเงินเฟ้อคืออุปสงค์ในประเทศและต่างประเทศที่ค่อนข้างชะงักงันในปี 2556 และปัจจัยด้านอุปทานก็ไม่มีแรงกดดันจากการปรับเพิ่มค่าจ้างแรงงานเหมือนในปี 2554 และ 2555 ทำให้อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานอยู่ต่ำกว่าค่ากลางของเป้าหมายเงินเฟ้อของ ธปท. (1.75) โดยอัตราเงินเฟ้อด้านอาหารสดและพลังงานปรับตัวสูงกว่าเงินเฟ้อพื้นฐานตามการปรับตัวของราคาสินค้าในตลาดโลก ดังนั้นโดยรวมปัญหาเสถียรภาพเศรษฐกิจไม่ใช่ปัญหาสำคัญในปี 2556

สำหรับตัวแปรที่สำคัญอื่นๆ ได้แก่อัตราดอกเบี้ย อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ดุลการค้าและดุลบัญชีเดินสะพัด ด้านอัตราดอกเบี้ยนโยบายการเงิน (อัตราดอกเบี้ยซื้อคืนพันธบัตร 1 วัน) มีการปรับลดลงจากช่วงต้นปีที่อยู่ที่ร้อยละ 2.75 เป็นร้อยละ 2.25 ในช่วงปลายปีโดยเป็นการปรับลดลง 2 ครั้ง ครั้งละร้อยละ 0.25 ในเดือน พฤษภาคม และพฤศจิกายน 2556 โดยการลดลงทั้งสองครั้งเป็นช่วงที่เศรษฐกิจเริ่มส่งสัญญาณการชะลอตัวในไตรมาสที่ 2 และชะลอตัวลงแรงมากขึ้นในไตรมาสที่ 4

ส่วนด้านดุลบัญชีเดินสะพัดทั้งปีขาดดุลทั้งสิ้น -2.8 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็นร้อยละ -0.6 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ แม้ว่าการขาดดุลบัญชีเดินสะพัดจะต่อเนื่องจากปี 2555 ที่ขาดดุลประมาณ -1.5 พันล้านเหรียญสหรัฐ แต่ขนาดการขาดดุลยังอยู่ในระดับที่ไม่สูงมากทั้งสองปีคือคิดเป็นร้อยละ -0.4 และ -0.6 ต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ดังนั้น ปัญหาด้านเสถียรภาพเศรษฐกิจทั้งภายในประเทศ (อัตราเงินเฟ้อ) และภายนอกประเทศ (การขาดดุลบัญชีเดินสะพัด) ในปี 2556 จึงไม่ใช่ปัญหาที่สำคัญต่อเศรษฐกิจมหภาคของไทย

ด้านค่าเงินบาทในปี 2556 ปรับตัวผันผวนอยู่ระหว่าง 29.1 – 32.4 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งเป็นการปรับตัวขึ้นลงตลอดปีตามภาวะความผันผวนของค่าเงินดอลลาร์สหรัฐ ในตลาดการเงินโลก โดยเริ่มจากช่วงต้นปีที่ค่าเงินบาทอยู่ที่ 30.1 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ และค่อยๆ ปรับตัวแข็งค่าขึ้นเรื่อยๆ ตามแนวโน้มของค่าเงินดอลลาร์จนถึงเดือนเมษายนซึ่งมีค่าเฉลี่ย 29.1 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ และหลังจากนั้นค่าเงินบาทก็มีแนวโน้มอ่อนค่าลงเนื่องจากธนาคารกลางสหรัฐ มีการส่งสัญญาณปรับลดการกระตุ้นเศรษฐกิจตามมาตรการ Quantitative

Easing ทำให้เงินดอลลาร์ค่อยๆ แข็งค่าขึ้นในตลาดโลกตามกระแสการไหลกลับของเงินทุนจากตลาดเกิดใหม่ ซึ่งรวมถึงประเทศไทยด้วยทำให้ค่าเงินบาทอ่อนๆ อ่อนค่าลง แต่การอ่อนค่าของเงินบาทก็ยังคงเป็นไปในลักษณะค่อยเป็นค่อยไปทำให้ไม่ส่งผลต่อปัญหาเสถียรภาพค่าเงิน

สำหรับรายละเอียดของแนวโน้มเศรษฐกิจรายไตรมาสในปี 2556 รวมถึงการพยากรณ์และวิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยงในระยะต่างๆ นี้สามารถดูเพิ่มเติมได้ในสรุปรายงานการวิเคราะห์ทิศทางเศรษฐกิจไทยและปัจจัยเสี่ยงในปี 2556 รายไตรมาส

บทที่ 6

การวิเคราะห์ความแม่นยำของการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคปี 2556

จากการพิจารณาผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคที่จัดทำให้ระหว่างปี 2556 ซึ่งเป็นการพยากรณ์ล่วงหน้าในภาคและสถานะเศรษฐกิจมหภาคในปี 2556 ซึ่งเป็นการมองย้อนหลัง เราสามารถเปรียบเทียบผลการพยากรณ์ที่จัดทำขึ้นล่วงหน้าว่ามีความแม่นยำในการประเมินทิศทางเศรษฐกิจล่วงหน้ามากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการวิเคราะห์นอกจากจะช่วยประเมินความเสี่ยงตรงของตัวแบบแล้ว ยังข้อมูลที่สำคัญในการปรับปรุงตัวแบบในระยะต่อไปด้วย โดยผลการคำนวณค่าความแม่นยำของผลการพยากรณ์ตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคที่สำคัญในปี 2556 ของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ โดยข้อมูลที่สนใจประกอบด้วย 11 ตัวแปรได้แก่ อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) อัตราเงินเฟ้อทั่วไป อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน การบริโภคภาคเอกชน การลงทุนภาคเอกชน มูลค่าการส่งออกสินค้าหน่วยดอลลาร์สหรัฐฯ มูลค่าการนำเข้าสินค้าหน่วยดอลลาร์สหรัฐฯ ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการ ปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการ อัตราดอกเบี้ยซื้อคืนพันธบัตร 1 วัน (RP1) อัตราแลกเปลี่ยนฯ (บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ) โดยค่าความคลาดเคลื่อนจะพิจารณาจากผลการพยากรณ์เศรษฐกิจปี 2556 ซึ่งเผยแพร่ใน 4 ช่วงเวลา ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ปี 2556 ถึงไตรมาสที่ 4 ปี 2556 เปรียบเทียบกับข้อมูลจริงในปี 2556 ซึ่งเผยแพร่โดยหน่วยงานต่างๆ จากนั้นจะคำนวณค่าความคลาดเคลื่อนเฉลี่ยใน 3 รูปแบบ คือ ค่า Root Mean Square Error (RMSE), Mean Absolute Error (MAE) และค่า Mean Absolute Percentage Error โดยคำนวณจากสูตรต่อไปนี้

$$\text{Root-Mean Square Error (RMSE)} = \sqrt{\frac{1}{K} \sum_{t=1}^K (Y_t^s - Y_t^a)^2} \quad (6.1)$$

$$\text{Mean Absolute Error (MAE)} = \frac{1}{K} \sum_{t=1}^K |Y_t^s - Y_t^a| \quad (6.2)$$

$$\text{Mean Absolute Percentage Error (MAPE)} = \left(\sum_{t=1}^K \left(\left| \frac{Y_t^a - Y_t^s}{Y_t^a} \right| \times 100 \right) \right) / K \quad (6.3)$$

กำหนดให้ Y_t^s = ค่าพยากรณ์ของตัวแปร Y
 Y_t^a = ค่าจริงของตัวแปร Y
 K = จำนวนครั้งของการพยากรณ์

6.1 การประเมินความแม่นยำของผลการพยากรณ์ทั้งปี 2556

โดยค่าความคลาดเคลื่อนของตัวแปรต่างในการพยากรณ์ตัวแปรเศรษฐกิจมหภาคในปี 2556 สำหรับการพยากรณ์ในแต่ละครั้งและค่าความคลาดเคลื่อนเฉลี่ยจะแสดงในตารางที่ 6.1 – 6.11 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 6.1 ค่าพยากรณ์อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศปี 2556 และค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์

GDP	Actual	Forecast	e	% e	e ²
Q1/2556	2.90	5.30	2.40	0.83	5.76
Q2/2556	2.90	4.30	1.40	0.48	1.96
Q3/2556	2.90	3.70	0.80	0.28	0.64
Q4/2556	2.90	2.70	0.20	0.07	0.04
Average	2.90	4.00	1.20	0.41	1.45

ตารางที่ 6.2 ค่าพยากรณ์อัตราเงินเฟ้อทั่วไปปี 2556 และค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์

Headline Inflation	Actual	Forecast	e	% e	e ²
Q1/2556	2.20	2.90	0.70	0.32	0.49
Q2/2556	2.20	2.70	0.50	0.23	0.25
Q3/2556	2.20	2.50	0.30	0.14	0.09
Q4/2556	2.20	2.30	0.10	0.05	0.01
Average	2.20	2.60	0.40	0.18	0.46

ตารางที่ 6.3 ค่าพยากรณ์อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานปี 2556 และค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์

Core Inflation	Actual	Forecast	e	% e	e ²
Q1/2556	1.00	1.90	0.90	0.90	0.81
Q2/2556	1.00	1.60	0.60	0.60	0.36
Q3/2556	1.00	1.20	0.20	0.20	0.04
Q4/2556	1.00	1.17	0.17	0.17	0.03
Average	1.00	1.47	0.47	0.47	0.56

ตารางที่ 6.4 ค่าพยากรณ์การบริโภคภาคเอกชนปี 2556 และค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์

Private Consumption	Actual	Forecast	e	% e	e ²
Q1/2556	0.20	4.90	4.70	23.50	22.09
Q2/2556	0.20	4.30	4.10	20.50	16.81
Q3/2556	0.20	2.70	2.50	12.50	6.25
Q4/2556	0.20	1.00	0.80	4.00	0.64
Average	0.20	3.23	3.03	15.13	3.38

ตารางที่ 6.5 ค่าพยากรณ์การลงทุนภาคเอกชนปี 2556 และค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์

Private Investment	Actual	Forecast	e	% e	e ²
Q1/2556	-2.80	10.07	12.87	4.60	165.64
Q2/2556	-2.80	2.67	5.47	1.95	29.92
Q3/2556	-2.80	3.15	5.95	2.13	35.40
Q4/2556	-2.80	0.50	3.30	1.18	10.89
Average	-2.80	4.10	6.90	2.46	7.78

ตารางที่ 6.6 ค่าพยากรณ์ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการปี 2556 และค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์

Export (Good & Service)	Actual	Forecast	e	% e	e ²
Q1/2556	2.90	8.44	5.54	1.91	30.69
Q2/2556	2.90	5.55	2.65	0.91	7.02
Q3/2556	2.90	4.88	1.98	0.68	3.92
Q4/2556	2.90	5.02	2.12	0.73	4.49
Average	2.90	5.97	3.07	1.06	3.40

ตารางที่ 6.7 ค่าพยากรณ์ปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการปี 2556 และค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์

Import (Good & Service)	Actual	Forecast	e	% e	e ²
Q1/2556	6.20	10.35	4.15	0.67	17.22
Q2/2556	6.20	7.17	0.97	0.16	0.94
Q3/2556	6.20	5.91	0.29	0.05	0.08
Q4/2556	6.20	4.61	1.59	0.26	2.53
Average	6.20	7.01	1.75	0.28	2.28

ตารางที่ 6.8 ค่าพยากรณ์มูลค่าการส่งออกสินค้าหน่วยดอลลาร์สหรัฐปี 2556 และค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์

Export Value(USD)	Actual	Forecast	e	% e	e ²
Q1/2556	0.20	12.01	11.81	59.05	139.48
Q2/2556	0.20	4.49	4.29	21.45	18.40
Q3/2556	0.20	0.39	0.19	0.95	0.04
Q4/2556	0.20	0.35	0.15	0.75	0.02
Average	0.20	4.31	4.11	20.55	6.28

ตารางที่ 6.9 ค่าพยากรณ์มูลค่าการนำเข้าสินค้าหน่วยดอลลาร์สหรัฐ ปี 2556 และค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์

Import Value(USD)	Actual	Forecast	e	% e	e ²
Q1/2556	1.70	15.98	14.28	8.40	203.92
Q2/2556	1.70	5.09	3.39	1.99	11.49
Q3/2556	1.70	1.05	0.65	0.38	0.42
Q4/2556	1.70	-0.18	1.88	1.11	3.53
Average	1.70	5.49	5.05	2.97	7.41

ตารางที่ 6.10 ค่าพยากรณ์อัตราดอกเบี้ยซื้อคืนพันธบัตร 1 วันปี 2556 และค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์

RP1	Actual	Forecast	e	% e	e ²
Q1/2556	2.25	2.75	0.50	0.22	0.25
Q2/2556	2.25	2.64	0.39	0.17	0.15
Q3/2556	2.25	2.52	0.27	0.12	0.07
Q4/2556	2.25	2.55	0.30	0.13	0.09
Average	2.25	2.62	0.37	0.16	0.38

ตารางที่ 6.11 ค่าพยากรณ์อัตราแลกเปลี่ยน(บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ) ปี 2556 และค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์

Exchange Rate	Actual	Forecast	e	% e	e ²
Q1/2556	30.70	30.60	0.10	0.003	0.01
Q2/2556	30.70	30.16	0.54	0.018	0.29
Q3/2556	30.70	30.85	0.15	0.005	0.02
Q4/2556	30.70	30.75	0.05	0.002	0.00
Average	30.70	30.59	0.21	0.007	0.29

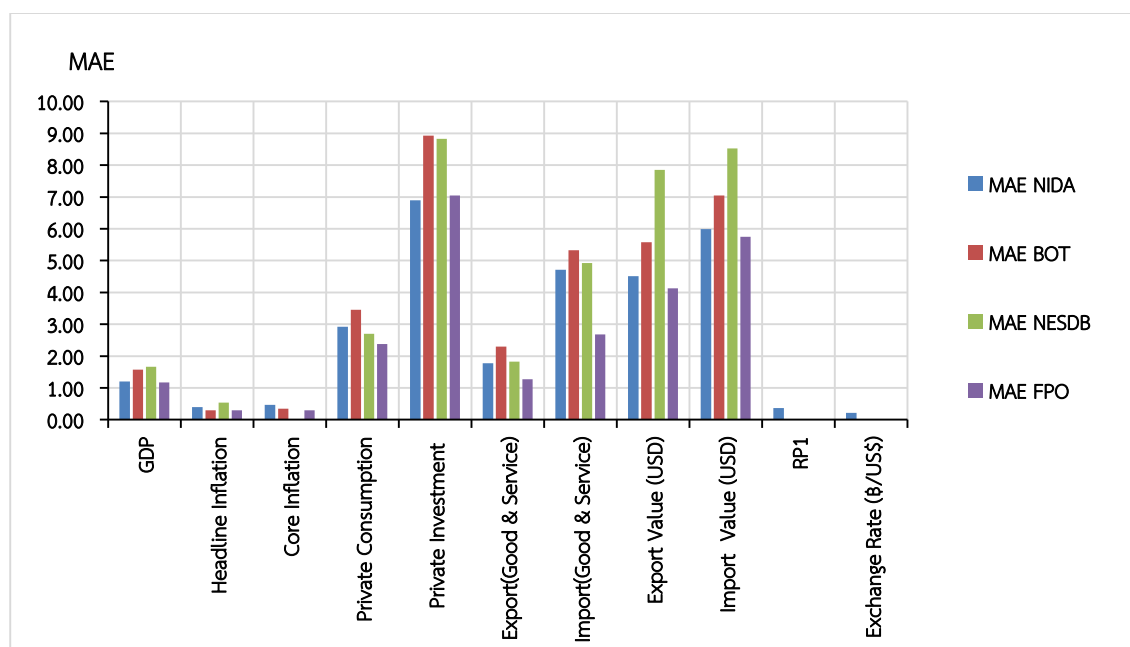
จากข้อมูลในตารางที่ 6.1 ถึง 6.11 ตัวแปรที่มีค่าความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์ที่ต่ำที่สุดได้แก่อัตราเงินเฟ้อ โดยอัตราเงินเฟ้อทั่วไป (อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน) มีค่าความคลาดเคลื่อนเฉลี่ยที่ประมาณ 0.40 (0.47) สำหรับ MAE, 0.46 (0.56) สำหรับ RMSE และ 0.18 (0.47) สำหรับ MAPE โดยค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนของข้อมูลอัตราเงินเฟ้อทั้งสองแบบที่เกิดขึ้นในปี 2556 มีค่าใกล้เคียงกับปี 2555 ซึ่งแสดงถึงปัญหาเงินเฟ้อที่ไม่ได้มีความผันผวนมากในช่วงดังกล่าว

แต่หากพิจารณาตัวแปรอัตราการขยายตัวของ GDP มีค่าความคลาดเคลื่อน (MAE, MAPE RMSE) ประมาณร้อยละ 1.2, 0.41 และ 1.45 ซึ่งสูงกว่าความคลาดเคลื่อนในปี 2555 (ประมาณร้อยละ 1.1) อย่างชัดเจน นอกจากนี้เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบ พบว่า การลงทุนภาคเอกชนมีความคลาดเคลื่อนสูงสุดคือมีค่า MAE เท่ากับ 6.90 ซึ่งสูงกว่าในปี 2555 ซึ่งคลาดเคลื่อน 2.61 นอกจากนี้การบริโภคภาคเอกชนก็มีความคลาดเคลื่อนเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 1.47 เป็น 3.03 ซึ่งความคลาดเคลื่อนใน 2 ตัวแปรนี้แสดงถึงการประเมินสถานะอุปสงค์ภายในประเทศที่คลาดเคลื่อนในปี 2556 ซึ่งมีสาเหตุสำคัญจากการชะลอตัวอย่างรวดเร็วในไตรมาส 4/2556 ในช่วงวิกฤตการณ์ด้านอุปสงค์จากต่างประเทศ ตัวแปรการส่งออก ในปี 2556 มีความคลาดเคลื่อนเพิ่มขึ้นจากปี 2555 เช่นเดียวกันแต่ความแตกต่างไม่มากเท่าตัวแปรอุปสงค์ภายในประเทศ โดยค่า MAE เพิ่มขึ้นจาก 2.41 เป็น 3.07 สำหรับข้อมูลปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการที่แท้จริง และมีค่า MAE เพิ่มขึ้น

จากร้อยละ 2.69 เป็น 4.11 สำหรับข้อมูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปเงินดอลลาร์สหรัฐฯ ณ ราคาปัจจุบัน ถึงแม้ว่าการส่งออกจะขยายตัวไม่ได้ตามที่คาดการณ์ซึ่งสาเหตุสำคัญมาจากภาวะเศรษฐกิจโลกที่ฟื้นตัวได้ช้า แต่ความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นน้อยกว่าความคลาดเคลื่อนของตัวแปรอุปสงค์ภายในประเทศอย่างชัดเจน เมื่อพิจารณาตัวแปร อัตราดอกเบี้ยนโยบายการเงิน ค่าความคลาดเคลื่อนปี 2556 ที่ใกล้เคียงกับปี 2555 (ค่า MAE เท่ากับร้อยละ 0.30 และ 0.37 ในปี 2555 และ 2556 ตามลำดับ) ส่วนอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นต่ำกว่าปี 2555 อย่างชัดเจน (ค่า MAE เท่ากับร้อยละ 0.55 และ 0.21 ในปี 2555 และ 2556 ตามลำดับ)

จากการวิเคราะห์ข้างต้นจะเห็นได้ว่าค่าพยากรณ์ที่ได้ในปี 2556 มีความคลาดเคลื่อนสูงอย่างชัดเจนในตัวแปรอุปสงค์ภายในประเทศ ซึ่งสาเหตุสำคัญมาจากการชะลอตัวลงอย่างรวดเร็วในช่วงครึ่งหลังของปี 2556 จากปัญหาวิกฤตการณ์เมืองซึ่งเป็นปัจจัยที่ไม่ได้คาดการณ์ไว้ ดังนั้นเพื่อวิเคราะห์ว่าความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นมีค่าสูงกว่าการพยากรณ์ของหน่วยงานอื่นๆ หรือไม่ จึงคำนวณและความแม่นยำของค่าพยากรณ์ของตัวแปรแต่ละตัวแปรเทียบกับค่าพยากรณ์ของหน่วยงานอื่นๆ ที่มีการเผยแพร่อย่างสม่ำเสมอได้แก่ ธนาคารแห่งประเทศไทย (BOT) สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (FPO) และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (NESDB) โดยการศึกษานี้จะรวบรวมผลการพยากรณ์จากหน่วยงานต่างๆ¹³ และคำนวณค่าเฉลี่ยค่าความคลาดเคลื่อนของหน่วยงานอื่นๆ และนำเสนอโดยเทียบกับค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์แสดงในรูปที่ 6.1 ถึง 6.3 และตารางที่ 6.12 ถึง 6.14 ดังต่อไปนี้

รูปที่ 6.1 ค่า Mean Absolute Error (MAE) ของผลการพยากรณ์ตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคของหน่วยงานต่างๆ

¹³รายละเอียดเกี่ยวกับค่าพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคของหน่วยงานต่างๆ ในแต่ละไตรมาสสามารถดูได้จากรายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคและวิเคราะห์ผลกระทบเชิงนโยบายโดยตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์และเว็บไซต์ <http://www.forecast.nida.ac.th/>

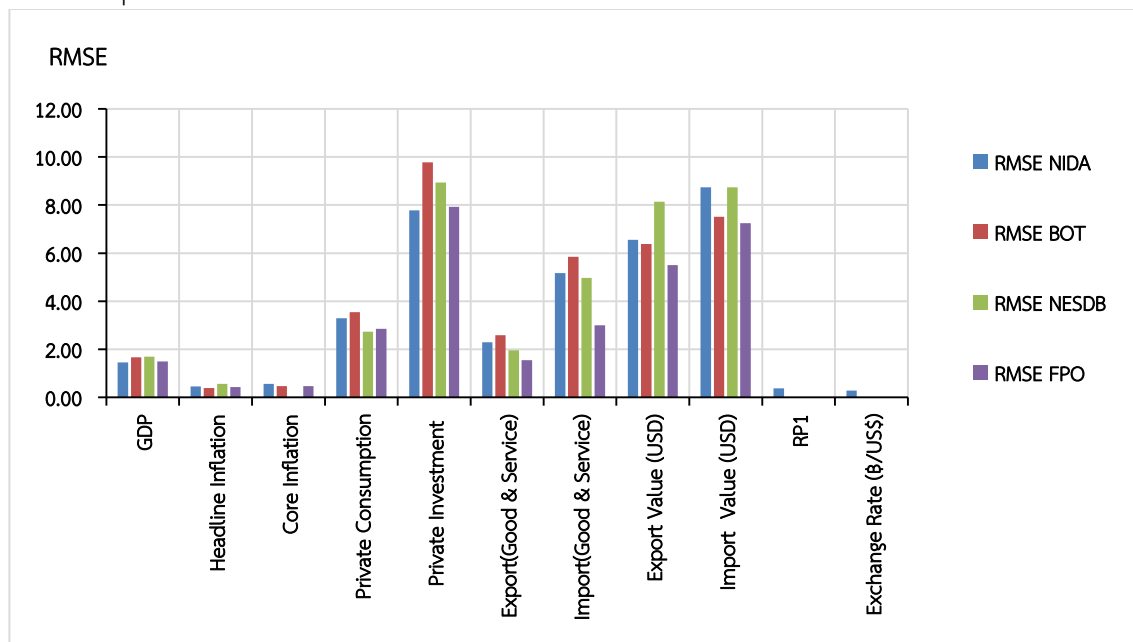
ที่มา: คำนวณจากผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, ธนาคารแห่งประเทศไทย, สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

ตารางที่ 6.12 ค่า Mean Absolute Error (MAE) ของผลการพยากรณ์ตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคของหน่วยงานต่างๆ

	MAE			
	NIDA	BOT	NESDB	FPO
GDP	1.20	1.58	1.66	1.18
Headline Inflation	0.40	0.30	0.54	0.30
Core Inflation	0.47	0.35	0.00	0.30
Private Consumption	2.93	3.45	2.70	2.38
Private Investment	6.90	8.93	8.83	7.05
Export(Good & Service)	1.77	2.30	1.83	1.28
Import(Good & Service)	4.71	5.33	4.93	2.68
Export Value (USD)	4.51	5.58	7.85	4.13
Import Value (USD)	5.99	7.05	8.53	5.75
RP1	0.37	-	-	-
Exchange Rate (฿/US\$)	0.21	-	-	-

ที่มา: คำนวณจากผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, ธนาคารแห่งประเทศไทย, สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

รูปที่ 6.2 ค่า Root Mean Square Error (RMSE) ของผลการพยากรณ์ตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคของหน่วยงานต่างๆ

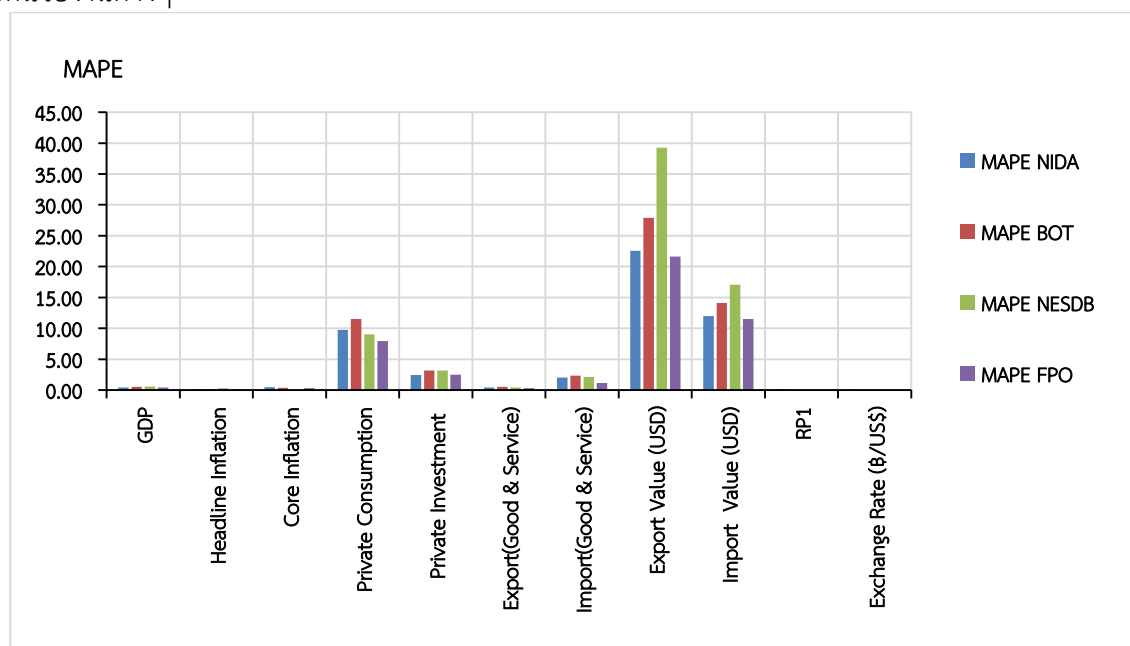
ที่มา: คำนวณจากผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, ธนาคารแห่งประเทศไทย, สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

ตารางที่ 6.13 ค่า Root Mean Square Error (RMSE) ของผลการพยากรณ์ตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคของหน่วยงานต่างๆ

	RMSE			
	NIDA	BOT	NESDB	FPO
GDP	1.45	1.67	1.70	1.50
Headline Inflation	0.46	0.39	0.57	0.43
Core Inflation	0.56	0.46	0.00	0.46
Private Consumption	3.29	3.54	2.73	2.86
Private Investment	7.78	9.78	8.94	7.92
Export(Good & Service)	2.29	2.58	1.96	1.54
Import(Good & Service)	5.17	5.85	4.97	3.00
Export Value (USD)	6.55	6.38	8.14	5.51
Import Value (USD)	8.74	7.51	8.74	7.24
RP1	0.38	-	-	-
Exchange Rate (\$/US\$)	0.29	-	-	-

ที่มา: คำนวณจากผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, ธนาคารแห่งประเทศไทย, สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

รูปที่ 6.3 ค่า Mean Absolute Percentage Error (MAPE) ของผลการพยากรณ์ตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคของหน่วยงานต่างๆ

ที่มา: คำนวณจากผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, ธนาคารแห่งประเทศไทย, สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

ตารางที่ 6.14 Mean Absolute Percentage Error (MAPE) ของผลการพยากรณ์ตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาค
ของหน่วยงานต่างๆ

	MAPE			
	NIDA	BOT	NESDB	FPO
GDP	0.41	0.54	0.57	0.42
Headline Inflation	0.18	0.14	0.32	0.14
Core Inflation	0.47	0.35	0.00	0.30
Private Consumption	9.75	11.50	9.00	7.92
Private Investment	2.46	3.19	3.15	2.52
Export(Good & Service)	0.42	0.55	0.43	0.32
Import(Good & Service)	2.05	2.32	2.14	1.16
Export Value (USD)	22.55	27.88	39.25	21.63
Import Value (USD)	11.97	14.10	17.05	11.50
RP1	0.16	-	-	-
Exchange Rate (฿/US\$)	0.01	-	-	-

ที่มา: คำนวณจากผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, ธนาคารแห่งประเทศไทย, สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

จากรูปที่ 6.1 และ 6.2 ค่าพยากรณ์ตัวแปรที่สำคัญของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์มีความแม่นยำใกล้เคียงกับค่าพยากรณ์ของ ธปท., สศค. และ สศช. โดยตัวแปรส่วนใหญ่มีค่าความคลาดเคลื่อนที่ต่ำกว่าหน่วยงานเหล่านี้ทั้งในด้านอุปสงค์ภายในประเทศ โดยตัวแปรการขยายตัวของ GDP และการลงทุนภาคเอกชนมีค่า MAE, MAPE และ RMSE ต่ำที่สุด และการลงทุนภาคเอกชนมีค่าคลาดเคลื่อนต่ำกว่า BOT ในขณะที่ตัวแปรอัตราเงินเฟ้อมีค่าใกล้เคียงกับทั้ง 4 หน่วยงาน และด้านการส่งออกก็มีความคลาดเคลื่อนใกล้เคียงกับคือมูลค่าการส่งออกในรูปดอลลาร์สหรัฐฯ ความคลาดเคลื่อนของ NIDA มีค่าต่ำสุด แต่ในหากพิจารณาจากปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการค่าพยากรณ์ของ FPO มีค่าต่ำที่สุด ดังนั้น ความคลาดเคลื่อนที่สูงในตัวแปรอุปสงค์ภายในประเทศในปี 2556 ที่สูงขึ้นจึงเกิดจากปัญหาที่ไม่ได้คาดการณ์มาก่อนและความคลาดเคลื่อนที่สูงเกิดขึ้นกับค่าพยากรณ์ของทุกหน่วยงานที่สำคัญ

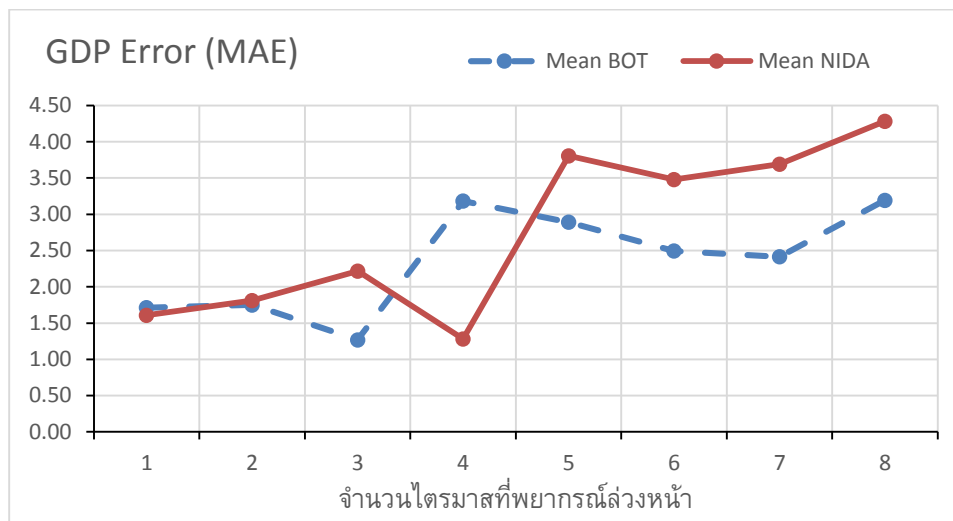
6.2 การประเมินความแม่นยำของผลการพยากรณ์รายไตรมาส

การประเมินความแม่นยำของการพยากรณ์ในระยะสั้นและระยะยาวของตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงตัวแบบและผลการพยากรณ์ในการศึกษาระยะต่อไปการศึกษานี้จะทำการเปรียบเทียบผลการพยากรณ์รายไตรมาสในช่วงปี 2555-2556¹⁴ โดยในการวิเคราะห์จะให้ความสำคัญกับช่วงระยะเวลาล่วงหน้าของการพยากรณ์ (Time Horizon) โดยจะพิจารณาระยะเวลาล่วงหน้า

¹⁴ การประเมินความแม่นยำของการพยากรณ์รายไตรมาสจำเป็นต้องใช้ข้อมูลเกี่ยวกับการพยากรณ์ล่วงหน้านี้นี้ระยะเวลานาน 1-8 ไตรมาส ซึ่งทำให้ข้อมูลการพยากรณ์ในรอบ 1 ปีไม่เพียงพอต่อการคำนวณในกรณีที่มีการพยากรณ์ล่วงหน้านานกว่า 4 ไตรมาส ดังนั้น ในการศึกษานี้จะพิจารณาความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์ในปี 2555 ประกอบกับการพยากรณ์ในปี 2556 เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับความคลาดเคลื่อนในลักษณะรายไตรมาส

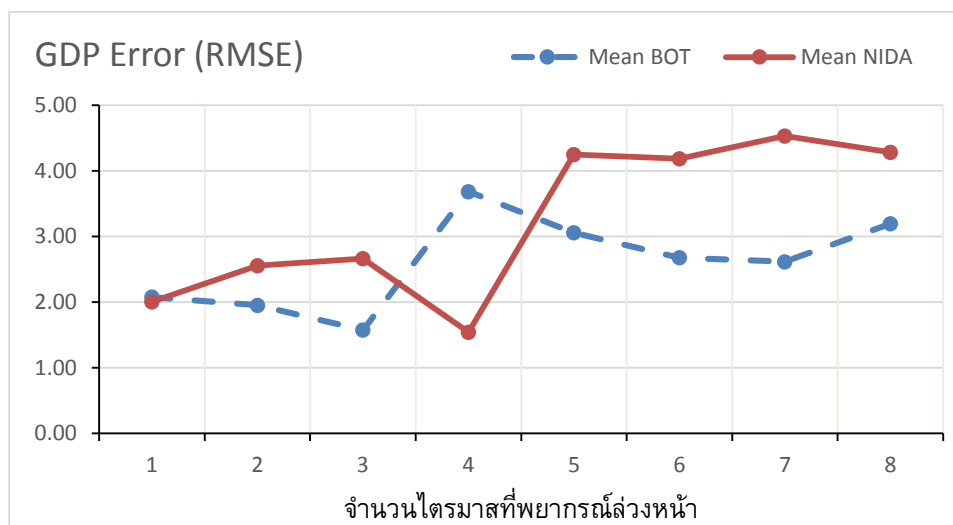
ในการพยากรณ์ตั้งแต่ 1 ถึง 8 ไตรมาสล่วงหน้า โดยประกอบด้วยค่าความคลาดเคลื่อนจำนวน 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2 และ 1 ข้อมูลสำหรับการพยากรณ์ล่วงหน้า 1 ถึง 8 ไตรมาสล่วงหน้าตามลำดับ ถึงแม้ว่าข้อมูลที่ใช้ในการประเมินจะยังมีน้อยอยู่ในปัจจุบันแต่การคำนวณในส่วนนี้จะให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการพยากรณ์ในระยะสั้นและระยะยาว เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงตัวแบบและเป็นแนวทางในการคำนวณค่าความคลาดเคลื่อนเพิ่มเติมเมื่อมีข้อมูลการพยากรณ์และข้อมูลจริงเพิ่มขึ้นในการศึกษาระยะต่อไป โดยการคำนวณจะทำการเปรียบเทียบกับผลการพยากรณ์ของธนาคารแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นเพียงหน่วยงานเดียวที่มีรายงานผลการพยากรณ์ในลักษณะรายไตรมาส โดยผลการคำนวณความคลาดเคลื่อนแสดงได้ในรูปที่ 6.4 ถึง 6.12 ตามลำดับ

รูปที่ 6.4 ค่า MAE ของผลการพยากรณ์รายไตรมาสอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

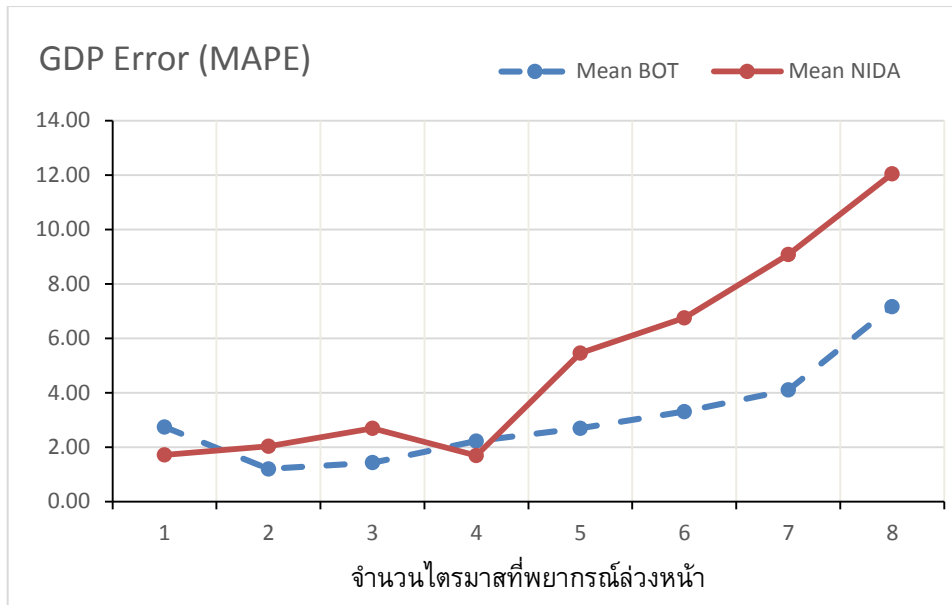
ที่มา: คำนวณจากผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์และธนาคารแห่งประเทศไทย

รูปที่ 6.5 ค่า RMSE ของผลการพยากรณ์รายไตรมาสอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

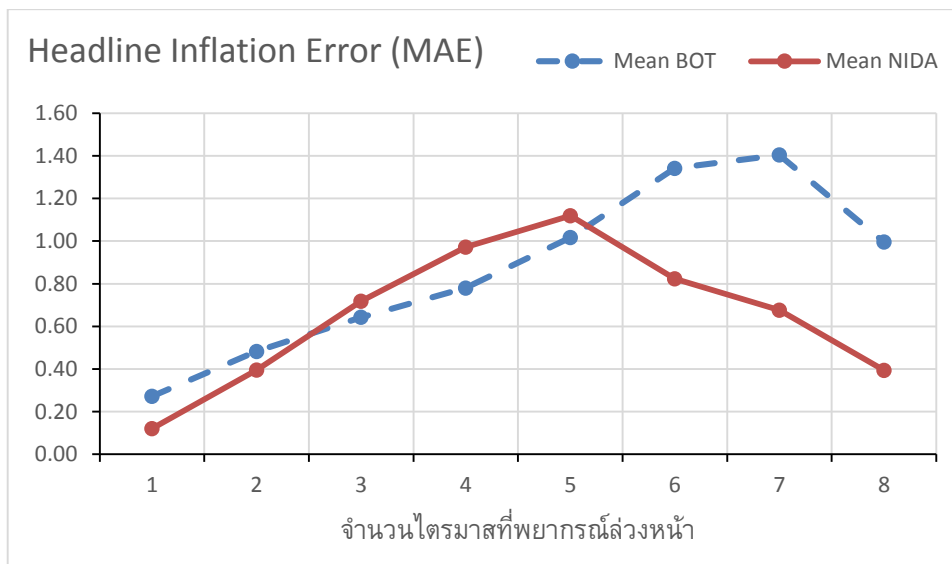
ที่มา: คำนวณจากผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์และธนาคารแห่งประเทศไทย

รูปที่ 6.6 ค่า MAPE ของผลการพยากรณ์รายไตรมาส อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

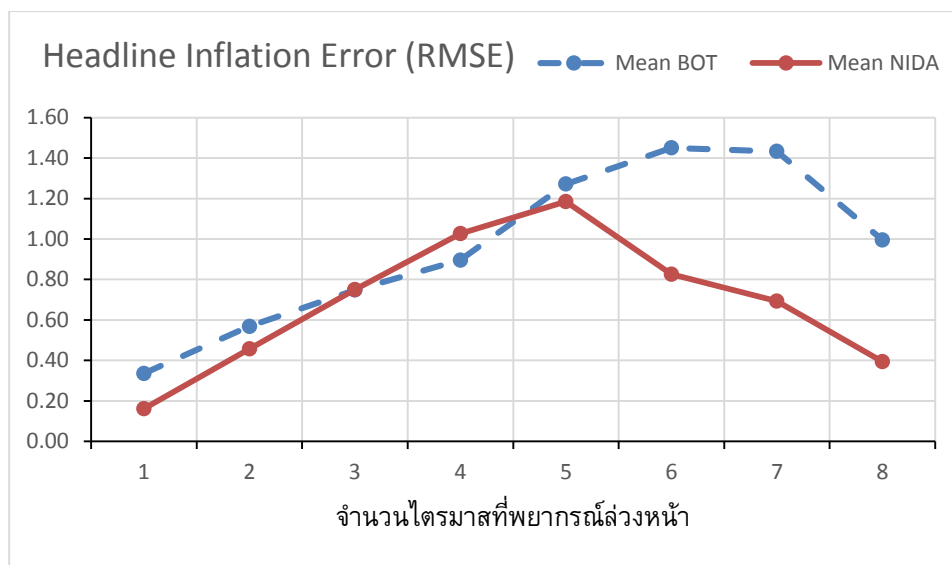
ที่มา: คำนวณจากผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ และธนาคารแห่งประเทศไทย

รูปที่ 6.7 ค่า MAE ของผลการพยากรณ์รายไตรมาส อัตราเงินเฟ้อทั่วไป

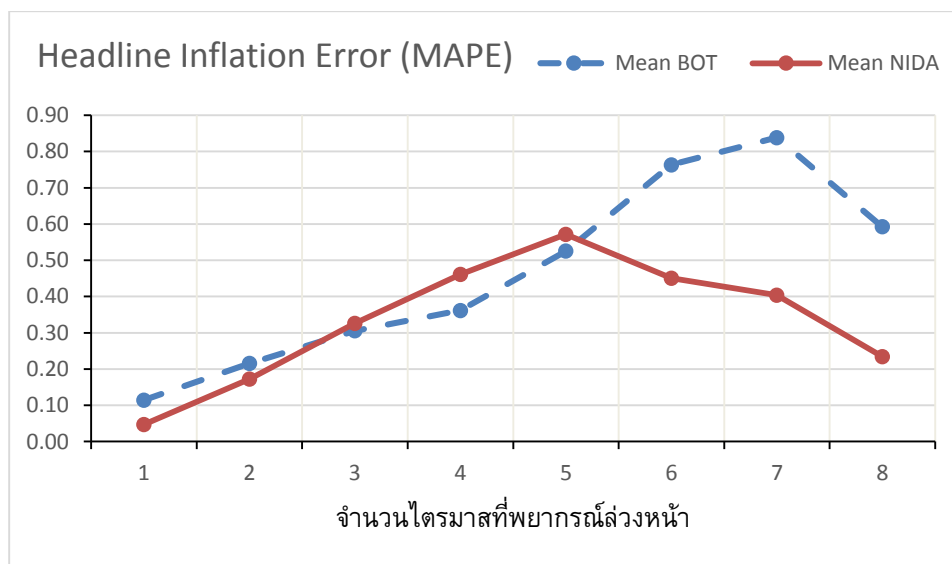
ที่มา: คำนวณจากผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ และธนาคารแห่งประเทศไทย

รูปที่ 6.8 ค่า RMSE ของผลการพยากรณ์รายไตรมาสอัตราเงินเฟ้อทั่วไป

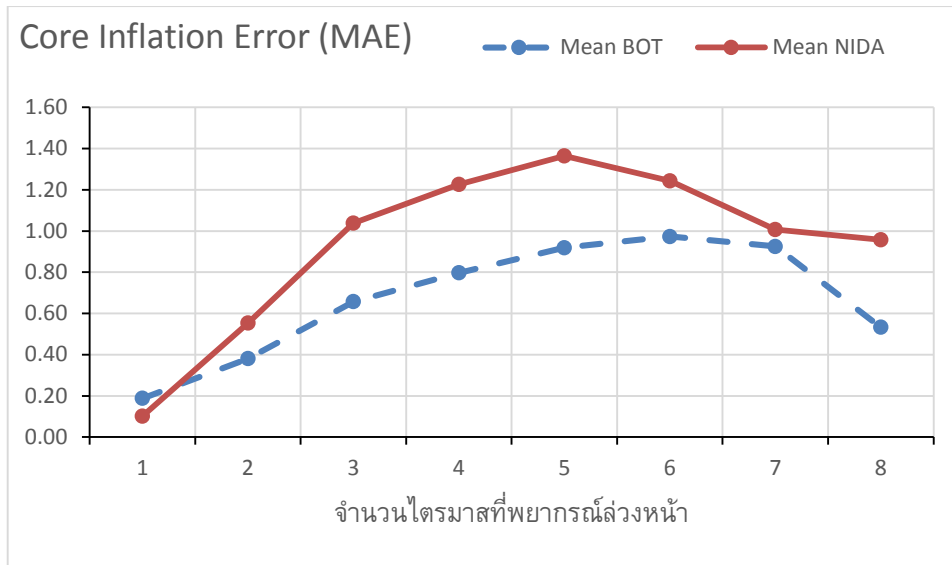
ที่มา: คำนวณจากผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
และธนาคารแห่งประเทศไทย

รูปที่ 6.9 ค่า MAPE ของผลการพยากรณ์รายไตรมาสอัตราเงินเฟ้อทั่วไป

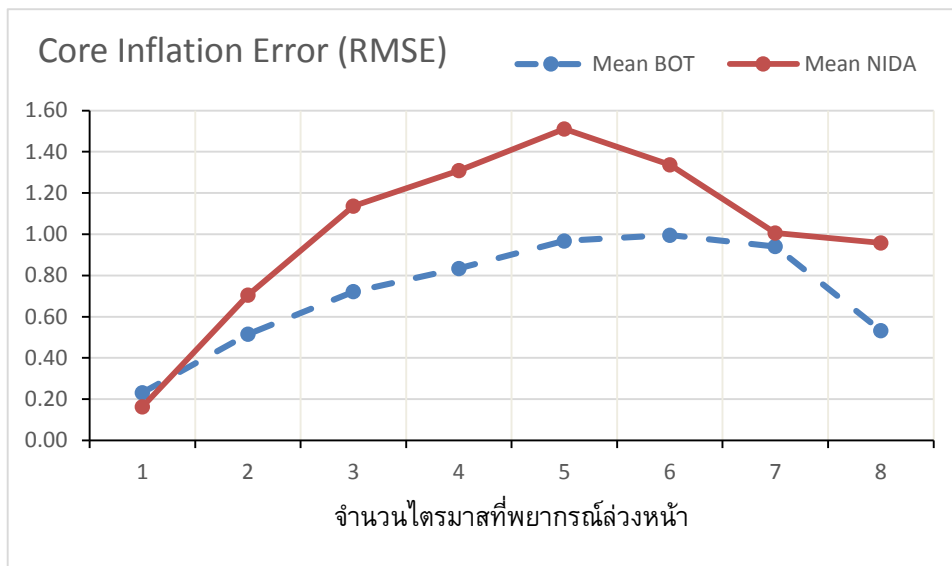
ที่มา: คำนวณจากผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
และธนาคารแห่งประเทศไทย

รูปที่ 6.10 ค่า MAE ของผลการพยากรณ์รายไตรมาสอัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน

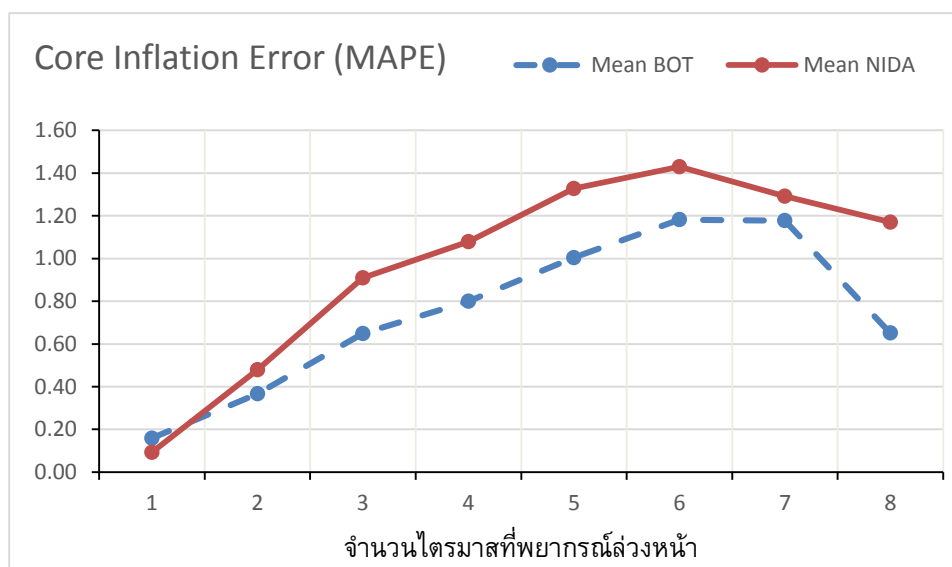
ที่มา: คำนวณจากผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์และธนาคารแห่งประเทศไทย

รูปที่ 6.11 ค่า RMSE ของผลการพยากรณ์รายไตรมาสอัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน

ที่มา: คำนวณจากผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์และธนาคารแห่งประเทศไทย

รูปที่ 6.12 ค่า MAPE ของผลการพยากรณ์รายไตรมาสอัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน

ที่มา: คำนวณจากผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ และธนาคารแห่งประเทศไทย

จากรูปที่ 6.4 และ 6.12 ค่าความคลาดเคลื่อนเฉลี่ยของการพยากรณ์การขยายตัวของ GDP พิจารณาจากทั้ง MAE, RMSE และ MAPE ของตัวแบบของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์มีค่าใกล้เคียงกับค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ของธปท. โดยค่าความคลาดเคลื่อนมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นตามช่วงเวลาการพยากรณ์ที่ยาวนานขึ้น โดยในการพยากรณ์ระยะสั้น (1-4 ไตรมาส ล่วงหน้า) ตัวแบบของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์มีค่าความแม่นยำที่ดีกว่าแต่ในการพยากรณ์ในระยะ 5-8 ไตรมาสล่วงหน้า ตัวแบบของธนาคารแห่งประเทศไทยจะมีความแม่นยำดีกว่า ซึ่งแสดงถึงประสิทธิภาพการพยากรณ์ของตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ส่วนกรณีเงินเฟ้อทั่วไปตัวแบบของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์มีค่าความแม่นยำที่สูงกว่าสำหรับการพยากรณ์ในช่วง 6-8 ไตรมาสล่วงหน้า ส่วนการพยากรณ์ 1-5 ไตรมาสล่วงหน้ามีค่าความแม่นยำใกล้เคียงกัน สอดคล้องกับอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานตัวแบบของธนาคารแห่งประเทศไทยมีความแม่นยำที่สูงกว่า ตัวแบบของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ แต่ความแตกต่างมีค่าไม่มากทั้งกรณีอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานและอัตราเงินเฟ้อทั่วไป

บทที่ 7 การพยากรณ์เศรษฐกิจไทยในปี 2557 และวิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยง

เพื่อเป็นการประเมินทิศทางเศรษฐกิจในปี 2557 ซึ่งต่อเนื่องจากปี 2556 ในบทนี้จะนำเสนอผลการพยากรณ์แนวโน้มเศรษฐกิจไทยในปี 2557 โดยการวิเคราะห์จะเริ่มจากการอธิบายข้อสมมติที่เกี่ยวข้องกับการพยากรณ์ ต่อมาจะนำเสนอรายละเอียดของแนวโน้มการขยายตัวทางเศรษฐกิจ เสถียรภาพทางเศรษฐกิจทั้งภายในประเทศและในภาคระหว่างประเทศ และทิศทางของนโยบายการเงิน-การคลัง¹⁵

7.1 ข้อสมมติหลักที่ใช้ในการพยากรณ์แนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี 2557

ข้อสมมติหลักเกี่ยวกับตัวแปรภายนอกที่ใช้ในการพยากรณ์เศรษฐกิจแสดงได้ในตารางที่ 7.1 ดังนี้

ตารางที่ 7.1 ข้อสมมติหลักที่ใช้ในการพยากรณ์เศรษฐกิจ

	2556	2557 F	2558 F
Government Policy			
Public Consumption	4.8	2.1	4.2
Public Investment	2.1	1.5	11.0
Minimum Wage (Baht/day)	300	300	300
External Factor			
World Import Value	1.8	8.6	10.0
Fed Fund Rate	0.0	1.0	3.0
Crude Oil Price	105.4	118.1	133.4
Primary Commodity Price:			
Food	5.0	4.5	3.1

ที่มา: จากการประเมินโดยผู้วิจัย

ข้อสมมติที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มเศรษฐกิจไทยประการแรกคือมูลค่าการนำเข้าโลกซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดการส่งออกสินค้าและบริการของไทย โดยสมมติให้มีการขยายตัวร้อยละ 8.6 และ 10.0 ในปี 2557 และ 2558 ซึ่งสูงกว่าในปี 2556 ที่มูลค่าการนำเข้าโลกหดตัวลงร้อยละ 1.8 โดยอัตราการขยายตัวนี้แสดงถึงการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกในปี 2557 ตามสถานะเศรษฐกิจในประเทศสหรัฐฯ ที่ดีขึ้นเรื่อย เมื่อเทียบข้อสมมติดังกล่าวของ NIDA กับหน่วยงานอื่นๆ พบว่า NIDA Macro Model มีมุมมองเกี่ยวกับเศรษฐกิจโลกใกล้เคียงกับหน่วยงานอื่นๆ เนื่องจากในช่วงต้นปี 2557 นี้ เศรษฐกิจสหรัฐฯ เริ่มมีสัญญาณการปรับตัวที่ดีขึ้นอย่างชัดเจน ดังนั้นจึงคาดการณ์ว่ามูลค่าการนำเข้าโลกในปี 2557 น่าจะขยายตัวสูงถึงร้อยละ 8.6

¹⁵ การวิเคราะห์ในบทนี้จะใช้ข้อมูลในการวิเคราะห์ถึงเดือนมีนาคม 2557

สำหรับสมมติฐานเกี่ยวกับการใช้จ่ายภาครัฐคาดว่าจะการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคและการลงทุนของภาครัฐ (ณ ราคาคงที่) จะปรับเป็นร้อยละ 2.4 และ 1.5 ตามลำดับในปี 2557 โดยข้อสมมตินี้จะใกล้เคียงกว่าค่าเฉลี่ยของการคาดการณ์จากหน่วยงานที่สำคัญของภาครัฐได้แก่ ธปท., สศค. และ สศช. ในกรณีของการบริโภคภาครัฐบาล (เฉลี่ยที่ร้อยละ 2.3) ส่วนการลงทุนภาครัฐบาล (เฉลี่ยที่ร้อยละ -0.4) มีค่าที่สูงกว่าที่อื่นๆ เนื่องจากคาดว่าในช่วงครึ่งหลังของปีรัฐบาลจะมีการใช้จ่ายเพื่อการลงทุนที่สูงขึ้นจากที่ชะลอโครงการในช่วงปลายปี 2556 ถึงต้นปี 2557

สำหรับข้อสมมติเกี่ยวกับราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกคาดว่าจะราคาน้ำมันดิบดูไบจะค่อยๆ ปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในปี 2557 และ 2558 โดยคาดการณ์ว่าในช่วงปลายปี 2557 และ 2558 ราคาน้ำมันจะปรับตัวเป็น 118 และ 133 ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อบาร์เรล ตามลำดับ หรือปรับตัวเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 12 เนื่องจากเป็นการปรับตัวตามความต้องการใช้น้ำมันที่น่าจะเพิ่มสูงขึ้นหากเศรษฐกิจโลกเริ่มฟื้นตัว สำหรับดัชนีราคาสินค้าเกษตรในตลาดโลกคาดว่าจะปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.5 และ 3.1 ในปี 2557 และ 2558 ตามลำดับ ในด้านค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำกำหนดให้อยู่ที่ระดับ 300 บาทต่อวันตามประกาศของรัฐบาล และสุดท้ายอัตราดอกเบี้ยนโยบายการเงินสหรัฐฯ กำหนดให้เพิ่มขึ้นจากระดับใกล้เคียง 0.0 เป็นร้อยละ 1.0 และ 3.0 ในปี 2557 และ 2558 ตามแนวโน้มนโยบายการเงินสหรัฐฯ ที่เริ่มจะปรับอัตราดอกเบี้ยขึ้นสู่สภาพปกติหลังจากเศรษฐกิจสหรัฐฯ มีสัญญาณการฟื้นตัวของชัดเจนตามที่กล่าวถึงข้างต้น

7.2 แนวโน้มการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2556

จากการพยากรณ์โดยตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์คาดว่าอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2557 จะอยู่ที่ระดับร้อยละ 2.6 ซึ่งใกล้เคียงกับอัตราการขยายตัวปี 2556 (ร้อยละ 2.9) ซึ่งการขยายตัวในอัตราที่ต่ำกว่าร้อยละ 3 สองปีติดกันเป็นการขยายตัวที่ต่ำกว่าศักยภาพของเศรษฐกิจไทย สาเหตุสำคัญของการขยายตัวในอัตราที่ต่ำนี้เกิดจาก ที่แนวโน้มของอุปสงค์ในประเทศเกิดการชะงักงันในช่วงครึ่งแรกของปี 2557 ต่อเนื่องจากไตรมาสที่ 4/2556 ตามปัญหาวิกฤตการณ์เมืองซึ่งก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อเศรษฐกิจโดยรวมทั้งจากการที่รัฐบาลอยู่ในลักษณะรักษาการและไม่มีทิศทางที่แน่นอนเกี่ยวกับรัฐบาลและการเลือกตั้ง ทำให้นอกจากการใช้จ่ายของรัฐบาลทั้งการบริโภคและการลงทุนจะชะลอตัวไปแล้ว การบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนก็จะชะลอตัวตามไปด้วยเนื่องจากสาเหตุของความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจซึ่งส่งผลต่อการตัดสินใจทั้งด้านการลงทุนและด้านการบริโภคสินค้าคงทน

ถึงแม้ว่าปัจจัยภายในประเทศในปี 2557 จะส่งผลเชิงลบค่อนข้างรุนแรง แต่คาดการณ์ว่าปัจจัยต่างประเทศจะช่วยพยุงเศรษฐกิจไทยไม่ให้ชะลอตัวแรงจนทำให้เศรษฐกิจอยู่ในภาวะถดถอยตลอดปี ภายใต้สมมติฐานการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกและมูลค่าการค้าโลกในปี 2557 ข้างต้นผลการพยากรณ์ปริมาณการส่งออกและนำเข้าสินค้าและบริการในปี 2557 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 5.6 และ 0.8 ตามลำดับ ซึ่งตัวเลขการขยายตัวของการส่งออกนี้อยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกับปี 2556 (ขยายตัวร้อยละ 4.2) ส่วนการนำเข้าคาดว่าจะชะลอตัวจากปี 2556 โดยคาดว่าในปี 2557 ปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการน่าจะขยายตัวร้อยละ 0.8 ตามการชะลอตัวของการบริโภคและการลงทุนภายในประเทศ เมื่อพิจารณามูลค่าการส่งออกสินค้า (ดอลลาร์สหรัฐฯ) คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 5.0 ในปี 2557

เมื่อเทียบกับหน่วยงานอื่นๆ พบว่า ผลพยากรณ์โดย NIDA Macro Model คาดการณ์การขยายตัวทางเศรษฐกิจใกล้เคียงกับหน่วยงานอื่นๆ โดยผลการพยากรณ์ล่าสุด (ข้อมูล ณ เดือนพฤษภาคม 2557) ของ ธปท., สศช. และ สศค. คาดการณ์การขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2556 ที่ร้อยละ 2.7, 2.0 และ 2.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 7.2 ค่าพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคไทยปี 2556-2557 โดย NIDA Macro Model

NIDA MACRO FORECAST	2556	2557F	2558F
GDP Growth	2.8	2.6	4.9
Headline Inflation	2.4	2.3	2.9
Core Inflation	1.2	1.7	2.2
Exchange Rate (average)	31.7	33.2	33.0
RP1 (end of period)	2.25%	2.25%	2.50%
Private Consumption	0.2	1.8	6.8
Private Investment	-2.8	1.0	18.2
Export Volume (good & services)	4.2	5.6	6.7
Import Volume (good & services)	6.2	0.8	13.4
Export Value (good: USD)	0.2	5.0	10.3
Import Value (good: USD)	8.8	-0.8	17.4

ที่มา: คำนวณจาก NIDA Macro Model

7.3 แนวโน้มเสถียรภาพเศรษฐกิจในปี 2557

ในปี 2557 คาดการณ์ว่าเงินเฟ้อทั่วไปจะอยู่ในระดับใกล้เคียงกับปี 2556 โดยอัตราเงินเฟ้อทั่วไป และเงินเฟ้อพื้นฐานในปี 2557 จะเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 2.3 และ 1.7 ตามลำดับซึ่งเป็นอัตราที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยและเป้าหมายเงินเฟ้อ เนื่องจากเศรษฐกิจอยู่ในภาวะชะลอตัวทำให้ไม่มีแรงกดดันจากด้านอุปสงค์ ในด้านอุปทานแนวโน้มของราคาล้างงานและอาหารในตลาดโลกมีการเพิ่มขึ้นเล็กน้อยทำให้คาดว่าอัตราเงินเฟ้อในปี 2557 อยู่ในระดับต่ำต่อเนื่องจากปี 2556 แต่คาดว่าในปี 2558 อัตราเงินเฟ้อจะอยู่ปรับตัวสูงขึ้นเป็นร้อยละ 2.9 และ 2.2 สำหรับเงินเฟ้อทั่วไปและเงินเฟ้อพื้นฐานเนื่องจากคาดว่าเศรษฐกิจภายในประเทศจะปรับตัวดีขึ้นในปี 2558 แม้ว่าในปี 2558 อัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้นแต่ยังคงมีค่าที่ใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยและอยู่ในเป้าหมายเงินเฟ้อของธนาคารแห่งประเทศไทย

7.4 แนวโน้มดุลบัญชีเดินสะพัด และค่าเงินบาท

ค่าเงินบาทในช่วงไตรมาสที่ 1/2557 เคลื่อนไหวในระดับประมาณ 32.4 – 32.90 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ ซึ่งอ่อนค่าลงจากช่วงปี 2556 โดยเงินบาทเคลื่อนไหวอ่อนค่าลงตั้งแต่ช่วงเดือนมิถุนายน 2556 หลังจากที่ธนาคารกลางสหรัฐฯ ประกาศนโยบายลดการกระตุ้นเศรษฐกิจผ่านมาตรการ Quantitative Easing ทำให้ค่าเงินดอลลาร์สหรัฐฯ ปรับทิศทางเป็นแข็งค่าขึ้นในตลาดการเงินโลก ทำให้ค่าเงินบาทไทยมีการอ่อนค่าลงอย่างต่อเนื่องเช่นเดียวกับค่าเงินของประเทศตลาดเกิดใหม่ (Emerging Markets) โดยคาดว่าในปี 2557 ค่าเงินบาทน่าจะทยอยอ่อนค่าลงอย่างช้าๆ โดยในไตรมาสที่ 4/2557 คาดว่าจะอยู่ที่ระดับ 33.2 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ

สำหรับแนวโน้มของดุลบัญชีเดินสะพัดซึ่งในปี 2556 ขาดดุลประมาณ 2.8 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือคิดเป็นร้อยละ -0.6 ของ GDP เนื่องจากการชะลอตัวของการส่งออกสินค้า แต่คาดว่าจากการที่การส่งออกในปี

2557 มีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นตามสถานะเศรษฐกิจโลก และการนำเข้ามีแนวโน้มชะลอตัวตามการชะลอตัวของอุปสงค์ภายในประเทศ จะทำให้คาดว่าดุลบัญชีเดินสะพัดในปี 2557 จะกลับมาเกินดุลได้ ทำให้แนวโน้มด้านเสถียรภาพการเงินระหว่างประเทศในปี 2557 น่าจะไม่น่าเป็นห่วงทั้งด้านค่าเงินบาทหรือดุลบัญชีเดินสะพัด

7.5 แนวโน้มนโยบายการเงิน-การคลัง

ดังที่กล่าวถึงในส่วนข้อสมมติของปัจจัยภายนอก คาดว่าการใช้จ่ายภาครัฐเพื่อการบริโภคและเพื่อการลงทุน (ณ ราคาคงที่) ในปี 2557 จะเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.1 และ 1.5 ตามลำดับโดยปัญหาทางการเมืองทำให้รัฐบาลยังคงมีฐานะรักษาการทำให้ไม่สามารถใช้นโยบายการคลังในการกระตุ้นเศรษฐกิจไทยเหมือนในช่วงปี 2555 แต่เนื่องจากการใช้จ่ายภาครัฐมีการชะลอตัวลงตั้งแต่ช่วงครึ่งหลังของปี 2556 โดยเฉพาะรายจ่ายด้านการลงทุน และคาดว่าในช่วงครึ่งหลังของปี 2557 จะสามารถจัดตั้งรัฐบาลถาวรได้ทำให้สามารถใช้จ่ายเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจได้ในช่วงครึ่งหลังของปี 2557 จึงคาดว่าค่าใช้จ่ายของรัฐบาลที่ชะลอตัวจะไม่ถึงขนาดที่จะลดลงเทียบกับปี 2556 ที่ผ่าน

สำหรับนโยบายการเงินในปี 2556 มีแนวโน้มทรงตัว เนื่องจากแรงกดดันเงินเฟ้อมีไม่มากและอัตราเงินเฟ้อทั้งอัตราเงินเฟ้อทั่วไปและอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานอยู่ใกล้เคียงกับเป้าหมายเงินเฟ้อของธนาคารแห่งประเทศไทยทำให้ความจำเป็นในการปรับขึ้นดอกเบี้ยนโยบายการเงินมีไม่มาก แต่โอกาสในการปรับลดดอกเบี้ยลงจะมีจำกัดเนื่องจากคาดว่าในช่วงครึ่งหลังของปี 2557 เศรษฐกิจน่าจะค่อยๆ ฟื้นตัวหาปัญหาการเมืองคลี่คลาย แต่หากปัญหาการเมืองยังคงมีอยู่ต่อเนื่องจนถึงครึ่งหลังของปี 2557 จะทำให้มีโอกาสสูงขึ้นที่จะมีการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายการเงินลงได้ในช่วงนั้น

บทที่ 8

การวิเคราะห์สถานการณ์ (Scenario Analysis) ที่มีผลต่อแนวโน้มเศรษฐกิจปี 2557

ตามที่ได้กล่าวถึงในบทที่ผ่านมา แนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี 2557 ขึ้นกับปัจจัยหลัก 2 ประการคือปัญหาวิกฤตการณ์เมืองจะคลี่คลายและมีการจัดตั้งรัฐบาลได้ภายในไตรมาสที่ 2/2557 และเศรษฐกิจโลกจะค่อยๆฟื้นตัวทำให้มูลค่าการค้าโลกขยายตัวได้ดีกว่าในปี 2556 อย่างชัดเจน แต่ในการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาค หากปัจจัยหลักข้างต้นไม่ได้ปรับตัวตามที่คาดการณ์ไว้จะส่งผลต่อค่าพยากรณ์ที่ได้ ดังนั้น เพื่อเป็นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงเศรษฐกิจไทยในปี 2557 ในบทนี้จะทำการวิเคราะห์สถานการณ์ (Scenario Analysis) เพื่อนำเสนอบทวิเคราะห์ในการประเมินความเสี่ยงของเศรษฐกิจไทย

โดยการวิเคราะห์สถานการณ์จะทำได้โดยการคำนวณผลการพยากรณ์ภายใต้ข้อสมมุติเกี่ยวกับตัวแปรภายนอกที่แตกต่างจากในบทที่ 7 และลักษณะการปรับตัวของตัวแปรภายในบางตัวเมื่อเกิดสภาวะที่ผิดปกติเกิดขึ้นและผลการพยากรณ์ภายใต้สถานการณ์ต่างๆ จะถูกนำมาเปรียบเทียบกับผลการพยากรณ์ภายใต้ข้อสมมุติหลักซึ่งแสดงในบทที่ 8 โดยสถานการณ์ที่พิจารณาในการศึกษานี้จะประกอบด้วย

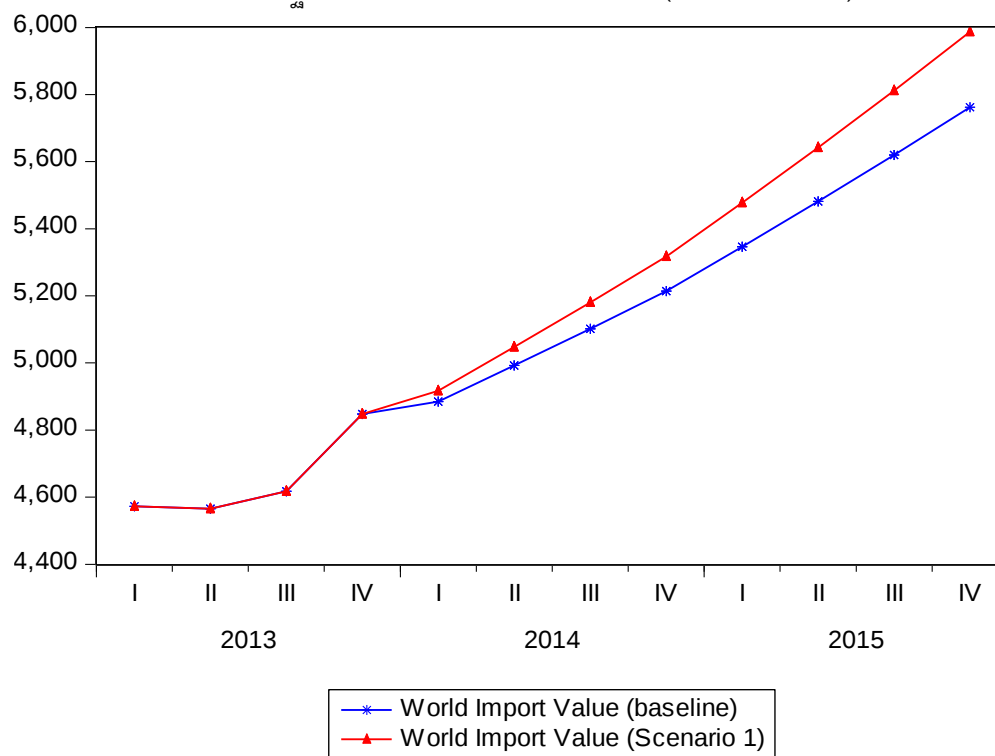
- (1) สถานการณ์เศรษฐกิจโลกปรับตัวดีขึ้นเร็วกว่าปกติ
- (2) สถานการณ์วิกฤตการณ์เมืองยืดเยื้อยาวนานกว่าที่คาดการณ์ และ
- (3) สถานการณ์วิกฤตการณ์เมืองยืดเยื้อยาวนานกว่าที่คาดการณ์ และเศรษฐกิจโลกฟื้นตัวช้ากว่าที่คาดการณ์

8.1 เศรษฐกิจโลกปรับตัวดีกว่าที่คาดการณ์ (สถานการณ์ที่ 1)

เนื่องจากอุปสงค์ภายในประเทศเกิดภาวะชะงักงันจากวิกฤตการณ์เมืองซึ่งไม่มีแนวโน้มการคลี่คลายโดยเร็ว ดังนั้น ปัจจัยที่จะส่งผลบวกให้เศรษฐกิจปรับตัวได้ดีกว่าที่คาดการณ์จึงมีเพียงปัจจัยจากสภาวะเศรษฐกิจโลก ซึ่งจากการพยากรณ์แนวโน้มเศรษฐกิจในปี 2557 ในบทที่ 7 คาดว่าอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจจะอยู่ที่ร้อยละ 2.6 ซึ่งต่ำกว่าอัตราการขยายตัวเฉลี่ยของไทย ซึ่งการขยายตัวนี้ขึ้นอยู่กับข้อสมมุติว่ามูลค่าการค้าโลกขยายตัวร้อยละ 8.6

ดังนั้น ในการวิเคราะห์ส่วนนี้จะสมมุติให้มูลค่าการค้าโลกในปี 2557 ขยายตัวร้อยละ 10 ซึ่งแสดงถึงการที่เศรษฐกิจสหรัฐฯ และประเทศสำคัญอื่นๆ ได้แก่ จีน ญี่ปุ่น และสหภาพยุโรป ขยายตัวได้ดีต่อเนื่อง และฟื้นตัวเร็วกว่าที่คาดการณ์ โดยการเพิ่มขึ้นของข้อสมมุติมูลค่าการค้าโลก เทียบกับข้อสมมุติในกรณีพื้นฐานแสดงได้ในรูปที่ 8.1 ส่วนผลการพยากรณ์เศรษฐกิจในกรณีนี้เทียบกับผลการพยากรณ์ในกรณีพื้นฐานแสดงได้ดังตารางที่ 8.1

รูปที่ 8.1 มูลค่าการค้าโลกภายใต้กรณีพื้นฐาน (Baseline Scenario) และภายใต้
ภาวะเศรษฐกิจโลกปรับตัวดีกว่าที่คาดการณ์ (สถานการณ์ที่ 1)

หมายเหตุ: - มูลค่าการค้าโลกในกรณีพื้นฐาน (Baseline Case) มาจากการประเมินโดยคณะผู้วิจัยภายใต้สมมติฐานว่าเศรษฐกิจโลกในปี 2557 ค่อยๆ ปรับตัวดีขึ้นมากกว่าในปี 2556

- มูลค่าการค้าโลกในสถานการณ์ที่ 1 (Scenario 1) มาจากการประเมินโดยคณะผู้วิจัยภายใต้สมมติฐานว่าเศรษฐกิจโลกในปี 2557 ปรับตัวดีขึ้นจากปี 2556 อย่างรวดเร็ว

ตารางที่ 8.1 ผลการประเมินสถานการณ์เกี่ยวกับมูลค่าการค้าโลกปรับตัวเพิ่มขึ้นมากกว่าที่คาดการณ์เทียบกับกรณีพื้นฐาน

Scenario: Dubai Crude Oil Price	Baseline		Scenario 1	Scenario 2	Scenario 3
	2556	2557F			2557F
GDP Growth	2.8	2.6	3.1	1.9	1.4
Private Consumption	0.2	1.8	2.1	0.7	0.4
Private Investment	-2.8	1.0	1.6	-2.9	-3.3
Export (Total in real term)	4.2	5.6	6.6	5.6	4.5
Import (Total in real term)	6.2	0.8	1.7	-0.3	-1.2
Headline Inflation	2.4	2.3	2.4	2.3	2.3
Core Inflation	1.2	1.7	1.7	1.7	1.7
World trade value (%change)	1.8	8.6	10.0	8.6	7.0

ที่มา: จากการคำนวณโดยตัวแบบ NIDAMacro Model

จากตารางที่ 8.1 ผลของการที่เศรษฐกิจโลกขยายตัวดีกว่าที่คาดการณ์สนทำให้มูลค่าการค้าโลกปรับตัวดีขึ้น จะส่งผลชัดเจนต่อการเพิ่มขึ้นของการส่งออก โดยปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการจะปรับตัวดีขึ้นเป็นร้อยละ 6.6 และมูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐฯ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 6.2 ซึ่งการขยายตัวของส่งออกในสถานการณ์นี้จะช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจไทยให้ปรับตัวดีขึ้นเป็นร้อยละ 3.1 การบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนภาคเอกชนขยายตัวดีขึ้นเป็นร้อยละ 2.1 และ 1.6 ตามลำดับ

เนื่องจากผลกระทบที่เกิดขึ้นถึงแม้ว่าจะช่วยให้การขยายตัวทางเศรษฐกิจดีขึ้นเกินร้อยละ 3 และช่วยพยุงการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนได้บางส่วนจากรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากการส่งออก แต่การขยายตัวก็ยังคงอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยปกติ ทำให้ผลต่อแรงกดดันเงินเพื่อไม่เปลี่ยนแปลงในกรณีนี้ ค่าพยากรณ์อัตราเงินเฟ้อจึงแทบจะไม่แตกต่างจากกรณีพื้นฐาน

8.2 ผลกระทบจากปัญหาการเมืองในประเทศที่ยืดเยื้อกว่าที่คาดการณ์ (สถานการณ์ 2)

การพยากรณ์แนวโน้มเศรษฐกิจในกรณีพื้นฐานตั้งอยู่ข้อสมมุติว่าวิกฤตการเมืองจะคลี่คลายในไตรมาสที่ 2/2557 และมีข้อตกลงการจัดตั้งรัฐบาล ซึ่งภายใต้ข้อสมมุติดังกล่าวผลของปัญหาการเมืองจะส่งผลกระทบต่อบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนอย่างรุนแรงในไตรมาสที่ 1/2557 และในไตรมาสที่ 2/2557 เศรษฐกิจจะทรงตัว และปรับตัวดีขึ้นในครึ่งหลังของปี 2557

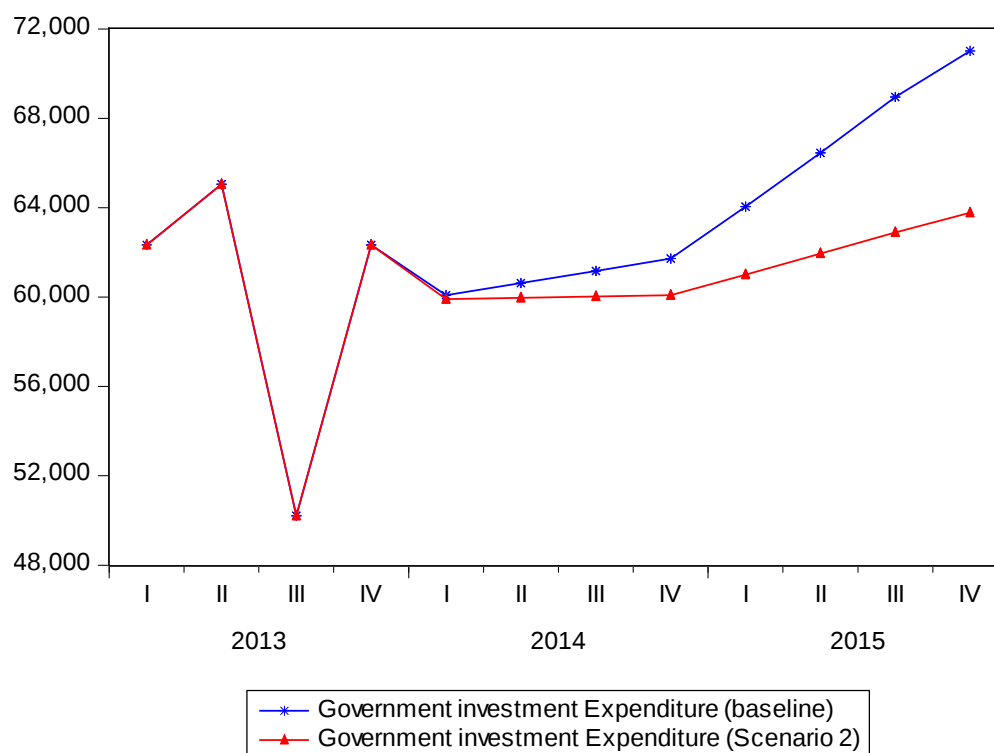
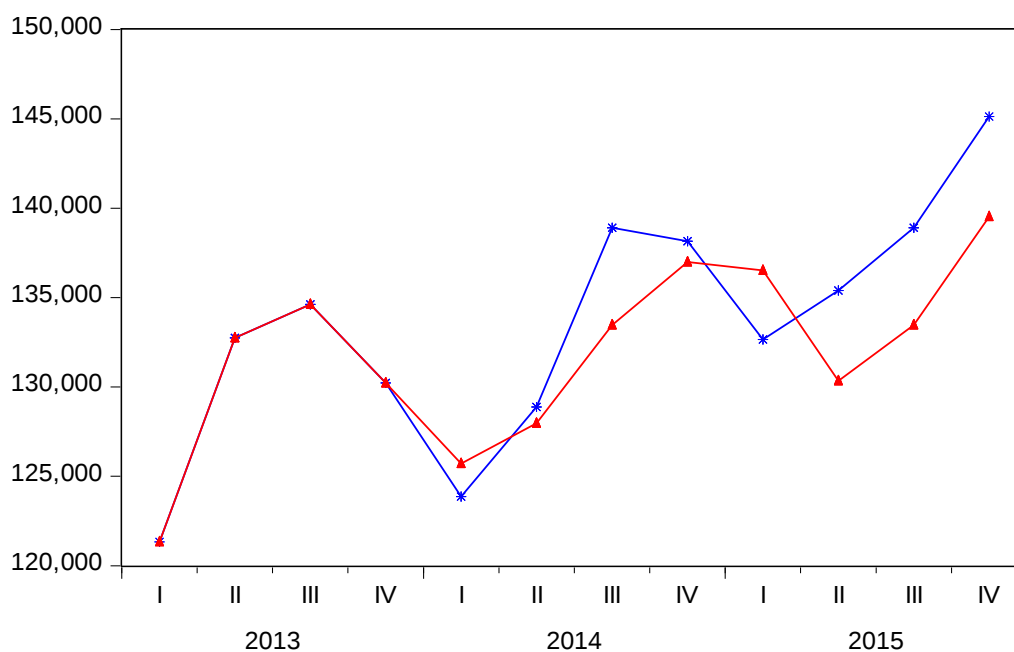
แต่หากปัญหาการเมืองมีความยืดเยื้อและยังไม่มีรัฐบาลที่ถาวร หรือมีกำหนดการเลือกตั้งที่ชัดเจน ทำให้ความเสี่ยงที่เกิดจากภาวะที่ไม่แน่นอนทางการเมืองและเศรษฐกิจ จะส่งผลให้การบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนชะลอตัวลงต่อเนื่อง ดังนั้น การประเมินสถานการณ์ในกรณีนี้จะสะท้อนสถานการณ์ผ่าน 2 ตัวแปรคือ

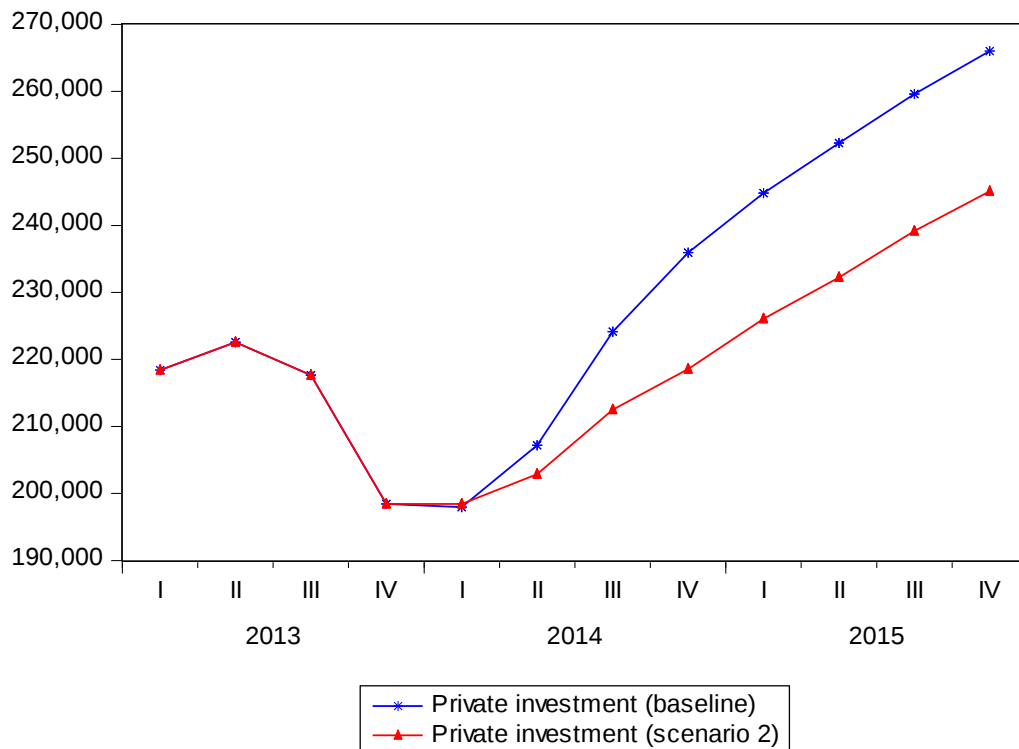
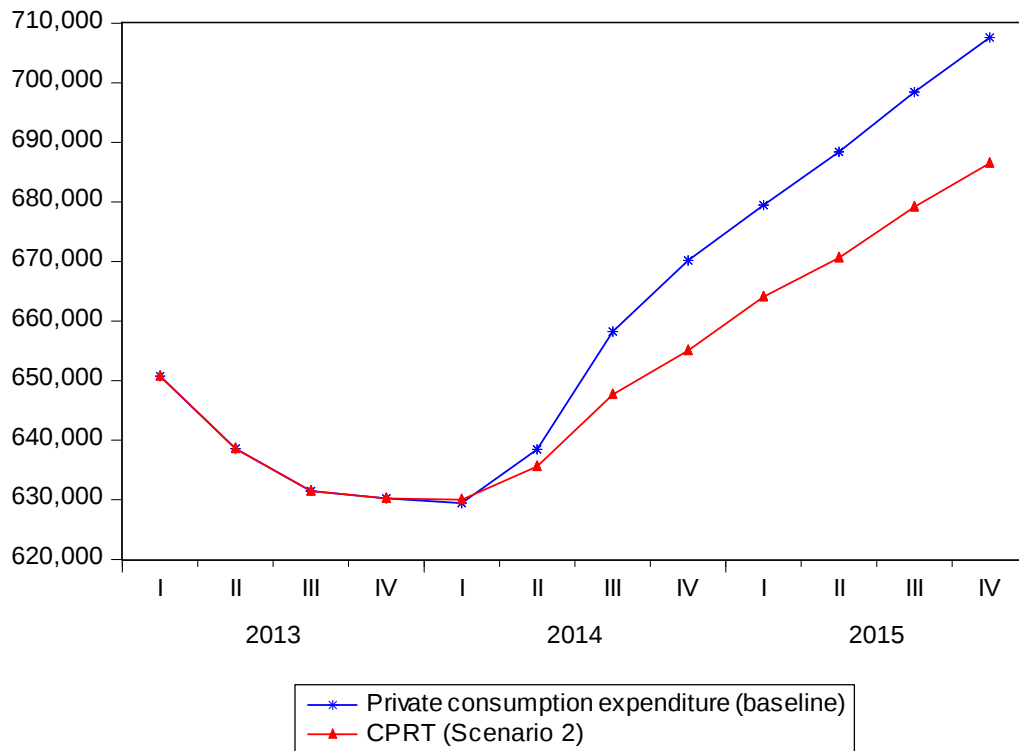
i) ด้านการใช้จ่ายรัฐบาลทั้งการบริโภคและการลงทุนซึ่งเป็นตัวแปรภายนอกตัวแบบ กำหนดให้มีการขยายตัวที่ต่ำกว่าในกรณีพื้นฐาน (รายจ่ายเพื่อการบริโภคและการลงทุนของรัฐบาลขยายตัวร้อยละ 1 และ 0 ตามลำดับ)จากกรณีพื้นฐานสมมุติให้ขยายตัวร้อยละ 2.1 และ 1.5 ตามลำดับ)

ii) ด้านการใช้จ่ายภาคเอกชนด้านการบริโภคและการลงทุน ซึ่งเป็นตัวแปรภายในตัวแบบ ดังนั้น การประเมินผลกระทบจะทำโดยการ กำหนดสมการการปรับตัวของการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนในตัวแบบใหม่ให้มีการตอบสนองต่อ shock ที่เข้ามาให้ระบบเศรษฐกิจที่ช้าและยาวนานกว่าปกติ ซึ่งการกำหนดให้ผลของวิกฤตการเมืองส่งผ่านช่องทางนี้เนื่องจากปัญหาการเมืองมีผลต่อความเสี่ยงและความไม่แน่นอนทำให้มีผลต่อการตัดสินใจบริโภคและลงทุน ซึ่งไม่สามารถกำหนดเป็นตัวแปรเฉพาะได้ การประเมินความเสี่ยงในกรณีนี้จึงทำผ่านการกำหนดรูปแบบสมการใหม่ตามที่กล่าวถึงข้างต้นเพื่อให้สะท้อนระยะเวลาในการฟื้นตัวจากปัญหาการเมืองที่ช้ากว่าปกติ

โดยลักษณะการปรับตัวของการบริโภคและการลงทุนภาครัฐและภาคเอกชนในกรณีพื้นฐานและกรณีสถานการณ์ที่ 2 แสดงได้ในรูปที่ 8.2 ผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคภายใต้เงื่อนไขนี้แสดงได้ในตารางที่ 8.1

รูปที่ 8.2 การบริโภคภาครัฐบาล การลงทุนภาครัฐบาล การบริโภคภาคเอกชน และการลงทุนภาคเอกชนภายใต้สถานการณ์ที่ปัญหาการเมืองในประเทศที่ยืดเยื้อกว่าที่คาดการณ์ (สถานการณ์ 2)

หมายเหตุ: - การใช้จ่ายภาครัฐเพื่อการบริโภคและการลงทุนในกรณีพื้นฐาน (Baseline) และกรณีสถานการณ์ที่ 2 เกิดจากการกำหนดข้อสมมติของตัวแปรภายนอกที่แตกต่างกันของความสามารถในการใช้นโยบายการคลังของรัฐบาล

- การใช้จ่ายภาคเอกชนเพื่อการบริโภคและการลงทุนในกรณีพื้นฐาน (Baseline) และกรณีสถานการณ์ที่ 2 เกิดจากการกำหนดรูปแบบการปรับตัวของ shock ที่แตกต่างกันระหว่างกรณีพื้นฐาน (Baseline) ซึ่งทรงตัวในไตรมาสที่ 2 มีการปรับตัวดีขึ้นในไตรมาสที่ 3 และกรณีสถานการณ์ที่ 2 ซึ่งปรับตัว ซึ่งทรงตัวในไตรมาสที่ 3 มีการปรับตัวดีขึ้นในไตรมาสที่ 4

จากตารางที่ 8.1 ผลจากวิกฤตการณ์เมืองที่อาจยืดเยื้อและรุนแรงกว่าที่คาดการณ์นอกจากจะมีผลต่อการใช้จ่ายภาครัฐบาลแล้ว ยังส่งผลต่อการใช้จ่ายภาคเอกชน (ทั้งด้านการบริโภคและการลงทุนที่จะฟื้นตัวช้ากว่าที่คาดการณ์ ดังแสดงในรูปที่ 8.2 ดังนั้นค่าประมาณแนวโน้มการเติบโตทางเศรษฐกิจในปี 2557 จะชะลอตัวลงมากกว่ากรณีพื้นฐาน (ร้อยละ 2.6) เป็นค่าว่าเศรษฐกิจปี 2557 จะขยายตัวร้อยละ 1.9 เนื่องจากการบริโภคภาคเอกชนจะขยายตัวเพียงร้อยละ 0.7 และการลงทุนหดตัวร้อยละ -2.9 ด้านปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการอยู่ไม่ต่างจากกรณีพื้นฐานคือคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 5.6 ซึ่งจะเป็นปัจจัยบวกเพียงปัจจัยเดียวของเศรษฐกิจ ส่วนปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการและลดลงเป็น -0.3 จากที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 0.8 ในกรณีพื้นฐาน ตามการชะลอตัวของเศรษฐกิจ

ดังนั้นปัญหาวิกฤตการณ์เมืองจะส่งผลกระทบต่ออุปสงค์ในประเทศเป็นหลัก ซึ่งมีผลต่อแนวโน้มการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีนัยยะสำคัญ แต่จะมีผลกระทบต่อภาคการค้าระหว่างประเทศและเสถียรภาพเงินเฟ้อในวงจำกัด

8.3 ผลกระทบสถานการณ์ที่เศรษฐกิจโลกฟื้นตัวช้ากว่าที่คาดการณ์พร้อมกับกับปัญหาวิกฤตการณ์เมืองที่ยืดเยื้อ (สถานการณ์ 3)

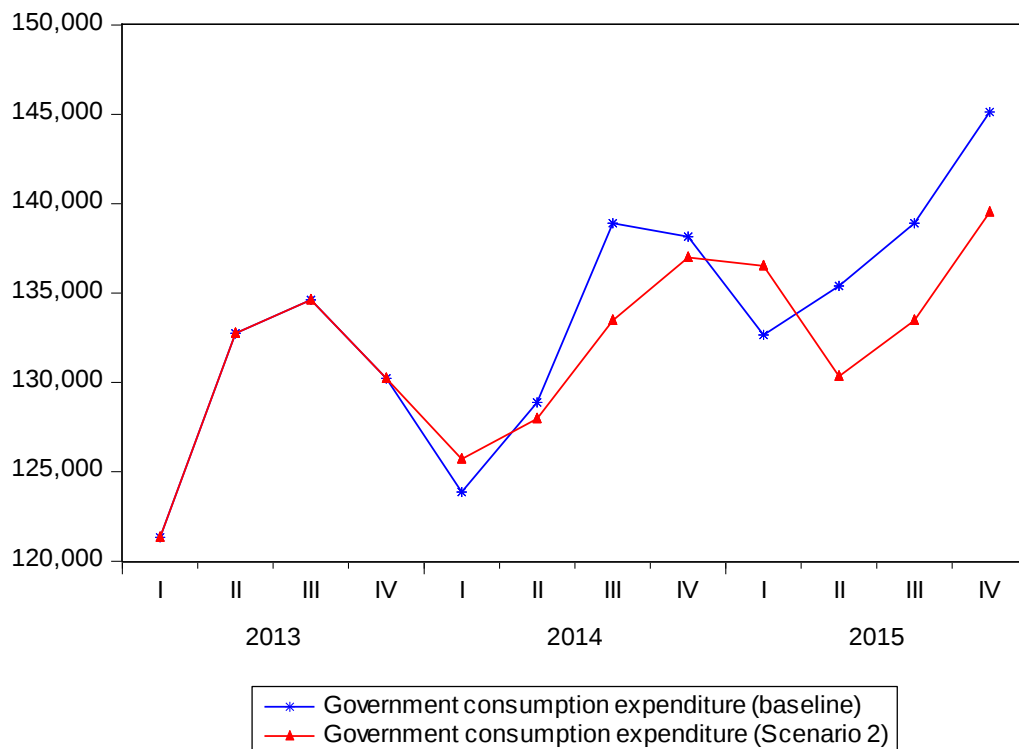
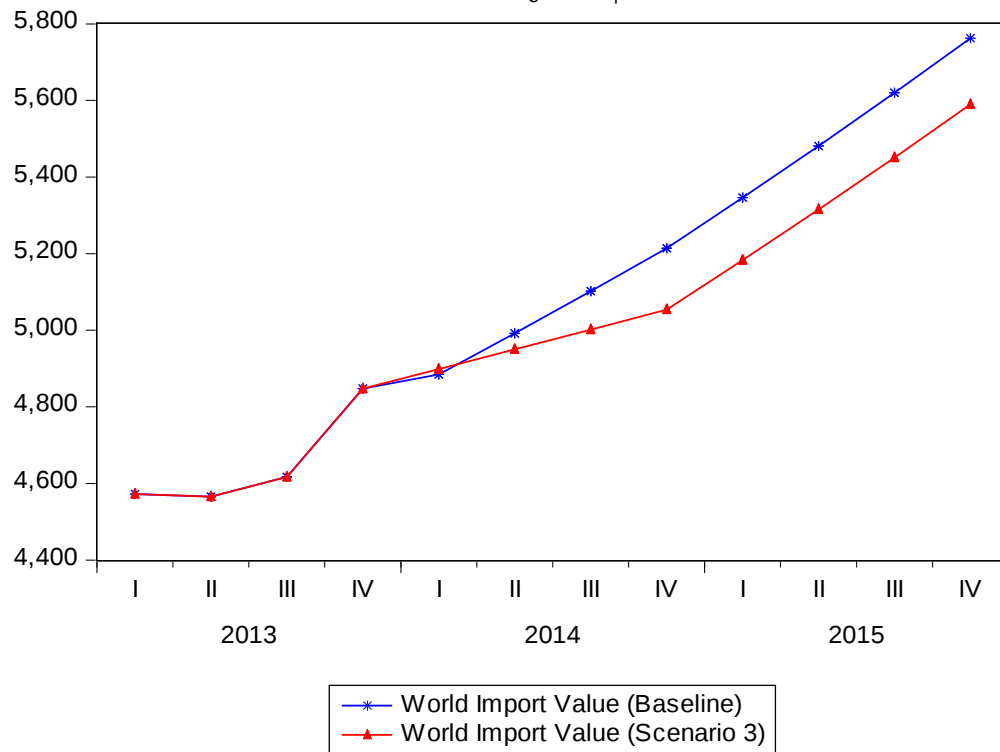
การวิเคราะห์ในสถานการณ์ที่ 3 นี้จะกำหนดให้มูลค่าการค้าโลกในปี 2557 ขยายตัวน้อยกว่ากรณีพื้นฐาน โดยข้อสมมุติเกี่ยวกับการขยายตัวของการค้าโลกในปี 2557 ในกรณีพื้นฐานอยู่ที่ร้อยละ 8.6 และข้อสมมุติในกรณีสถานการณ์ที่ 3 นี้จะกำหนดให้ขยายตัวร้อยละ 7.0 ซึ่งแสดงถึงการที่เศรษฐกิจสหรัฐฯ และประเทศสำคัญอื่นๆ ได้แก่ จีน ญี่ปุ่น และสหภาพยุโรป ฟื้นตัวจากปัญหาเศรษฐกิจช้ากว่าที่คาดการณ์

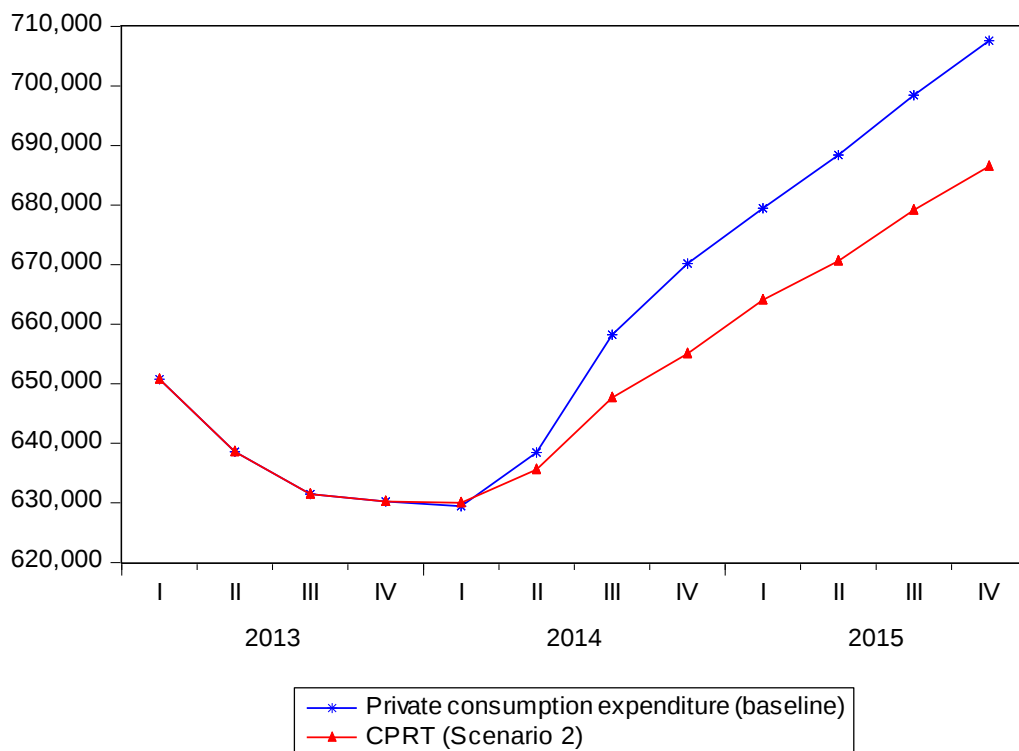
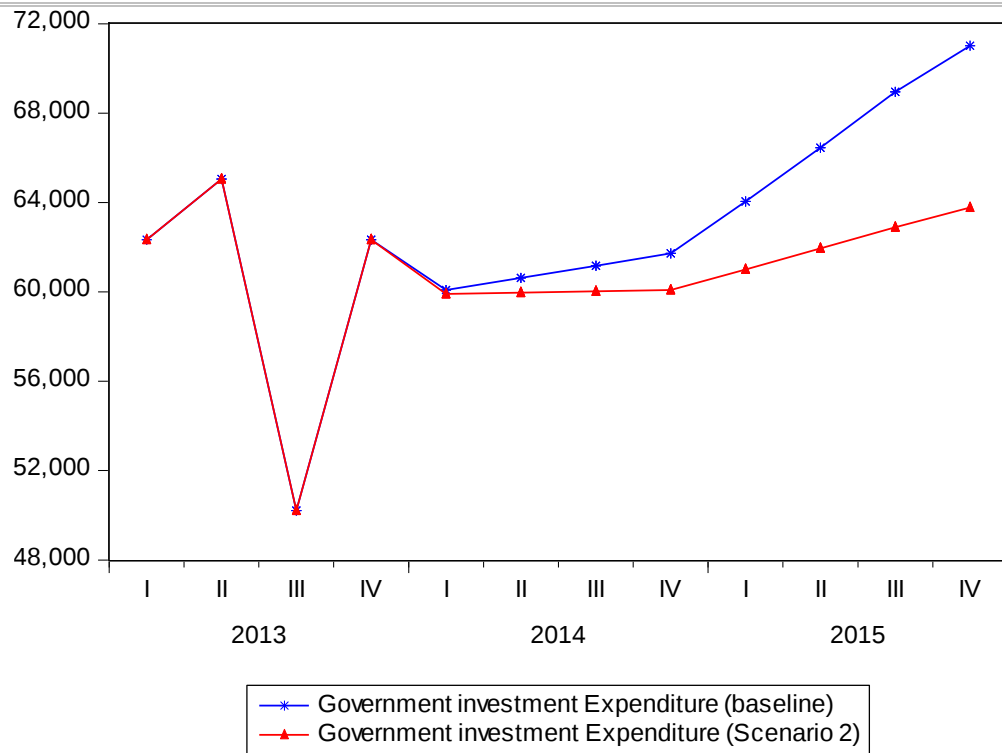
นอกจากนี้ ยังสมมุติให้วิกฤตการณ์เมืองภายในประเทศทวีความรุนแรงและยืดเยื้อยาวนานกว่าที่คาดการณ์ในลักษณะเดียวกับสถานการณ์ที่ 2 เพื่อประเมินผลในกรณีที่ปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญทั้ง 2 ปัจจัยในปี 2557 ปรับตัวแยกลงพร้อมๆ กัน โดยผลของวิกฤตการณ์เมืองต่อรายจ่ายรัฐบาลจะกำหนดเป็นตัวแปรภายนอกเช่นเดียวกับสถานการณ์ที่ 2 ด้วยขนาดผลกระทบที่เท่ากันคือรายจ่ายเพื่อการบริโภคและการลงทุนของรัฐบาลขยายตัวร้อยละ 1 และ 0 ส่วนการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชน ถึงแม้ว่าจะมีรูปแบบการตอบสนองต่อ shock ที่รุนแรงกว่าปกติแบบเดียวกับสถานการณ์ที่ 2 แต่เนื่องจากกำหนดให้มี shock จากมูลค่าการค้าโลกที่ต่ำกว่าสถานการณ์ที่ 2 ทำให้การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนปรับตัวลงเยอะกว่าในสถานการณ์ที่ 2

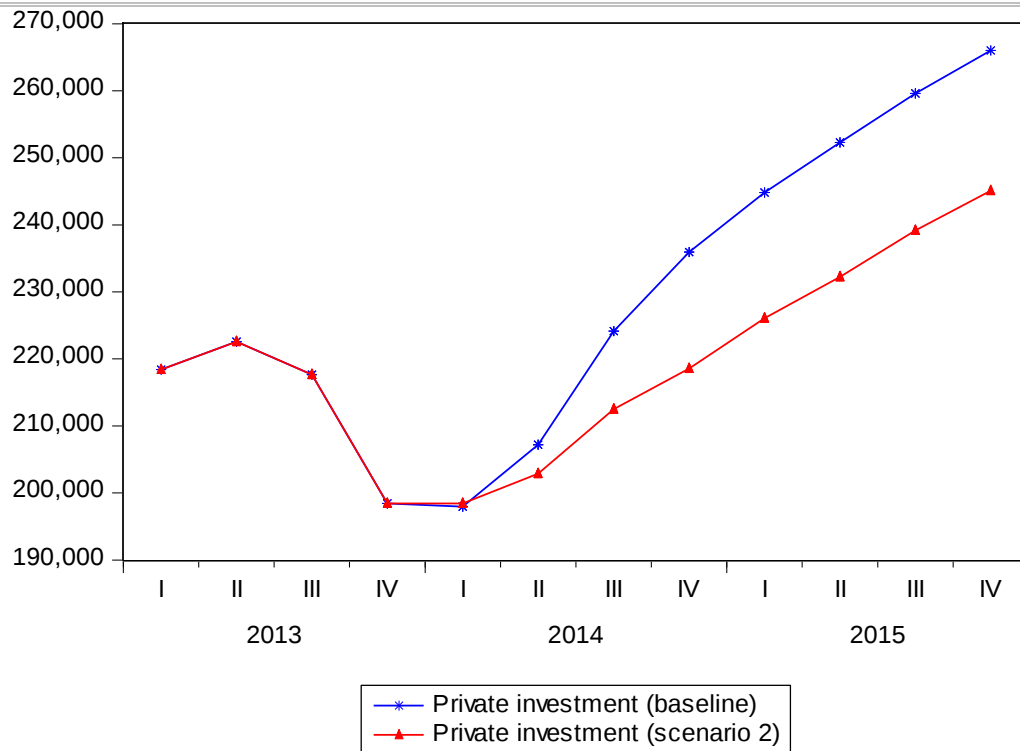
โดยการลดลงของข้อสมมุติมูลค่าการค้าโลก เทียบกับข้อสมมุติในกรณีพื้นฐาน และผลของวิกฤตการณ์เมืองต่อตัวแปรการบริโภคและการลงทุน ภาครัฐและเอกชน แสดงได้ในรูปที่ 8.3 ส่วนผลการพยากรณ์เศรษฐกิจในกรณีนี้เทียบกับผลการพยากรณ์ในกรณีพื้นฐานแสดงได้ดังตารางที่ 8.1

ดังนั้นผลของการจำลองสถานการณ์ที่ 3 นี้แสดงถึงโอกาสที่เศรษฐกิจไทยจะชะงักตัวอย่างรุนแรงในปี 2557 ถึงแม้ว่าจะไม่หดตัว (อัตราการขยายตัวติดลบ) แต่การขยายตัวในอัตราที่ 1.4 ถือว่าต่ำมาก โดยเฉพาะในกรณีที่ปีที่ผ่านมา (ปี 2556) ก็มีการขยายตัวในอัตราที่ต่ำเช่นกัน (ร้อยละ 2.6) จึงเป็นความเสี่ยงที่ผู้เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนควรเตรียมพร้อมรับมือต่อสถานการณ์ที่อาจแย่กว่าที่คาดการณ์ดังกล่าวข้างต้น หากการส่งออกและอุปสงค์ในประเทศแยกลงพร้อมๆ กัน

รูปที่ 8.3 มูลค่าการนำเข้ารวมของโลก การบริโภคภาครัฐบาล การลงทุนภาครัฐบาล การบริโภคภาคเอกชน และการลงทุนภาคเอกชนภายใต้ ภายใต้กรณีพื้นฐาน (Baseline) และภายใต้สถานการณ์ที่เศรษฐกิจโลกฟื้นตัวช้ากว่าที่คาดการณ์พร้อมกับปัญหาวิกฤตการณ์เมืองที่ยืดเยื้อ (สถานการณ์ 3)

หมายเหตุ: มูลค่าการนำเข้ารวมของโลกกรณีสถานการณ์ที่ 3 กำหนดให้มีการขยายตัวที่ต่ำกว่าปกติและ การใช้จ่ายภาครัฐเพื่อการบริโภคและการลงทุนในกรณีพื้นฐาน (Baseline) โลกกรณีสถานการณ์ที่ 3 กำหนดให้มีลักษณะเดียวกับในสถานการณ์ที่ 2 ดูหมายเหตุรูปที่ 9.1 และ 9.2 สำหรับรายละเอียด

- การใช้จ่ายภาคเอกชนเพื่อการบริโภคและการลงทุนในกรณีพื้นฐาน (Baseline) และกรณีสถานการณ์ที่ 3 เกิดจากการกำหนดรูปแบบการปรับตัวของ shock ที่แตกต่างกันระหว่างกรณีพื้นฐาน (Baseline) ซึ่งทรงตัวในไตรมาสที่ 2 มีการปรับตัวขึ้นในไตรมาสที่ 3 และกรณีสถานการณ์ที่ 2 ซึ่งปรับตัว ซึ่งทรงตัวในไตรมาสที่ 3 มีการปรับตัวขึ้นในไตรมาสที่ 4 โดยขนาดของผลกระทบจะแตกต่างจากในกรณีที่ 2 เนื่องจากกำหนดให้เป็นตัวแปรภายในจึงได้รับผลกระทบเพิ่มเติมจากมูลค่าการค้าโลกที่หดตัว

บทที่ 9

ผลกระทบของนโยบายการเงินและนโยบายการคลังที่มีต่อเศรษฐกิจไทยในปี 2556

ดังที่กล่าวถึงในบทที่ 5 เศรษฐกิจในปี 2556 จะลดตัวลงจากปี 2555 ซึ่งการชะลอตัวนั้นนอกจากจะมาจากการปรับตัวลดลงของการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชน รวมถึงการส่งออกตามการชะลอตัวของมูลค่าการค้าโลกที่ขยายตัวเพียงร้อยละ 1.8 แล้ว ผลของนโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาลก็มีผลเช่นเดียวกัน โดยในด้านนโยบายการคลังแม้ว่าการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคภาครัฐจะขยายตัวในระดับที่สูงที่ร้อยละ 4.8 แต่การลงทุนภาครัฐขยายตัวได้เพียงร้อยละ 2.8 ซึ่งต่ำกว่าเป้าหมายที่คาดการณ์ไว้ โดยเฉพาะในช่วงหลังของปีซึ่งการลงทุนของรัฐชะลอตัวลงในอัตราร้อยละ -16.2 และ -5.0 ในไตรมาสที่ 3 และ 4 ตามลำดับ เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้วซึ่งเป็นปัจจัยที่ฉุดการขยายตัวของเศรษฐกิจ ในขณะเดียวกันด้านนโยบายการเงิน อัตราดอกเบี้ยนโยบายการเงินมีการปรับตัวลดลง สองครั้งคือในเดือนพฤษภาคม 2556 ปรับลดลงร้อยละ 0.25 จากอัตราร้อยละ 2.75 เป็นร้อยละ 2.50 และเดือนตุลาคม 2556 ปรับลดลงร้อยละ 0.25 จากอัตราร้อยละ 2.50 เป็นร้อยละ 2.25 นอกจากนี้การปรับอัตราดอกเบี้ยนโยบายในปี 2555 2 ครั้งในเดือนมกราคม 2555 ปรับลดลงร้อยละ 0.25 จากอัตราร้อยละ 3.25 เป็นร้อยละ 3.00 และเดือนตุลาคม 2555 ปรับลดลงร้อยละ 0.25 จากอัตราร้อยละ 3.00 เป็นร้อยละ 2.75 ก็ส่งผลต่อเศรษฐกิจไทยในปี 2556 ด้วยเช่นกัน ผลกระทบของนโยบายเหล่านี้ต่อเศรษฐกิจมหภาคของไทยในปี 2555 และต่อเนื่องยังปี 2556 สามารถวิเคราะห์ได้ดังต่อไปนี้

9.1 การวิเคราะห์ผลของนโยบายการเงินในปี 2556

ในการวิเคราะห์ผลของนโยบายการเงินต่อเศรษฐกิจในปี 2556 จะคำนึงถึงผลของการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายการเงินในช่วงปลายปี 2554 ถึงต้นปี 2557 เนื่องจากรายงานการศึกษาปี 2556 แสดงถึงช่องทางการส่งผ่านนโยบายการเงินซึ่งสามารถมีผลกระทบต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจไปข้างหน้า 8-9 ไตรมาส ดังนั้น การพิจารณาผลกระทบจึงเริ่มจากปลายปี 2554 โดยในช่วงนี้ คณะกรรมการนโยบายการเงินได้มีการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับการปรับลดอัตราดอกเบี้ยของนโยบาย 6 ครั้ง ได้แก่ ครั้งแรกเดือนพฤศจิกายน 2554 ปรับลดอัตราดอกเบี้ยจากร้อยละ 3.50 เป็นร้อยละ 3.25 ครั้งที่สองเดือนมกราคม 2555 ปรับลดอัตราดอกเบี้ยจากร้อยละ 3.25 เป็นร้อยละ 3.00 และครั้งที่สาม เดือนตุลาคม 2555 ปรับลดอัตราดอกเบี้ยจากร้อยละ 3.00 เป็นร้อยละ 2.75 ครั้งที่ 4 พฤษภาคม 2556 ปรับลดลงร้อยละ 0.25 จากอัตราร้อยละ 2.75 เป็นร้อยละ 2.50 ครั้งที่ 5 เดือนตุลาคม 2556 ปรับลดลงร้อยละ 0.25 จากอัตราร้อยละ 2.50 เป็นร้อยละ 2.25 และครั้งที่ 6 เดือนมีนาคม 2557 ปรับลดลงร้อยละ 0.25 จากอัตราร้อยละ 2.25 เป็นร้อยละ 2.00

ในบทนี้จะทำการคำนวณผลกระทบจากการลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายการเงินทั้ง 6 ครั้งนี้ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อเนื่องแนวโน้มการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2555-2557 โดยใช้ค่ากลไกการส่งผ่านนโยบายการเงินซึ่งคำนวณจากตัวแบบ NIDA Macro Model ในการศึกษาของ วุฒิเทพ อินทรปัญญา และคณะ (2553) เป็นหลักในการคำนวณ ซึ่งกลไกการส่งผ่านนี้สามารถสรุปได้ในตารางที่ 9.1 จากนั้นจึงคำนวณผลกระทบต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจโดยการปรับผลกระทบตามขนาดการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยที่กล่าวถึงข้างต้น ซึ่งผลการคำนวณแสดงได้ในตารางที่ 9.2

ตารางที่ 9.1 ผลกระทบสะสมของการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายการเงินลงร้อยละ 1.00 ต่อตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคที่สำคัญ

	GDP	Headline Inflation	Core Inflation	Private Consumption	Private Investment
Q1	0.01	0.01	0.01	0.00	0.00
Q2	0.14	0.04	0.03	0.17	0.15
Q3	0.30	0.08	0.06	0.35	0.52
Q4	0.39	0.14	0.10	0.45	0.74
Q5	0.47	0.21	0.15	0.52	0.93
Q6	0.53	0.29	0.20	0.56	1.03
Q7	0.60	0.37	0.27	0.60	1.10
Q8	0.67	0.47	0.34	0.64	1.16

ที่มา: วุฒิเทพ อินทรปัญญา และคณะ (2553)

ตารางที่ 9.2 ผลกระทบของการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายการเงินต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2555–2557

	Monetary Policy Interest Rate (RP1)
2554:Q4	3.25
2555:Q1	3.00
2555:Q2	3.00
2555:Q3	3.00
2555:Q4	2.75
2556:Q1	2.75
2556:Q2	2.50
2556:Q3	2.50
2556:Q4	2.25
2557:Q1	2.00
	Changes in GDP
2555	0.22
2556	0.33
2557	0.37

ที่มา: จากการคำนวณโดยผู้วิจัย

จากตารางที่ 9.1 ผลจากการลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายจะใช้เวลาในการส่งผ่านไปยังตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคโดยผลกระทบที่เกิดขึ้นจะใช้เวลา 2 ไตรมาสในการเริ่มส่งผลกระทบยังอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจและยังส่งผลต่อเนื่องไปถึงไตรมาสที่ 8 หลังการลดดอกเบี้ย นอกจากนี้ ผลการคำนวณในตารางที่ 9.2 แสดงให้เห็นว่า ผลจากการลดดอกเบี้ยทั้ง 6 ครั้งส่งผลให้อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2555 เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.22 จากกรณีที่ไม่มี การผ่อนคลายเชิงนโยบายการเงิน ส่วนในปี 2556 ส่งผลต่ออัตราการขยายตัวในเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.33 และคาดว่าจะผลกระทบต่อเนื่องไปยังปี 2557 ด้วยเช่นกัน โดยจะช่วยให้การขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2557 เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.37 ดังนั้นหากไม่มีการลดดอกเบี้ยในช่วงปี 2554-2556 เศรษฐกิจในปี 2556 อาจจะขยายตัวเพียงร้อยละ 2.5 – 2.6 และในปี 2557 อาจขยายตัวร้อยละ 2.2 จากที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.6 ซึ่งผลการคำนวณนี้แสดงถึงอิทธิพลของการลดดอกเบี้ยนโยบายการเงินต่อแนวโน้มเศรษฐกิจมหภาคของไทย

9.2 การวิเคราะห์ผลของนโยบายการคลังในปี 2555– 2556

ต่อมาพิจารณาผลจากนโยบายการคลังแบบขยายตัวในปี 2555–2556 โดยในช่วงต้นปี 2556 จากการวิเคราะห์ในรายงานการวิเคราะห์ทิศทางเศรษฐกิจไทยและปัจจัยเสี่ยงในปี 2556 ครั้งที่ 1 คาดว่า ในปี 2556 รัฐบาลจะมีการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคและการลงทุนเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.0 และ 13.6 ตามลำดับ หรือคิดโดยรวมจะมีการใช้จ่ายเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.42 แต่จากข้อมูลการใช้จ่ายภาครัฐจริงในปี 2556 รัฐบาลเพิ่มการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคและการลงทุนร้อยละ 4.8 และ 2.4 หรือคิดโดยรวมเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.06 ส่วนในปี 2557 จากการวิเคราะห์ในรายงานการวิเคราะห์ทิศทางเศรษฐกิจไทยและปัจจัยเสี่ยงในปี 2557 ครั้งที่ 1 คาดว่าจะขยายตัวเพียงร้อยละ 1.92 จากการขยายตัวของการบริโภคและการลงทุนภาครัฐร้อยละ 2.1 และ 1.5 ตามลำดับ

การคำนวณผลการส่งผ่านจากนโยบายการคลังไปยังภาคเศรษฐกิจจริงจะใช้ค่ากลไกการส่งผ่านนโยบายการเงินซึ่งคำนวณจากตัวแบบ NIDAMacro Model ในการศึกษาของ วุฒิเทพ อินทรปัญญา และคณะ (2552) ในคำนวณเช่นเดียวกับการวิเคราะห์การส่งผ่านนโยบายการเงิน ซึ่งกลไกการส่งผ่านนโยบายการคลังนี้สามารถสรุปได้ในตารางที่ 9.3 ส่วนผลกระทบต่ออัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจแสดงได้ในตารางที่ 9.4 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 9.3 ผลกระทบสะสมของการเพิ่มรายจ่ายภาครัฐร้อยละ 10.00 ต่อตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคที่สำคัญ

	GDP	Headline Inflation	Core Inflation	Private Consumption	Private Investment
Q1	1.85	0.00	0.00	0.29	0.00
Q2	1.96	0.01	0.01	0.50	2.97
Q3	2.11	0.02	0.02	0.70	3.47
Q4	2.24	0.03	0.03	0.88	4.98
Q5	2.62	0.04	0.04	1.10	5.62
Q6	2.61	0.05	0.05	1.26	7.01
Q7	2.65	0.07	0.06	1.42	7.47
Q8	2.65	0.08	0.07	1.54	8.22
Q9	1.12	0.09	0.08	1.39	8.55
Q10	1.18	0.10	0.09	1.31	6.66

ที่มา: วุฒิเทพ อินทรปัญญา และคณะ (2553)

ตารางที่ 9.4 ผลกระทบของการปรับเพิ่มรายจ่ายภาครัฐในปี 2555- 2556ต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2555-2556

	Real Government Spending Growth
2554	4.60
2556	4.06
2557	1.92
	Changes in GDP
2554	1.03
2556	0.91
2557	0.59

ที่มา: จากการคำนวณโดยผู้วิจัย

จากตารางที่ 9.4 จากการที่นโยบายการคลังในปี 2556 ชะลอตัวลงเมื่อเทียบกับปี 2555 โดยเฉพาะในช่วงครึ่งหลังของปี 2556 และมีแนวโน้มชะลอตัวต่อเนื่องยังปี 2557 จากผลของวิกฤตการณ์เมืองไทยทำให้ผลต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจลดลงอย่างชัดเจน จากระดับร้อยละ 1.03 เป็น 0.91 และคาดว่าในปี 2557 จะมีผลต่อเศรษฐกิจเพียงร้อยละ 0.59 (เมื่อเทียบกับการที่รัฐบาลไม่มีการใช้จ่ายเพิ่มขึ้น) แสดงถึงข้อจำกัดในการใช้นโยบายการคลังในการกระตุ้นเศรษฐกิจในปี 2557 เทียบกับในช่วง 1-2 ปีก่อนหน้านี้

บทที่ 10

การส่งผ่านผลของการเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศต่อเศรษฐกิจมหภาค

ในระบบเศรษฐกิจแบบเปิดที่มีขนาดเล็ก (Small Open Economy) อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศมีบทบาทสูงในการส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจมหภาค เนื่องจากเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการค้าระหว่างประเทศ (ส่งออกและนำเข้าสินค้าและบริการ) และการใช้จ่ายภายในประเทศ ได้แก่ การบริโภคและการลงทุนภาคเอกชน โดยการเปลี่ยนแปลงในอัตราแลกเปลี่ยนฯ สามารถมาจากผลกระทบของปัจจัยภายนอกประเทศ ได้แก่ อัตราดอกเบี้ยในตลาดโลกซึ่งเปลี่ยนแปลงตามนโยบายการเงินของประเทศกลุ่ม OECD นอกจากนี้ การเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศก็เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยนฯ ที่สำคัญเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ ปัจจัยภายในประเทศ เช่น นโยบายการเงิน และนโยบายการคลังก็มีผลกระทบต่ออัตราแลกเปลี่ยนฯ เช่นเดียวกัน ดังนั้น การศึกษาในบทนี้ จะทำการวิเคราะห์ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยนฯ ที่มีต่อตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคของไทยที่สำคัญโดยใช้ตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์เป็นเครื่องมือในการคำนวณผลกระทบ โดยผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังนี้

10.1 วิธีการวัดผลของการเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยนฯ ที่มีต่อตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคอื่นๆ ที่สำคัญ

การศึกษาในส่วนนี้ จะใช้การจำลองข้อมูลโดยตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (NIDA Macro Model) โดยใช้อัตราแลกเปลี่ยนฯ เป็นปัจจัยควบคุม (Control Variables) โดยการจำลองข้อมูลจะประกอบด้วยขั้นตอนต่อไปนี้

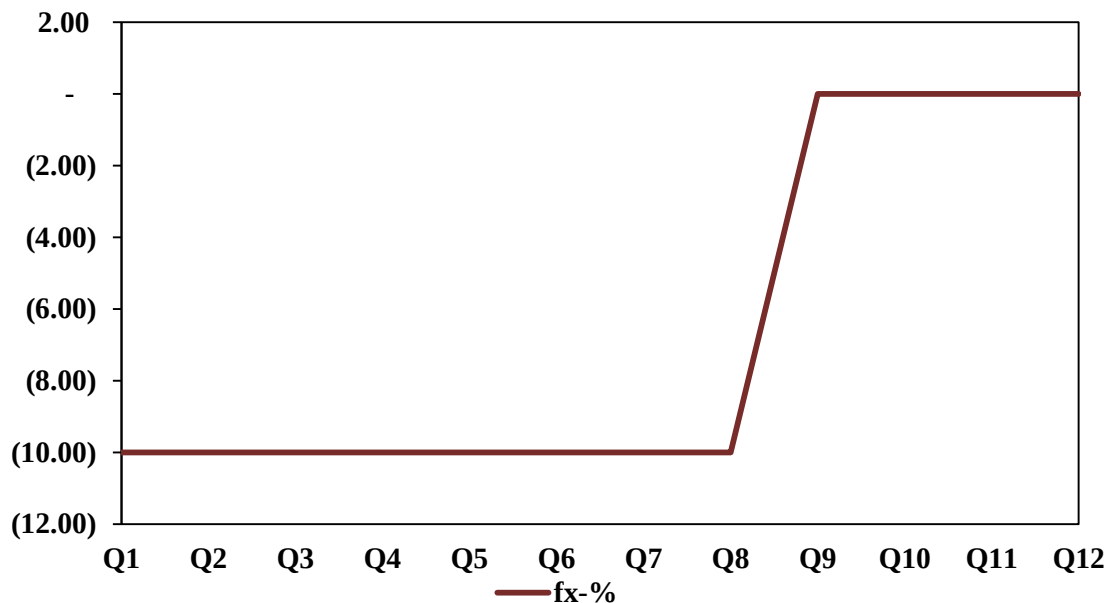
1. คำนวณการเคลื่อนไหวของอัตราแลกเปลี่ยนฯ (บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ) (FX) และตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคที่สำคัญประกอบด้วย ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศที่แท้จริง (YR) ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป (PCPIH) ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐาน (PCPIC) ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการ (XTR) ปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการ (MTR) การบริโภคภาคเอกชน (CPRT) การลงทุนภาคเอกชน (INPR) โดยทำการจำลองข้อมูลโดยใช้วิธีการ Dynamic Simulation เพื่อหาแนวโน้มของอัตราแลกเปลี่ยนฯ และอัตราการขยายตัวของตัวแปรอื่นๆ ที่กล่าวถึงข้างต้น ซึ่งค่าที่ได้จะใช้เป็นข้อมูลในกรณีพื้นฐาน (Baseline Case)

2. กำหนดให้อัตราแลกเปลี่ยนฯ แข็งค่าขึ้นร้อยละ 10 จากกรณีพื้นฐานในช่วงไตรมาสที่ 1 ถึง 8 ของการจำลองข้อมูล และปรับตัวขึ้นเป็นระดับเดียวกับกรณีพื้นฐานหลังไตรมาสที่ 8 ของการจำลองข้อมูลโดยวิธีการ Dynamic Simulation จากนั้นจึงคำนวณอัตราการขยายตัวของตัวแปรอื่นๆ ซึ่งค่าที่ได้ในการคำนวณจะใช้เป็นกรณีสถานการณ์ (Scenario Case)

3. คำนวณผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนฯ และอัตราการขยายตัวของตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 และ 2 ซึ่งค่าผลต่างที่ได้นี้จะแสดงถึงผลกระทบของการแข็งค่าของอัตราแลกเปลี่ยนฯ ต่อตัวแปรต่างๆ

โดยการคำนวณจะใช้ข้อมูลในช่วงปี 2549 ไตรมาสที่ 1 ถึง ปี 2552 ไตรมาสที่ 4 รวมเป็นข้อมูล 12 ไตรมาสในการคำนวณ โดยข้อสมมุติเกี่ยวกับการแข็งค่าของเงินบาทที่ใช้ในการจำลองข้อมูลแสดงได้ในรูปที่ 11.1 ดังต่อไปนี้

รูปที่ 10.1 สมมติฐานการแข็งค่าของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (FX) ในการจำลองข้อมูล

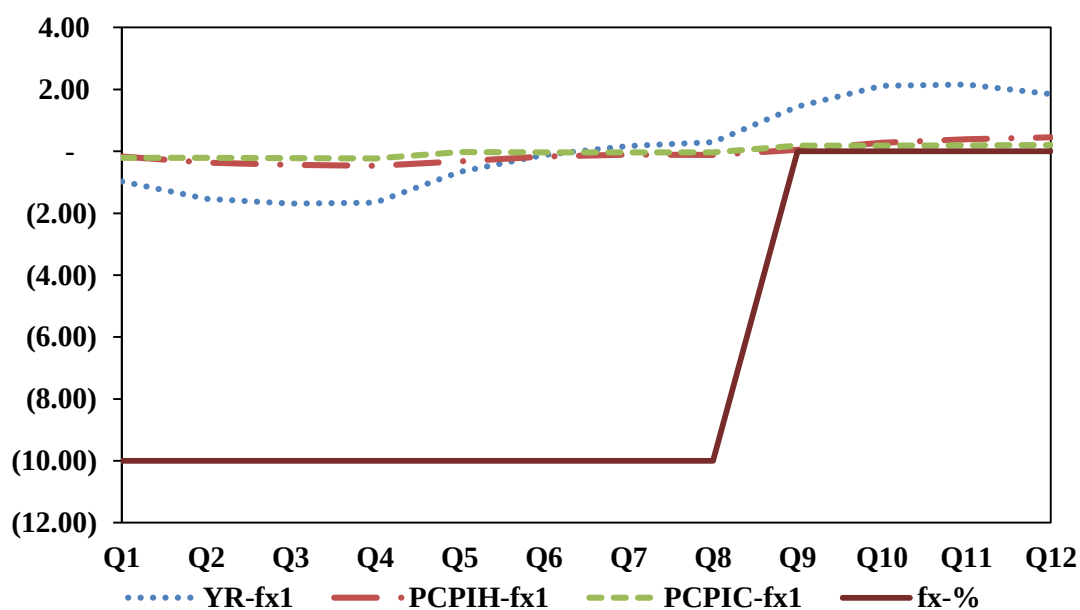

ที่มา: จากการจำลองข้อมูลโดยตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

10.2 การคำนวณผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยนที่มีต่อตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคอื่นๆ ที่สำคัญ

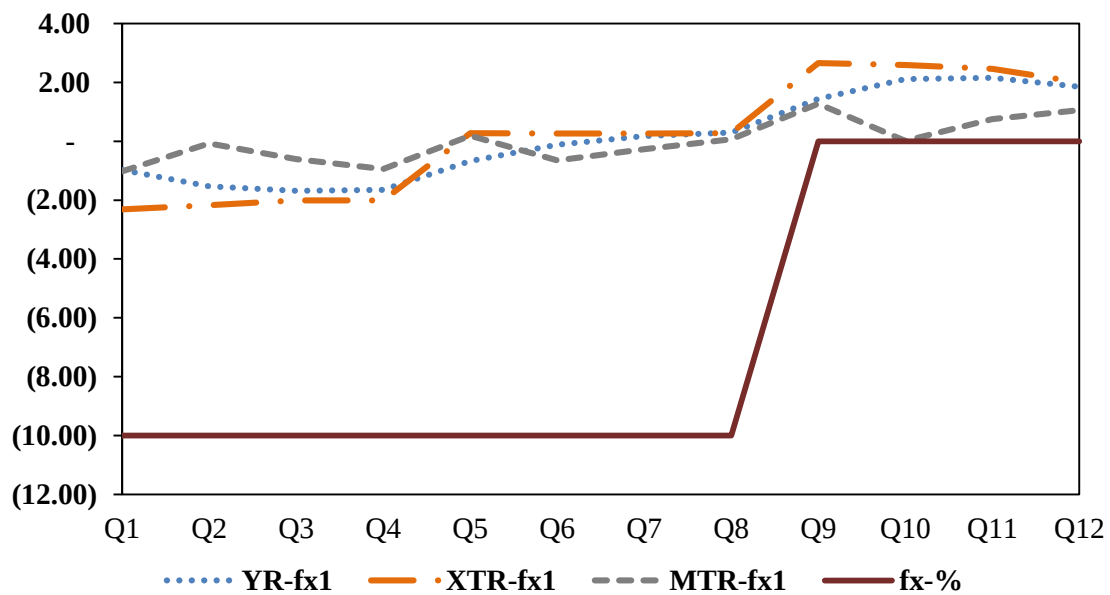
ผลการจำลองข้อมูลตามวิธีการที่อธิบายในบทที่ 10.1 จะแสดงได้ดังรูปที่ 10.2 – 10.4 ดังต่อไปนี้

รูปที่ 10.2 ผลกระทบของการแข็งค่าของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (FX) ต่อตัวแปรอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ (YR) อัตราเงินเฟ้อทั่วไป (PCPIH) และ อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน (PCPIC)

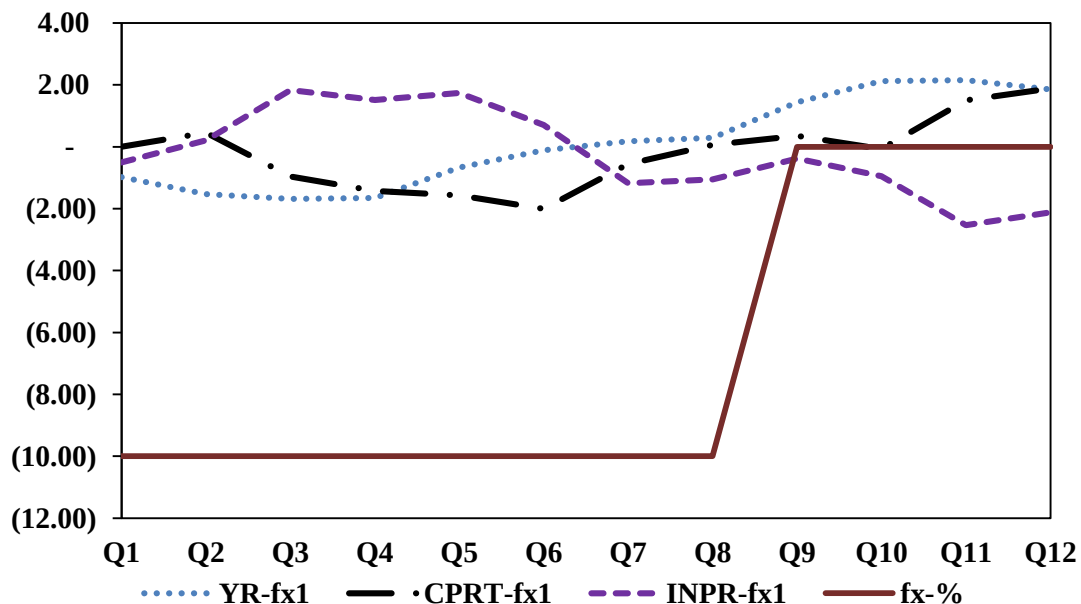
ที่มา: จากการจำลองข้อมูลโดยตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

รูปที่ 10.3 ผลกระทบของการแข็งค่าของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (FX) ต่อตัวแปรอัตราขยายตัวทางเศรษฐกิจ (YR) ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการ (XTR) ปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการ (MTR)

ที่มา: จากการจำลองข้อมูลโดยตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

รูปที่ 10.4 ผลกระทบของการแข็งค่าของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (FX) ต่อตัวแปรอัตราขยายตัวทางเศรษฐกิจ (YR) การบริโภคภาคเอกชน (CPRT) การลงทุนภาคเอกชน (INPR)

ที่มา: จากการจำลองข้อมูลโดยตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

จากรูปที่ 10.2 ผลจากการแข็งค่าของอัตราแลกเปลี่ยน (FX) ที่ไม่ได้คาดหมาย (shock) จะส่งผลกระทบต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจได้ค่อนข้างเร็วคือการแข็งค่าของอัตราแลกเปลี่ยน ร้อยละ 10 จะส่งผลกระทบต่อ

อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ (YR) ปรับตัวลดลงร้อยละ -0.98 และ -1.53 ในไตรมาสแรก และไตรมาสที่ 2 ของการเกิด shock และจะผลกระทบต่อเนื่องจนถึงไตรมาสที่ 4 คือจะส่งผลในการขยายตัวทางเศรษฐกิจลดลง ร้อยละ -1.68, -1.65 ในไตรมาสที่ 3 และ 4 ตามลำดับ ส่วนในไตรมาสที่ 5 และ 6 ผลกระทบจะยังคงอยู่แต่ขนาดของผลกระทบจะลดลงอย่างชัดเจนเป็นร้อยละ -0.67 และ -0.12 ตามลำดับ และหลังจากนั้นผลกระทบจะปรับตัวเป็นค่าบวกซึ่งแสดงถึงการฟื้นตัวหลังจากการ shock ขึ้น และอัตราแลกเปลี่ยนฯ เริ่มปรับตัวเข้าสู่สภาวะปกติ

ส่วนผลที่มีต่ออัตราเงินเฟ้อ การแข็งค่าของอัตราแลกเปลี่ยนฯ ร้อยละ 10 ส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อปรับตัวลดลงทั้งกรณีเงินเฟ้อทั่วไปและเงินเฟ้อพื้นฐาน โดยกรณีเงินเฟ้อพื้นฐาน (PCPIC) ผลกระทบจะเกิดขึ้นในช่วงปีแรกซึ่งอัตราเงินเฟ้อจะลดลงประมาณร้อยละ -0.21 ส่วนในปีที่สองผลกระทบจะน้อยมากคืออัตราเงินเฟ้อพื้นฐานจะลดลงร้อยละ -0.03 ในกรณีเงินเฟ้อทั่วไป (PCPIH) ผลกระทบจะเกิดขึ้นในช่วงไตรมาสที่ 1 จะมีขนาดน้อยกว่าเงินเฟ้อทั่วไปคืออัตราเงินเฟ้อทั่วไปจะลดลงร้อยละ -0.17 แต่ผลกระทบจะรุนแรงขึ้นในช่วงไตรมาสที่ 2 ถึง 5 คืออัตราเงินเฟ้อทั่วไปจะลดลงร้อยละ -0.37, -0.44, -0.46 และ -0.33 ตามลำดับ ก่อนค่อยๆ ปรับตัวลดลงเรื่อยๆ ใกล้เคียงศูนย์ในช่วงไตรมาสที่ 6 ถึง 8

ผลจากการจำลองข้างต้นแสดงให้เห็นว่าการแข็งค่าของอัตราแลกเปลี่ยนฯ ส่งผลต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจในอัตราที่สูงกว่าและผลกระทบจะเกิดเร็วกว่าการช่วยเหลืออัตราเงินเฟ้อ ซึ่งผลของการช่วยเหลือตัวของการขยายตัวทางเศรษฐกิจจะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงในองค์ประกอบต่างๆ ทั้งด้านการค้าระหว่างประเทศ (การส่งออก – การนำเข้า) และอุปสงค์ในประเทศ (การบริโภคและการลงทุนภาคเอกชน) ซึ่งเมื่อพิจารณารายองค์ประกอบของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ จากรูปที่ 10.3 และ 10.4 จะพบว่าการลดลงของการขยายตัวของ GDP จากการแข็งค่าของอัตราแลกเปลี่ยนฯ เกิดจากการหดตัวของส่งออกสินค้าและบริการตามราคาคงที่ (XTR) โดยผลของการแข็งค่าขึ้นร้อยละ 10 ของอัตราแลกเปลี่ยนฯ ส่งผลให้การส่งออก (XTR) หดตัวลงประมาณร้อยละ -2.32, -2.17, -2.01 และ -2.01 ในไตรมาสที่ 1 ถึง 4 ตามลำดับ ซึ่งขนาดการหดตัวสูงกว่าการหดตัวของ GDP (ร้อยละ -0.98 และ -1.65 ในไตรมาสที่ 1 และ 4) แต่ในช่วงหลังไตรมาสที่ 4 ผลต่อการส่งออกจะลดลงอย่างรวดเร็วเป็นร้อยละ -0.03 เมื่อพิจารณาผลต่อการนำเข้า ถึงแม้ว่าการแข็งค่าของอัตราแลกเปลี่ยนฯ จะทำให้ราคาสินค้านำเข้าถูกลงเมื่อคิดเป็นเงินบาท แต่ปริมาณการนำเข้าไม่ได้ปรับตัวเพิ่มขึ้นตามการลดลงของราคา ซึ่งสาเหตุหนึ่งมาจากการที่การนำเข้าของไทยมีองค์ประกอบสำคัญคือการนำเข้าสินค้าขั้นกลางซึ่งใช้ในการผลิตสินค้าเพื่อการส่งออก ทำให้การนำเข้าหดตัวตามการส่งออกเมื่อเงินบาทแข็งค่าขึ้น นอกจากนี้การชะลอตัวลงของการขยายตัวทางเศรษฐกิจมีส่วนลดความต้องการสินค้านำเข้าอีกทางหนึ่ง โดยผลจากการคำนวณพบว่าในช่วงไตรมาสที่ 1 และ 4 ปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการ (MTR) ลดลง -1.02 และ -0.95 ตามลำดับ แต่ในไตรมาสที่ 5 การนำเข้าปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.19 ซึ่งอาจมาจากผลของราคาสินค้านำเข้าในรูปเงินบาทที่ปรับลดลงตามการแข็งค่าของอัตราแลกเปลี่ยนฯ

ในด้านอุปสงค์ในประเทศอื่นๆ พบว่าด้านการบริโภคภาคเอกชนก็ได้รับผลจากการแข็งค่าของอัตราแลกเปลี่ยนฯ เช่นเดียวกัน แต่จะใช้เวลาในการปรับตัว โดยในช่วงสองไตรมาสแรกผลกระทบยังไม่ชัดเจน และผลกระทบจะเริ่มในไตรมาสที่ 3 หลังการเกิด shock ของอัตราแลกเปลี่ยนฯ ซึ่งการบริโภคภาคเอกชนจะปรับลดลงร้อยละ -0.96 และจะส่งผลสูงที่สุดในไตรมาสที่ 6 ซึ่งการบริโภคจะปรับลดลงร้อยละ -2.01 ซึ่งการปรับลดซึ่งใช้เวลานี้มาจากการปรับลดลงของรายได้ตามการหดตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

ในด้านการลงทุนภาคเอกชนเป็นตัวแปรเพียงตัวเดียวในองค์ประกอบของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศซึ่งปรับตัวสูงขึ้นจากผลของ Shock ที่เกิดจากการแข็งค่าของอัตราแลกเปลี่ยนฯ โดยผลกระทบจะเริ่มชัดเจนในไตรมาสที่ 3 ถึง 6 ซึ่งการลงทุนภาคเอกชนที่แท้จริง (INPR) เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.83, 1.51, 1.74, 0.70 ตามลำดับ

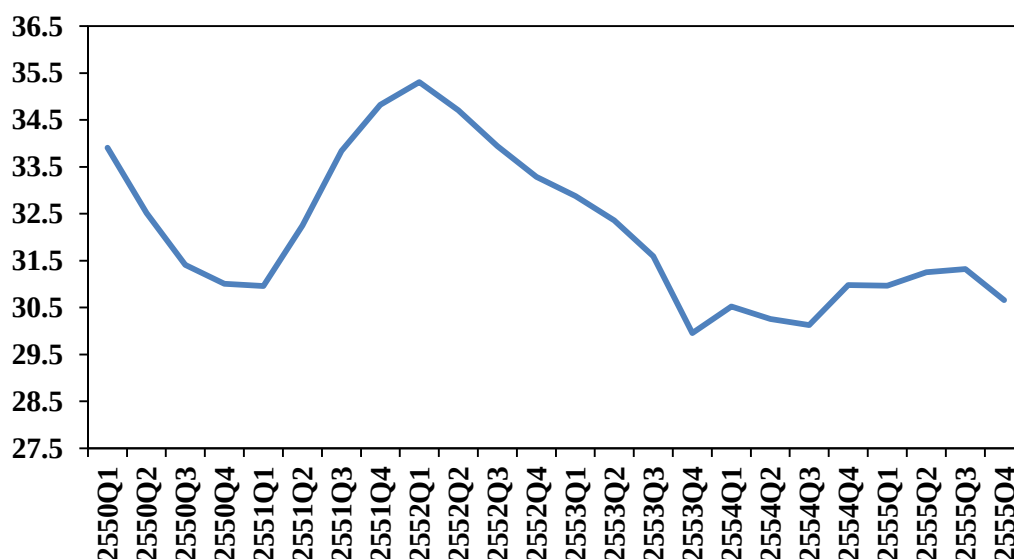
โดยการปรับตัวเพิ่มของการลงทุนภาคเอกชนเกิดจากการที่สมการการลงทุนภาคเอกชนมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับอัตราแลกเปลี่ยน (FX) ทำให้เมื่ออัตราแลกเปลี่ยนฯ แข็งค่าขึ้น (เงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ ปรับลดลง) การลงทุนภาคเอกชนจึงปรับตัวเพิ่มขึ้น ซึ่งความสัมพันธ์ลักษณะนี้น่าจะเกิดจากการที่การลงทุนในประเทศไทยมีการนำเข้าสินค้าทุนรวมถึงสินค้าชิ้นกลางจากต่างประเทศทำให้เมื่อเงินบาทแข็งค่าขึ้นจึงช่วยลดต้นทุนของการลงทุนลงและทำให้การลงทุนภาคเอกชนปรับตัวสูงขึ้น แต่หลังจากไตรมาสที่ 6 การลงทุนภาคเอกชน (INPR) ปรับตัวลดลงเมื่อเงินบาทแข็งค่าขึ้น โดยการปรับตัวลงหลังไตรมาสที่ 6 ของการลงทุนภาคเอกชนเกิดจากการปรับลดลงของการขยายตัวทางเศรษฐกิจทำให้ลดแรงจูงผลักดันการลงทุนลง

ดังนั้นโดยสรุปผลจากการจำลองข้อมูลแสดงให้เห็นความสำคัญของอัตราแลกเปลี่ยนซึ่งส่งผลต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในอัตราที่สูงตามผลที่มีต่อการส่งออกสินค้าและบริการ ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของเศรษฐกิจ โดยผลกระทบเกิดขึ้นชัดเจนที่สุดในช่วง 1 ปีหลังการเกิด shock ในอัตราแลกเปลี่ยนฯ ซึ่งแข็งค่าขึ้นและค่อยๆ ปรับตัวดีขึ้นหลัง 1 ปี นอกจากนี้ไม่เพียงแต่ผลกระทบที่เกิดขึ้นจะส่งผลกระทบต่อภาคการค้าระหว่างประเทศผ่านการส่งออกและการนำเข้า เท่านั้น แต่ยังส่งผลกระทบต่อบริโคมภาคเอกชน ซึ่งจะทำให้ผลของการแข็งค่าของอัตราแลกเปลี่ยนฯ มีผลต่อเนื่องหลังไตรมาสที่ 4 โดยผลต่อการลดลงของการขยายตัวทางเศรษฐกิจจะเกิดขึ้นจนถึงไตรมาสที่ 6 หรือ 1 ปี ครึ่งหลังการเกิด shock

10.3 การวิเคราะห์ผลของการแข็งค่าของเงินบาทในไตรมาสที่ 4 ปี 2010 ที่มีต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจในปี 2010 - 2011

ต่อมาผลการจำลองผลกระทบของการแข็งค่าขึ้นของเงินบาทในส่วนที่แล้วจะใช้ในการทดลองประเมินผลกระทบจากการแข็งค่าของอัตราแลกเปลี่ยนฯ ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญของเศรษฐกิจไทยในช่วงปี 2552 - 2555 ซึ่งเป็นช่วงค่าเงินดอลลาร์สหรัฐฯ ตกต่ำจากปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจในสหรัฐฯ และการใช้นโยบายการเงินในลักษณะ QUANTITATIVE EASING ซึ่งทำให้เกิดการไหลออกของเงินทุนจากสหรัฐฯ มายังประเทศเกิดใหม่รวมถึงประเทศไทยด้วย โดยการแข็งค่าของเงินบาทแสดงได้ดังรูปที่ 10.5 ดังต่อไปนี้

รูปที่ 10.5 อัตราแลกเปลี่ยนฯ เงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ (FX) ปี 2550 - 2555

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

จากรูปที่ 10.5 แสดงถึงการแข็งตัวของค่าเงินบาทในช่วงดังกล่าวโดยเฉพาะในช่วงปี 2553 ซึ่งค่าเงินบาทแข็งค่าขึ้นร้อยละ 10 ตลอดปี และแข็งค่าขึ้นรวดเร็วในช่วงไตรมาสที่ 4/2553 ซึ่งแข็งค่าขึ้นเป็น 29.96 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ (แข็งค่าขึ้นร้อยละ 5.2 เทียบกับช่วงไตรมาสที่ 3/2553)

ดังนั้นในส่วนนี้จะคำนวณผลของการแข็งค่าขึ้นในไตรมาสที่ 4 ปี 2553 ร้อยละ 5.2 ซึ่งมีต่อการขยายตัวของปี 2553 – 2554 โดยผลการคำนวณแสดงได้ในตารางที่ 10.1 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 10.1 ผลกระทบของการปรับแข็งค่าของเงินบาทในไตรมาสที่ 4 ปี 2553 ต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2553–2554

	อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (บาท/ดอลลาร์สหรัฐฯ)
2553:Q1	32.88 (-1.22%)
2553:Q2	32.36 (-1.58%)
2553:Q3	31.60 (-2.36%)
2553:Q4	29.96 (-5.18%)
2554:Q1	30.53 (1.89%)
2554:Q2	30.25 (-0.89%)
	Changes in GDP
2553	-0.48%
2554	-0.33%

ที่มา: จากการคำนวณโดยผู้วิจัย

จากตารางที่ 10.1 จะพบว่าผลของการแข็งค่าขึ้นของค่าเงินบาทในไตรมาสที่ 4 ปี 2553 ซึ่งเงินบาทแข็งค่าขึ้นร้อยละ 5.2 เทียบกับไตรมาสที่แล้ว ส่งผลทันทีต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปีนั้นคิดเป็นร้อยละ -0.48 และส่งผลต่อเนื่องยังปี 2554 ซึ่งส่งผลให้การขยายตัวในปี 2554 ลดลงร้อยละ -0.33 ซึ่งแสดงถึงบทบาทของอัตราแลกเปลี่ยนที่มีต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจของไทย

บทที่ 11

สรุปผลการศึกษา

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคเพื่อ i) ใช้ในการพยากรณ์ทิศทางเศรษฐกิจมหภาคของไทยในช่วงปี 2556-2557 ii) ประเมินผลกระทบจากปัจจัยเสี่ยงทางเศรษฐกิจในช่วงดังกล่าว เช่น ผลของภาวะเศรษฐกิจโลกในช่วงไตรมาสที่ 2/2556 และ 3/2556 ปัญหาวิกฤตการณ์เมืองในช่วงไตรมาสที่ 4/2556 และ iii) ประเมินผลกระทบจากนโยบายเศรษฐกิจ ได้แก่ นโยบายการเงิน นโยบายการคลัง ต่อเศรษฐกิจไทยในปี 2556-2557 iv) วิเคราะห์บทบาทของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศต่อประสิทธิภาพของนโยบายการเงิน-การคลัง และทิศทางเศรษฐกิจมหภาคของไทย โดยการเผยแพร่ผลการพยากรณ์ทำอย่างสม่ำเสมอเป็นรายไตรมาส โดยในการวิจัยนี้มีการเผยแพร่ 4 ครั้งตั้งแต่ ไตรมาสที่ 1/2556 ถึงไตรมาสที่ 4/2556 นอกจากนี้ ได้มีการรวบรวมผลการพยากรณ์ของหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาแนวโน้มเศรษฐกิจมหภาคแก่สาธารณชนโดยทั่วไป

โดยตัวแบบที่ใช้ในการศึกษานี้ ได้มีการพัฒนาและปรับปรุงต่อเนื่องจากตัวแบบที่สร้างขึ้นในปี 2550 โดยข้อมูล ที่ใช้ในตัวแบบ NIDA Macro Model ในการศึกษา นี้ ประกอบด้วยตัวแปรทั้งสิ้น 85 ตัวแปร โดยเป็นตัวแปรภายใน (Endogeneous Variables) จำนวน 76 ตัวแปร และตัวแปรภายนอก (Exogeneous Variables) จำนวน 9 ตัวแปร และมีสมการทั้งสิ้น 76 สมการโดยเป็นสมการพฤติกรรม (Behavior Equations) 52 สมการ และสมการเอกลักษณ์ (Identities) 24 สมการ

ผลการพยากรณ์แสดงถึงทิศทางของเศรษฐกิจในปี 2556 ที่ชะลอตัวจากปี 2555 โดยมีสาเหตุจากการชะลอตัวของอุปสงค์ภายในประเทศซึ่งมาจากการขยายตัวที่สูงเกินดุลยภาพในช่วงไตรมาสที่ 4/2555 ทำให้มีการปรับลดลงในช่วงต้นปีเพื่อปรับตัวเข้าสู่ระดับดุลยภาพ (Equilibrium correction) ส่วนในช่วงไตรมาสที่ 2/2556 – 3/2556 การชะลอตัวของเศรษฐกิจเกิดจากการการส่งออกที่ชะลอตัวตามภาวะเศรษฐกิจโลก และในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปี 2556 อุปสงค์ในประเทศจะชะลอตัวจากปัญหาวิกฤตการณ์เมือง

เมื่อพิจารณาความคลาดเคลื่อนของผลการพยากรณ์ของตัวแบบพบว่าจากผลการพยากรณ์ตัวแปรที่สำคัญ 11 ตัวแปรของตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์มีความแม่นยำใกล้เคียงกับค่าพยากรณ์ของ ธปท., สศค. และ สศช. ในตัวแปรที่สำคัญๆ ส่วนใหญ่ได้แก่ อัตราการขยายตัวของ GDP อัตราเงินเฟ้อทั่วไป อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน และการบริโภคภาคเอกชน ทั้งในการพิจารณาความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์ทั้งปี 2555 และในการพิจารณาค่าพยากรณ์ล่วงหน้ารายไตรมาส ซึ่งแสดงถึงประสิทธิภาพในการพยากรณ์ของตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ และข้อมูลเกี่ยวกับความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์ตัวแปรต่างๆ นี้จะนำมาใช้ในการปรับปรุงตัวแบบในการศึกษาระยะต่อไป

สำหรับปี 2557 คาดว่าเศรษฐกิจโลกจะชะลอตัวต่อเนื่องจากปี 2556 เนื่องจากผลกระทบทางการเมืองที่ยังยืดเยื้อจะรุนแรงถึงไตรมาสที่ 2 โดยคาดว่าอัตราการขยายตัวจะอยู่ที่ร้อยละ 2.6 แต่หากปัญหาการเมืองยืดเยื้อมากขึ้นเศรษฐกิจไทยอาจชะลอตัวลงเหลือเพียงอัตราการขยายตัวร้อยละ 1.9 และ 1.4 หากเศรษฐกิจโลกฟื้นตัวช้ากว่าที่คาดพร้อมๆ กับปัญหาการเมืองที่ยืดเยื้อ ดังนั้นปัจจัยอ่อนไหวทางเศรษฐกิจที่สำคัญในปี 2557คือปัญหาวิกฤตการณ์เมืองที่ยืดเยื้อรุนแรง และการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก

บรรณานุกรม

- ณัฐพงศ์ ทองภักดีและคณะ (2555). “โครงการศึกษาประเด็นด้านการบริหารเศรษฐกิจมหภาคในระยะยาว” รายงานวิจัย เสนอสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- ยุทธนา เศรษฐปราโมทย์ (2553). “โครงการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคและวิเคราะห์ผลกระทบเชิงนโยบายโดยตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์” รายงานการวิจัย สำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ราเชนทร์ ชินทยารังสรรค์ และคณะ (2550). “ตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของประเทศไทย” รายงานการวิจัย สำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- วิษณุยุทธ บุญชิต (2553). “การเปิดเสรีทางการค้าภายใต้มาตรการขดเขยรายได้ของภาครัฐ” รายงานการวิจัย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. รายงานแนวโน้มเงินเฟ้อ รายไตรมาส กรกฎาคม 2543.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. รายงานแนวโน้มเงินเฟ้อ รายไตรมาส มกราคม 2552.
- วุฒิเทพ อินทปัญญา ราเชนทร์ ชินทยารังสรรค์ และยุทธนา เศรษฐปราโมทย์ (2553). “ตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของประเทศไทยระยะที่ 2 เพื่อการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาค” รายงานการวิจัย สำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สถาบันวิจัยนโยบายเศรษฐกิจการคลัง (2556). “การวิเคราะห์ผลกระทบทางเศรษฐกิจจากการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน 2.4 ล้านล้านบาทต่อศักยภาพเศรษฐกิจในระยะยาว”
- Pongsaparn, R. (2008), “A Small Semi-Structural Model for Thailand: Construction and Application,” Discussion Paper, Monetary Policy Department, Bank of Thailand.
- Tanboon, S. (2008), “The Bank of Thailand Structural Model for Policy Analysis”. Discussion Paper, Monetary Policy Department, Bank of Thailand.

ภาคผนวกที่ 1

สรุปรายงานการวิเคราะห์ทิศทางเศรษฐกิจไทย
และปัจจัยเสี่ยงในปี 2556 ครั้งที่ 1
มีนาคม 2556

สรุปรายงานการวิเคราะห์ทิศทางเศรษฐกิจไทยและปัจจัยเสี่ยงใน ปี 2556 ครั้งที่ 1 มีนาคม 2556

1. สรุปภาวะเศรษฐกิจมหภาคของไทยในปี 2555

- ในปี 2555 เศรษฐกิจไทยขยายตัวในอัตราร้อยละ 6.4 ซึ่งแสดงถึงการฟื้นตัวที่เร็วจากปัญหาอุทกภัยในปลายปี 2554 โดยในช่วงปลายปี 2554 หลังภาวะอุทกภัยผ่านพ้นไป คาดการณ์ว่าเศรษฐกิจไทยในปี 2555 จะขยายตัวเพียงร้อยละ 4.7 ซึ่งอัตราการขยายตัวนี้อยู่สูงกว่าระดับการขยายตัวของศักยภาพการผลิตที่ขยายตัวประมาณร้อยละ 5.2 – 5.5 แต่หากคำนึงผลจากปีฐานที่ต่ำในปี 2554 ไตรมาสที่ 4 เนื่องจากปัญหาน้ำท่วม โดยหากอัตราการขยายตัวในปี 2554 ทั้งปีอยู่ที่ร้อยละ 4.0 เหมือนที่พยากรณ์ไว้ตอนกลางปี (อัตราการขยายตัวในปี 2554 ทั้งปีจริงอยู่ที่ร้อยละ 0.1) ระดับของ GDP ในปี 2555 ทั้งปี จะเท่ากับอัตราการขยายตัวร้อยละ 2.4
- ปัจจัยเกื้อหนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่สำคัญได้แก่ การขยายตัวของการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชน ทั้งที่มีมาจากการชดเชยการชะลอตัวในช่วงอุทกภัยเมื่อปลายปี 2554 และเพื่อซ่อมแซมความเสียหายที่เกิดขึ้น นอกจากนี้ นโยบายของภาครัฐยังช่วยส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อมโดยทางตรงได้แก่ การลดดอกเบี้ยนโยบายการเงิน และการเพิ่มรายจ่ายภาครัฐ รวมถึงผลทางอ้อมจากนโยบายที่ส่งเสริมการบริโภคภาคเอกชน เช่น โครงการรถยนต์คันแรก ทำให้การบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนในปี 2555 ขยายตัวร้อยละ 6.7 และ 14.6 ตามลำดับ และการบริโภคและการลงทุนภาครัฐขยายตัวร้อยละ 7.3 และ 8.8 ตามลำดับ ส่วน ภาคการค้าระหว่างประเทศที่มีบทบาทในการขยายตัวของเศรษฐกิจไทยในอดีต มีการขยายตัวที่ไม่ดีในปี 2555 เนื่องจากผลของวิกฤตเศรษฐกิจในกลุ่มประเทศยุโรป ส่งผลให้มูลค่าการส่งออกสินค้า (ดอลลาร์สหรัฐฯ) ขยายตัวเพียงร้อยละ 3.3 โดยหากไม่นับการขยายตัวในช่วงไตรมาสที่ 4 เนื่องจากปีฐานที่ต่ำในปีก่อนหน้านี้ อัตราการเติบโตของมูลค่าการส่งออกไทยจะมีค่าติดลบ ส่วนการนำเข้ามีการขยายตัวในอัตราที่สูงกว่า (ร้อยละ 7.8) เนื่องจากมีความจำเป็นในการนำเข้าสินค้าที่ใช้ในการลงทุน ตามการขยายตัวของการลงทุนทั้งภาครัฐและเอกชน ทำให้บทบาทของภาคการค้าระหว่างประเทศไม่สามารถช่วยขับเคลื่อนเศรษฐกิจได้ในปีที่ผ่านมา

2. ผลกระทบของนโยบายการเงิน นโยบายการคลัง และนโยบายการปรับค่าจ้างแรงงานขึ้นต่ำในปี 2555

- ในปลายปี 2554 ถึงปี 2555 คณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) ได้มีการลดดอกเบี้ย 3 ครั้งในเดือน พ.ย.2554, ม.ค.2555 และ ต.ค.2555 โดยลดอัตราดอกเบี้ยลงร้อยละ 0.25 ในการประชุมแต่ละครั้งทำให้อัตราดอกเบี้ย RP1 ลดลงจากร้อยละ 3.50 เป็น 2.75 จากการคำนวณโดยอาศัยกลไกการส่งผ่านนโยบายการเงินด้วย NIDA MACRO MODEL พบว่าผลจากการลดดอกเบี้ยของคณะกรรมการนโยบายการเงินในปลายปี 2554 และปี 2555 มีไม่สูงมากเนื่องจากขนาดการลดไม่มาก และผลของการลดดอกเบี้ยมีระยะเวลาในการส่งผ่าน โดยผลต่อ GDP Growth ในปี 2555 และ 2556 จะมีขนาดช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจได้ร้อยละ 0.22 และ 0.24 ตามลำดับ
- ด้านนโยบายการคลัง ในปี ในปี 2555 การใช้จ่ายภาครัฐบาลอยู่เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.8 และคาดว่าจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.4 ในปี 2556 ซึ่งทั้งสองปีมีอัตราการเพิ่มที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยในอดีต (ร้อยละ 3.2) อาศัยข้อมูลกลไกการส่งผ่านนโยบายการเงินด้วย NIDA MACRO MODEL ซึ่งรวมผลจาก

Multiplier Effect พบว่าผลจากการใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นมากกว่าปกติของภาครัฐ ช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจได้ร้อยละ 1.0 และ 0.9 ในปี 2555 และ 2556 ตามลำดับ ดังนั้น หากรัฐบาลมีการใช้จ่ายในอัตราปกติในปี 2555 GDP Growth จะอยู่ที่ร้อยละ 5.4

- ด้านผลจากนโยบายค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำ รัฐบาลเพิ่มค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล จาก 215 บาทต่อวันในปี 2554 เป็น 300 บาทต่อวันในไตรมาสที่ 2 ปี 2555 (อัตราการเพิ่มร้อยละ 39) โดยตามทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ ผลของการขึ้นอัตราค่าจ้างถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อเสถียรภาพด้านราคา เนื่องจากมีผลต่อต้นทุนการผลิตสินค้า จากการจำลองข้อมูลโดย NIDA MACRO MODEL พบว่าการปรับเพิ่มค่าแรงขั้นต่ำส่งผลต่ออัตราเงินเฟ้อพื้นฐานสูงกว่าอัตราเงินเฟ้อทั่วไป โดยหากการปรับค่าจ้างจาก 215 เป็น 226 (เพิ่มขึ้นร้อยละ 5) อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานและเงินเฟ้อทั่วไปในปี 2555 จะเท่ากับร้อยละ 2.4 และ 1.3 ตามลำดับ ดังนั้นผลจากการปรับค่าจ้างขั้นต่ำจึงส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจมากพอสมควรแต่เนื่องจากอัตราเงินเฟ้อที่เกิดจากสาเหตุอื่นๆ อยู่ในระดับที่ค่อนข้างต่ำ ดังนั้น จึงไม่เกิดปัญหาเสถียรภาพเศรษฐกิจขึ้น
3. พยากรณ์อัตราการขยายตัวเศรษฐกิจและองค์ประกอบของปัจจัยด้านอุปสงค์ปี 2556 - 2557
- ในปี 2556 คาดว่าปัจจัยภายในประเทศจะขยายตัวในอัตราที่ทรงตัว โดยมีแรงส่งจากการบริโภคและการลงทุนภายในประเทศ โดยคาดว่าอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2556 และ 2557 จะขยายตัวร้อยละ 5.3 และ 5.2 ตามลำดับ ถึงแม้ว่าการบริโภคและการลงทุนทั้งภาคเอกชนและภาครัฐ จะเป็นปัจจัยหลักที่เกื้อหนุนการขยายตัวอยู่ แต่ขนาดการขยายตัวของการบริโภคและการลงทุนจะค่อยๆ ชะลอตัวลงจากปี 2555 โดยคาดว่าภาคเอกชนในปี 2556 และ 2557 จะขยายตัวร้อยละ 4.9 และ 3.8 จากที่ขยายตัวร้อยละ 6.7 ในปี 2555 ส่วนการลงทุนภาคเอกชนคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 10.1 และ 10.8 ในปี 2556 และ 2557
4. พยากรณ์อัตราเงินเฟ้อและวิเคราะห์เสถียรภาพของเศรษฐกิจปี 2556-2557
- ในปี 2556 ถึง 2557 คาดว่าปัญหาเสถียรภาพเศรษฐกิจยังคงไม่มีปัญหามากนักเนื่องจาก คำนวณราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกน่าจะจะไม่เพิ่มขึ้นมาก และค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำมีแนวโน้มคงที่ และอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจคาดว่าจะอยู่ในระดับใกล้เคียงกับอัตราการขยายตัวตามศักยภาพ ดังนั้น คาดว่าอัตราเงินเฟ้อทั่วไปในปี 2556 และ 2557 น่าจะอยู่ที่ระดับร้อยละ 2.9 และ 2.6 ตามลำดับ ส่วนอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานที่เป็นเป้าหมายของนโยบายการเงินคาดว่าจะอยู่ในเป้าหมายโดยคาดว่าจะอยู่ที่ระดับร้อยละ 1.9 และ 1.6 ในปี 2556 และ 2557 ตามลำดับ ดังนั้น เศรษฐกิจในปี 2556 และ 2557 จึงน่าจะอยู่ในระดับที่มีเสถียรภาพ ทั้งด้านการขยายตัวทางเศรษฐกิจและอัตราเงินเฟ้อ
5. พยากรณ์อัตราแลกเปลี่ยน การค้าระหว่างประเทศ และดุลบัญชีเดินสะพัดปี 2556 - 2557
- ในไตรมาสที่ 1/2556 ค่าเงินบาทปรับตัวแข็งค่าขึ้นเป็นโดยเฉลี่ยที่ 29.8 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ แต่คาดว่าอัตราแลกเปลี่ยนจะอ่อนค่าลงเล็กน้อยในช่วงที่เหลือของปี ทำให้เฉลี่ยค่าเงินบาททั้งปีน่าจะอยู่ที่ประมาณร้อยละ 30.6 และ 30.2 ในปี 2556 และ 2557 ตามลำดับ ด้านการส่งออกคาดว่าจะฟื้นตัวในปี 2556 และ 2557 โดยคาดว่ามูลค่าการส่งออก (US dollar) จะขยายตัวร้อยละ 12.0 และ 13.1 ตามลำดับ แต่มูลค่าการนำเข้า (US dollar) จะขยายตัวในอัตราที่สูงกว่าคือร้อยละ 16.0

ในปี 2556 และจะชะลอตัวลงเป็นร้อยละ 14.0 ในปี 2557 ทำให้ดุลบัญชีเดินสะพัดคาดว่าจะเกินดุลประมาณ 2.2 และ 1.9 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในปี 2556 และ 2557 ตามลำดับ หรือคิดเป็นร้อยละ 0.5 ของ GDP

- ดังนั้น ผลของการค้าระหว่างประเทศในการผลักดันเศรษฐกิจในปี 2556 จึงไม่สูงมากเพราะการนำเข้าจะขยายตัวในอัตราที่สูง แต่ในปี 2557 ผลของการค้าระหว่างประเทศจะเริ่มมีสูงขึ้นตามการนำเข้าที่ขยายตัวในอัตราที่ลดลง

6. วิเคราะห์ทิศทางของนโยบายการเงิน และนโยบายการคลัง

- นโยบายการเงินมีแนวโน้มทรงตัวในปี 2556 – 2557 เนื่องจากอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจและอัตราเงินเฟ้ออยู่ในเป้าหมายทั้งคู่ทำให้ความจำเป็นในการปรับลดหรือเพิ่มอัตราดอกเบี้ยมีน้อย โดยปัจจัยที่อาจมีผลต่อการปรับอัตราดอกเบี้ยจะมาจากปัจจัยด้านเสถียรภาพระบบการเงิน ทั้งด้านอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงที่มีค่าติดลบ หรือการขยายตัวของสินเชื่อที่มีลักษณะเกื้อหนุนการเกิดปัญหาฟองสบู่และปัญหาหนี้เสียในสถาบันการเงิน
- นโยบายการคลังมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่อง ซึ่งเป็นหนึ่งในปัจจัยช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจในปี 2556 – 2557 แต่หากนโยบายการคลังไม่กลับสู่จุดสมดุลตามที่วางเป้าหมายไว้จะส่งผลต่อแนวโน้มของหนี้สาธารณะในระยะยาวได้

7. ความเสี่ยงของราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกต่อเศรษฐกิจไทยในปี 2556

- ในปี 2556 คาดว่าราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกจะมีค่าเฉลี่ยที่ 120 ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อบาร์เรลซึ่งคิดเป็นอัตราการขยายตัวที่ร้อยละ 10 ซึ่งถือว่าเป็นอัตราที่ไม่สูงมากนัก ดังนั้น ปัญหาเสถียรภาพเศรษฐกิจในปี 2556-2557 จึงยังไม่เกิดปัญหามาก แต่หากสมมติให้ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกปรับตัวสูงขึ้น โดยเมื่อทำการจำลองสถานการณ์ที่ราคาน้ำมันดิบเฉลี่ยในปี 2556 ปรับตัวสูงขึ้นเป็น 135 ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อบาร์เรล จะส่งผลต่อตัวแปรทางมหภาคที่สำคัญ ได้แก่ อัตราเงินเฟ้อ และการขยายตัวทางเศรษฐกิจโดยคาดว่าจะทำให้อัตราเงินเฟ้อทั่วไปปรับตัวขึ้นเป็นร้อยละ 3.3 (จากกรณีพื้นฐานที่ร้อยละ 2.9) ส่วนผลต่ออัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจจะขยายตัวลดลงจากร้อยละ 5.3 เป็นร้อยละ 5.1
- ดังนั้น ผลของราคาน้ำมันในปี 2556 จึงไม่น่าจะเป็นปัญหามากนักเพราะอัตราเงินเฟ้อปกติอยู่ในระดับที่ไม่สูงมากจึงทำให้การเพิ่มขึ้นของเงินเฟ้อไม่เกินระดับที่มีเสถียรภาพ ส่วนผลต่ออัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจจะมีค่อนข้างน้อย เช่นกัน

8. ความเสี่ยงของผลกระทบจากค่าเงินบาทและวิกฤตเศรษฐกิจโลกต่อเศรษฐกิจไทยในปี 2556

- เนื่องจากในปี 2555 การบริโภคและการลงทุนในประเทศมีการขยายตัวในอัตราที่สูงและเป็นแรงผลักดันที่สำคัญของเศรษฐกิจไทย แต่การขยายตัวในอัตราที่สูงนี้เป็นข้อจำกัดของการใช้อุปสงค์ในประเทศเป็นแรงผลักดันเศรษฐกิจในปี 2556 ดังนั้น ภาคการค้าระหว่างประเทศจึงมีบทบาทต่อแนวโน้มการขยายตัวทางเศรษฐกิจ โดยปัจจัยที่ส่งผลต่อการค้าระหว่างประเทศของไทยได้แก่ มูลค่าการค้าโลก และค่าเงินบาท

- จากการจำลองสถานการณ์ ความเสี่ยงของเศรษฐกิจโลกจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยในระดับที่สูง โดยหากเศรษฐกิจโลกขยายตัวดี GDP Growth ของไทยมีโอกาสขยายตัวได้สูงกว่าร้อยละ 6 แต่หากเศรษฐกิจโลกยังมีปัญหาต่อเนื่องเศรษฐกิจไทยมีโอกาสขยายตัวลดลงเป็นประมาณร้อยละ 4 ปี
- ค่าเงินบาทเป็นอีกปัจจัยที่ควรจับตาเพราะเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการส่งออก-นำเข้าของไทย โดยหากค่าเงินแข็งค่าเป็นประมาณ 29.3 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ ตลอดปี GDP Growth อาจขยายตัวลดลงเป็นร้อยละ 4.6 ในปี 2555 แต่หากค่าเงินบาทอ่อนตัวลงเป็นเป็นประมาณ 31.9 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ ตลอดปี GDP Growth อาจขยายตัวลดลงเป็นร้อยละ 5.5 ดังนั้น ผลของมูลค่าการค้าโลกส่งผลต่อการส่งออกและ GDP growth สูงกว่าผลของค่าเงินบาท

ตารางที่ 1 ข้อสมมติประกอบการพยากรณ์ที่สำคัญในปี 2554 2555 2556

	2554	2555F	2556F
<u>Government Policy</u>			
Public Consumption	7.3	3.0	3.8
Public Investment	8.8	13.6	12.4
<u>External Factor</u>			
World Import Value	-0.3	12.7	14.4
Crude Oil Price	109	120	137

ตารางที่ 2 ค่าพยากรณ์ตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคที่สำคัญในปี 2554 2555 2556

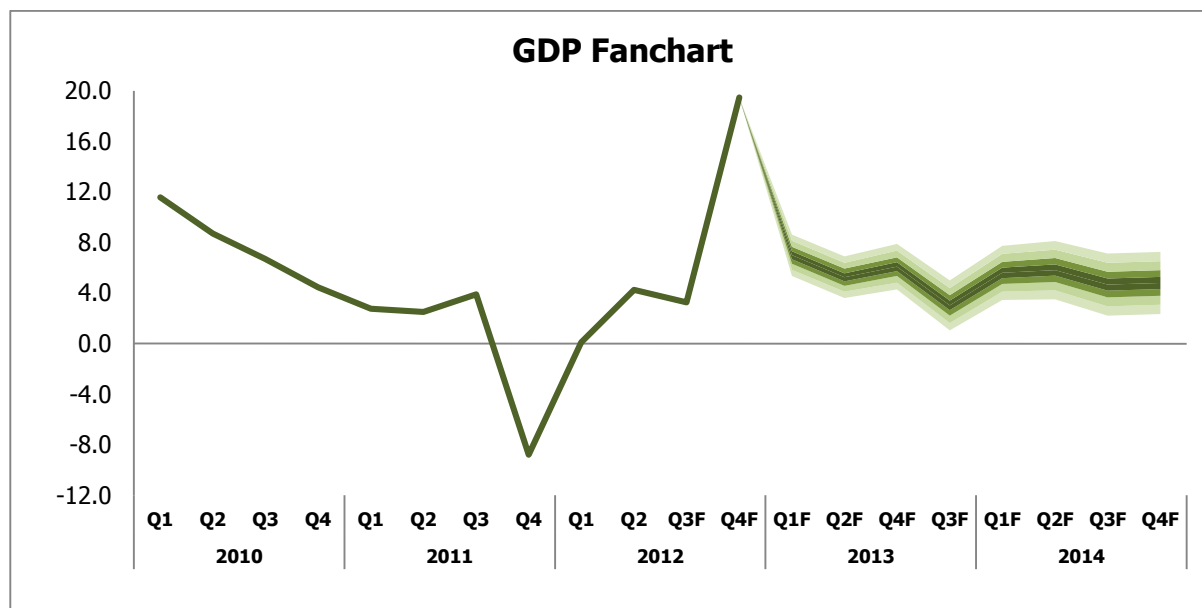
	2554	2555F	2556F
GDP Growth	6.4	5.3	5.2
Headline Inflation	3.0	2.9	2.6
Core Inflation	2.1	1.9	1.6
Exchange Rate (end of period)	31.1	30.6	30.2
RP1 (end of period)	2.75%	2.75%	2.75%

ตารางที่ 3 ค่าพยากรณ์องค์ประกอบของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่สำคัญในปี 2554 2555 2556

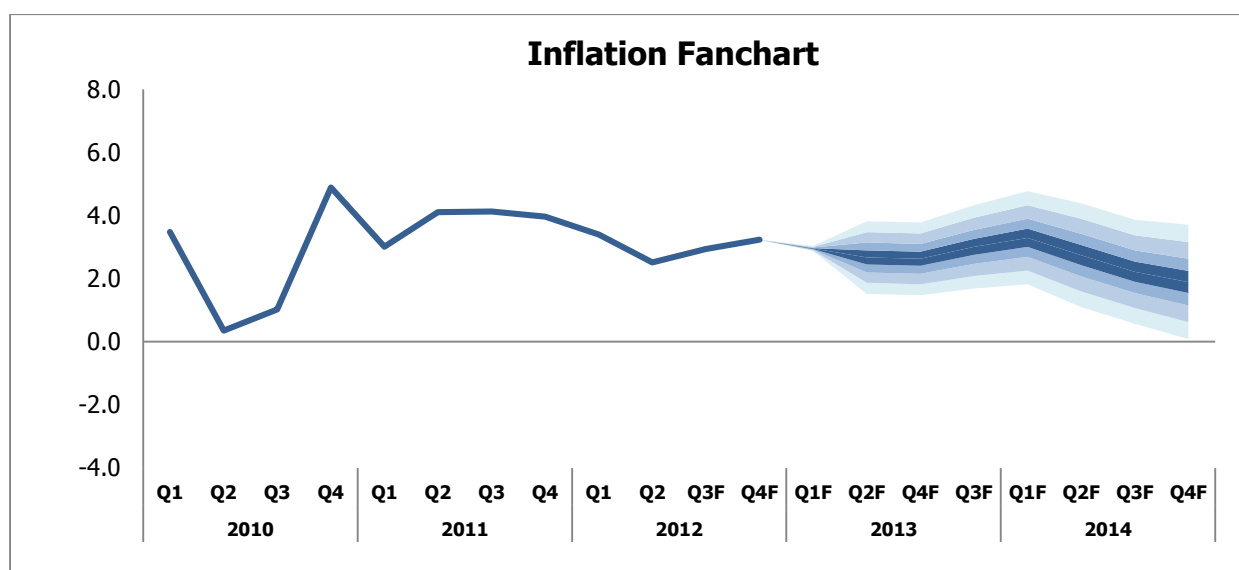
	2554	2555F	2556F
Private Consumption	6.7	4.9	3.8
Private Investment	14.6	10.1	10.8
Export Volume (good & services)	2.9	8.4	7.4
Import Volume (good & services)	6.2	10.4	8.6
GDP Growth	6.4	5.3	5.2

ตารางที่ 4 ค่าพยากรณ์การส่งออก-นำเข้า และดุลบัญชีเดินสะพัดในปี 2554 2555 2556

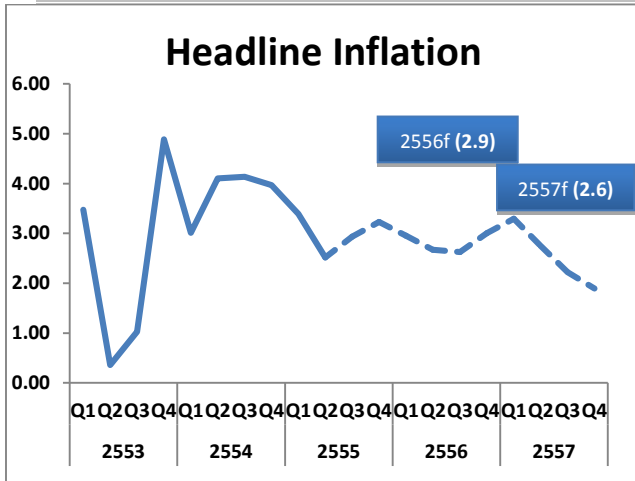
	2554	2555F	2556F
Exports (Goods - Value)	3.3	12.0	13.1
Imports (Goods - Value)	7.8	16.0	14.0
Current Account (billion USD)	2.7	2.2	1.9
Current Account / GDP	0.7	0.5	0.5

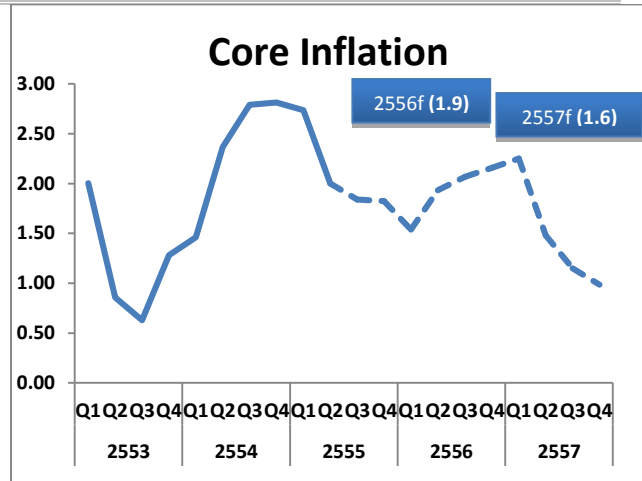
รูปที่ 1 แผนภาพรูปพัด (Fan Chart) แสดงช่วงการพยากรณ์อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศไตรมาสที่ 4 ปี 2553 ถึงไตรมาสที่ 3 ปี 2555

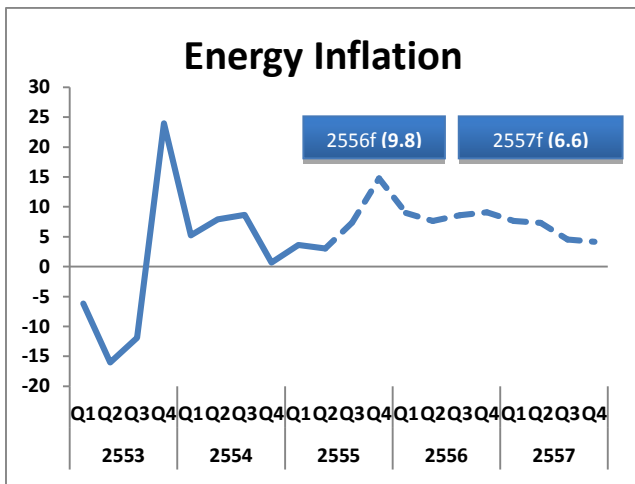
รูปที่ 2 แผนภาพรูปพัด (Fan Chart) แสดงช่วงการพยากรณ์อัตราเงินเฟ้อทั่วไปไตรมาสที่ 4 ปี 2553 ถึงไตรมาสที่ 3 ปี 2555

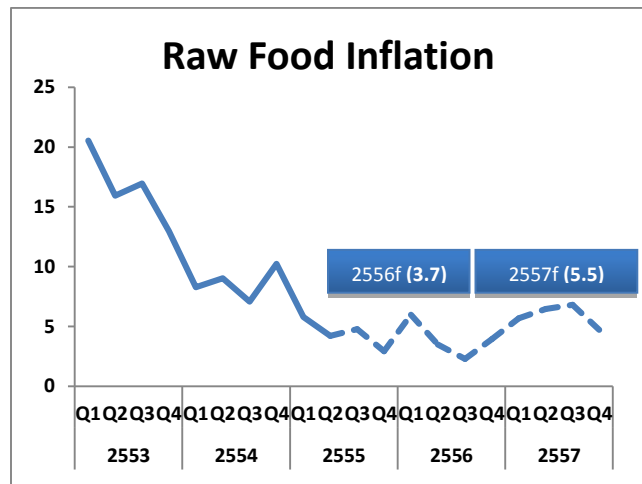
a. พยากรณ์อัตราเงินเฟ้อทั่วไป

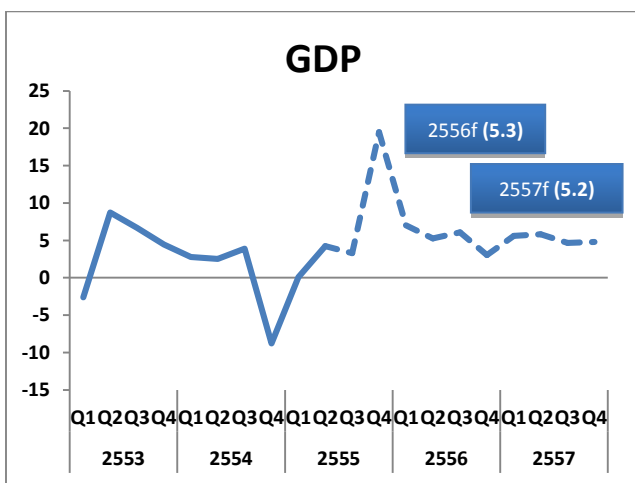
b. พยากรณ์อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน

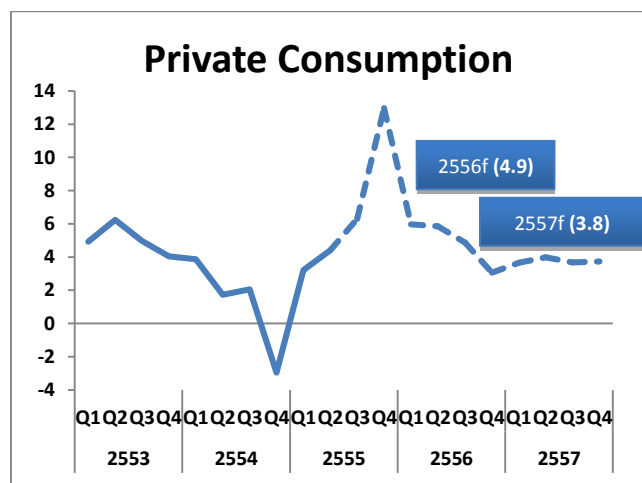
c. อัตราเงินเฟ้อกลุ่มพลังงาน

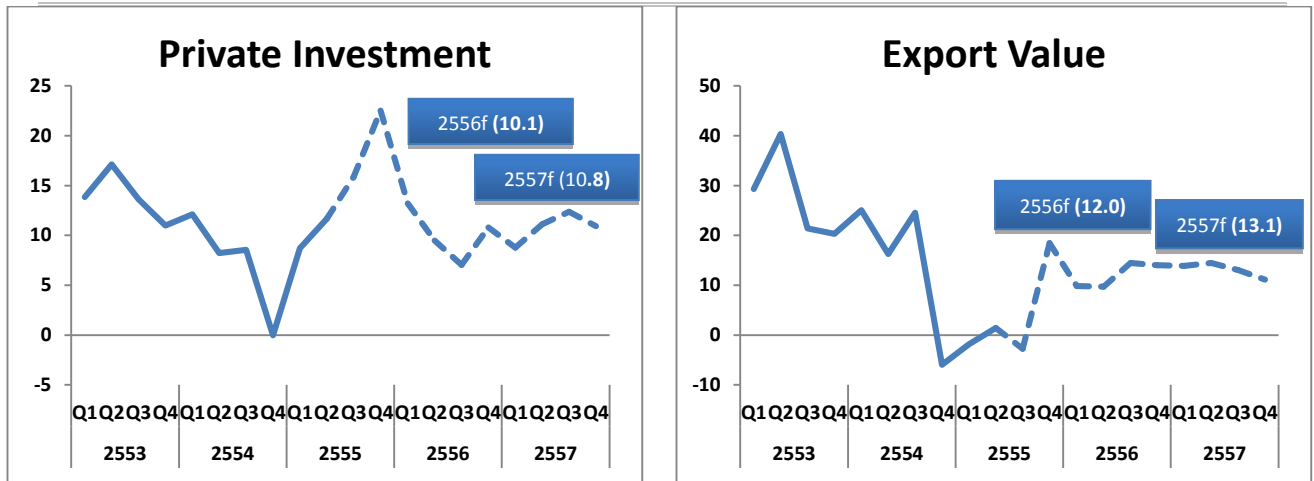
d. อัตราเงินเฟ้อกลุ่มอาหารสด

e. อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

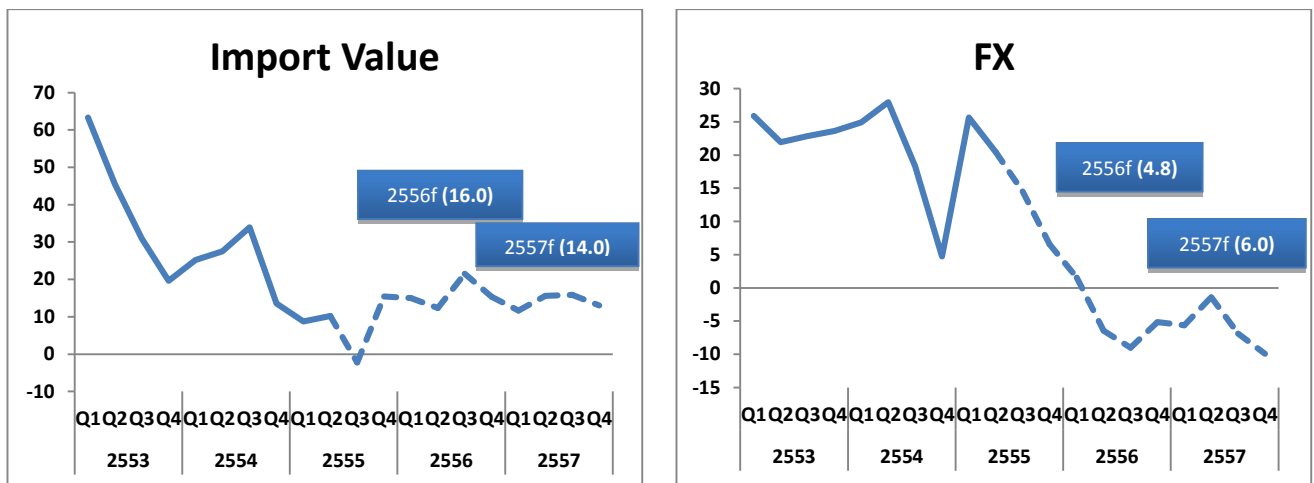

f. การบริโภคภาคเอกชน

g. การลงทุนภาคเอกชน

h. มูลค่าการส่งออก

i. มูลค่าการนำเข้า

j. อัตราแลกเปลี่ยน(บาท/ดอลลาร์สหรัฐฯ)

รูปที่ 3 แผนภาพแสดงค่าพยากรณ์ตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคที่สำคัญตั้งแต่ไตรมาส 2/2555 ถึงไตรมาสที่ 1/2557

ภาคผนวกที่ 2

สรุปรายงานการวิเคราะห์ทิศทางเศรษฐกิจไทย
และปัจจัยเสี่ยงในปี 2556 ครั้งที่ 2
มิถุนายน 2556

สรุปรายงานการวิเคราะห์ทิศทางเศรษฐกิจไทยและปัจจัยเสี่ยงในปี 2556 ครั้งที่ 2

มิถุนายน 2556

9. สรุปภาวะเศรษฐกิจมหภาคของไทยในไตรมาสแรกของปี 2556

- เศรษฐกิจไทยปี 2555 มีอัตราการเติบโตร้อยละ 6.5 ซึ่งปรับตัวดีขึ้นอย่างรวดเร็วจากปัญหาอุทกภัยในปี 2554 โดยเฉพาะในไตรมาสที่ 4/2555 อัตราขยายตัวสูงถึงร้อยละ 19.4 แต่ในไตรมาสที่ 1/2556 เศรษฐกิจไทยชะลอตัวลง โดย GDP มีการขยายตัวเทียบกับไตรมาส 1 ปี 2555 (YoY) ร้อยละ 5.5 และเมื่อพิจารณาการขยายตัวในลักษณะเทียบกับไตรมาสที่แล้ว (QoQ) มีการหดตัวร้อยละ -1.7
- เมื่อพิจารณาในรายองค์ประกอบของอุปสงค์พบว่าในไตรมาสที่ 1 ช่วงครึ่งแรกของปี 2556 การบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 4.2 และ 3.1 ตามลำดับ ส่วนการใช้จ่ายภาครัฐมีการขยายตัวที่สูงในด้านการลงทุนที่ขยายตัวร้อยละ 18.8 ในขณะที่การบริโภคภาครัฐมีการขยายตัวต่ำกว่าร้อยละ 2.2 ส่วนปริมาณการส่งออกสินค้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.1 ซึ่งอัตราการขยายตัวนี้อยู่ในระดับที่ต่ำกว่าหากพิจารณาว่าในไตรมาสที่ 1/2555 การส่งออกมีฐานที่ต่ำเนื่องจากผลสืบเนื่องจากปัญหาอุทกภัย

10. พยากรณ์อัตราการขยายตัวเศรษฐกิจ, องค์ประกอบของปัจจัยด้านอุปสงค์และเสถียรภาพเงินเฟ้อในปี 2556 -2557

- เนื่องจากข้อมูลการส่งออกแสดงถึงการชะลอตัวลงในไตรมาสที่ 1 และตัวเลขการค้าระหว่างประเทศของประเทศต่างๆ มีการปรับตัวลงเช่นเดียวกัน ทำให้แนวโน้มการขยายตัวทางเศรษฐกิจน่าจะชะลอตัวลงจากที่คาดการณ์ไว้ครั้งที่แล้ว (มีนาคม 2556)
- ผลการพยากรณ์จากแบบจำลองเศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (NIDA Macro Model) เศรษฐกิจไทยในปี 2556 จะขยายตัวร้อยละ 4.3 ส่วนปี 2557 จะขยายตัวดีขึ้นเป็นร้อยละ 4.6
- เมื่อพิจารณาการขยายตัวรายไตรมาส คาดการณ์ว่าในไตรมาสที่ 2, 3 และ 4 แนวโน้มการขยายตัวของ GDP อยู่ที่ร้อยละ 3.5, 2.8 และ 5.3 ตามลำดับ ซึ่งแนวโน้มนี้แสดงถึงการชะลอตัวของเศรษฐกิจในไตรมาสที่ 2 และ 3 ซึ่งจะกลับมาฟื้นตัวในไตรมาสที่ 4
- เมื่อพิจารณาองค์ประกอบของอุปสงค์คาดการณ์ว่า ในปี 2556 การบริโภคภาคเอกชนจะขยายตัวร้อยละ 4.3 การลงทุนภาคเอกชนจะขยายตัวร้อยละ 2.7 ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการจะขยายตัวร้อยละ 5.6 ส่วนการใช้จ่ายภาครัฐคาดว่า การใช้จ่ายด้านการบริโภคและการลงทุนจะขยายตัวร้อยละ 3.5 และ 16.8 ตามลำดับ
- ส่วนด้านเสถียรภาพราคาในปี 2556 คาดว่าอัตราเงินเฟ้อทั่วไปจะอยู่ที่ประมาณร้อยละ 2.7 ส่วนอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานอยู่ที่ประมาณร้อยละ 1.6 ซึ่งอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าเป้าหมายของนโยบายการเงินเล็กน้อย และคาดว่าในปี 2557 จะปรับตัวเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 3.0 และ 2.2 สำหรับเงินเฟ้อทั่วไปและเงินเฟ้อพื้นฐานตามลำดับ
- ดังนั้น คาดว่าในปี 2556-2557 ปัญหาเกี่ยวกับเสถียรภาพเงินเฟ้อจะไม่น่าเป็นห่วง

11. พยากรณ์อัตราแลกเปลี่ยน การค้าระหว่างประเทศ และดุลบัญชีเดินสะพัดปี 2556-2557

- ในไตรมาสที่ 1/2556 ค่าเงินบาทแข็งค่าขึ้นอย่างรวดเร็วเป็นเฉลี่ยที่ 29.8 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ คาดว่าค่าเงินบาทมีการแข็งค่าขึ้นมากเกินไปถึงคาดว่าในช่วงที่เหลือของปีค่าเงินบาทน่าจะปรับตัวอ่อนค่าลงเล็กน้อย โดยในช่วงที่เหลือของปีค่าเงินบาทน่าจะอยู่ในช่วงประมาณ 30 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ
- ผลของการแข็งค่าของเงินบาทและการที่ภาวะการค้าโลกยังชะลอตัวทำให้คาดการณ์ว่ามูลค่าการส่งออกไทยในปี 2556 (ในรูป US dollar) จะขยายตัวร้อยละ 4.5 ส่วนการนำเข้าน่าจะขยายตัวในอัตราที่สูงกว่าเล็กน้อยที่ร้อยละ 5.1 และคาดว่าโดยรวมดุลบัญชีเดินสะพัดน่าจะเกินดุลประมาณเล็กน้อยประมาณ 500 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือคิดเป็นร้อยละ 0.1 ของ GDP
- ในปี 2557 คาดว่ามูลค่าการส่งออกจะปรับตัวดีขึ้นและคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 11.8 ส่วนมูลค่าการนำเข้าคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 11.7 ทำให้ดุลบัญชีเดินสะพัดน่าจะเกินดุล 7.3 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือร้อยละ 1.8 ของ GDP

12. วิเคราะห์ทิศทางของนโยบายการเงิน และนโยบายการคลัง

- เนื่องจากอัตราเงินเฟ้อชะลอตัวอยู่ในกรอบเป้าหมายทำให้ปัญหาเสถียรภาพเศรษฐกิจในปี 2556-2557 ไม่เป็นปัญหาที่น่ากังวลและการที่อัตราเงินเฟ้อยังอยู่ต่ำกว่าค่ากลางของเป้าหมายนโยบายการเงิน ทำให้ถึงแม้ว่าจะเกิดความเสี่ยงที่ราคาน้ำมันในตลาดโลกจะปรับตัวสูงขึ้นหากมีปัญหาคาร์บอนในตะวันออกกลางจะให้อัตราเงินเฟ้อเพิ่มขึ้นเกินเป้าหมายมีน้อย ถึงแม้ว่าอัตราดอกเบี้ยนโยบายจะชะลอตัวจากที่คาดการณ์ในไตรมาสที่ 1 ที่ผ่านมา แต่เมื่อวันที่ 29 พค. ที่ผ่านมามีคณะกรรมการนโยบายการเงินได้ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบาย (RP1) จากร้อยละ 2.75 เป็นร้อยละ 2.50 ซึ่งเป็นการประคองเศรษฐกิจจากการชะลอตัวที่เกิดขึ้น ดังนั้น คาดว่าในช่วงที่เหลือของปี 2556 อัตราดอกเบี้ย RP1 จะทรงตัวอยู่ในระดับเดิม ส่วนในปี 2557 คาดว่าอัตราดอกเบี้ยในช่วงครึ่งปีแรกจะยังทรงตัวอยู่เช่นเดียวกัน แต่ในช่วงครึ่งหลังของปี 2557 มีโอกาสจะปรับเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเป็นร้อยละ 4.7 หากเศรษฐกิจเริ่มปรับตัวดีขึ้น
- ส่วนนโยบายการคลังคาดว่าในปี 2556 รัฐบาลจะยังคงใช้จ่ายในอัตราที่สูงอย่างต่อเนื่องจากปี 2555 โดยคาดว่าจะการบริโภคภาครัฐจะขยายตัวร้อยละ 3.5 และการลงทุนภาครัฐจะขยายตัวร้อยละ 16.8

ตารางที่ 1 ข้อสมมติประกอบการพยากรณ์ที่สำคัญในปี 2556-2557

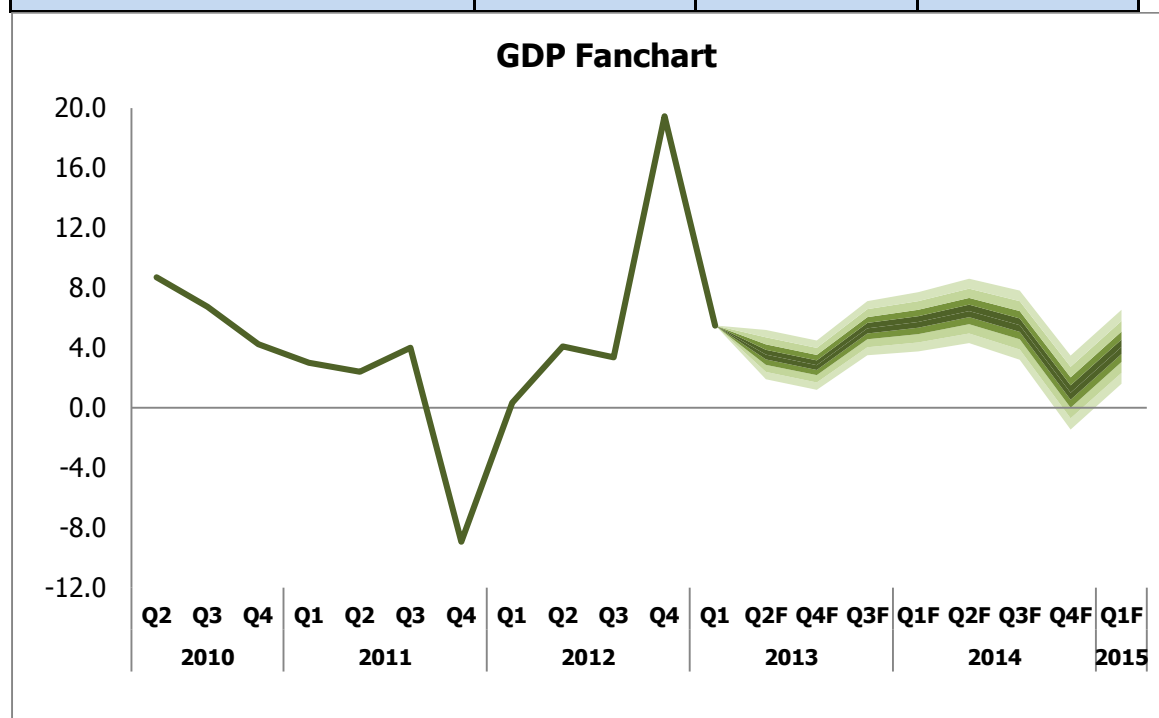
	2555	2556F	2557F
<u>Government Policy</u>			
Public Consumption	7.3	3.5	4.0
Public Investment	8.6	16.8	6.9
<u>External Factor</u>			
World Import Value	0.4	6.0	14.2
Crude Oil Price	108.9	116.5	130.2

ตารางที่ 2 ค่าพยากรณ์ตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคที่สำคัญในปี 2556-2557

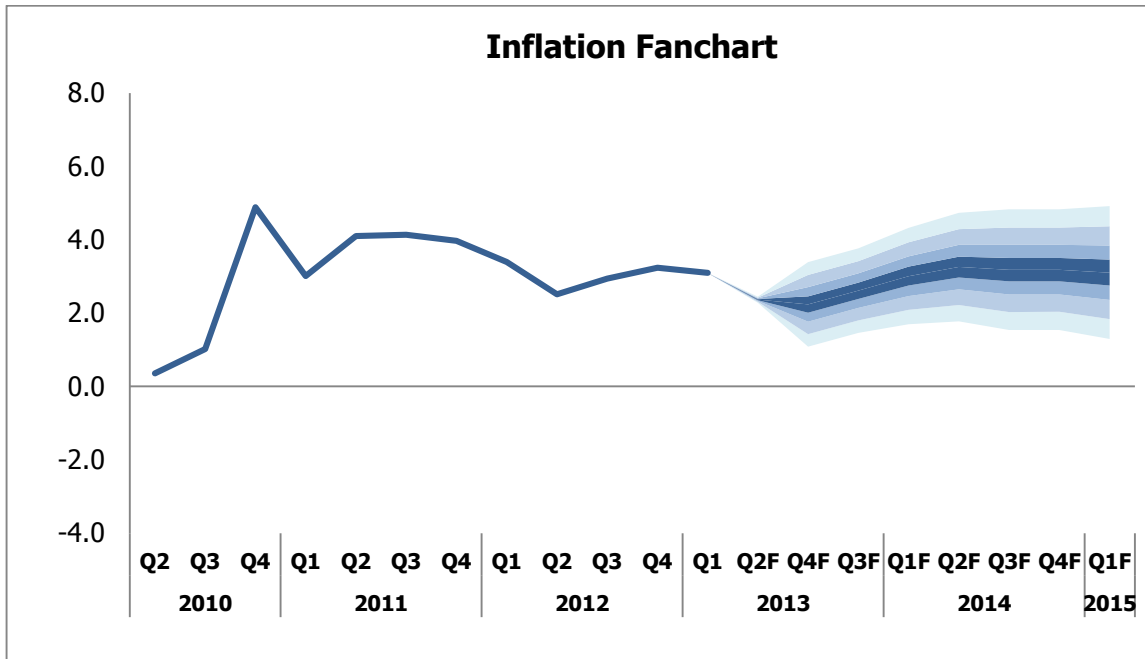
	2555	2556F	2557F
GDP Growth	6.5	4.3	4.6
Headline Inflation	3.0	2.7	3.0
Core Inflation	2.1	1.6	2.2
Exchange Rate (end of period)	30.7	30.6	30.8
RP1 (end of period)	2.75%	2.50%	2.75%

ตารางที่ 3 ค่าพยากรณ์องค์ประกอบของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่สำคัญในปี 2556-2557

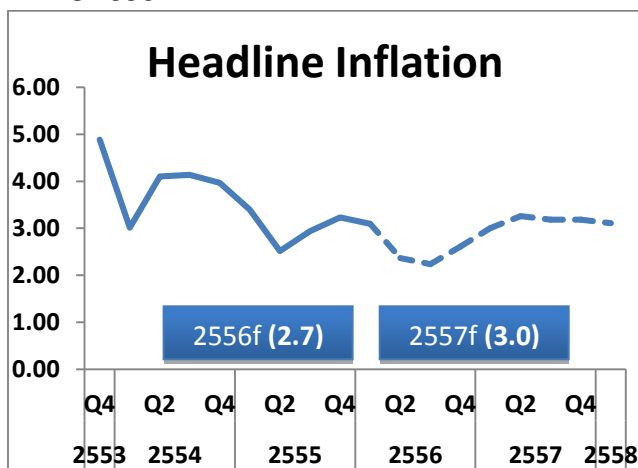
	2555	2556F	2557F
Private Consumption	6.7	4.3	4.3
Private Investment	14.4	2.7	9.5
Export Volume (good & services)	3.1	5.6	7.8
Import Volume (good & services)	6.3	7.2	8.7
GDP Growth	6.5	4.3	4.6

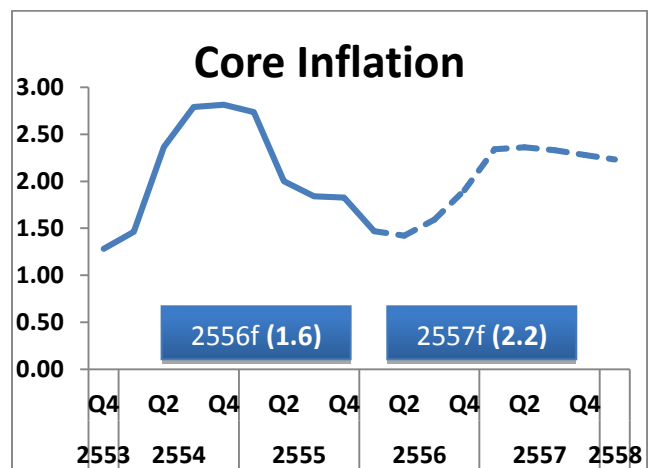
รูปที่ 1 แผนภาพรูปพัด (Fan Chart) แสดงช่วงการพยากรณ์อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศไตรมาสที่ 2 ปี 2553 ถึงไตรมาสที่ 1 ปี 2558

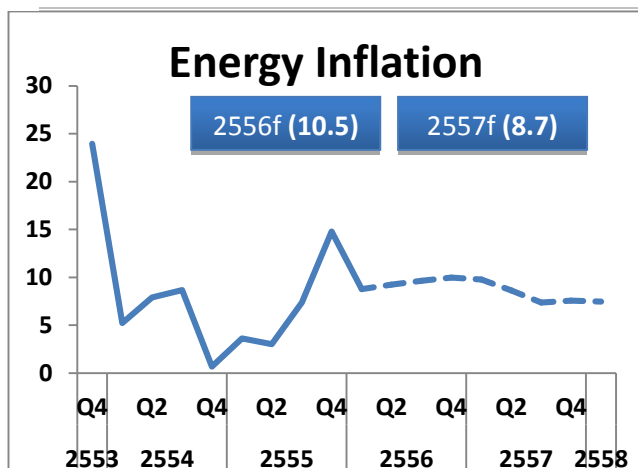
รูปที่ 2 แผนภาพรูปพัด (Fan Chart) แสดงช่วงการพยากรณ์อัตราเงินเฟ้อทั่วไปไตรมาสที่ 2 ปี 2553 ถึงไตรมาสที่ 1 ปี 2558

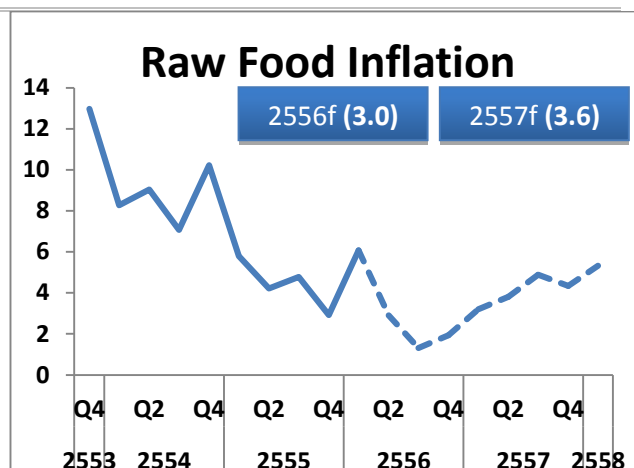
a. พยากรณ์อัตราเงินเฟ้อทั่วไป

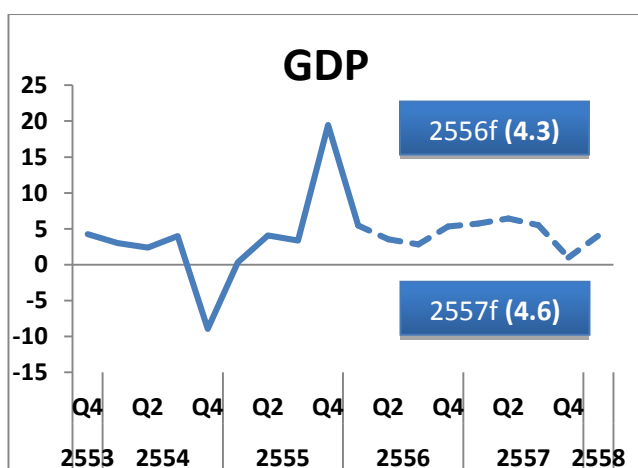
b. พยากรณ์อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน

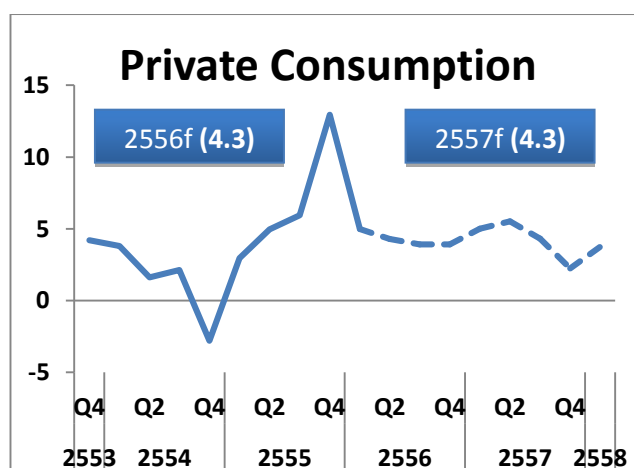
c. อัตราเงินเฟ้อกลุ่มพลังงาน

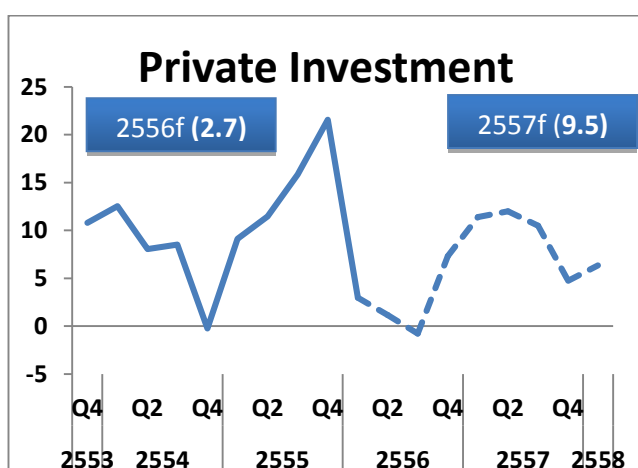
d. อัตราเงินเฟ้อกลุ่มอาหารสด

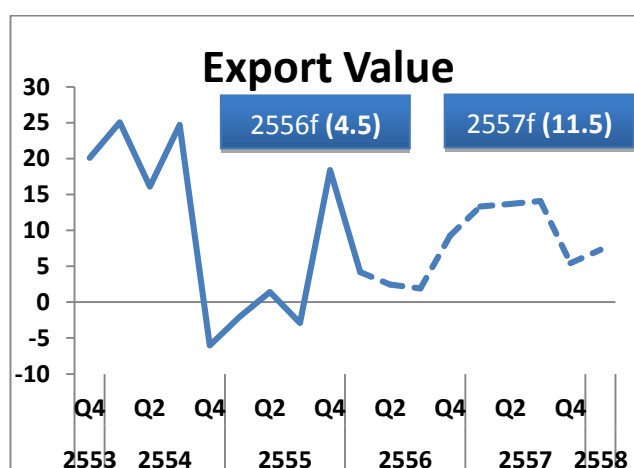
e. อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

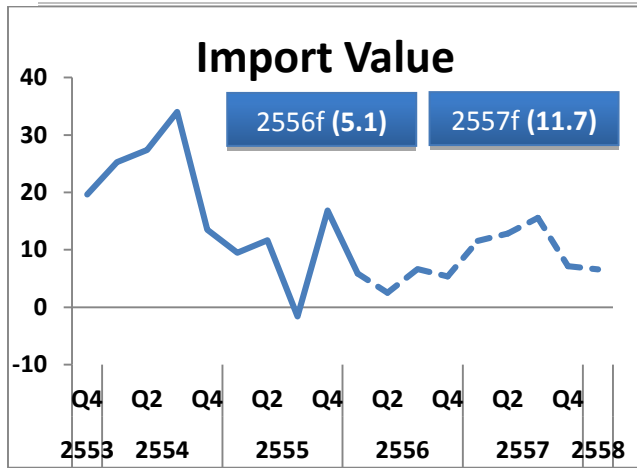
f. การบริโภคภาคเอกชน

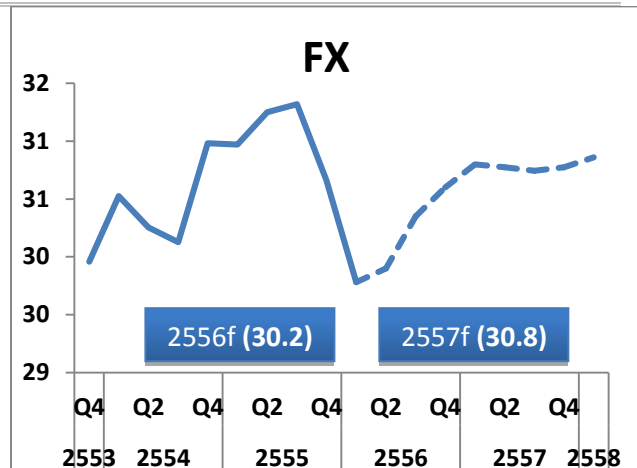
g. การลงทุนภาคเอกชน

h. มูลค่าการส่งออก

i. มูลค่าการนำเข้า

j. อัตราแลกเปลี่ยน(บาท/ดอลลาร์สหรัฐฯ)

ภาคผนวกที่ 3

สรุปรายงานการวิเคราะห์ทิศทางเศรษฐกิจไทย
และปัจจัยเสี่ยงในปี 2556 ครั้งที่ 3
กันยายน 2556

สรุปรายงานการวิเคราะห์ทิศทางเศรษฐกิจไทยและปัจจัยเสี่ยงในปี 2556 ครั้งที่ 3 กันยายน 2556

13. สรุปภาวะเศรษฐกิจมหภาคของไทยในครึ่งแรกของปี 2556

- ในปี 2555 เศรษฐกิจไทยขยายตัวในอัตราร้อยละ 6.5 ซึ่งแสดงถึงการฟื้นตัวที่เร็วจากปัญหาอุทกภัยในปลายปี 2554 โดยเฉพาะในไตรมาสที่ 4/2555 เศรษฐกิจขยายตัวร้อยละ 19.4 แต่ในช่วงครึ่งแรกของปี 2556 เศรษฐกิจไทยชะลอตัวลง โดยอัตราการขยายตัวของ GDP ในลักษณะ QoQ เมื่อปรับผลของฤดูกาลแล้วหดตัวร้อยละ -1.67 และ -0.35 ในไตรมาสที่ 1 และ 2 ตามลำดับ ทำให้เกิดสถานการณ์ของภาวะถดถอยทางเศรษฐกิจทางเทคนิค (Technical Recession) แต่เมื่อคิดอัตราการขยายตัวของ GDP เทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว (YoY) เศรษฐกิจไทยในช่วงครึ่งแรกของปี 2556 ยังคงขยายตัวได้ร้อยละ 4.0
- เมื่อพิจารณาในรายองค์ประกอบของอุปสงค์พบว่า ในช่วงครึ่งแรกของปี 2556 เศรษฐกิจไทยชะลอตัวลง โดยอัตราการขยายตัวของ GDP ในลักษณะ QoQ เมื่อปรับผลของฤดูกาลแล้วหดตัวร้อยละ -1.67 และ -0.35 ในไตรมาสที่ 1 และ 2 ตามลำดับ ทำให้เกิดสถานการณ์ของภาวะถดถอยทางเศรษฐกิจทางเทคนิค (Technical Recession) แต่เมื่อคิดอัตราการขยายตัวของ GDP เทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว (YoY) เศรษฐกิจไทยในช่วงครึ่งแรกของปี 2556 ยังคงขยายตัวได้ร้อยละ 4.0
- การชะลอตัวลงของการส่งออกของประเทศไทยมาจากมูลค่าการค้าโลกที่ไม่เติบโตในปี 2556 (ครึ่งปีแรกหดตัวร้อยละ -0.3) เนื่องจากเศรษฐกิจของประเทศจีน ซึ่งเป็นตลาดที่สำคัญเริ่มชะลอตัวตามการลดการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล และเศรษฐกิจสหรัฐฯ ถึงแม้ว่าจะแนวโน้มฟื้นตัว แต่ปัจจัยที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจจะมาจากภาคอสังหาริมทรัพย์ในประเทศ ซึ่งเป็นภาคที่ไม่มีการค้าระหว่างประเทศ (Non-traded sector) ทำให้ผลกระทบต่อการเพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าโลกใน 3 ไตรมาสแรกของปี 2556 มีอยู่จำกัด
- การบริโภคภาคเอกชนเกิดการชะลอตัวเนื่องจากการใช้จ่ายในระดับที่สูงกว่าปกติในไตรมาสที่ 3-4 ปี 2555 ซึ่งส่วนหนึ่งมาจากนโยบายกระตุ้นการบริโภคภาครัฐในสินค้าคงทน เช่น รถยนต์ตามโครงการรถยนต์คันแรก ทำให้การบริโภคปรับตัวสูงกว่าระดับที่ควรเป็นตามดุลยภาพระยะยาว ดังนั้นในปี 2556 จากข้อจำกัดด้านรายได้และการกู้ยืม จึงทำให้การบริโภคภาคเอกชนเกิดการปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพ ดังนั้น การบริโภคภาคเอกชนในครึ่งแรกของปี 2556 จึงชะลอตัวลงค่อนข้างรวดเร็ว
- ในด้านการลงทุนภาคเอกชนภายในประเทศ ก็ชะลอตัวเร็วตามความไม่แน่นอนทั้งในเศรษฐกิจโลก และเศรษฐกิจไทย ซึ่งปัจจัยเหล่านี้มีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจไทยในครึ่งแรกของปี 2556

14. พยากรณ์อัตราการขยายตัวเศรษฐกิจและองค์ประกอบของปัจจัยด้านอุปสงค์ในไตรมาสที่ 3-4 ปี 2556 และปี 2557

- ในไตรมาสที่ 3 ข้อมูลจากค่าสถิติเบื้องต้น เช่น ข้อมูลการบริโภคและการส่งออก แสดงถึงการชะลอตัวอย่างต่อเนื่องจากช่วงไตรมาสที่ 2
- จากการวิเคราะห์โดยแบบจำลองเศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (NIDA Macro Model) คาดการณ์ว่า GDP ในไตรมาสที่ 3/2556 จะขยายตัวเทียบกับไตรมาสที่ 2/2556 (QoQ) ร้อยละ 1.1 ทำให้เศรษฐกิจไทยพ้นจากภาวะการถดถอยทางเทคนิค แต่อัตราการขยายตัว

เทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว (YoY) จะขยายตัวเพียงร้อยละ 1.8 ซึ่งน้อยที่สุดในรอบปี 2556 โดยคาดว่าทั้งการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชน รวมถึงการส่งออกจะชะลอตัวต่อเนื่องจากไตรมาสที่ 1 และ 2/2556

- ในไตรมาสที่ 4/2556 คาดว่าเศรษฐกิจจะเริ่มฟื้นตัวโดยคาดว่ามูลค่าการส่งออกสินค้าจะขยายตัวร้อยละ 3 ในรูป USD ทำให้ทั้งปีมูลค่าการส่งออกน่าจะขยายตัวร้อยละ 1 ส่วนปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการจะมีอัตราการขยายตัวที่สูงกว่าการส่งออกสินค้าเพราะการเติบโตของนักท่องเที่ยวต่างประเทศโดยคาดว่าในไตรมาสที่ 4 ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการจะขยายตัวร้อยละ 6.4 ส่วนปริมาณการบริโภคภาคเอกชนจะค่อยๆ ฟื้นตัวช้ากว่าโดยคาดว่าไตรมาสที่ 4/2556 การบริโภคภาคเอกชนน่าจะขยายตัวร้อยละ 2.6 ให้ทั้งปี 2556 คาดการณ์ว่าการบริโภคภาคเอกชนจะขยายตัวร้อยละ 2.7
- ดังนั้นในปี 2556 คาดว่าอัตราการขยายตัวของ GDP จะอยู่ร้อยละ 3.7 โดยในไตรมาสที่ 4/2556 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.9 ซึ่งอัตราการขยายตัวร้อยละ 3.7 อยู่ต่ำกว่าระดับการขยายตัวตามปกติของไทย (ประมาณร้อยละ 5 - 5.5) แต่คาดว่าในปี 2557 เศรษฐกิจไทยจะเริ่มฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องโดยคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.9
- ปัจจัยที่ช่วยเกื้อหนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2557 ที่สำคัญคือการส่งออกเนื่องจากในปี 2556 การส่งออกมีการขยายตัวที่ต่ำ จึงเป็นปัจจัยที่มีโอกาสขยายตัวได้สูงในปี 2557 หากเศรษฐกิจสหรัฐฯ ฟื้นตัวอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะทำให้มีการขยายตัวของการเติบโตจากภาคอสังหาริมทรัพย์มายังภาคอื่นๆ ทำให้มูลค่าการค้าโลกเพิ่มสูงขึ้นในปี 2557 โดยคาดว่ามูลค่าการส่งออกสินค้าของไทย (ในรูป USD) น่าจะขยายตัวได้ร้อยละ 8.1 ซึ่งการขยายตัวนี้จะส่งผลให้การบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2556 เช่นกันโดยคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.5 และ 10.5 ตามลำดับ ส่วนการใช้จ่ายภาครัฐคาดว่าจะยังคงขยายตัวในอัตราที่สูงตามนโยบายของรัฐบาลแต่คาดว่าอัตราการขยายตัวจะชะลอตัวจากปี 2556 โดยคาดว่าในปี 2557 การบริโภคและการลงทุนภาครัฐบาลจะขยายตัวร้อยละ 3.5 และ 7.8 ตามลำดับ

15. พยากรณ์อัตราเงินเฟ้อและวิเคราะห์เสถียรภาพของเศรษฐกิจปี 2556-2557

- ในปี 2556 ถึง 2557 คาดว่าปัญหาเสถียรภาพเศรษฐกิจยังคงไม่มีปัญหามากนักเนื่องจาก คาดว่าราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกน่าจะจะไม่เพิ่มขึ้นมาก และค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำมีแนวโน้มคงที่ และอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจคาดว่าจะอยู่ในระดับต่ำกว่าอัตราการขยายตัวตามศักยภาพ ดังนั้น คาดว่าอัตราเงินเฟ้อทั่วไปในปี 2556 และ 2557 น่าจะอยู่ที่ระดับร้อยละ 2.5 และ 2.8 ตามลำดับ ส่วนอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานที่เป็นเป้าหมายของนโยบายการเงินคาดว่าจะอยู่ในเป้าหมายโดยคาดว่าจะอยู่ที่ระดับร้อยละ 1.2 และ 1.6 ในปี 2556 และ 2557 ตามลำดับดังนั้น เสถียรภาพของราคาในปี 2556 และ 2557 จึงอยู่ระดับที่ไม่น่ากังวล ถึงแม้ว่าในปี 2556 อัตราเงินเฟ้อจะอยู่ในระดับที่ต่ำเกินเป้าหมาย (อัตราเงินเฟ้อทั่วไปประมาณร้อยละ 3 และอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานประมาณร้อยละ 1.8-2.0) แต่ในปี 2557 น่าจะปรับตัวขึ้นมาใกล้เคียงกับเป้าหมาย
- อัตราเงินเฟ้อคาดการณ์ว่าจะอยู่ในระดับต่ำนี้ ทำให้ แม้ว่าอาจเกิดเหตุการณ์ไม่คาดหมายขึ้นในตลาดน้ำมันโลก เช่น ปัญหาการเมืองในตะวันออกกลาง เช่น ซีเรียในไตรมาสที่ผ่านมา หรือในประเทศอื่นๆ ที่ยังมีความเสี่ยงอยู่ เช่น อิหร่าน ก็ไม่น่าจะก่อให้เกิดปัญหาเงินเฟ้อที่รุนแรงขึ้นในช่วงที่เหลือของ

ปี 2556 และช่วงครึ่งแรกของปี 2557 ดังนั้น จึงคาดการณ์ว่าปัจจัยเสี่ยงที่มาจากการความผันผวนของราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกจะยังไม่ส่งผลกระทบรุนแรงในปี 2556-2557 นอกจากนี้ปัจจัยเสี่ยงเงินเฟ้อที่มาจากนโยบายการอุดหนุนราคาพลังงานของรัฐบาลก็ไม่ใช่อุปสรรคที่นำกังวลจากแนวโน้มอัตราเงินเฟ้อที่สูง ดังนั้น ช่วงไตรมาสที่ 4/2556 – ปี 2557 จึงเป็นโอกาสที่ดี ในการปรับลดการอุดหนุนราคาพลังงานของรัฐบาลทั้งราคาก๊าซ LPG และราคาน้ำมันดีเซล

16. พยากรณ์อัตราแลกเปลี่ยน การค้าระหว่างประเทศ และดุลบัญชีเดินสะพัดปี 2556-2557

- ในไตรมาสที่ 1 และ 2 ปี 2556 ค่าเงินบาทแข็งค่าอยู่ในระดับเฉลี่ยที่ 29.8 และ 29.9 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ แต่หลังจากเดือนมิถุนายน 2556 ค่าเงินบาทเริ่มอ่อนค่าลงตามกระแสการแข็งค่าของเงินดอลลาร์ในตลาดโลก เนื่องจากการคาดการณ์เกี่ยวกับทิศทางของนโยบายการเงินในสหรัฐฯ ที่น่าจะเข้มงวดขึ้นตามการลดและเลิกนโยบายกระตุ้นผ่านมาตรการ Quantitative Easing (QE) โดยไตรมาสที่ 3 ค่าเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ เฉลี่ยอยู่ที่ 31.5 บาท คาดว่าในไตรมาสที่ 4/2556 ค่าเงินบาทจะอ่อนค่าลงเล็กน้อยเป็น 32.3 บาทต่อดอลลาร์ฯ และจะอ่อนค่าต่อเนื่องในปี 2557 โดยคาดว่าโดยเฉลี่ยทั้งปีค่าเงินบาทน่าจะอยู่ประมาณ 32.9 บาทต่อดอลลาร์
- โดยผลของการอ่อนตัวของค่าเงินบาทและการฟื้นตัวของเศรษฐกิจสหรัฐฯ น่าจะกระตุ้นการส่งออกในไตรมาสที่ 4/2556 ต่อเนื่องถึงปี 2557 แต่เนื่องจากการชะลอตัวในช่วง 3 ไตรมาสแรกทำให้คาดว่ามูลค่าการส่งออก (ในรูป USD) ในปี 2556 จะขยายตัวเพียงร้อยละ 1 และดุลบัญชีเดินสะพัดจะขาดดุลประมาณ 1.2 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือประมาณร้อยละ 0.3 ของ GDP แต่ในปี 2557 พยากรณ์ว่าการขยายตัวของการส่งออกจะขยายตัวประมาณร้อยละ 8.1 ซึ่งทำให้ดุลบัญชีเดินสะพัดในปี 2557 จะกลับมาเกินดุลประมาณ 9.7 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ หรือคิดเป็นร้อยละ 2.6 ของ GDP
- ดังนั้น ผลของการค้าระหว่างประเทศในการผลักดันเศรษฐกิจในปี 2556 จึงไม่สูงมากเพราะการส่งออกจะขยายตัวในอัตราที่ต่ำมาก แต่ในปี 2557 ผลของการค้าระหว่างประเทศจะเริ่มมีบทบาทสูงขึ้นตามแนวโน้มการส่งออกที่น่าจะปรับตัวดีขึ้น

17. วิเคราะห์ทิศทางของนโยบายการเงิน และนโยบายการคลัง

- นโยบายการเงินของธนาคารแห่งประเทศไทยมีแนวโน้มทรงตัวในปี 2556 – 2557 เนื่องจากอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจและอัตราเงินเฟ้อในปี 2557 อยู่ในเป้าหมายทั้งคู่ทำให้ความจำเป็นในการปรับลดหรือเพิ่มอัตราดอกเบี้ยมีน้อย โดยปัจจัยที่อาจมีผลต่อการปรับอัตราดอกเบี้ยในไตรมาสที่ 4 ปี 2556 จะมีโอกาสในการปรับลงเล็กน้อยเป็นร้อยละ 2.25 หากการขยายตัวของเศรษฐกิจในไตรมาสที่ 4 ไม่ฟื้นตัวอย่างที่คาดไว้โดยเฉพาะหากการส่งออกยังคงชะลอตัว มีอัตราการเติบโตที่ติดลบต่อเนื่อง แต่หากการส่งออกเริ่มปรับตัวดีขึ้นคาดว่าจะไม่มีความจำเป็นในการลดอัตราดอกเบี้ยในปี 2556
- ส่วนในปี 2557 คาดว่าอัตราดอกเบี้ยน่าจะอยู่ในระดับคงตัวจากการที่อัตราเงินเฟ้ออยู่ในระดับต่ำกว่าเป้าหมาย แต่ในช่วงปลายปี (ไตรมาสที่ 4/2557) อาจมีการเริ่มปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยเป็นร้อยละ 2.75 ได้หากเศรษฐกิจมีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง และอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับที่สูงกว่าร้อยละ 5 อย่างต่อเนื่อง
- ส่วนนโยบายการคลังคาดว่าในปี 2557 รัฐบาลจะยังคงใช้จ่ายในอัตราที่สูงอย่างต่อเนื่องจากปี 2556 แต่อัตราการเพิ่มจะลดลงจากปี 2556 โดยคาดว่ากาบริโภคภาครัฐจะขยายตัวร้อยละ 3.5 และการ

ลงทุนภาครัฐจะขยายตัวร้อยละ 7.8 โดยการลงทุนภาครัฐที่ชะลอตัวลงน่าจะมาจากความล่าช้าในการเบิกจ่ายเงินงบประมาณของรัฐบาลตามความล่าช้าของพ.ร.บ.งบประมาณประจำปี 2557 และ พ.ร.บ.การกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ (พ.ร.บ.กู้เงิน 2 ล้านล้านบาท)

18. ความเสี่ยงของปัญหาเศรษฐกิจโลกต่อเศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่ 4 ปี 2556 และปี 2557

- ในไตรมาสที่ 4 ปี 2556 ผลกระทบจากปัญหาการอนุมัติพ.ร.บ.งบประมาณปี 2014 และ พ.ร.บ. เพดานหนี้สาธารณะของรัฐบาลสหรัฐฯ เป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่อาจจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทย ในปี 2556 เนื่องจากการคาดการณ์เกี่ยวกับแนวโน้มเศรษฐกิจที่จะดีขึ้นในไตรมาสที่ 4/2556 จะเกิดจากการฟื้นตัวของการส่งออกตามการค้าโลกที่น่าจะเพิ่มขึ้นตามการฟื้นตัวของสหรัฐฯ ที่น่าจะส่งผลไปยังภาคอื่นๆ นอกเหนือจากภาคอสังหาริมทรัพย์ (ตลาดบ้าน)
- แต่หากปัญหาการเมืองในรัฐสภาเกิดการยืดเยื้อจะส่งผลกระทบต่อความเสี่ยงและความไม่มั่นใจต่อผู้บริโภค และนักลงทุนในการจับจ่าย และในการลงทุน โดยหากคาดการณ์ว่าการค้าโลกในไตรมาสที่ 4 เกิดขบเซา ต่อเนื่องทำให้การมูลค่าการค้าโลกทั้งปี 2556 ขยายตัวเพียงร้อยละ 1.5 จากที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.1 ในกรณีปกติ ผลต่อการส่งออกไทยที่ชะลอตัวต่อเนื่องจากในไตรมาสที่ 2 และ 3 ปี 2556 จะส่งผลไม่เฉพาะปริมาณการส่งออกสินค้าของไทยเท่านั้น แต่ยังส่งผลต่อการบริโภคและการลงทุนในประเทศด้วย
- จากการประเมินโดยแบบจำลอง NIDA Macro Model คาดว่าผลของการชะลอตัวของการค้าโลกตามปัญหาการเมืองสหรัฐฯ ที่ยืดเยื้อจะส่งผลให้การขยายตัวของ GDP ในปี 2556 อยู่ที่ร้อยละ 2.8 ส่วนการขยายตัวในปี 2557 คาดว่าจะอยู่ที่ร้อยละ 4.9 เนื่องจากคาดว่าในกรณีที่เลวร้ายที่สุดการปัญหาไม่อาจจะยืดเยื้อถึงปี 2557 และมูลค่าการส่งออกไทยปี 2556 ในกรณีนี้จะหดตัว -1%
- ดังนั้น จะเห็นได้ว่าผลจากการเมืองสหรัฐฯ จะเป็นปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญของไทยในไตรมาสที่ 4/2556 เนื่องจากความหวังในการปรับตัวของเศรษฐกิจอยู่ที่การขยายตัวของการส่งออกซึ่งอาจชะงักงันได้จากปัญหาในสหรัฐฯ
- อย่างไรก็ตามเราคาดว่าปัญหาการเมืองสหรัฐฯ ไม่น่าจะยืดเยื้อยาวนาน ดังนั้น ประเมินการอัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจในปี 2556 จึงอยู่ร้อยละ 3.7 ในกรณีหลัก

19. ความเสี่ยงของผลกระทบจากค่าเงินบาทต่อเศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่ 4 ปี 2556 และปี 2557

- ตั้งแต่เดือนมิถุนายนปี 2556 ที่ผ่านมากตลาดอัตราแลกเปลี่ยนฯ ของโลกมีความผันผวนเนื่องจากค่าเงินดอลลาร์สหรัฐฯ มีการปรับตัวขึ้นลงตามความคาดหมายของตลาดเกี่ยวกับทิศทางนโยบายการเงินของธนาคารกลางสหรัฐฯ (FED) โดยเฉพาะแนวโน้มการกระตุ้นเศรษฐกิจผ่านนโยบาย Quantitative Easing (QE) ทำให้ค่าเงินบาทที่แข็งค่าขึ้นเรื่อยๆ ในช่วง 2-3 ปี ที่ผ่านมาซึ่งมีการให้นโยบาย QE โดย FED อย่างต่อเนื่องกลับอ่อนค่าลงตามการแข็งค่าของเงินดอลลาร์สหรัฐฯ ในตลาดการเงินโลก
- อย่างไรก็ตาม ตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2556 ที่ผ่านมา FED เริ่มมีการส่งสัญญาณการปรับลดการกระตุ้นเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นปัจจัยหลักที่ทำให้ตลาดอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศโลกเกิดความผันผวนและค่าเงินดอลลาร์สหรัฐฯ มีแนวโน้มแข็งตัวขึ้น โดยคาดว่าหากธนาคารกลางสหรัฐฯ มีการ

ปรับลดการกระตุ้นผ่านนโยบาย QE เร็วและเยอะกว่าที่ตลาดการเงินคาดการณ์จะส่งผลให้ค่าเงินบาทเกิดความผันผวนและอ่อนตัวลงอย่างรวดเร็ว

- จากการวิเคราะห์สถานการณ์โดยแบบจำลอง NIDA Macro Model ประเมินว่าหากค่าเงินบาทอ่อนตัวลงเป็นเฉลี่ย 33.0 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ ในไตรมาสที่ 4/2556 และอ่อนค่าลงเรื่อยๆ เป็นเฉลี่ย 34.0 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ ในไตรมาสที่ 2/2557 จะส่งผลให้เศรษฐกิจไทยในปี 2556 ขยายตัวเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเป็นร้อยละ 3.8 (จากร้อยละ 3.7 ในกรณีปกติ) เนื่องจากผลของค่าเงินที่มีต่อการส่งออกจะใช้เวลาในการปรับตัวยังมูลค่าการส่งออก แต่คาดว่าในปี 2557 การขยายตัวของ GDP จะปรับตัวเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 5.4 ได้

ตารางที่ 1 ข้อสมมติประกอบการพยากรณ์ที่สำคัญในปี 2556-2557

	2555	2556F	2557F
<u>Government Policy</u>			
Public Consumption	7.3	4.2	3.5
Public Investment	8.6	14.8	7.8
<u>External Factor</u>			
World Import Value	0.4	4.4	14.2
Crude Oil Price	108.9	105.9	121.4

ตารางที่ 2 ค่าพยากรณ์ตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคที่สำคัญในปี 2556-2557

	2555	2556F	2557F
GDP Growth	6.5	3.7	4.9
Headline Inflation	3.0	2.5	2.8
Core Inflation	2.1	1.2	1.6
Exchange Rate (end of period)	30.7	32.3	32.9
RP1 (end of period)	2.75%	2.25-2.50%	2.50-2.75%

ตารางที่ 3 ค่าพยากรณ์องค์ประกอบของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่สำคัญในปี 2556-2557

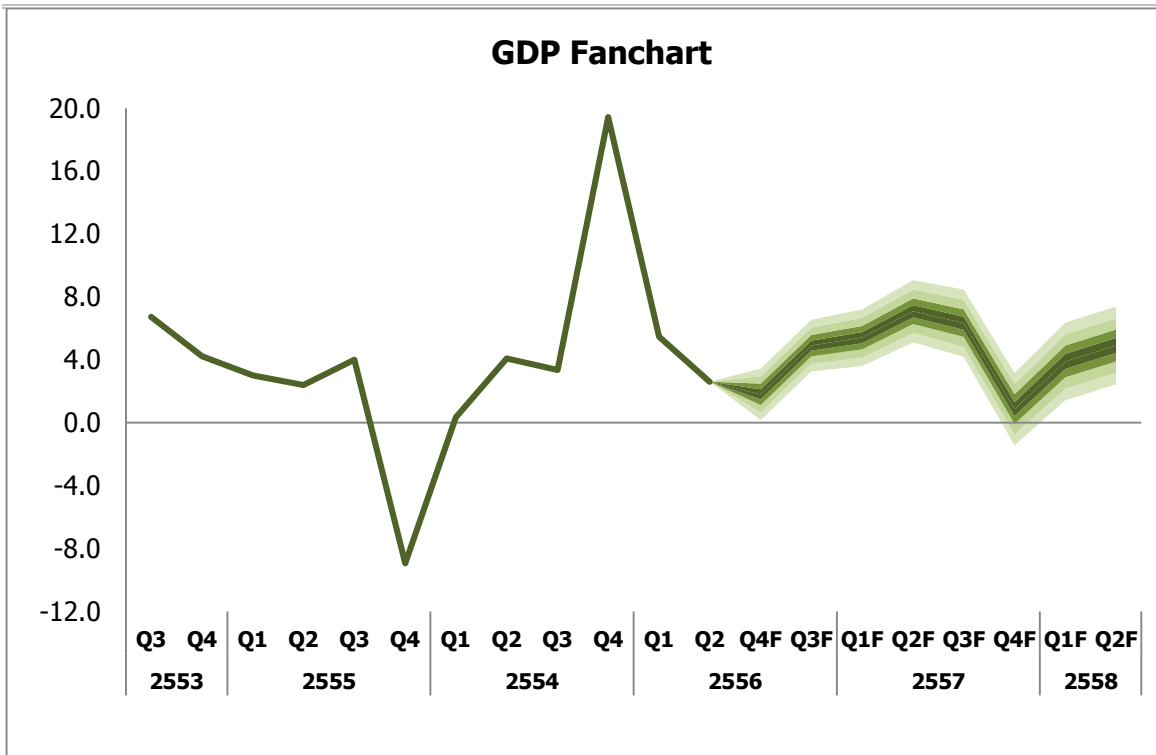
	2555	2556F	2557F
Private Consumption	6.7	2.7	4.5
Private Investment	14.4	3.1	10.5
Export Volume (good & services)	3.1	4.9	7.8
Import Volume (good & services)	6.3	5.9	8.6
GDP Growth	6.5	3.7	4.9

ตารางที่ 4 ค่าพยากรณ์ตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคที่สำคัญในปี 2556-2557 ในกรณีที่เศรษฐกิจสหรัฐฯ
ฟื้นตัวช้าจากปัญหาความขัดแย้งระหว่างประธานาธิบดีและรัฐสภา

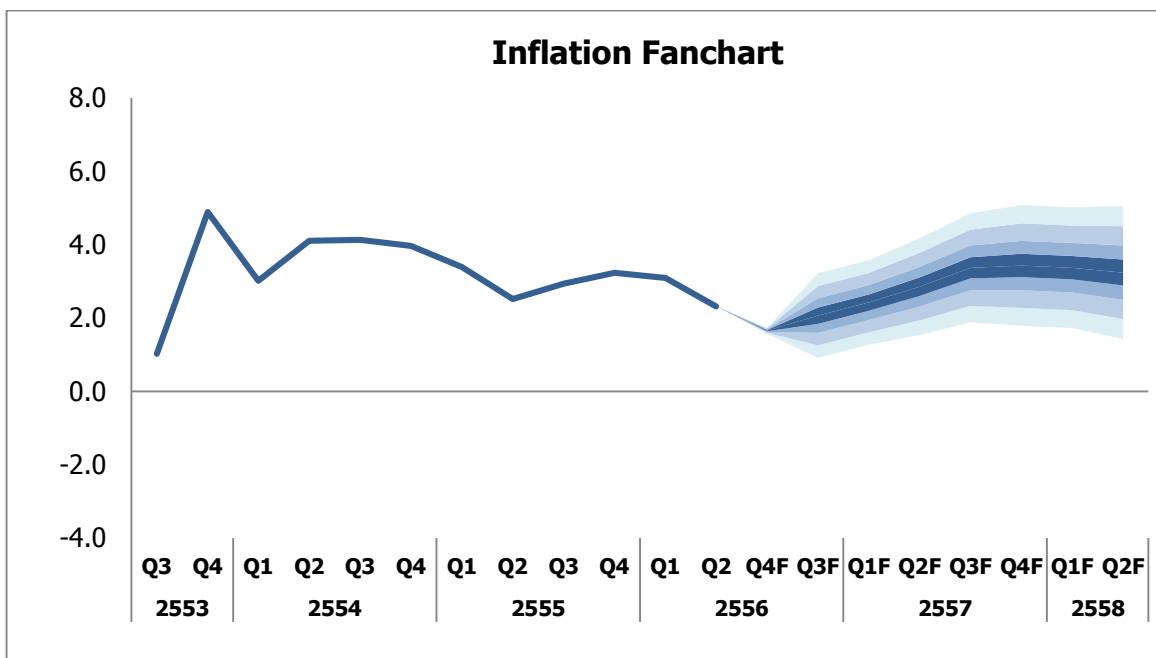
	2555	2556F	2557F
Private Consumption	6.7	2.2	4.4
Private Investment	14.4	2.0	9.8
Export Volume (good & services)	3.1	3.1	7.2
Import Volume (good & services)	6.3	4.6	7.2
GDP Growth	6.5	2.8	4.9

ตารางที่ 5 ค่าพยากรณ์ตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคที่สำคัญในปี 2556-2557 ในกรณีค่าเงินบาทอ่อนตัวลงเร็ว
ตามการแข็งค่าขึ้นของเงินดอลลาร์สหรัฐฯ ในตลาดการเงินโลก

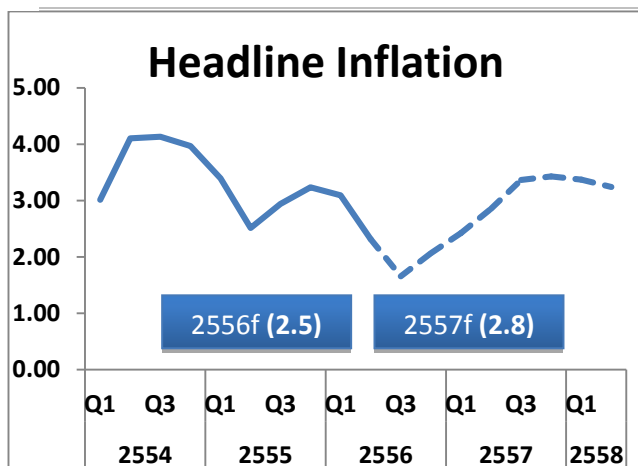
	2555	2556F	2557F
Private Consumption	6.7	2.8	5.0
Private Investment	14.4	3.3	11.3
Export Volume (good & services)	3.1	5.0	8.4
Import Volume (good & services)	6.3	6.0	9.0
GDP Growth	6.5	3.8	5.4

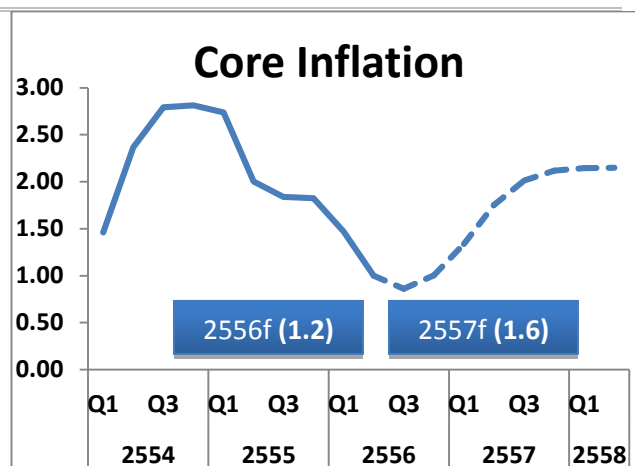
รูปที่ 1 แผนภาพรูปพัด (Fan Chart) แสดงช่วงการพยากรณ์อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศไตรมาสที่ 3 ปี 2553 ถึงไตรมาสที่ 2 ปี 2558

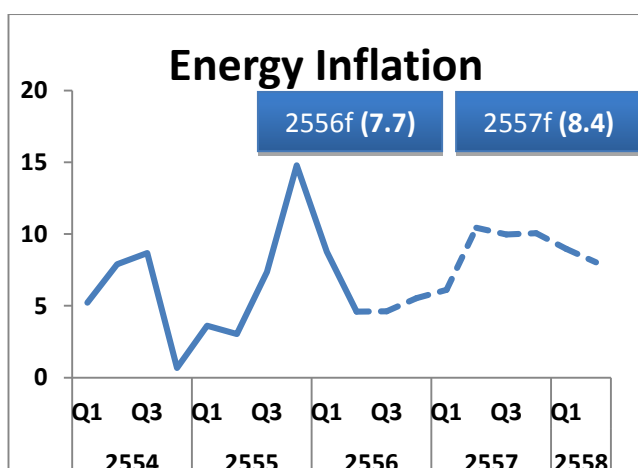
รูปที่ 2 แผนภาพรูปพัด (Fan Chart) แสดงช่วงการพยากรณ์อัตราเงินเฟ้อทั่วไปไตรมาสที่ 3 ปี 2553 ถึงไตรมาสที่ 2 ปี 2558

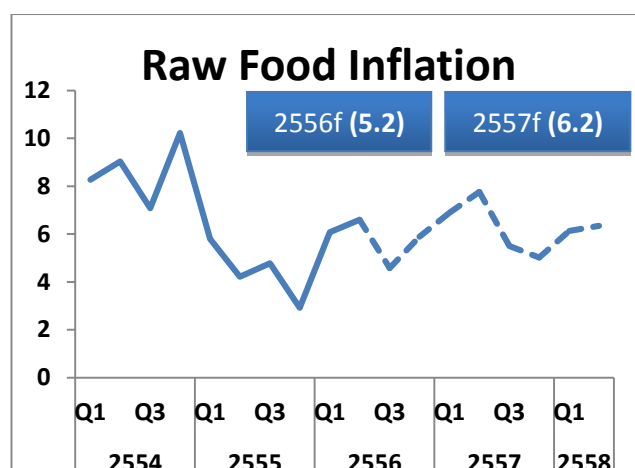
a. พยากรณ์อัตราเงินเฟ้อทั่วไป

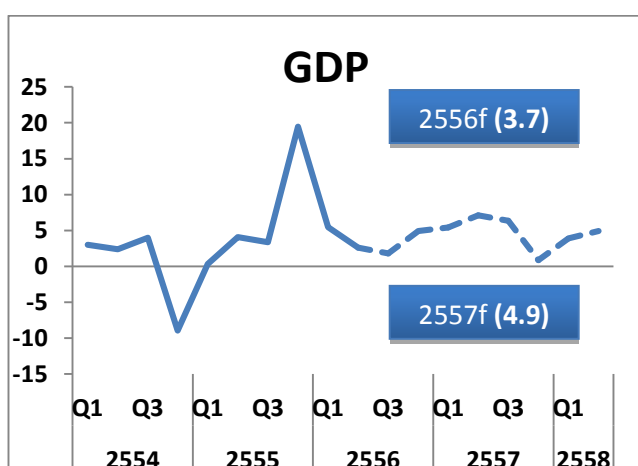
b. พยากรณ์อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน

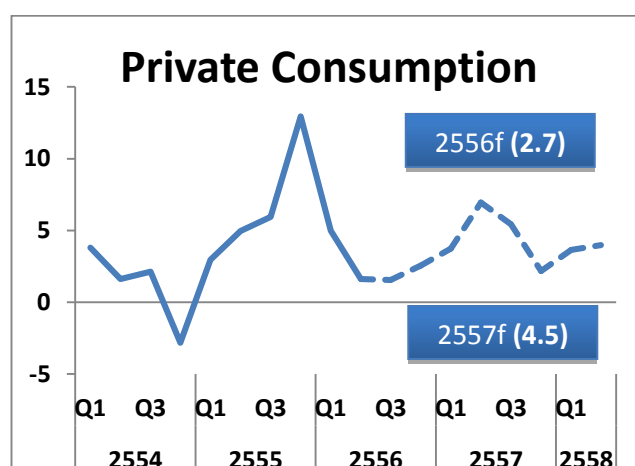
c. อัตราเงินเฟ้อกลุ่มพลังงาน

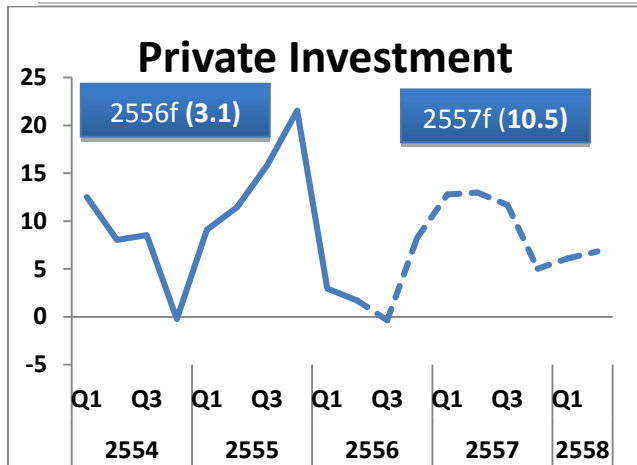
d. อัตราเงินเฟ้อกลุ่มอาหารสด

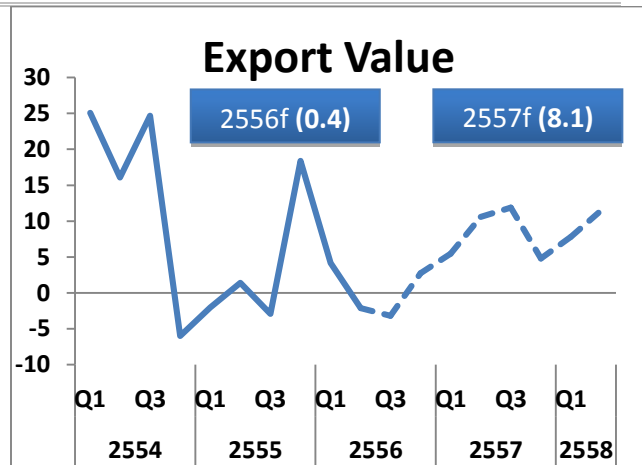
e. อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

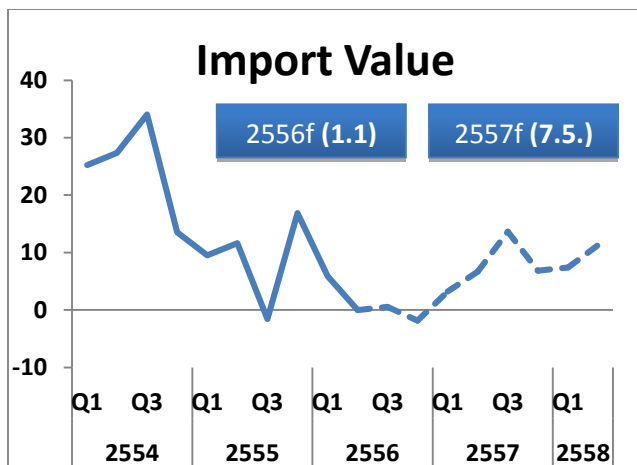
f. การบริโภคภาคเอกชน

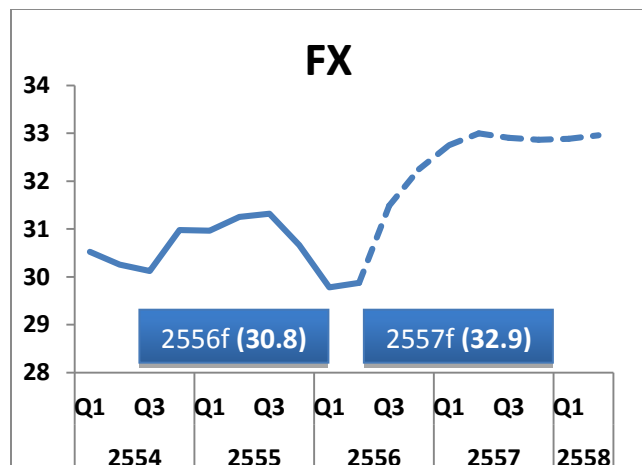
g. การลงทุนภาคเอกชน

h. มูลค่าการส่งออก

i. มูลค่าการนำเข้า

j. อัตราแลกเปลี่ยน(บาท/ดอลลาร์สหรัฐฯ)

ภาคผนวกที่ 4

สรุปรายงานการวิเคราะห์ทิศทางเศรษฐกิจไทย
และปัจจัยเสี่ยงในปี 2556 ครั้งที่ 4
ธันวาคม 2556

สรุปรายงานการวิเคราะห์ทิศทางเศรษฐกิจไทยและปัจจัยเสี่ยงในปี 2556 ครั้งที่ 4 ธันวาคม 2556

1. แนวโน้มเศรษฐกิจไทยในปี 2557

เศรษฐกิจไทยในโค้งสุดท้ายของปี 2556 มีทิศทางขยายตัวที่ต่ำกว่าที่คาดการณ์ไว้ในครั้งก่อนๆ โดยคาดว่า GDP จะขยายตัวประมาณร้อยละ 2.7 โดยการชะลอตัวลงอย่างรวดเร็วของเศรษฐกิจในช่วงครึ่งหลังของปี 2556 มาจากปัจจัย 2 ประการได้แก่ หนึ่ง การชะลอตัวของการใช้จ่ายภาคเอกชนและการลงทุนภาครัฐ ในไตรมาสที่ 3 และ สอง ปัญหาทางการเมืองในไตรมาสที่ 4 ที่รุนแรงกว่าที่ประเมินไว้ซึ่งส่งผลต่อเสถียรภาพของรัฐบาล และส่งผลต่อความมั่นใจของนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศโดยผลกระทบจากทั้ง 2 ประเด็นข้างต้นสามารถอธิบายได้ดังต่อไปนี้

ประเด็นแรก ไตรมาสที่ 3 ปี 2556 เศรษฐกิจไทยชะลอตัวลงมากกว่าที่คาดการณ์ไว้ (อัตราการขยายตัวของ GDP ที่ร้อยละ 2.7 ชะลอตัวจากในครั้งแรกของปี 2556 ที่ขยายตัวร้อยละ 4.2) เนื่องจากการหดตัวของอุปสงค์ภายในประเทศทั้ง การบริโภคภาคเอกชน การลงทุนภาคเอกชน และการลงทุนภาครัฐ (หดตัวร้อยละ -1.2, -3.3, -16.2 ตามลำดับ) โดยมีเพียงรายจ่ายเพื่อการบริโภคของรัฐที่ยังขยายตัวในอัตราที่สูง (ขยายตัวร้อยละ 7.4) ในขณะที่มูลค่าการส่งออกสินค้าก็อยู่ในระดับทรงตัวเมื่อเทียบกับในปี 2555 (ในช่วงเดือน มค.-ตค. เปลี่ยนแปลงร้อยละ -0.02) โดยมีเพียงรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่ยังคงขยายตัวดีทำให้ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการรวมกันยังคงขยายตัวร้อยละ 3.85 ในไตรมาสที่ 3 ซึ่งเป็นปัจจัยที่ช่วยพยุงเศรษฐกิจไทยในช่วงดังกล่าว โดยการชะลอตัวของการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชน และการลงทุนภาครัฐบาลมีแนวโน้มจะเกิดขึ้นต่อเนื่องยังไตรมาสที่ 4 เนื่องจากตัวเลขการเบิกจ่ายงบประมาณของกระทรวงการคลังในช่วง 2 เดือนแรกของไตรมาสที่ 4 อยู่ในระดับต่ำกว่าเป้าหมาย และการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชน ยังขาดปัจจัยกระตุ้นและจากการที่ในไตรมาสที่ 4 ปี 2555 การบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนมีการขยายตัวในระดับที่สูงผิดปกติ ทำให้ในช่วงไตรมาสที่ 4 ปีนี้ โอกาสในการขยายตัวจะไม่สูงมากตามปีฐานที่สูงขึ้นในช่วงดังกล่าว

ประเด็นที่สอง ปัญหาการเมืองในประเทศที่รุนแรงขึ้นภายหลังการออกพรบ.นิรโทษกรรมฯ และนำมาสู่การยุบสภาและการชุมนุมทางการเมืองอย่างต่อเนื่องซึ่งสถานการณ์ที่รุนแรงกว่าที่คาดการณ์ไว้ส่งผลกระทบในวงกว้าง ทั้งต่อการท่องเที่ยวซึ่งเป็นปัจจัยหลักที่กระตุ้นเศรษฐกิจในช่วง 3 ไตรมาสแรก การลงทุนภาครัฐ ตามการเบิกจ่ายงบประมาณ โดยเฉพาะงบลงทุนที่ชะลอตัวจากปัญหาเสถียรภาพของรัฐบาลนอกจากนี้ปัญหาที่ลุกลามขยายตัวจะส่งผลต่อการลงทุนภาคเอกชนที่ชะลอตัวตามความเสี่ยงของทั้งของเศรษฐกิจและระบบการเมืองที่ยังไม่มีความชัดเจน นอกจากนี้การบริโภคภาคเอกชนในสินค้าคงทนก็อาจได้รับผลกระทบจากความวุ่นวาย, ไม่มั่นคงทางการเมืองนี้ด้วยเช่นกัน

ดังนั้น จากการวิเคราะห์โดยแบบจำลองเศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (NIDA Macro Model) เราคาดการณ์ว่าอัตราการขยายตัวของ GDP ทั้งปี 2556 จะอยู่ร้อยละ 2.7 โดยในไตรมาสที่ 4/2556 คาดว่า GDP จะทรงตัว (อัตราการเปลี่ยนแปลงร้อยละ 0.3) โดยการชะลอตัวนี้มาจากการชะงักงันของการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนทั้งที่เป็นผลมาจากการหดตัวของกำลังซื้อที่ต่อเนื่องมาจากช่วงไตรมาสที่ 3 และผลจากปัญหาการเมืองที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน โดยคาดว่าจะการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนจะเปลี่ยนแปลงร้อยละ -0.87 และ 0.86 ตามลำดับ

ด้านผลการส่งออก คาดว่า มูลค่าการส่งออกจะเริ่มกระเตื้องขึ้นในเดือนพฤศจิกายนถึงธันวาคม ทำให้ทั้งปีคาดว่ามูลค่าการส่งออกสินค้า (ดอลลาร์สหรัฐ) จะขยายตัวเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเป็นร้อยละ 0.4 ส่วนปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการรวม คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 5.0 (ไตรมาสที่ 4 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 5.3 ดีขึ้นจากช่วงไตรมาสที่ 2 และ 3) โดยมีสาเหตุมาจากการเพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยวในช่วง 11 เดือนแรกของปี ด้านตัวเลขการนำเข้าคาดว่าขยายตัวในอัตราใกล้เคียงกัน คาดว่าทั้งปี 2556 ปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการจะขยายตัวร้อยละ 4.6

ในปี 2557 เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงของการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่สูงมาก กล่าวคือผลของปัจจัยภายนอกประเทศที่กำหนดปริมาณการส่งออก ยังคงมีความเสี่ยงอยู่เนื่องจากเศรษฐกิจโลกปัจจุบันมีสัญญาณการฟื้นตัวของเศรษฐกิจสหรัฐฯ และจีน แต่การฟื้นตัวยังคงไม่แข็งแรงและอาจมีปัญหาสะดุดจากปัจจัยต่างๆ เช่น ปัญหาเพดานหนี้ของสหรัฐฯ หรือหนี้ของรัฐบาลยุโรปได้ ที่อาจทวีความรุนแรงขึ้นอย่างไม่ได้คาดหมายดังเช่นในช่วงปี 2556 ที่ผ่านมานอกจากนี้ ปัญหาเสถียรภาพการเมืองภายในประเทศก็เป็นปัญหาสำคัญอีกประการที่ส่งผลกระทบต่อความเสี่ยงของเศรษฐกิจเนื่องจากหากไม่มีการเลือกตั้งหรือไม่มีการจัดตั้งรัฐบาลใหม่ที่ได้รับการยอมรับ จะส่งผลกระทบต่อความเสี่ยงของการใช้จ่ายของรัฐบาลโดยตรงทั้งด้านการเบิกจ่ายงบประมาณ และต่อเนื่องของโครงการลงทุนของรัฐ และยังมีผลกระทบต่อความเสี่ยงในระบบเศรษฐกิจซึ่งสามารถก่อให้เกิดจากชะลอตัวอย่างต่อเนื่องของการลงทุนและการบริโภคภาคเอกชนได้

คาดการณ์ว่าในปี 2557 การส่งออกจะเป็นปัจจัยที่ปรับตัวดีขึ้นเรื่อยๆ ตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจสหรัฐฯ ซึ่งทำให้มูลค่าการค้าโลกขยายตัว (คาดว่าทั้งปีปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการน่าจะขยายตัวร้อยละ 6.1) ส่วนมูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐฯ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 6.0 ซึ่งแสดงถึงการฟื้นตัวจากในปี 2556 ส่วนอุปสงค์ภายในประเทศคาดว่าจะขยายตัวดีขึ้นหากความวุ่นวายทางการเมืองเริ่มคลี่คลายในช่วงปี 2557 คาดว่าการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนจะขยายตัวร้อยละ 5.0 และ 7.4 ตามลำดับ ในปี 2557 แต่เนื่องจากการใช้จ่ายภาครัฐคาดว่าจะชะลอตัวจากที่คาดการณ์ไว้ครั้งก่อนโดยการบริโภคและการลงทุนภาครัฐบาลคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.0 และ 5.2 ตามลำดับ นอกจากนี้ระดับการสะสมสินค้าคงคลังคาดว่าจะหดตัวจากที่เพิ่มขึ้นต่อเนื่องในปี 2555-2556 ทำให้คาดว่าทั้งปี 2557 เศรษฐกิจจะขยายตัวในอัตราร้อยละ 4.4

ข้อสมมุติประกอบการพยากรณ์ที่สำคัญในปี 2556-2557

	2555	2556F	2557F
<u>Government Policy</u>			
Public Consumption	7.3	5.2	3.0
Public Investment	8.9	0.5	5.2
<u>External Factor</u>			
World Import Value	0.4	2.3	10.0
Crude Oil Price	108.9	104.2	117.8

ผลการพยากรณ์เศรษฐกิจไทยปี 2556-2557 โดย NIDA Macro Model

	2555	2556F	2557F
GDP Growth	6.5	2.7	4.4
Headline Inflation	3.0	2.3	2.4
Core Inflation	2.1	1.2	1.4
Exchange Rate (end of period)	30.7	31.9	32.8
RP1 (end of period)	2.80%	2.25%	2.25-2.50%
Private Consumption	6.7	1.0	5.0
Private Investment	14.4	0.5	7.4
Export Value (good & services)	3.1	5.0	6.1
Import Value (good & services)	6.3	4.6	5.7
Exports (Goods - Value)	3.2	0.4	5.6
Imports (Goods - Value)	8.9	-0.2	4.1
Current Account (billion USD)	-1.4	-7.0	10.3
Current Account / GDP	-0.4	-1.8	2.8

ในด้านเสถียรภาพเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อในปี 2556 และ 2557 ไม่เป็นปัญหาที่ต้องกังวล เนื่องจากคาดว่าราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกน่าจะจะไม่เพิ่มขึ้นมากและค่าจ้างแรงงานขึ้นต่ำมีแนวโน้มคงที่ส่วนอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจก็คาดการณ์ว่าจะอยู่ในระดับต่ำกว่าอัตราการขยายตัวตามศักยภาพดังนั้นผลการประมาณการอัตราเงินเฟ้อทั่วไปในปี 2556 และ 2557 จะอยู่ที่ร้อยละ 2.3 และ 2.4 ตามลำดับ ส่วนอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานที่เป็นเป้าหมายของนโยบายการเงินคาดว่าจะอยู่ในเป้าหมายโดยคาดว่าจะอยู่ที่ระดับร้อยละ 1.17 และ 1.4 ในปี 2556 และ 2557 ตามลำดับซึ่งอยู่ต่ำกว่าเป้าหมายเงินเฟ้อของธนาคารแห่งประเทศไทย (ร้อยละ 0.5 – 3.0, ค่ากลางของร้อยละ 1.75) ซึ่งอัตราเงินเฟ้อที่อยู่ในระดับต่ำนี้ทำให้ถึงแม้ว่าอาจเกิดเหตุการณ์ไม่คาดหมายขึ้นในตลาดน้ำมันโลกเช่นปัญหาการเมืองในตะวันออกกลางก็ไม่น่าจะก่อให้เกิดปัญหาเงินเฟ้อที่รุนแรงขึ้นในช่วงปี 2557

2. ปัจจัยเสี่ยงเศรษฐกิจไทยในปี 2557

ในปี 2557 ปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญเศรษฐกิจไทยด้วยความเสี่ยงจากปัญหาการเมืองภายในประเทศไทยและความเสี่ยงจากเศรษฐกิจโลก ซึ่งผลกระทบของปัจจัยเสี่ยงเหล่านี้ที่มีต่อเศรษฐกิจไทยสามารถวิเคราะห์ได้ดังต่อไปนี้

1) ปัจจัยเสี่ยงจากปัญหาการเมืองภายในประเทศ

ปัญหาทางการเมืองในเดือนพ.ย. – ธ.ค. 2556 ไม่เพียงส่งผลต่อเสถียรภาพรัฐบาลจนนำไปสู่การยุบสภาและเลือกตั้งใหม่เท่านั้นหากยังมีการชุมนุมอย่างต่อเนื่องและปัจจุบันยังไม่มีทางออกที่ชัดเจนในทางการเมืองไม่ว่าจะเป็นการเลือกตั้งหรือการปฏิรูปการเมืองซึ่งผลของความไม่แน่นอนนี้เพิ่มความเสี่ยงทั้งในด้านทิศทางของการเมืองและเศรษฐกิจรวมถึงความเสี่ยงที่จะเกิดความวุ่นวายและความรุนแรงตามมา

โดยผลของความเสี่ยงทางการเมืองไทยส่งผลต่อเศรษฐกิจมหภาคในช่องทางต่อไปนี้

- i) การชะงักงันในการเบิกจ่ายงบประมาณโดยเฉพาะงบด้านการลงทุนตามการยุติของพรบ.กู้ยืม 2 ล้านล้านบาทและตามการเบิกจ่ายในโครงการลงทุนอื่นๆซึ่งจะมีความล่าช้าตามมา รวมถึงรายจ่ายเพื่อการบริโภคเนื่องจากปัญหาความไม่แน่นอนของนโยบายภาครัฐ
- ii) การชะลอการใช้จ่ายของภาคเอกชนทั้งการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนโดยการลงทุนจะได้รับผลกระทบแรงกว่าเพราะเกี่ยวข้องกับความเสี่ยงต่างๆโดยตรง
- iii) การลดลงของนักท่องเที่ยวต่างประเทศซึ่งเป็นรายได้หลักของไทยในช่วง 11 เดือนแรกของปี 2556

การวิเคราะห์จะทำการประเมินผลจากความเสี่ยงของปัญหาการเมืองภายใต้สถานการณ์ดังต่อไปนี้

1.1 สถานการณ์ปกติ (Baseline Scenario)

ภายใต้สถานการณ์ที่มีโอกาสเกิดขึ้นมากที่สุด คาดว่าการเมืองจะเริ่มคลี่คลายในช่วงไตรมาสที่ 1/2557 โดยมีการจัดตั้งรัฐบาลใหม่หลังการเลือกตั้งและมีแนวทางในการปฏิรูปที่ชัดเจนทำให้สามารถดำเนินการเพื่อสร้างความสมานฉันท์ได้ ซึ่งภายใต้สถานการณ์นี้ผลกระทบต่อเศรษฐกิจมหภาคที่น่าจะเกิดขึ้นสามารถสรุปได้ดังนี้

- ผลกระทบต่อการเบิกจ่ายงบประมาณของรัฐบาลจะยังมีอยู่เนื่องจากมีความล่าช้าตามการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลหลังการเลือกตั้ง
- แต่ผลสืบเนื่องต่อการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนในปี 2557 จะมีอยู่ในวงจำกัด
- ผลการวิเคราะห์ของสถานการณ์นี้จะสะท้อนในข้อสมมุติพื้นฐานหลักโดยการใช้จ่ายภาครัฐในปี 2557 จะชะลดตัวลงเป็นขยายตัวร้อยละ 3.0 และ 5.2 ตามลำดับและผลการพยากรณ์แสดงได้ในผลการพยากรณ์หลักตามที่กล่าวถึงข้างต้น

1.2 สถานการณ์รุนแรงกว่าที่คาดการณ์ (Bad scenario)

ภายใต้สถานการณ์ที่แย่ การชุมนุมมีการขยายวงรุนแรงขึ้นและมีการชุมนุมอย่างต่อเนื่องในไตรมาสที่ 1/2557 ผลกระทบจากสถานการณ์นี้ไม่เพียงส่งผลต่อความล่าช้าในการเบิกจ่ายงบประมาณแต่จะทำให้การเบิกจ่ายชะงักอย่างรุนแรงดังนั้น จึงกำหนดให้รายจ่ายเพื่อการบริโภคภาครัฐขยายตัวเพียงร้อยละ 2.0 และรายจ่ายเพื่อการลงทุนภาครัฐหดตัวร้อยละ -0.5 นอกจากนี้ผลกระทบยังต่อเนื่องถึงการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนที่ชะงักงันต่อเนื่องในช่วงครึ่งแรกของปี 2557

1.3 สถานการณ์ดีขึ้นเร็วกว่าที่คาดการณ์ (Good scenario)

ภายใต้สถานการณ์ที่ดีกำหนดให้ปัญหาทางการเมืองยุติลงในไตรมาสที่ 1/2557 โดยรัฐบาลใหม่มีเสถียรภาพในเวลาที่ดีกว่าที่คาดการณ์ทำให้การเบิกจ่ายงบประมาณสามารถทำได้อย่างต่อเนื่องและรวดเร็วโดยกำหนดให้รายจ่ายเพื่อการบริโภคภาครัฐขยายตัวมากขึ้นเป็นร้อยละ 4.8 และรายจ่ายเพื่อการลงทุนภาครัฐขยายตัวร้อยละ 10

ผลจากสถานการณ์ความเสี่ยงทางการเมืองทั้งด้านแย่และดีผลการพยากรณ์สามารถแสดงได้ดังนี้

Government Policy:	Bad Scenario		Good Scenario	
NIDA MACRO FORECAST	2556F	2557F	2556F	2557F
GDP Growth	2.6	3.3	2.8	4.9
Private Consumption	4.3	2.0	5.5	4.8
Private Investment	0.2	-5.0	0.5	10.0
Export Value (good & services)	5.0	6.1	5.0	6.1
Headline Inflation	3.3	3.4	2.3	2.4

ในกรณีที่การเมืองแย่กว่าที่คาดการณ์จะส่งผลให้การขยายตัวของ GDP ในปี 2557 ลดลงเหลือเพียงร้อยละ 3.3 จากการลดลงของการบริโภคและการลงทุนทั้งภาครัฐและเอกชนโดยการลงทุนจะอยู่ในระดับติดลบทั้งภาครัฐและเอกชน ส่วนการบริโภคมีการเพิ่มขึ้นน้อยกว่าปกติ (ร้อยละ 2) ส่วนกรณีที่การเมืองดีกว่าที่คาดการณ์จะส่งผลให้การขยายตัวของ GDP ในปี 2557 เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.9 ซึ่งใกล้เคียงกับที่คาดการณ์ไว้ในไตรมาสที่ 3 เนื่องจากการการใช้จ่ายภาครัฐปรับตัวเพิ่มขึ้นได้เร็วและผลกระทบไม่ส่งผลให้การบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนปรับตัวลดลง

2) ปัจจัยเสี่ยงจากภาวะเศรษฐกิจโลก

เนื่องจากเศรษฐกิจไทยเป็นเศรษฐกิจเปิดซึ่งภาคการค้าระหว่างประเทศเป็นองค์ประกอบสำคัญของ GDP ดังนั้นผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจโลกซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการส่งออกของไทยจึงเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่มีผลต่อเศรษฐกิจภายในประเทศ ดังนั้น การประเมินความเสี่ยงในส่วนนี้จะพิจารณาผลของความเสี่ยงจากเศรษฐกิจโลกดังต่อไปนี้

2.1 สถานการณ์ปกติ (Baseline Scenario)

ในกรณีที่มีโอกาสเกิดขึ้นมากที่สุด คาดว่าเศรษฐกิจโลกจะปรับตัวดีขึ้นในปี 2557 ตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจสหรัฐฯ โดยมูลค่าการค้าโลกจะขยายตัวประมาณร้อยละ 10 และราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกปรับตัวเพิ่มขึ้นเป็น 117.8 ดอลลาร์ต่อบาร์เรลในช่วงปลายปี 2557 ซึ่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 25 เมื่อเทียบกับช่วงปลายปี 2556- ผลการวิเคราะห์ของสถานการณ์นี้จะสะท้อนในข้อสมมุติพื้นฐานหลักและผลการพยากรณ์แสดงได้ในผลการพยากรณ์หลักตามที่กล่าวถึงข้างต้น

2.2 สถานการณ์เศรษฐกิจโลกฟื้นตัวช้า (Bad Scenario)

หากเศรษฐกิจโลกฟื้นตัวอย่างช้าๆ เนื่องจากการเศรษฐกิจสหรัฐฯเกิดความชะงักงันในการฟื้นตัวเป็นช่วงๆ เช่นเดียวกับในปี 2556 ซึ่งส่วนใหญ่เกิดตามมาจากปัญหาความขัดแย้งในรัฐสภาสหรัฐฯ ได้แก่ ปัญหา Fiscal Cliff ในช่วงต้นปีและปัญหาเพดานหนี้สาธารณะในช่วงเดือนต.ค.ที่ผ่านมาซึ่งหากเกิดขึ้นอีกในปี 2557 จะทำให้เศรษฐกิจโลกฟื้นตัวช้าลงทำให้มูลค่าการค้าโลกเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 7 และราคาน้ำมันดิบในช่วงปลายปี 2557 ปรับตัวเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเป็น 110 ดอลลาร์ต่อบาร์เรลในช่วงปลายปี 2557

2.3 สถานการณ์เศรษฐกิจโลกฟื้นตัวเร็ว (Good scenario)

หากเศรษฐกิจโลกในปี 2557 พุ่งตัวเร็วเนื่องจากการเศรษฐกิจสหรัฐปรับตัวดีขึ้นอย่างรวดเร็วซึ่งช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศอื่นๆได้แก่เงินญี่ปุ่นให้พุ่งตัวจะทำให้มูลค่าการค้าโลกขยายตัวอย่างรวดเร็วโดยจะส่งผลให้มูลค่าการค้าโลกเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 13 และราคาน้ำมันดิบในช่วงปลายปี 2557 ปรับตัวเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเป็น 140 ดอลลาร์ต่อบาร์เรลในช่วงปลายปี 2557

ผลจากสถานการณ์ความเสี่ยงจากเศรษฐกิจโลกทั้งด้านแย่และดีผลการพยากรณ์สามารถแสดงได้ดังนี้

World Economy:	Bad Scenario		Good Scenario	
NIDA MACRO FORECAST	2556F	2557F	2556F	2557F
GDP Growth	2.6	3.6	2.7	5.2
Private Consumption	5.2	3.0	5.2	3.0
Private Investment	0.5	5.2	0.5	5.2
Export Value (good & services)	4.9	4.0	5.0	8.1
Headline Inflation	2.5	2.8	2.9	2.6

ในกรณีที่เศรษฐกิจโลกพุ่งตัวช้ากว่าที่คาดการณ์จะส่งผลให้การขยายตัวของ GDP ในปี 2557 ลดลงเหลือเพียงร้อยละ 3.6 จากการลดลงของปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการปรับตัวเพิ่มขึ้นน้อยกว่าปกติ (ร้อยละ 4)

ในกรณีที่เศรษฐกิจโลกพุ่งตัวเร็วกว่าที่คาดการณ์จะส่งผลให้การขยายตัวของ GDP ในปี 2557 เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.2 ซึ่งใกล้เคียงกับที่คาดการณ์ไว้ในไตรมาสที่ 3 เนื่องจากการปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการปรับตัวเพิ่มขึ้นมากกว่าปกติ (ร้อยละ 8.1)

2.4 สถานการณ์ที่ทั้งปัญหาการเมืองภายในประเทศและปัญหาเศรษฐกิจโลกแย่งหรือดีขึ้นพร้อมกัน (Double Scenario)

หากเกิดปัจจัยทั้งจากการเมืองและเศรษฐกิจโลกทั้งในด้านดีและและด้านแย่ขึ้นพร้อมๆ กัน

ผลจากสถานการณ์ความเสี่ยงจากเศรษฐกิจโลกทั้งด้านแย่และดีผลการพยากรณ์สามารถแสดงได้ดังนี้

Double stage:	Bad Scenario		Good Scenario	
NIDA MACRO FORECAST	2556F	2557F	2556F	2557F
GDP Growth	2.6	2.5	2.8	5.7
Private Consumption	4.3	2.0	5.5	4.8
Private Investment	0.2	-5.0	0.5	10.0
Export Value (good & services)	4.9	4.0	5.0	8.1
Headline Inflation	3.0	2.9	3.0	2.9

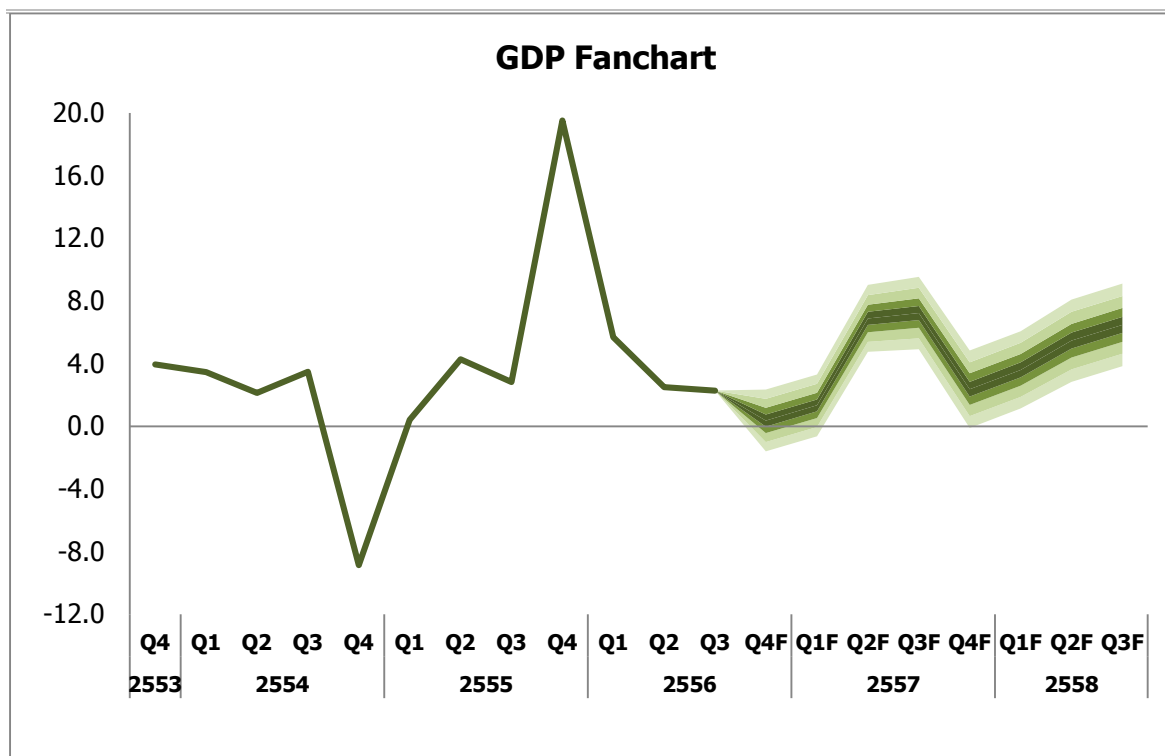
ในกรณีที่แย่ที่สุดทั้งจากปัญหาการเมืองภายในประเทศและเศรษฐกิจโลก คาดการณ์ว่าการขยายตัวของ GDP ในปี 2557 ลดลงเหลือเพียงร้อยละ 2.5 ในขณะที่กรณีที่ดีที่สุดทั้งจากปัญหาการเมืองภายในประเทศและเศรษฐกิจโลกปรับตัวดีขึ้นพร้อมๆ กัน คาดการณ์ว่าการขยายตัวของ GDP ในปี 2557 จะสามารถขยายตัวได้ถึงร้อยละ 5.7

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าความเสี่ยงของเศรษฐกิจไทยในช่วงนี้มีสูงมาก โดยมีทั้งโอกาสที่เศรษฐกิจจะปรับตัวดีขึ้นหรือแย่ลงอย่างรวดเร็วได้ ซึ่งสถานการณ์ในช่วงไตรมาสที่ 1/2557 จะเป็นช่วงเวลาสำคัญของประเทศไทยไม่เพียงเฉพาะในด้านการเมืองแต่รวมถึงทิศทางเศรษฐกิจอีกด้วย ซึ่งปัจจัยที่สำคัญประกอบด้วยปัญหาการเมืองภายในประเทศและทิศทางการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก

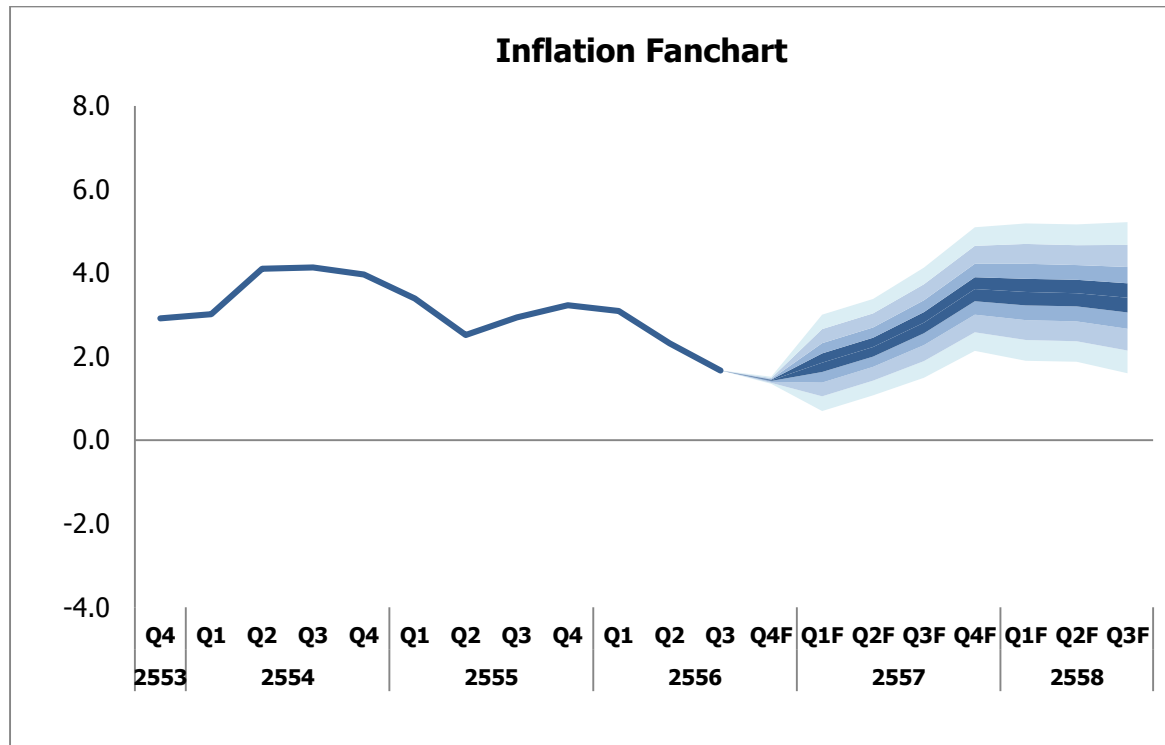
3) ทิศทางนโยบายการคลังและนโยบายการเงินในปี 2557

จากปัญหาความเสี่ยงทางการเมืองที่มีความไม่แน่นอนสูงมากในปัจจุบันทำให้ทิศทางการใช้จ่ายภาครัฐมีความอ่อนไหวตามสถานการณ์ โดยภายใต้สถานการณ์ที่มีโอกาสเกิดขึ้นมากที่สุด คาดว่าการเมืองจะเริ่มคลี่คลายในช่วงไตรมาสที่ 1/2557 โดยมีการจัดตั้งรัฐบาลใหม่หลังการเลือกตั้งและมีแนวทางในการปฏิรูปที่ชัดเจน ภายใต้สถานการณ์นี้ ผลกระทบต่อการเบิกจ่ายงบประมาณของรัฐบาลจะยังมีอยู่เนื่องจากมีความล่าช้าตามการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลหลังการเลือกตั้ง แต่ผลสืบเนื่องต่อการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนในปี 2557 จะยังมีอยู่ในวงจำกัด โดยคาดว่าภายใต้สถานการณ์นี้การใช้จ่ายภาครัฐในปี 2557 จะยังขยายตัวได้แม้ว่าจะเป็นอัตราน้อยกว่าที่คาดการณ์ไว้ก่อนหน้านี้มาก โดยคาดว่า การใช้จ่ายของรัฐบาลด้านการบริโภคและการลงทุนจะขยายตัวร้อยละ 3.0 และ 5.2 ตามลำดับ แต่หากสถานการณ์ปรับเปลี่ยนเป็นแย่ลง โดยการชุมนุมมีการขยายวงรุนแรงขึ้นและมีการชุมนุมอย่างต่อเนื่องในไตรมาสที่ 1/2557 ผลกระทบจากสถานการณ์นี้ไม่เพียงส่งผลต่อความล่าช้าในการเบิกจ่ายงบประมาณแต่จะทำให้การเบิกจ่ายชะงักอย่างรุนแรงดังนั้น จึงกำหนดให้รายจ่ายเพื่อการบริโภคภาครัฐขยายตัวเพียงร้อยละ 2.0 และรายจ่ายเพื่อการลงทุนภาครัฐหดตัวร้อยละ -0.5 นอกจากนี้ผลกระทบยังต่อเนื่องยังการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนที่ชะงักงันต่อเนื่องในช่วงครึ่งแรกของปี 2557 แต่หากสถานการณ์ดีขึ้นเร็วกว่าที่คาดการณ์ โดยรัฐบาลใหม่มีเสถียรภาพในเวลาที่จะรวดเร็วจะทำให้การเบิกจ่ายงบประมาณสามารถทำได้อย่างต่อเนื่องและรวดเร็วโดยกำหนดให้รายจ่ายเพื่อการบริโภคภาครัฐขยายตัวมากขึ้นเป็นร้อยละ 4.8 และรายจ่ายเพื่อการลงทุนภาครัฐขยายตัวร้อยละ 10

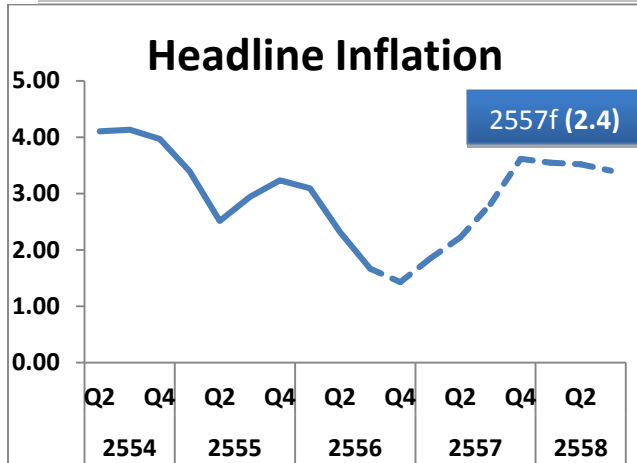
ส่วนทิศทางการเงินในปี 2557 ในปลายปี 2556 กนง.ประกาศลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายการเงิน (RP1) ในเดือน พย. เพื่อพยุงเศรษฐกิจที่ชะลอตัวลงเร็วกว่าที่คาดการณ์ในไตรมาสที่ 3 ในปี 2557 คาดว่าอัตราดอกเบี้ยนโยบายการเงินจะทรงตัวที่ระดับร้อยละ 2.25 เช่นกัน แม้ว่าเศรษฐกิจจะเริ่มกระเตื้องขึ้นเพราะแรงกดดันเงินเฟ้อยังมีอยู่ต่ำ โดยโอกาสปรับอัตราดอกเบี้ยนโยบายการเงินมีได้ทั้งในด้านที่เพิ่มขึ้นและลดลงตามสถานการณ์ทางเศรษฐกิจตามกรณีที่ดีและแย่ที่กล่าวถึงข้างต้น

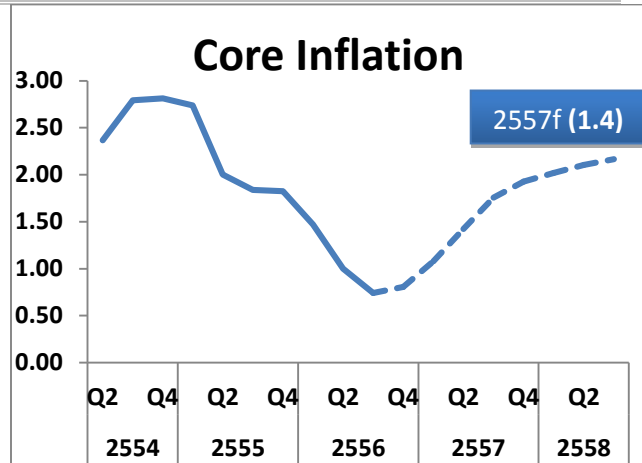
รูปที่ 1 แผนภาพรูปพัด (Fan Chart) แสดงช่วงการพยากรณ์อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศไตรมาสที่ 3 ปี 2553 ถึงไตรมาสที่ 2 ปี 2558

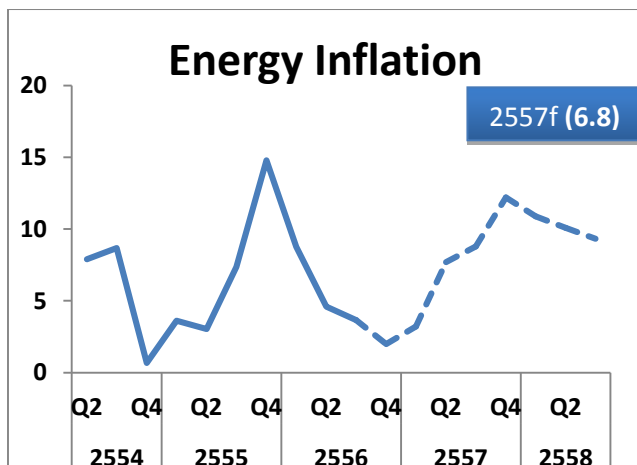
รูปที่ 2 แผนภาพรูปพัด (Fan Chart) แสดงช่วงการพยากรณ์อัตราเงินเฟ้อทั่วไปไตรมาสที่ 3 ปี 2553 ถึงไตรมาสที่ 2 ปี 2558

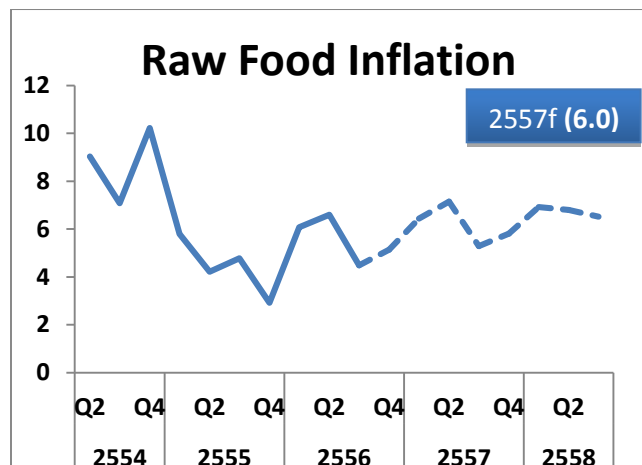
a. พยากรณ์อัตราเงินเฟ้อทั่วไป

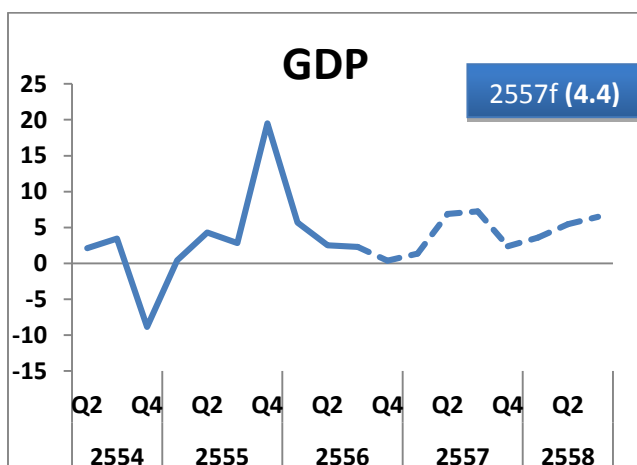
b. พยากรณ์อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน

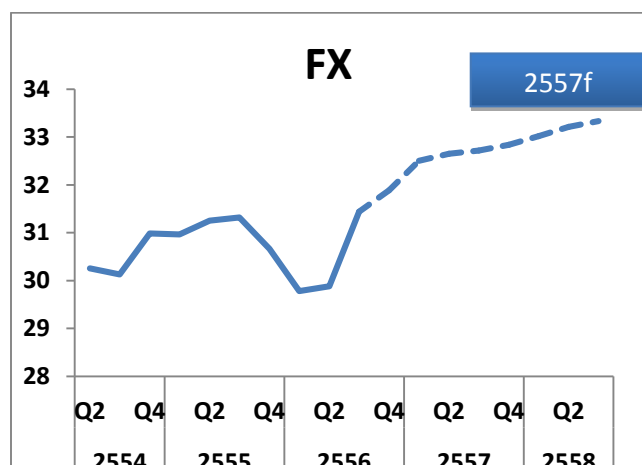
c. อัตราเงินเฟ้อกลุ่มพลังงาน

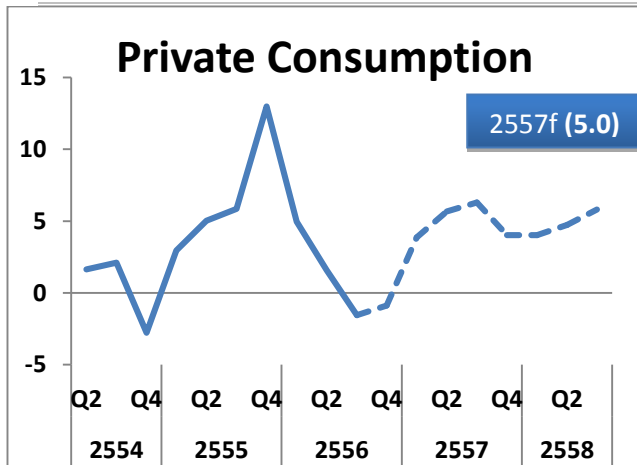
d. อัตราเงินเฟ้อกลุ่มอาหารสด

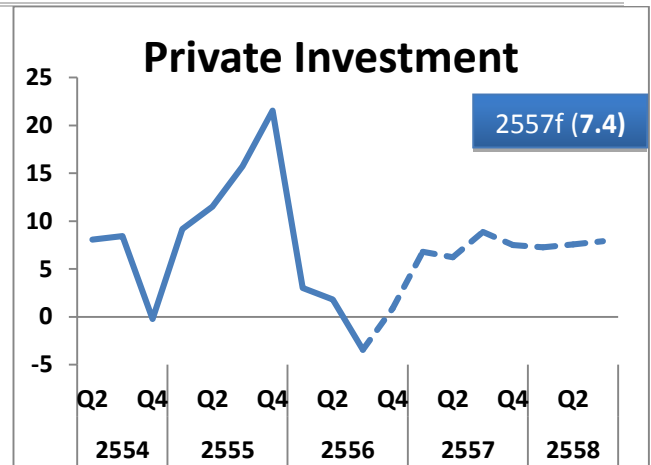
e. อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

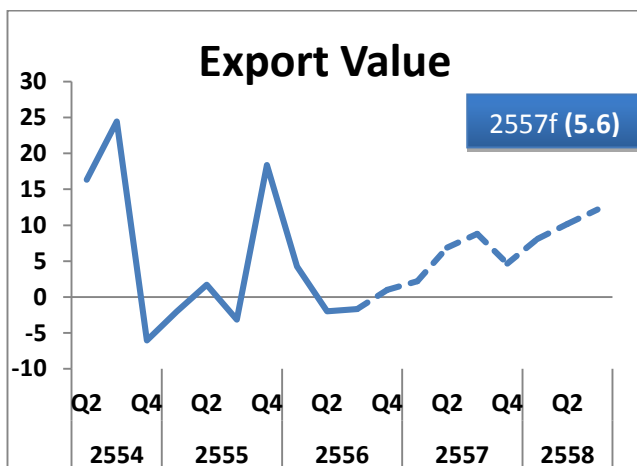
f. อัตราแลกเปลี่ยน(บาท/ดอลลาร์สหรัฐฯ)

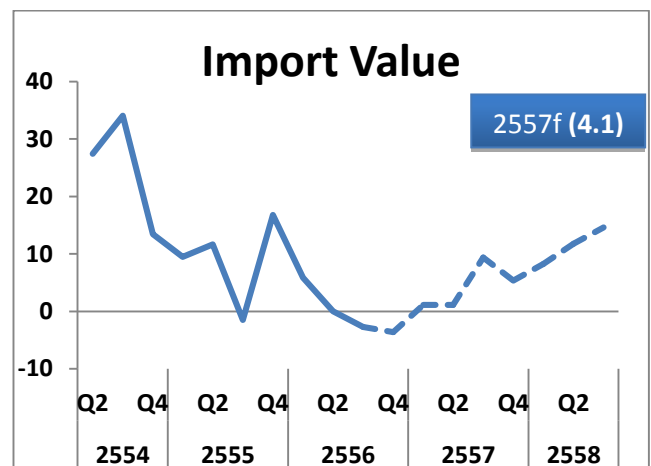
g. การบริโภคภาคเอกชน

h. การลงทุนภาคเอกชน

i. มูลค่าการส่งออก

j. มูลค่าการนำเข้า

ภาคผนวกที่ 5

รายงานการประชาสัมพันธ์และการเผยแพร่ผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาค
ด้วยตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

รายงานการประชาสัมพันธ์และการเผยแพร่ผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาค ด้วยตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

1. ที่มาและความสำคัญ

ตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ หรือ NIDA Macro Model ได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2550 และในปี 2555 ได้มีการพัฒนาเว็บไซต์ NIDA Macro Forecast (<http://www.forecast.nida.ac.th>) เพื่อเป็นช่องทางในการเผยแพร่ผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ และเป็นแหล่งข้อมูลซึ่งรวบรวมผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคของหน่วยงานต่างๆ ที่สำคัญทั้งภาครัฐและเอกชน รวมถึงเป็นแหล่งข้อมูลเชิงวิชาการเกี่ยวกับทฤษฎีและแนวทางการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคและหลักการของตัวแบบทางเศรษฐกิจแก่ผู้สนใจ โดยในปี 2556 คณะผู้วิจัยได้มีการพัฒนาเว็บไซต์ NIDA Macro Forecast รวมถึงเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการพยากรณ์เศรษฐกิจ มหภาค รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มเศรษฐกิจไทยและ วิเคราะห์ผลกระทบเชิงนโยบายต่างๆ อย่างต่อเนื่อง

โดยในการศึกษาของโครงการวิจัย “การพัฒนาตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคเพื่อการวิเคราะห์ผลกระทบของนโยบายการเงิน” ในปี 2556 นี้คณะผู้วิจัยได้พัฒนาเว็บไซต์ให้สามารถเปิดโอกาสให้ผู้สนใจเกี่ยวกับการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคสามารถสร้างผลพยากรณ์ได้ด้วยตัวเองโดยอาศัยตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ตามข้อสมมติเกี่ยวกับตัวแปรภายนอกตามที่ผู้สนใจคาดการณ์ได้ โดยรายละเอียดเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ผลการพยากรณ์และการพัฒนาเว็บไซต์แสดงได้ดังต่อไปนี้

2. ช่องทางการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคไทย

ในปี 2556 ที่ผ่านมา คณะผู้วิจัยได้มีการประชาสัมพันธ์ผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคไทยโดยตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (NIDA Macro Forecast) ภายใต้โครงการวิจัย “การพัฒนาตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคเพื่อการวิเคราะห์ผลกระทบของนโยบายการเงิน” โดยมารายละเอียดดังนี้

2.1. งานสัมมนาของคณะพัฒนาการเศรษฐกิจหรือของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ในปี 2556 ที่ผ่านมา ได้มีการเผยแพร่ผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคผ่านงานสัมมนาต่างๆ ประกอบด้วย โครงการ “NIDA’s Thailand Roadmap Series#1 : นวัตกรรมเศรษฐกิจ-การเมืองไทย ไค่งสดท้ายปี 56”¹ และโครงการ NIDA Economic Forum ซึ่งจัดโดยศูนย์ศึกษาพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ เพื่อนำเสนอมุมมองที่เป็นกลางจากนักวิชาการต่อประเด็นทางเศรษฐกิจและสังคมที่สำคัญ โดยงานสัมมนาดังกล่าวได้เปิดโอกาสให้ผู้สนใจทั่วไปเข้าร่วมงานสัมมนาโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย ซึ่งที่ผ่านมา งานสัมมนาที่จัดโดยสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ และศูนย์ศึกษาพัฒนาการเศรษฐกิจประสบความสำเร็จและได้รับการตอบรับในเกณฑ์ดี โดยมีการนำเสนอข่าวสารการสัมมนาและผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคโดยสื่อมวลชนแขนง

¹ การนำเสนอผลการวิเคราะห์แนวโน้มเศรษฐกิจไทยและปัจจัยเสี่ยงในโครงการ NIDA’s Thailand Roadmap Series นำเสนอโดย ผศ.ดร.ณดา จันทร์สม คณบดีคณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ต่างๆ อาทิเช่น หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เดลินิวส์ ฐานเศรษฐกิจ กรุงเทพธุรกิจ โพสทูเดย์ ข่าวสด, สำนักข่าวอิศรา Voice TV, Money Channel, INNNEWS, TNEWS ซึ่งผู้วิจัยได้วางแผนที่จะเสนอผลงานในงานสัมมนาต่างๆ อย่างต่อเนื่องในปี 2557 เป็นประจำทุกไตรมาส

2.2. บทสัมภาษณ์ทางโทรทัศน์ และบทความในสื่อสิ่งพิมพ์

นอกจากการนำเสนอผลการพยากรณ์และวิเคราะห์เศรษฐกิจมหภาคผ่านงานสัมมนาต่างๆ แล้ว ยังได้มีการเผยแพร่โดยตรงผ่านการให้สัมภาษณ์สื่อวิทยุและโทรทัศน์และการเขียนบทความลงในหนังสือพิมพ์เพื่อให้สามารถเข้าถึงกับประชาชนทั่วไปที่สนใจ และยังช่วยสร้างความตระหนักเกี่ยวกับความสำคัญของการประเมินแนวโน้มเศรษฐกิจโดยใช้เครื่องมือที่เหมาะสมในทางวิชาการและเพิ่มความตระหนักของประชาชนเกี่ยวกับผลกระทบของนโยบายต่างๆ ของรัฐบาล เช่น นโยบายการเงิน นโยบายการคลัง นโยบายอัตราแลกเปลี่ยนฯ ที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ

ดังนั้น ผู้วิจัยได้เผยแพร่ผ่านช่องทางต่างๆ ประกอบด้วย ให้สัมภาษณ์ทางโทรทัศน์ผ่านรายการ News @ 7 a.m. ช่วง “กูรูทอล์ค” ทางช่อง Money Channel และเขียนบทความลงในหนังสือพิมพ์โพสทูเดย์ คอลัมน์ “ทันเศรษฐกิจ” เป็นประจำทุก 2 เดือน นอกจากนี้ยังมีการให้สัมภาษณ์ผ่านรายการอื่นๆ ตามความสนใจในสถานการณ์ในช่วงนั้นๆ เช่น รายการข่าว INN

2.3. เว็บไซต์ NIDA Macro Forecast: www.forecast.nida.ac.th

การประชาสัมพันธ์ผ่านเว็บไซต์นอกจากจะเป็นช่องทางในการให้ข้อมูลเพิ่มเติมกับผู้ติดตามข่าวสารผ่านช่องทางอินเทอร์เน็ตเป็นประจำ ซึ่งเป็นช่องทางที่เพิ่มบทบาทมากขึ้นเรื่อยตามการพัฒนาของเทคโนโลยีสารสนเทศ และสามารถเข้าถึงได้ทั้งผู้สนใจภายในและภายนอกประเทศไทยแล้ว ยังเป็นช่องทางที่สามารถนำเสนอข้อมูลได้อย่างละเอียดเพราะไม่ถูกจำกัดด้วยเวลาการออกอากาศเหมือนการเผยแพร่ผ่านโทรทัศน์ วิทยุ หรือไม่ถูกจำกัดด้วยพื้นที่เหมือนกรณีหนังสือพิมพ์ นอกจากนี้ยังมีการเผยแพร่ได้อย่างรวดเร็วทันเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้มีการพัฒนาเว็บไซต์และ Facebook Fanpage ขึ้นในปี 2555 และพัฒนามาต่อเนื่องในปี 2556 โดยการพัฒนาเว็บไซต์มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

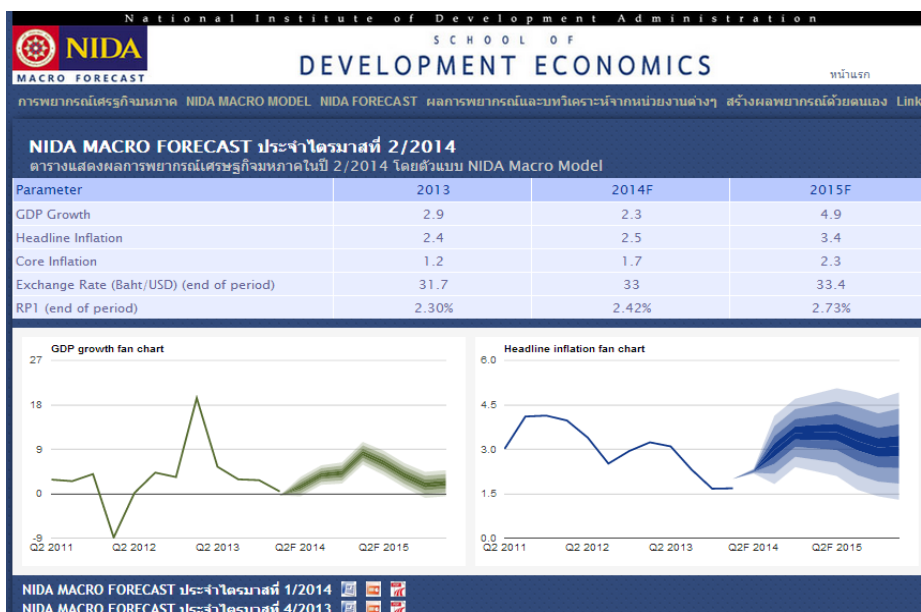
2.3.1 ส่วนที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการสร้างตัวแบบเศรษฐกิจมหภาค และโครงสร้างพื้นฐานของตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ NIDA Macro Model

ในส่วนนี้ จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะพื้นฐานของตัวแบบเศรษฐกิจมหภาค พัฒนาการของตัวแบบ และองค์ประกอบหลักของตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ซึ่งสำหรับผู้สนใจสามารถดาวน์โหลดรายงานฉบับสมบูรณ์เกี่ยวกับหลักการและรายละเอียดในการพัฒนาตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ตลอดจนข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับเครื่องมืออื่นๆ ที่ใช้ในการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาค²

² องค์ประกอบในส่วนที่ 2.3.1 – 2.3.4 จะเหมือนกับข้อมูลในรายงานการศึกษาในโครงการ ปี 2555 “การพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคและวิเคราะห์ผลกระทบเชิงนโยบายโดยตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์” แต่มีการปรับปรุงข้อมูลให้มีการทันสมัยในทุกไตรมาส ส่วนองค์ประกอบในส่วนที่ 2.3.5 จะเป็นการพัฒนาเพิ่มเติมในโครงการปี 2556

2.3.2 รายงานผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคด้วยต้นแบบเศรษฐกิจมหภาค

ในส่วนนี้ จะรายงานผลการพยากรณ์ตัวแปรเศรษฐกิจมหภาคหลักจำนวน 6 ตัวแปรประกอบด้วย อัตราการเติบโตหรือการขยายตัวของเศรษฐกิจ(GDP growth), อัตราเงินเฟ้อทั่วไป(Headline inflation), อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน(Core inflation), อัตราแลกเปลี่ยน (บาท/ดอลลาร์), และอัตราดอกเบี้ยซื้อคืนพันธบัตร 1 วัน (1-day repurchase rate, RP1)โดยจะทำการปรับปรุงผลการพยากรณ์ทุกไตรมาส นอกจากนี้ยังแสดงแผนภาพรูปพัด (Fanchart) ของอัตราการเติบโตหรือการขยายตัวของเศรษฐกิจและอัตราเงินเฟ้อทั่วไป ดังแสดงในรูปที่ 1

รูปที่ 1 รายงานผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคด้วยต้นแบบ NIDA Macro Model

2.3.3 รวบรวมผลพยากรณ์และบทวิเคราะห์จากหน่วยงานต่างๆ

ในส่วนนี้ จะรวบรวมผลการพยากรณ์ตัวแปรเศรษฐกิจมหภาคหลักจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งหน่วยงานภาครัฐ อาทิ ธนาคารแห่งประเทศไทย, สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.), และสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.) เป็นต้น ธนาคารพาณิชย์ ตลอดจนองค์กรระหว่างประเทศ เช่น IMF World Bank และ ADB ซึ่งนอกจากจะแสดงผลการพยากรณ์เปรียบเทียบระหว่างหน่วยงานต่างๆ แล้วนั้น ผู้วิจัยยังแสดงค่าเฉลี่ยจากการพยากรณ์ (Consensus) อีกด้วยดังรูปที่ 2

SCHOOL OF DEVELOPMENT ECONOMICS									
MACRO FORECAST									
Consensus Survey									
สรุปค่าพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคจากหน่วยงานต่างๆ และถึงคืบหน้า									
สรุปค่าพยากรณ์ตัวแปรทางเศรษฐกิจที่สำคัญปี 2014(Update May 8)									
Source	GDP	Headline Inflation	Core Inflation	Policy Rate(RP1)	Exchange Rate(B/US)	Private Consumption	Private Investment	Export (USD)	Import (USD)
Consensus (Average)	2.7	2.6	1.3	2.19	31.2	1.05	2.9	4.55	3.2
ธปท (BOT)	2.7	2.5	1.5	2	32	0.3	-0.5	4.5	3
สศช (NESDB)	3.0-4.0	1.9-2.9	n/a	n/a	n/a	1.4	3.8	5.0-7.0	5.7
สศค (FPO)	4	2.1	1.3	2.25	31.2	2.8	7	6.5	5
NIDA	2.6	2.3	1.7	2.32	33.2	1.8	1	5	-0.8
IMF	5.2	2.1	1.1	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
World Bank	4	n/a	n/a	n/a	n/a	1.8	5	5.6	4
ADB	4.9	2.9	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a

Remark : Consensus (Average) เป็นค่าเฉลี่ยจากการพยากรณ์ของสถาบันการเงินตามรายละเอียดในตารางด้านล่าง

รูปที่ 2 รวบรวมผลพยากรณ์และบทวิเคราะห์จากหน่วยงานต่างๆ

2.3.4 รวบรวมข่าวที่เกี่ยวข้อง

ในส่วนนี้จะรวบรวมข่าวเศรษฐกิจและบทวิเคราะห์สถานการณ์ทางเศรษฐกิจจากหน่วยงานต่างๆ อาทิ เช่นข่าวประกาศการปรับอัตราดอกเบี้ย, มุมมองเศรษฐกิจประเทศไทยและเศรษฐกิจโลก, รายงานตัวเลขการส่งออก ตลอดจนการพยากรณ์อัตราการเติบโตของเศรษฐกิจ เป็นต้น โดยวัตถุประสงค์นอกเหนือจากอำนวยความสะดวกในการติดตามข่าวสารข้อมูล ยังเพื่อให้ผู้สนใจสามารถใช้เป็นคลังข้อมูลอ้างอิงได้โดยลักษณะการนำเสนอจะแสดงดังรูปที่ 3

National Institute of Development Administration									
SCHOOL OF DEVELOPMENT ECONOMICS									
MACRO FORECAST									
การพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาค NIDA MACRO MODEL NIDA FORECAST ผลการพยากรณ์และบทวิเคราะห์จากหน่วยงานต่างๆ สร้างผลพยากรณ์ด้วยตนเอง Link									
(2014-05-06) "สภาเรือ" คาดส่งออกโตเหลือ 3% สัญญาณเศรษฐกิจโลกดีขึ้น (2014-05-05) กระสับกระส่ายค่าไฟ10สัปดาห์ของพลังงานเพื่อป้องกัน0.1% (2014-04-24) ฟันธงกนง.ลดดอกเบี้ย2% การเมืองยื้อ คืบคืบปัญหา (2014-03-31) เศรษฐกิจก.พ.หดตัวการเมืองยื้อเยื่อ (2014-03-31) การเมืองยื้อเยื่อคาดจุดจีดีพีไตรมาส1โต1.8% (2014-03-26) ส่งออก ก.พ.57เริ่มฟื้น ขยายตัว 2.43% (2014-03-26) ตลาดส่งออกยืดสุดไตรมาสโต 5% เศรษฐกิจฟื้นแถมได้โควตาไก่สด (2014-03-26) ดัชนีศก. ชีชีชะลอ ไตรมาสแรกจ่อต่ำ0.6% (2014-03-20) เศรษฐกิจครึ่งปีแรกยังรอแรง (2014-03-20) นีลาลาด หากการเมืองลากยาวจีดีพีโตแค่ร้อยละ 1.4 (2014-03-11) การนำเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาเพื่อชิงรางวัลงานวิจัยดีเด่นด้านตลาดทุน วันอังคารที่ 1 เมษายน 2557 เวลา 09.00-16.30 น. (2014-02-17) สศช.รายงานตัวเลขเศรษฐกิจไตรมาส 4 และปี 56 จีดีพีขยายตัว 0.6 % (2014-02-12) ธปท.มองเงินบาทได้เศรษฐกิจไทยโต4% (2014-02-12) ที่เริ่มมีคาดเศรษฐกิจไทยปี 56โต2.9% (2014-02-10) ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) มกราคม 2557 (2014-02-10) นีลาลาดเศรษฐกิจไทยปี 56โต2.9% (2014-02-09) ห่วงหนี้ครัวเรือนโตแซงจีดีพี คลังหนี้ส่งออกพองศก.ขึ้น (2014-01-27) ชีชีชะลอ ร่อนจมน.เดือนคส.ส่งออกเงินกู้จมน้ำท่วม (2014-01-22) ไทยพาณิชย์คาดดอกเบี้ยนโยบายจะลดลงมาอยู่ที่ 1.75% ภายในครึ่งปีแรก (2014-01-22) ธุรกิจที่พักโฮ "พ.ร.ก.ฉุกเฉิน" ประมูลรัฐ4แสนล้านล้าง ปลดล็อก-ผ่อนเกณฑ์จัดซื้อ									
1	2	3	4	5	...	20	Next		

© คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ 118 ม. 3 ถ.เสรีไทย แขวงคลองจั่น เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ 10240 จำนวนหน้าเข้าชม 18553 คน

รูปที่ 3 รวบรวมข่าวที่เกี่ยวข้อง

2.3.5 สร้างผลพยากรณ์ด้วยตัวเอง

เว็บไซต์ในส่วนนี้ เป็นองค์ประกอบที่พัฒนาเพิ่มเติมในปี 2556 โดยมีวัตถุประสงค์ให้ผู้สนใจสามารถสร้างผลการพยากรณ์ได้ด้วยตนเองผ่านตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ โดยการพยากรณ์มีการกำหนดชุดของสมมติฐานของตัวแปรต่างๆ เกี่ยวกับตัวแปรภายนอกไว้เบื้องต้น ซึ่งผู้สนใจสามารถ

ทำการเลือกได้ข้อสมมุติเกี่ยวกับตัวแปรภายนอกประกอบการพยากรณ์อย่างอิสระภายใต้ชุดหรือขอบเขตนั้นๆ จากนั้นระบบจะทำการคำนวณหาค่าพยากรณ์ตัวแปรเศรษฐกิจมหภาคหลักๆ เช่น อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อ การส่งออก และอัตราดอกเบี้ย เป็นต้น

วัตถุประสงค์หลักของการพัฒนาเว็บไซต์ส่วนนี้คือ การเปิดโอกาสให้ผู้สนใจได้เรียนรู้หรือศึกษาผลกระทบของการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจต่อการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรเศรษฐกิจต่างๆ ผ่านแบบจำลองที่มีโครงสร้างขนาดใหญ่ และมีการเชื่อมโยงกันตามทฤษฎี อย่างไรก็ตาม *ส่วนดังกล่าวยังอยู่ในขั้นตอนการพัฒนาและทดสอบระบบ ซึ่งผู้วิจัยจะมีการพัฒนาต่อเนื่องในปี 2557 ต่อไป*

i) ปัจจัยข้อสมมุติและสถานการณ์ทางเลือกของการพยากรณ์

การพยากรณ์เศรษฐกิจด้วยตนเองทางผู้วิจัยได้กำหนดปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจมหภาคประกอบด้วย 3 องค์ประกอบสำคัญประกอบด้วย

1. **นโยบายการคลัง (Fiscal Policy)** ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจผ่านการใช้จ่ายของรัฐบาลด้านการบริโภคและการลงทุน โดยถ้ารัฐบาลมีการเบิกจ่ายงบประมาณได้เหมาะสมกับแผนงานปกติ ก็จะส่งผลให้เศรษฐกิจมีการขยายตัวในอัตราใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยในช่วง 10 ปี ที่ผ่านมายุอยู่ในระดับที่มีเสถียรภาพ แต่ถ้ารัฐบาลมีการเบิกจ่ายงบประมาณได้น้อยกว่าปกติ เช่น เกิดปัญหาทางเสถียรภาพการเมือง สถานะของรัฐบาลรักษาการไม่อาจอนุมัติงบประมาณได้ในหลายโครงการ ทำให้เงินอัดฉีดส่วนของภาครัฐลดลงทั้งด้านรายจ่ายการบริโภคและการลงทุน จะส่งผลต่อการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศโดยตรง ในทางตรงข้าม หากรัฐบาลมีการเบิกจ่ายงบประมาณมากกว่าปกติทั้งรายจ่ายด้านการบริโภคและการลงทุน จะส่งผลต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และนำมาซึ่งภาวะเงินเฟ้อ หากระดับของผลผลิตมวลรวมภายในประเทศสูงกว่าระดับผลผลิตตามศักยภาพ
2. **นโยบายการเงิน (Monetary Policy)** ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจผ่านการปรับอัตราดอกเบี้ยนโยบาย (RP1) โดยถ้าธนาคารแห่งประเทศไทยปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจและต้องการลดปริมาณการไหลเข้าของเงินทุนจากต่างประเทศเนื่องจากกระทบต่อค่าเงินบาทแข็งค่ามากเกินไป จะมีผลให้การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้นเนื่องจากต้นทุนการกู้ยืมต่ำลง ส่งผลให้เศรษฐกิจขยายตัวแต่อาจเป็นผลให้เกิดเงินเฟ้อตามมาได้ ทั้งนี้ถ้าธนาคารแห่งประเทศไทยขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายเพื่อลดความร้อนแรงของเศรษฐกิจ จะมีผลให้การลงทุนภาคเอกชนลดลง เศรษฐกิจก็จะชะลอตัวลงเป็นต้น หรือธนาคารแห่งประเทศไทยอาจใช้นโยบายคงอัตราดอกเบี้ยไว้ระดับเดิม เพื่อให้เศรษฐกิจขยายตัวในระดับปานกลาง ควบคุมเงินเฟ้อ เพื่อให้มีเสถียรภาพด้านราคา เป็นต้น
3. **ผลกระทบจากภาคต่างประเทศ (External Factors)** ส่งผลกระทบผ่านการค้าระหว่างประเทศ และต้นทุนการผลิตที่สำคัญ โดยปัจจัยที่เป็นตัวแทนประกอบด้วย ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก ราคาสินค้าเกษตรในตลาดโลก สภาพเศรษฐกิจโลก โดยหากเศรษฐกิจโลกชะลอตัวจะส่งผลให้ประเทศไทยส่งออกสินค้าได้ลดลง ส่งผลต่อดุลการค้าและการขยายตัวเศรษฐกิจ เป็นต้น ส่วนราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก

เป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดต้นทุนการผลิต ถ้าราคาน้ำมันในตลาดโลกสูงขึ้น จะส่งผลต่อต้นทุนการผลิตและภาวะเงินเฟ้อในประเทศตามมาได้

จากปัจจัยหลักทั้ง 3 ด้านผู้วิจัยเลือกนำมาวิเคราะห์ในรายละเอียดแยกพิจารณาแต่ละสถานการณ์โดยแบ่งเป็น 5 ปัจจัย โดยในแต่ละปัจจัยจะกำหนดสถานการณ์ขึ้นมา 3 สถานการณ์ดังนี้ซึ่งแสดงถึงสถานการณ์พื้นฐาน (Baseline) สถานการณ์ที่ดีกว่าปกติ และสถานการณ์ที่แย่กว่าปกติโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้³

1) การใช้จ่ายของรัฐด้านการบริโภค

สถานการณ์ที่ 1: รัฐบาลมีการเบิกจ่ายงบประมาณด้านการบริโภคน้อยกว่าปกติเนื่องจากปัญหาเสถียรภาพของรัฐบาล หรือการขาดกระแสเงินสดสภาพคล่องของรัฐบาลทำให้การเบิกจ่ายล่าช้า ส่งผลให้รายจ่ายเพื่อการบริโภคภาครัฐปรับตัวลดลงจากร้อยละ 7.3 ในปี 2555 เป็นร้อยละ 1.5 และ 1.9 ในปี 2556 และ 2557 ซึ่งเป็นการขยายตัวที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

สถานการณ์ที่ 2 : รัฐบาลมีการเบิกจ่ายงบประมาณด้านการบริโภคได้ตามแผนงานปกติอย่างต่อเนื่องทำให้รายจ่ายในปี 2555 และ 2556 มีการขยายตัวใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยในช่วง 10 ปีที่ผ่านมาโดยมีการขยายตัวร้อยละ 3.0 และ 3.8 ตามลำดับ

สถานการณ์ที่ 3 : รัฐบาลมีการเบิกจ่ายงบประมาณด้านการบริโภคสูงกว่าค่าเฉลี่ยในช่วง 10 ปีที่ผ่านมาอย่างต่อเนื่องตามโดยเป็นการเพิ่มรายจ่ายตามโครงการต่างๆ ทำให้การบริโภคภาครัฐเพิ่มสูงขึ้นจากปกติ โดยขยายตัวร้อยละ 5.3 และ 5.8 ตามลำดับ

2) การใช้จ่ายของรัฐด้านการลงทุน

สถานการณ์ที่ 1: รัฐบาลมีการเบิกจ่ายงบประมาณด้านการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน เช่น รถไฟฟ้าระบบขนส่งมวลชน ล่าช้ากว่าที่ตั้งไว้ เนื่องจากความล่าช้าในการประมูลงานและการก่อสร้าง และการจัดหาแหล่งเงินได้น้อยกว่าที่ประมาณการไว้ ส่งผลให้รายจ่ายเพื่อการลงทุนภาครัฐปรับตัวลดลงจากร้อยละ 8.8 ในปี 2555 เป็นร้อยละ 5.3 และ 5.7 ในปี 2556 และ 2557 ซึ่งเป็นการขยายตัวที่ต่ำกว่าที่ประเมินตามแผนงานการลงทุนที่วางไว้

สถานการณ์ที่ 2: รัฐบาลมีการเบิกจ่ายงบประมาณด้านการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน เช่น รถไฟฟ้าระบบขนส่งมวลชน ได้ตรงตามที่ตั้งเป้าไว้ โดยไม่มีความล่าช้าในด้านต่างๆ ส่งผลให้รายจ่ายเพื่อการลงทุนภาครัฐปรับตัวเป็นร้อยละ 13.6 และ 12.4 ในปี 2556 และ 2557 ซึ่งเป็นการขยายตัวที่ตามเป้าที่ประเมินตามแผนงานการลงทุนที่วางไว้

สถานการณ์ที่ 3 : รัฐบาลมีการเบิกจ่ายงบประมาณด้านการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน เช่น รถไฟฟ้าระบบขนส่งมวลชน ได้ดีและเร็วกว่าที่ตั้งไว้ เนื่องจากสามารถเร่งรัดการจัดทำโครงการและการ

³ การกำหนดสถานการณ์ในตัวอย่างนี้จะอ้างอิงการวิเคราะห์ผลกระทบในปี 2556 และ 2557 ทั้งปี จากข้อมูลประกอบการคาดการณ์ในช่วงไตรมาสที่

เบิกจ่าย และมีการขยายงบลงทุนเพิ่มเติมตามพรบ.เงินกู้ 2 ล้านล้านบาทได้อย่างรวดเร็ว ส่งผลให้รายจ่ายเพื่อการลงทุนภาครัฐในปี 2556 และ 2557 ขยายตัวเพิ่มเป็นร้อยละ 18.3 และ 18.0 ตามลำดับ

3) การปรับอัตราดอกเบี้ยนโยบายการเงิน

สถานการณ์ที่ 1 : ธนาคารแห่งประเทศไทยปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบาย (RP1) ลงจากร้อยละ 2.75 เป็นร้อยละ 2.0 ในปี 2556 และ 2557 เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจและลดแรงกดดันจากเงินทุนไหลเข้าซึ่งส่งผลต่อค่าเงินบาท

สถานการณ์ที่ 2 : ธนาคารแห่งประเทศไทยคงอัตราดอกเบี้ยนโยบาย (RP1) ไว้ที่ร้อยละ 2.75 ต่อเนื่องในปี 2556 และ 2557 เนื่องจากการรักษาเสถียรภาพทั้งด้านการเติบโตทางเศรษฐกิจและอัตราเงินเฟ้อ

สถานการณ์ที่ 3 : ธนาคารแห่งประเทศไทยปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยนโยบาย (RP1) เป็นร้อยละ 3.5 และ 4.5 ในปี 2556 และ 2557 เนื่องจากการควบคุมอัตราเงินเฟ้อปรับสูงขึ้นอย่างไม่ได้คาดหมาย

4) มูลค่าการค้าโลก

สถานการณ์ที่ 1: เศรษฐกิจโลกปรับตัวดีขึ้นกว่าที่คาดการณ์เนื่องจากเศรษฐกิจสหรัฐฯ และยุโรปฟื้นตัวขึ้นกว่าที่คาดการณ์โดยมูลค่าการค้าโลกในปี 2556 และ 2557 ขยายตัวร้อยละ 7.3 และ 9.6 ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยในอดีต

สถานการณ์ที่ 2: เศรษฐกิจโลกค่อยๆ ปรับตัวดีขึ้นเรื่อยๆ โดยเริ่มจากการฟื้นตัวของสหรัฐฯ ทำให้มูลค่าการค้าโลกในปี 2556 และ 2557 ขยายตัวร้อยละ 12.7 และ 14.4 ซึ่งสูงขึ้นกว่าในช่วงปี 2555 แต่ยังไม่พอกว่าในอดีตที่เศรษฐกิจโลกมีการเติบโตดี

สถานการณ์ที่ 3: เศรษฐกิจโลกค่อยๆ ปรับตัวดีขึ้นกว่าที่คาดการณ์เรื่อยๆ โดยเฉพาะสหรัฐฯ ทำให้มูลค่าการค้าโลกในปี 2556 และ 2557 ขยายตัวร้อยละ 15.9 และ 17.9 ซึ่งอยู่ในระดับสูงเหมือนในอดีตที่เศรษฐกิจโลกมีการเติบโตดี

5) ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก

สถานการณ์ที่ 1: ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกปรับตัวขึ้นช้า เนื่องจากเศรษฐกิจโลกมีการฟื้นตัวช้า ส่งผลให้ราคาน้ำมันดิบปรับตัวขึ้นกว่าในปี 2555 น้อยมาก โดยเพิ่มขึ้นจากปี 2555 ซึ่งอยู่ที่ 109 ดอลลาร์ต่อบาร์เรล เป็น 112 และ 116 ดอลลาร์ต่อบาร์เรล ในปี 2556 และ 2557 อยู่ที่ 120 และ 129 ดอลลาร์ต่อบาร์เรล

สถานการณ์ที่ 2 :ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกค่อยๆ ปรับตัวขึ้นตามเศรษฐกิจโลกที่ค่อยๆฟื้นตัวทำให้ราคาน้ำมันดิบเฉลี่ยในปี 2556 และ 2557 อยู่ที่ 120 และ 129 ดอลลาร์ต่อบาร์เรลซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี 2555 ซึ่งอยู่ที่ 109 ดอลลาร์ต่อบาร์เรล

สถานการณ์ที่ 3: ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกปรับตัวเร็วกว่าที่คาดการณ์เนื่องจากเศรษฐกิจโลกฟื้นตัวเร็ว และหรือเกิดปัญหาการเมืองในตะวันออกกลางทำให้อุปทานพลังงานปรับตัวลดลงราคาน้ำมันดิบเฉลี่ยในปี 2556 และ 2557 อยู่ที่ 126 และ 156 ดอลลาร์ต่อบาร์เรล

ii) วิธีการใช้งานเว็บไซต์เพื่อการสร้างค่าพยากรณ์ด้วยตัวเอง

การใช้งานการพยากรณ์เศรษฐกิจด้วยตนเองมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้ที่สนใจเข้าเมนู การพยากรณ์เศรษฐกิจด้วยตนเอง ในแถบด้านบนของเว็บไซต์ดังรูปที่ 4
2. จากนั้นเว็บไซต์จะแสดงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ(GDP) 5 ปัจจัย ที่ผู้วิจัยกำหนดสถานการณ์ (Scenario) ทางเลือกไว้แตกต่างกัน คือ การใช้จ่ายของรัฐด้านการบริโภค การใช้จ่ายของรัฐด้านการลงทุน การปรับอัตราดอกเบี้ยนโยบายการเงิน มูลค่าการค้าโลก และราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก เช่น ผู้ใช้งานต้องการทราบว่าถ้าเกิดเหตุการณ์ไม่ปกติ เศรษฐกิจโลกปรับตัวช้า รัฐบาลเบิกจ่ายงบประมาณได้น้อยกว่าปกติ แล้วเศรษฐกิจจะเป็นอย่างไรก็สามารถเลือกสถานการณ์(Scenario) ได้ตามต้องการ โดยมีรูปแบบแสดงในรูปที่ 4 ดังต่อไปนี้

Parameters Name	Select Scenario	2555	2556	2557
ตัวแปรที่ 1 การใช้จ่ายของรัฐด้านการบริโภค	แบบที่ 1 ▼	7.31	1.51	1.9
สถานการณ์ 1.1 รัฐบาลมีการเบิกจ่ายงบประมาณด้านการบริโภคน้อยกว่าปกติเนื่องจากปัญหาเสถียรภาพของรัฐบาล หรือการขาดกระแสเงินสดสภาพคล่องของรัฐบาลทำให้การเบิกจ่ายล่าช้า ส่งผลให้รายจ่ายเพื่อการบริโภคภาครัฐปรับตัวลดลงจากร้อยละ 7.3 ในปี 2555 เป็นร้อยละ 1.5 และ 1.9 ในปี 2556 และ 2557 ซึ่งเป็นการขยายตัวที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย				
ตัวแปรที่ 2 การใช้จ่ายของรัฐด้านการลงทุน	แบบที่ 2 ▼	8.84	13.59	12.35
สถานการณ์ 2.2 รัฐบาลมีการเบิกจ่ายงบประมาณด้านการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน เช่น รถไฟฟ้า ระบบชลประทาน ได้ตรงตามที่ตั้งเป้าไว้ โดยไม่มีความล่าช้าในด้านต่างๆ ส่งผลให้รายจ่ายเพื่อการลงทุนภาครัฐปรับตัวเป็นร้อยละ 13.6 และ 12.4 ในปี 2556 และ 2557 ซึ่งเป็นการขยายตัวที่ตามเป้าหมายที่ประเมินตามแผนงานการลงทุนที่วางไว้				
ตัวแปรที่ 3 การปรับอัตราดอกเบี้ยนโยบายการเงิน	แบบที่ 3 ▼	-29	16.52	18.66
สถานการณ์ 3.3 ธนาคารแห่งประเทศไทยปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยนโยบาย (RP1) เป็นร้อยละ 3.5 และ 4.5 ในปี 2556 และ 2557 เนื่องจากต้องการควบคุมปัญหาฟองสบู่ในภาคอสังหาริมทรัพย์ และอัตราเงินเฟ้อปรับสูงขึ้นอย่างไม่ได้คาดหมาย				
ตัวแปรที่ 4 มูลค่าการค้าโลก	แบบที่ 1 ▼	108.9	111.7	116.3
สถานการณ์ 4.1 เศรษฐกิจโลกปรับตัวช้ากว่าที่คาดการณ์เนื่องจากเศรษฐกิจสหรัฐฯ และยุโรปฟื้นตัวช้ากว่าที่คาดการณ์โดยมูลค่าการค้าโลกในปี 2556 และ 2557 ขยายตัวร้อยละ 7.3 และ 9.6 ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยในอดีต				
ตัวแปรที่ 5 ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก	แบบที่ 2 ▼	2.75	2.75	2.75
สถานการณ์ 5.2 ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกค่อยๆ ปรับตัวขึ้นตามเศรษฐกิจโลกที่ค่อยๆฟื้นตัวทำให้ราคาน้ำมันดิบเฉลี่ยในปี 2556 และ 2557 อยู่ที่ 120 และ 129 ดอลลาร์ต่อบาร์เรล				

รูปที่ 4 ตารางแสดงทางเลือกสถานการณ์ที่แตกต่างกันของปัจจัยกำหนดเศรษฐกิจ

3. เมื่อเลือกสถานการณ์ต่างๆ ครบ 5 ปัจจัยแล้ว ระบบก็จะประมวลผล โดยใช้ข้อมูลจากแบบจำลองเศรษฐกิจมิติของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่ผู้วิจัยใส่เป็น input ไว้ล่วงหน้าในทุกสถานการณ์ จากนั้น หน้า

เว็บไซต์ผลการพยากรณ์จะแสดงผลการพยากรณ์ให้ทราบในผ่านตารางและรูปภาพ เพื่ออำนวยความสะดวก
ความเข้าใจ โดยผลการพยากรณ์ที่แสดงจะประกอบด้วย

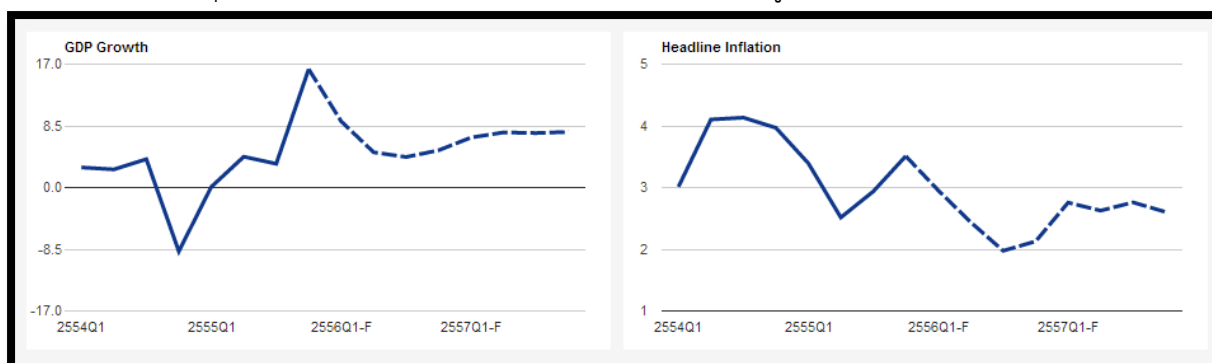
- อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ (GDP growth)
- อัตราเงินเฟ้อทั่วไป
- อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน
- อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ
- การบริโภคภาคเอกชน
- การลงทุนภาคเอกชน
- มูลค่าการส่งออกสินค้า (ในสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐฯ)
- มูลค่าการนำเข้าสินค้า (ในสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐฯ)
- ดุลบัญชีเดินสะพัด

โดยตารางจะแสดงผลพยากรณ์ในอดีต ปัจจุบันและอนาคตอย่างชัดเจน ส่วนรูปภาพจะแสดงแนวโน้มให้
เห็นภาพการเปลี่ยนแปลงของค่าสถิติได้ดียิ่งขึ้น โดยตัวอย่างผลการพยากรณ์แสดงได้ดังรูปที่ 5 ดังต่อไปนี้

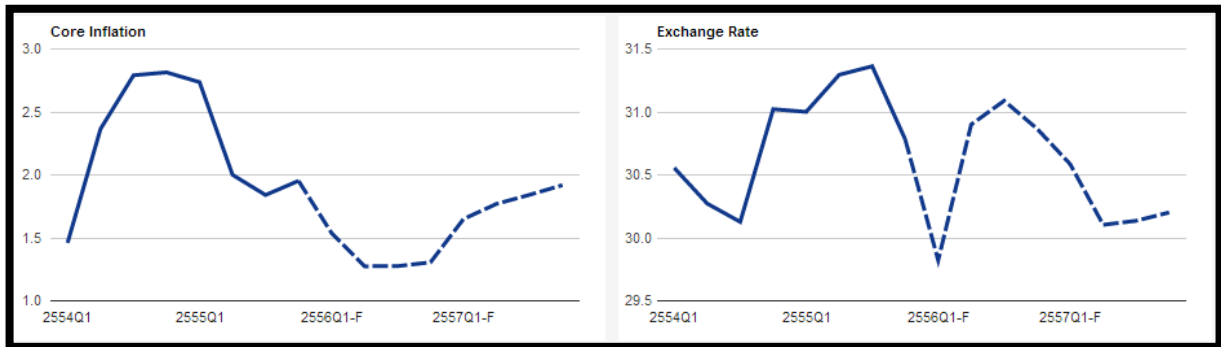
ตารางแสดงผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคจากการประมาณค่าโดยผู้ไข			
Parameters	2555	2556	2557
GDP	5.73219	5.78535	7.35371
Head infla	3.08747	2.36649	2.66034
Core infla	2.12975	1.34588	1.77806
Exch	31.1103	30.6475	30.1487
Pri-con	6.16237	4.57961	5.12630
Pri-inv	15.6841	14.4099	13.5140
Export	2.19781	9.90097	10.6722
Import	6.38598	12.2166	10.9090
Current acct	-41.235	4043.68	4577.87
Current A/GDP	-0.0049	1.01780	1.12610

รูปที่ 5 ตารางแสดงผลการพยากรณ์เศรษฐกิจด้วยตนเอง

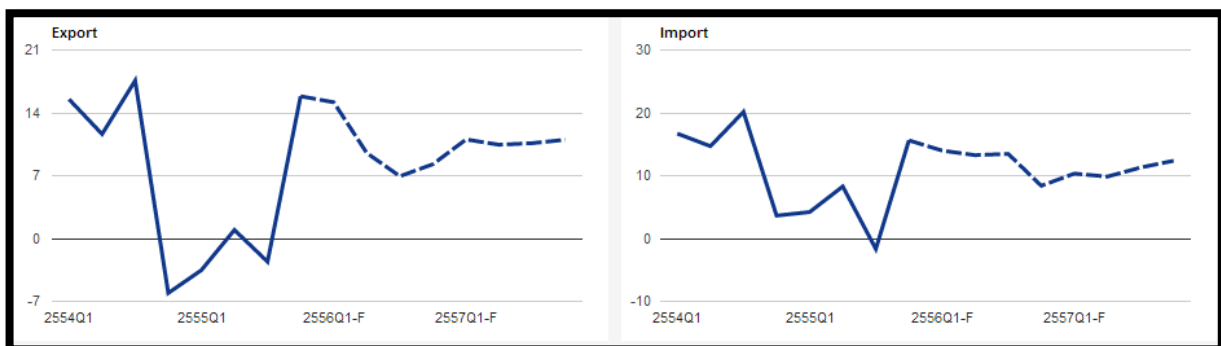
ส่วนการแสดงผลพยากรณ์ออกมาในรูปแบบกราฟ เพื่อให้ผู้ใช้งานสามารถดูแนวโน้มเศรษฐกิจในอดีต
เปรียบเทียบกับปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคตได้ชัดเจนยิ่งขึ้น แสดงในรูปที่ 6 – 8 ดังต่อไปนี้

รูปที่ 6 กราฟแสดงผลการพยากรณ์ค่า GDP และ อัตราเงินเฟ้อทั่วไป

รูปที่ 7 กราฟแสดงผลการพยากรณ์ค่า อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานและอัตราแลกเปลี่ยน

รูปที่ 8 กราฟแสดงผลการพยากรณ์มูลค่าการส่งออกและมูลค่าการนำเข้า

iii) ตัวอย่างการใช้งานการพยากรณ์เศรษฐกิจด้วยตนเอง

ตัวอย่างของการสร้างผลการพยากรณ์ด้วยตัวเองสามารถแสดงได้ดังต่อไปนี้

1. สถานการณ์ปกติ หากผู้เข้าชมเว็บไซต์คาดว่าเศรษฐกิจในปี 2556-2557 จะเป็นไปตามที่คาดการณ์ในกรณีพื้นฐานทั้งหมด จะมีค่าพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคเช่นไร สามารถเลือก Scenario แบบที่ 2 ในทุกปีจ๊ายแสดงได้ดังนี้

การพยากรณ์เศรษฐกิจด้วยตนเอง

Parameters Name	Select Scenario	2555	2556	2557
ตัวแปรที่ 1 การใช้จ่ายของรัฐบาลด้านการบริโภค	แบบที่ 2 ▼	7.31	3.02	3.8
สถานการณ์ 1.2 รัฐบาลมีการเบิกจ่ายงบประมาณด้านการบริโภคได้ตามแผนงานปกติอย่างต่อเนื่องทำให้รายจ่ายในปี 2555 และ 2556 มีการขยายตัวใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยในช่วง 10 ปีที่ผ่านมาโดยมีการขยายตัวร้อยละ 3.0 และ 3.8 ตามลำดับ				
ตัวแปรที่ 2 การใช้จ่ายของรัฐบาลการลงทุน	แบบที่ 2 ▼	8.84	13.59	12.35
สถานการณ์ 2.2 รัฐบาลมีการเบิกจ่ายงบประมาณด้านการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน เช่น รถไฟฟ้า ระบบชลประทาน ได้ตรงตามที่ตั้งเป้าไว้ โดยไม่มีความล่าช้าในด้านต่างๆ ส่งผลให้รายจ่ายเพื่อการลงทุนภาครัฐปรับตัวเป็นร้อยละ 13.6 และ 12.4 ในปี 2556 และ 2557 ซึ่งเป็นการขยายตัวที่ตามเป้าหมายที่ประเมินตามแผนงานการลงทุนที่วางไว้				
ตัวแปรที่ 3 การปรับอัตราดอกเบี้ยนโยบายการเงิน	แบบที่ 2 ▼	-0.29	12.71	14.35
สถานการณ์ 3.2 ธนาคารแห่งประเทศไทยคงอัตราดอกเบี้ยนโยบาย (RP1) ไว้ที่ร้อยละ 2.75 ต่อเนื่องในปี 2556 และ 2557 เนื่องจากต้องการรักษาเสถียรภาพทั้งด้านการเติบโตทางเศรษฐกิจและอัตราเงินเฟ้อ				
ตัวแปรที่ 4 มูลค่าการค้าโลก	แบบที่ 2 ▼	108.9	119.9	129.2
สถานการณ์ 4.2 เศรษฐกิจโลกค่อยๆ ปรับตัวดีขึ้นเรื่อยๆ โดยเริ่มจากการฟื้นตัวของสหรัฐฯ ทำให้มูลค่าการค้าโลกในปี 2556 และ 2557 ขยายตัวร้อยละ 12.7 และ 14.4 ซึ่งสูงขึ้นกว่าในช่วงปี 2555 แต่อย่างน้อยก็ดีกว่าปี 2555 ที่เศรษฐกิจโลกมีการเติบโต				
ตัวแปรที่ 5 ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก	แบบที่ 2 ▼	2.75	2.75	2.75
สถานการณ์ 5.2 ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกค่อยๆ ปรับตัวขึ้นตามเศรษฐกิจโลกที่ค่อยๆ ฟื้นตัวทำให้ราคาน้ำมันดิบเฉลี่ยในปี 2556 และ 2557 อยู่ที่ 120 และ 129 ดอลลาร์ต่อบาร์เรลซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี 2555 ซึ่งอยู่ที่ 109 ดอลลาร์ต่อบาร์เรล				

Ok

รูปที่ 9 ตารางแสดงสถานการณ์ที่ 2 จากการพยากรณ์เศรษฐกิจด้วยตนเอง

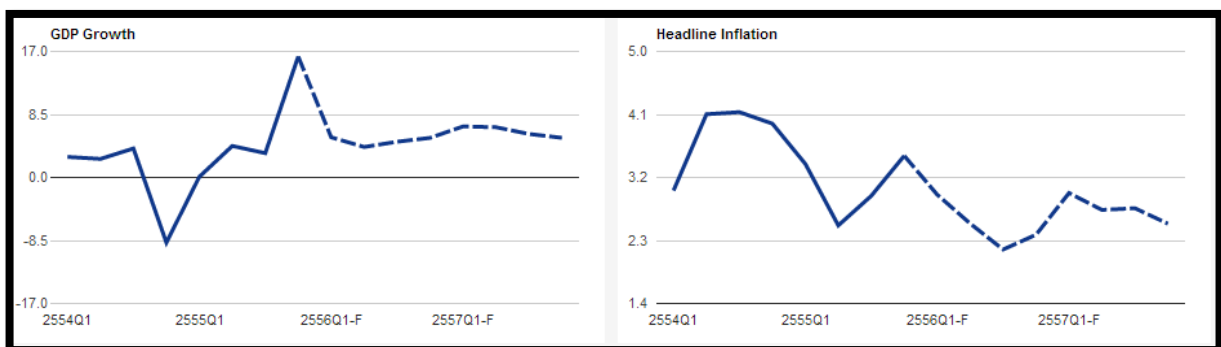
ข้อสมมติของ Scenario แบบที่ 2 มีดังนี้

- 1.1) **การใช้จ่ายของรัฐบาลด้านการบริโภค** รัฐบาลมีการเบิกจ่ายงบประมาณด้านการบริโภคได้ตามแผนงานปกติอย่างต่อเนื่องทำให้รายจ่ายในปี 2555 และ 2556 มีการขยายตัวใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยในช่วง 10 ปีที่ผ่านมาโดยมีการขยายตัวร้อยละ 3.0 และ 3.8 ตามลำดับ
- 1.2) **การใช้จ่ายของรัฐบาลการลงทุน** รัฐบาลมีการเบิกจ่ายงบประมาณด้านการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน เช่น รถไฟฟ้า ระบบชลประทาน ได้ตรงตามที่ตั้งเป้าไว้ โดยไม่มีความล่าช้าในด้านต่างๆ ส่งผลให้รายจ่ายเพื่อการลงทุนภาครัฐปรับตัวเป็นร้อยละ 13.6 และ 12.4 ในปี 2556 และ 2557 ซึ่งเป็นการขยายตัวที่ตามเป้าหมายที่ประเมินตามแผนงานการลงทุนที่วางไว้
- 1.3) **การปรับอัตราดอกเบี้ยนโยบายการเงิน** ธนาคารแห่งประเทศไทยคงอัตราดอกเบี้ยนโยบาย (RP1) ไว้ที่ร้อยละ 2.75 ต่อเนื่องในปี 2556 และ 2557 เนื่องจากต้องการรักษาเสถียรภาพทั้งด้านการเติบโตทางเศรษฐกิจและอัตราเงินเฟ้อ
- 1.4) **มูลค่าการค้าโลก** เศรษฐกิจโลกค่อยๆ ปรับตัวดีขึ้นเรื่อยๆ โดยเริ่มจากการฟื้นตัวของสหรัฐฯ ทำให้มูลค่าการค้าโลกในปี 2556 และ 2557 ขยายตัวร้อยละ 12.7 และ 14.4 ซึ่งสูงขึ้นกว่าในช่วงปี 2555 แต่อย่างน้อยก็ดีกว่าปี 2555 ที่เศรษฐกิจโลกมีการเติบโต
- 1.5) **ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก** ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกค่อยๆ ปรับตัวขึ้นตามเศรษฐกิจโลกที่ค่อยๆ ฟื้นตัวทำให้ราคาน้ำมันดิบเฉลี่ยในปี 2556 และ 2557 อยู่ที่ 120 และ 129 ดอลลาร์ต่อบาร์เรลซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี 2555 ซึ่งอยู่ที่ 109 ดอลลาร์ต่อบาร์เรล

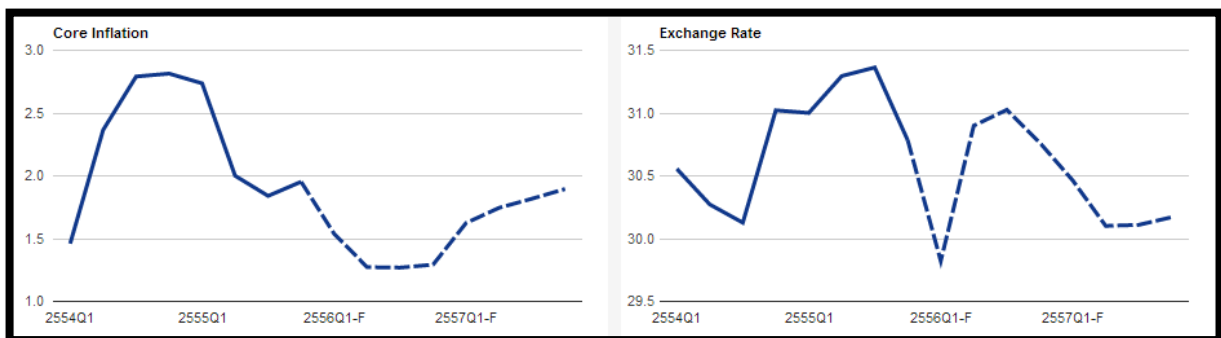
เมื่อเลือกสถานการณ์แล้วระบบจะเสนอผลพยากรณ์เป็นตารางและกราฟดังนี้

Parameters	2555	2556	2557
GDP	5.73219	4.91850	6.20347
Head infla	3.08747	2.50967	2.75212
Core infla	2.12975	1.34299	1.77116
Exch	31.1103	30.6277	30.2111
Pri-con	6.16237	3.96580	4.48595
Pri-inv	15.6841	12.4333	12.1032
Export	2.19781	7.74730	8.41224
Import	6.38598	10.1554	9.28624
Current acct	-41.235	3536.28	2271.86
Current A/GDP	-0.0049	0.91142	0.56767

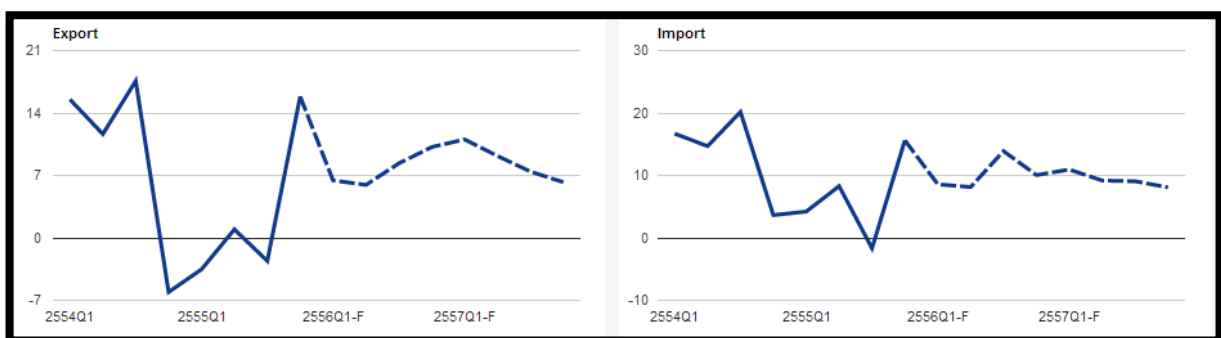
รูปที่ 10 ตารางแสดงผลการพยากรณ์ด้วยตนเองภายใต้สถานการณ์ปกติ

รูปที่ 11 กราฟแสดงผลการพยากรณ์ค่า GDP และ อัตราเงินเฟ้อทั่วไป

รูปที่ 12 กราฟแสดงผลการพยากรณ์ค่า อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานและอัตราแลกเปลี่ยน

รูปที่ 13 กราฟแสดงผลการพยากรณ์มูลค่าการส่งออกและมูลค่าการนำเข้า

พิจารณาค่า GDP กรณีนี้เศรษฐกิจจะเติบโตร้อยละ 5.7 4.9 และ 6.2 ในปี 2555 2556 และ 2557 ตามลำดับ

2. สถานการณ์ไม่ปกติด้านดีกว่าที่คาดหมาย หากผู้เข้าชมเว็บไซต์คาดว่าเศรษฐกิจในปี 2556-2557 จะดีกว่าที่คาดการณ์ในกรณีพื้นฐานทั้งหมด จะมีค่าพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคเช่นไร สามารถเลือก Scenario แบบที่ 3 ในทุกปัจจัยแสดงได้ดังนี้

การพยากรณ์เศรษฐกิจด้วยตนเอง				
Parameters Name	Select Scenario	2555	2556	2557
ตัวแปรที่ 1 การใช้จ่ายของรัฐบาลด้านการบริโภค	แบบที่ 3 ▼	7.31	5.29	5.7
สถานการณ์ 1.3 รัฐบาลมีการเบิกจ่ายงบประมาณด้านการบริโภคสูงกว่าค่าเฉลี่ยในช่วง 10 ปีที่ผ่านมาอย่างต่อเนื่องตามโดยการเพิ่มรายจ่ายตามโครงการต่างๆ ทำให้การบริโภคภาครัฐเพิ่มสูงขึ้นจากปกติ โดยขยายตัวร้อยละ 5.3 และ 5.8 ตามลำดับ				
ตัวแปรที่ 2 การใช้จ่ายของรัฐบาลการลงทุน	แบบที่ 3 ▼	8.84	18.35	18.03
สถานการณ์ 2.3 รัฐบาลมีการเบิกจ่ายงบประมาณด้านการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน เช่น รถไฟฟ้า ระบบชลประทาน ได้ดีและเร็วกว่าที่ตั้งไว้ เนื่องจากสามารถเร่งรัดการจัดทำโครงการและการเบิกจ่าย และมีการขยายงบลงทุนเพิ่มเติมตามพรบ.เงินกู้ 2 ล้านล้านบาทได้อย่างรวดเร็ว ส่งผลให้รายจ่ายเพื่อการลงทุนภาครัฐในปี 2556 และ 2557 ขยายตัวเพิ่มเป็นร้อยละ 18.3 และ 18.0 ตามลำดับ				
ตัวแปรที่ 3 การปรับอัตราดอกเบี้ยนโยบายการเงิน	แบบที่ 3 ▼	-29	16.52	18.66
สถานการณ์ 3.3 ธนาคารแห่งประเทศไทยปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยนโยบาย (RP1) เป็นร้อยละ 3.5 และ 4.5 ในปี 2556 และ 2557 เนื่องจากต้องการควบคุมปัญหาฟองสบู่ในภาคอสังหาริมทรัพย์ และอัตราเงินเฟ้อปรับสูงขึ้นอย่างไม่ได้คาดหมาย				
ตัวแปรที่ 4 มูลค่าการค้าโลก	แบบที่ 3 ▼	108.9	126	156.5
สถานการณ์ 4.3 เศรษฐกิจโลกค่อยๆ ปรับตัวดีขึ้นกว่าที่คาดการณ์ไว้ โดยเฉพาะสหรัฐฯ ทำให้มูลค่าการค้าโลกในปี 2556 และ 2557 ขยายตัวร้อยละ 15.9 และ 17.9 ซึ่งอยู่ในระดับสูงเหมือนในอดีตที่เศรษฐกิจโลกมีการเติบโต				
ตัวแปรที่ 5 ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก	แบบที่ 3 ▼	2.75	3.5	4.5
สถานการณ์ 5.3 ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกปรับตัวเร็วขึ้นกว่าที่คาดการณ์เนื่องจากเศรษฐกิจโลกที่ฟื้นตัวเร็ว และเกิดปัญหาการเมืองในตะวันออกกลางทำให้อุปทานพลังงานปรับตัวลดลง ราคาน้ำมันดิบเฉลี่ยในปี 2556 และ 2557 อยู่ที่ 126 และ 156 ดอลลาร์ต่อบาร์เรล				
Ok				

รูปที่ 13 ตารางแสดงสถานการณ์ที่ 3 จากการพยากรณ์เศรษฐกิจด้วยตนเอง

ข้อสมมติของ Scenario แบบที่ 3 มีดังนี้

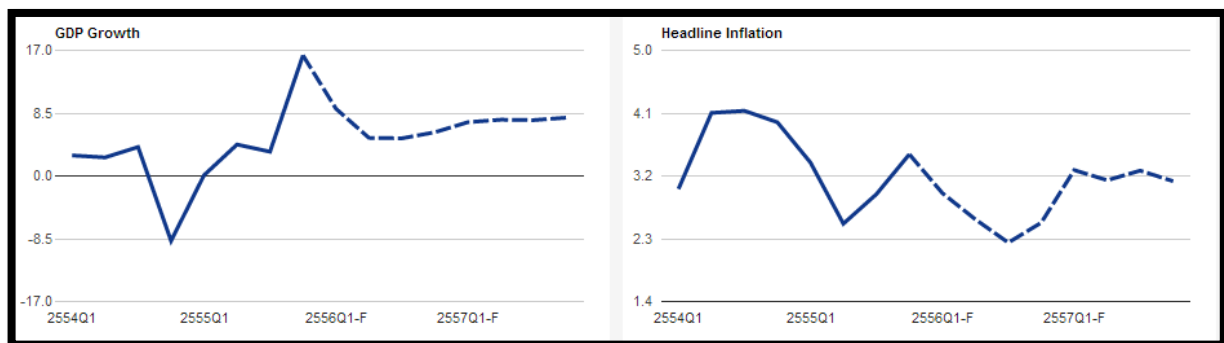
- 1.6) **การใช้จ่ายของรัฐบาลด้านการบริโภค** รัฐบาลมีการเบิกจ่ายงบประมาณด้านการบริโภคสูงกว่าค่าเฉลี่ยในช่วง 10 ปีที่ผ่านมาอย่างต่อเนื่องตามโดยการเพิ่มรายจ่ายตามโครงการต่างๆ ทำให้การบริโภคภาครัฐเพิ่มสูงขึ้นจากปกติ โดยขยายตัวร้อยละ 5.3 และ 5.8 ตามลำดับ
- 1.7) **การใช้จ่ายของรัฐบาลการลงทุน** รัฐบาลมีการเบิกจ่ายงบประมาณด้านการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน เช่น รถไฟฟ้า ระบบชลประทาน ได้ดีและเร็วกว่าที่ตั้งไว้ เนื่องจากสามารถเร่งรัดการจัดทำโครงการและการเบิกจ่าย และมีการขยายงบลงทุนเพิ่มเติมตามพรบ.เงินกู้ 2 ล้านล้านบาทได้อย่างรวดเร็ว ส่งผลให้รายจ่ายเพื่อการลงทุนภาครัฐในปี 2556 และ 2557 ขยายตัวเพิ่มเป็นร้อยละ 18.3 และ 18.0 ตามลำดับ
- 1.8) **การปรับอัตราดอกเบี้ยนโยบายการเงิน** ธนาคารแห่งประเทศไทยปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยนโยบาย (RP1) เป็นร้อยละ 3.5 และ 4.5 ในปี 2556 และ 2557 เนื่องจากต้องการควบคุมปัญหาอัตราเงินเฟ้อปรับสูงขึ้นอย่างไม่ได้คาดหมาย

- 1.9) **มูลค่าการค้าโลก** เศรษฐกิจโลกค่อยๆ ปรับตัวดีเร็วกว่าที่คาดการณ์เรื่อยๆ โดยเฉพาะสหรัฐฯ ทำให้มูลค่าการค้าโลกในปี 2556 และ 2557 ขยายตัวร้อยละ 15.9 และ 17.9 ซึ่งอยู่ในระดับสูงเหมือนในอดีตที่เศรษฐกิจโลกมีการเติบโตดี
- 1.10) **ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก** ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกปรับตัวเร็วกว่าที่คาดการณ์เนื่องจากเศรษฐกิจโลกฟื้นตัวเร็ว และเกิดปัญหาการเมืองในตะวันออกกลางทำให้อุปทานพลังงานปรับตัวลดลงราคาน้ำมันดิบเฉลี่ยในปี 2556 และ 2557 อยู่ที่ 126 และ 156 ดอลลาร์ต่อบาร์เรล

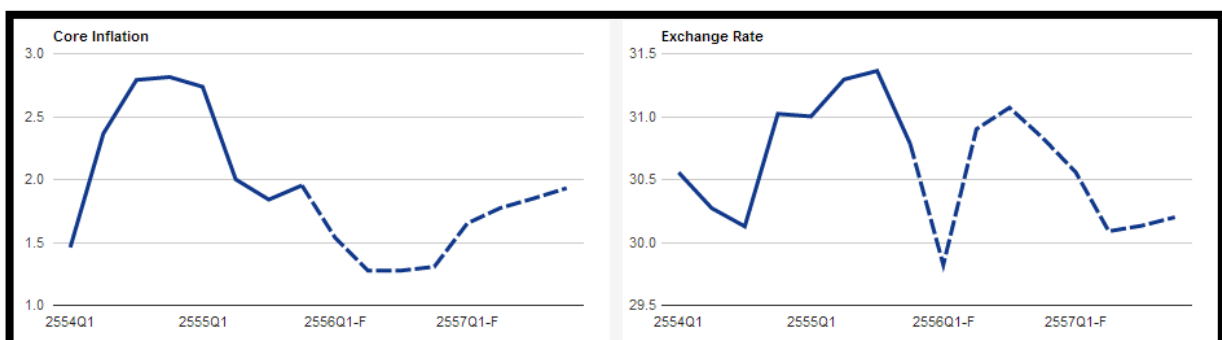
เมื่อเลือกสถานการณ์แล้วระบบจะเสนอผลพยากรณ์เป็นตารางและกราฟดังนี้

Parameters	2555	2556	2557
GDP	5.73219	6.28194	7.57982
Head infla	3.08747	2.57423	3.20463
Core infla	2.12975	1.34857	1.80183
Exch	31.1103	30.6558	30.2451
Pri-con	6.16237	4.81260	5.37330
Pri-inv	15.6841	15.1500	13.9087
Export	2.19781	9.90819	10.7685
Import	6.38598	12.8822	12.0482
Current acct	-41.235	2382.19	-603.62
Current A/ GDP	-0.0049	0.57573	-0.1189

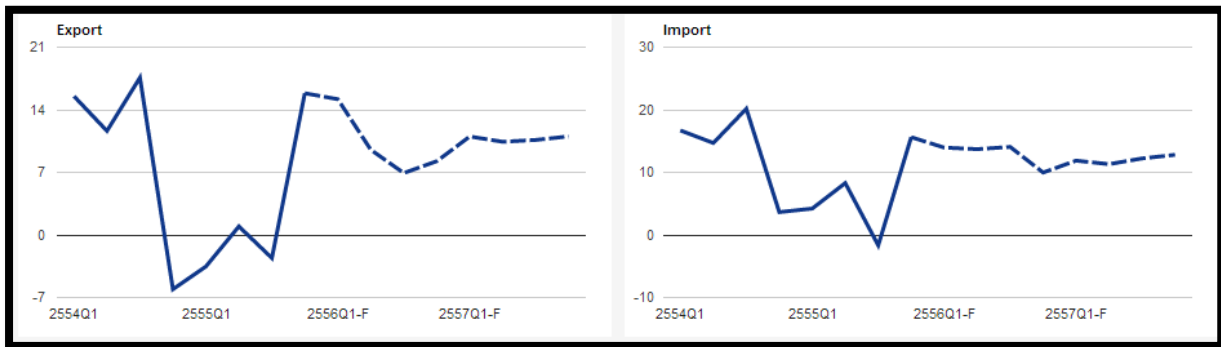
รูปที่ 14 ตารางแสดงผลการพยากรณ์ด้วยตนเองภายใต้สถานการณ์ไม่ปกติ ด้านดี

รูปที่ 15 กราฟแสดงผลการพยากรณ์ค่า GDP และ อัตราเงินเฟ้อทั่วไป

รูปที่ 16 กราฟแสดงผลการพยากรณ์ค่า อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานและอัตราแลกเปลี่ยน

รูปที่ 17 กราฟแสดงผลการพยากรณ์มูลค่าการส่งออกและมูลค่าการนำเข้า

พิจารณาว่า GDP กรณีนี้เศรษฐกิจจะเติบโตร้อยละ 5.7 6.2 และ 7.5 ในปี 2555 2556 และ 2557 ตามลำดับ

3. สถานการณ์ด้านต่ำกว่าที่คาดหมาย หากผู้เข้าชมเว็บไซต์คาดว่าเศรษฐกิจในปี 2556-2557 จะต่ำกว่าที่คาดการณ์ในกรณีพื้นฐานทั้งหมด จะมีค่าพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคเช่นไร สามารถเลือก Scenario แบบที่ 1 ในทุกปัจจัยแสดงได้ดังนี้

การพยากรณ์เศรษฐกิจด้วยตนเอง				
Parameters Name	Select Scenario	2555	2556	2557
ตัวแปรที่ 1 การใช้จ่ายของรัฐบาลด้านการบริโภค	แบบที่ 1	7.31	1.51	1.9
สถานการณ์ 1.1 รัฐบาลมีการเบิกจ่ายงบประมาณด้านการบริโภคต่ำกว่าปกติเนื่องจากปัญหาเสถียรภาพของรัฐบาล หรือการขาดกระแสเงินสดสภาพคล่องของรัฐบาลทำให้การเบิกจ่ายล่าช้า ส่งผลให้รายจ่ายเพื่อการบริโภคภาครัฐปรับตัวลดลงจากร้อยละ 7.3 ในปี 2555 เป็นร้อยละ 1.5 และ 1.9 ในปี 2556 และ 2557 ซึ่งเป็นการขยายตัวที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย				
ตัวแปรที่ 2 การใช้จ่ายของรัฐบาลการลงทุน	แบบที่ 1	8.84	5.44	4.94
สถานการณ์ 2.1 รัฐบาลมีการเบิกจ่ายงบประมาณด้านการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน เช่น รถไฟฟ้า ระบบชลประทาน ล่าช้ากว่าที่คิดไว้ เนื่องจากความล่าช้าในการประมูลงานและการก่อสร้าง และการจัดหาแหล่งเงินได้น้อยกว่าที่ประมาณการไว้ ส่งผลให้รายจ่ายเพื่อการลงทุนภาครัฐปรับตัวลดลงจากร้อยละ 8.8 ในปี 2555 เป็นร้อยละ 5.3 และ 5.7 ในปี 2556 และ 2557 ซึ่งเป็นการขยายตัวที่ต่ำกว่าที่ประเมินตามแผนงานการลงทุนที่วางไว้				
ตัวแปรที่ 3 การปรับอัตราดอกเบี้ยนโยบายการเงิน	แบบที่ 1	-2.9	7.26	9.57
สถานการณ์ 3.1 ธนาคารแห่งประเทศไทยปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบาย (RPI) ลงจากร้อยละ 2.75 เป็นร้อยละ 2.0 ในปี 2556 และ 2557 เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจและลดแรงกดดันจากเงินทุนไหลเข้าซึ่งส่งผลต่อค่าเงินบาท				
ตัวแปรที่ 4 มูลค่าการค้าโลก	แบบที่ 1	108.9	111.7	116.3
สถานการณ์ 4.1 เศรษฐกิจโลกปรับตัวต่ำกว่าที่คาดการณ์เนื่องจากเศรษฐกิจสหรัฐฯ และยุโรปที่ต่ำกว่าที่คาดการณ์โดยมูลค่าการค้าโลกในปี 2556 และ 2557 ขยายตัวร้อยละ 7.3 และ 9.6 ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยในอดีต				
ตัวแปรที่ 5 ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก	แบบที่ 1	2.75	2	2
สถานการณ์ 5.1 ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกค่อยๆ ปรับตัวขึ้น เนื่องจากเศรษฐกิจโลกมีการฟื้นตัวขึ้น และมีการปรับปรุงเทคโนโลยีด้านพลังงานทำให้สามารถผลิตพลังงานทดแทนได้มากขึ้น ส่งผลให้ราคาน้ำมันดิบปรับตัวขึ้นกว่าในปี 2555 โดยเพิ่มขึ้นจากปี 2555 ซึ่งอยู่ที่ 109 ดอลลาร์ต่อบาร์เรล เป็น 112 และ 116 ดอลลาร์ต่อบาร์เรล ในปี 2556 และ 2557 อยู่ที่ 120 และ 129 ดอลลาร์ต่อบาร์เรล				
Ok				

รูปที่ 18 ตารางแสดงสถานการณ์ที่ 1 จากการพยากรณ์เศรษฐกิจด้วยตนเอง

ข้อสมมติของ Scenario แบบที่ 1 มีดังนี้

- 1) การใช้จ่ายของรัฐบาลด้านการบริโภค รัฐบาลมีการเบิกจ่ายงบประมาณด้านการบริโภคต่ำกว่าปกติ เนื่องจากปัญหาเสถียรภาพของรัฐบาล หรือการขาดกระแสเงินสดสภาพคล่องของรัฐบาลทำให้การ

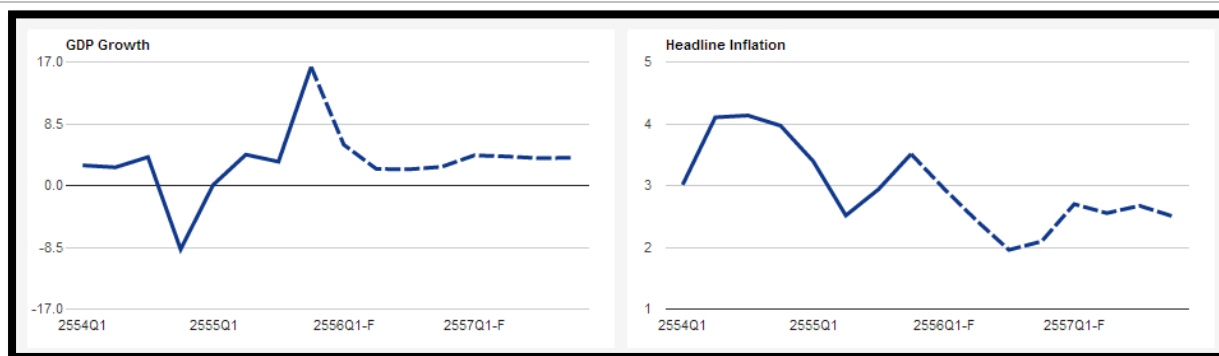
เบิกจ่ายล่าช้า ส่งผลให้รายจ่ายเพื่อการบริโภคภาครัฐปรับตัวลดลงจากร้อยละ 7.3 ในปี 2555 เป็นร้อยละ 1.5 และ 1.9 ในปี 2556 และ 2557 ซึ่งเป็นการขยายตัวที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

- 2) **การใช้จ่ายของรัฐบาลด้านการลงทุน** รัฐบาลมีการเบิกจ่ายงบประมาณด้านการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน เช่น รถไฟฟ้า ระบบชลประทาน ล่าช้ากว่าที่ตั้งไว้ เนื่องจากความล่าช้าในการประมูลงานและการก่อสร้าง และการจัดหาแหล่งเงินได้น้อยกว่าที่ประมาณการไว้ ส่งผลให้รายจ่ายเพื่อการลงทุนภาครัฐปรับตัวลดลงจากร้อยละ 8.8 ในปี 2555 เป็นร้อยละ 5.3 และ 5.7 ในปี 2556 และ 2557 ซึ่งเป็นการขยายตัวที่ต่ำกว่าที่ประเมินตามแผนงานการลงทุนที่วางไว้
- 3) **การปรับอัตราดอกเบี้ยนโยบายการเงิน** ธนาคารแห่งประเทศไทยปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบาย (RP1) ลงจากร้อยละ 2.75 เป็นร้อยละ 2.0 ในปี 2556 และ 2557 เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจและลดแรงกดดันจากเงินทุนไหลเข้าซึ่งส่งผลต่อค่าเงินบาท
- 4) **มูลค่าการค้าโลก** เศรษฐกิจโลกปรับตัวดีขึ้นกว่าที่คาดการณ์เนื่องจากเศรษฐกิจสหรัฐฯ และยุโรปฟื้นตัวขึ้นกว่าที่คาดการณ์โดยมูลค่าการค้าโลกในปี 2556 และ 2557 ขยายตัวร้อยละ 7.3 และ 9.6 ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยในอดีต
- 5) **ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก** ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกค่อยๆ ปรับตัวขึ้นๆ เนื่องจากเศรษฐกิจโลกมีการฟื้นตัวขึ้น และมีการปรับปรุงเทคโนโลยีด้านพลังงานทำให้สามารถผลิตพลังงานทดแทนได้มากขึ้น ส่งผลให้ราคาน้ำมันดิบปรับตัวขึ้นกว่าในปี 2555 น้อยมาก โดยเพิ่มขึ้นจากปี 2555 ซึ่งอยู่ที่ 109 ดอลลาร์ต่อบาร์เรล เป็น 112 และ 116 ดอลลาร์ต่อบาร์เรล ในปี 2556 และ 2557 อยู่ที่ 120 และ 129 ดอลลาร์ต่อบาร์เรล

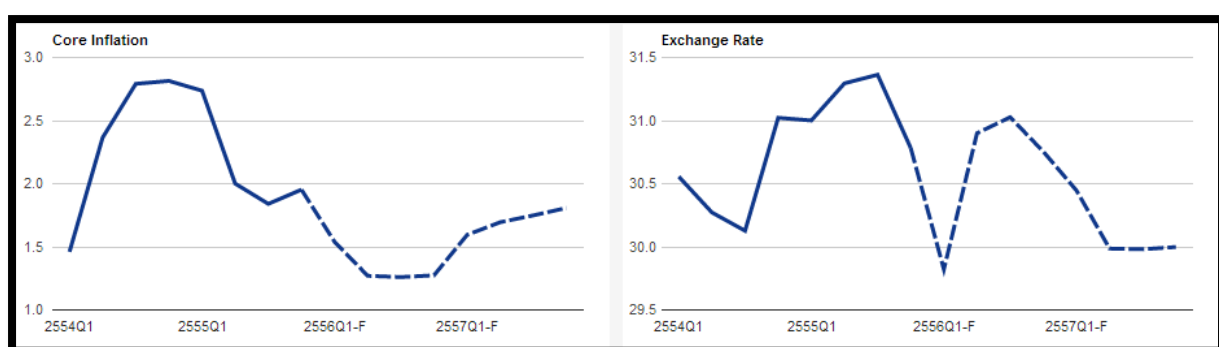
เมื่อเลือกสถานการณ์แล้วระบบจะเสนอผลพยากรณ์เป็นตารางและกราฟดังนี้

Parameters	2555	2556	2557
GDP	5.73219	3.14395	3.92778
Head infla	3.08747	2.35653	2.60632
Core infla	2.12975	1.33528	1.71194
Exch	31.1103	30.6256	30.1028
Pri-con	6.16237	3.09179	2.71864
Pri-inv	15.6841	9.71503	7.24976
Export	2.19781	4.12770	5.12337
Import	6.38598	6.10856	4.91919
Current acct	-41.235	3981.52	5943.82
Current A/GDP	-0.0049	1.03559	1.53089

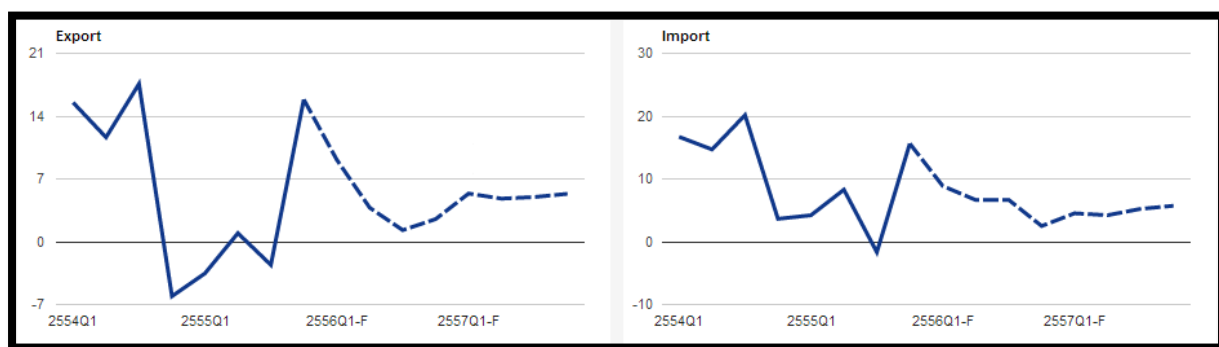
รูปที่ 19 ตารางแสดงผลการพยากรณ์ด้วยตนเองภายใต้สถานการณ์ไม่ปกติ ด้านราย

รูปที่ 20 กราฟแสดงผลการพยากรณ์ค่า GDP และ อัตราเงินเฟ้อทั่วไป

รูปที่ 21 กราฟแสดงผลการพยากรณ์ค่า อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานและอัตราแลกเปลี่ยน

รูปที่ 22 กราฟแสดงผลการพยากรณ์มูลค่าการส่งออกและมูลค่าการนำเข้า

พิจารณาค่า GDP กรณีนี้เศรษฐกิจจะเติบโตร้อยละ 5.7 3.1 และ 3.9 ในปี 2555 2556 และ 2557 ตามลำดับ

นอกจากนี้ยังสามารถเลือกสถานการณ์ของปัจจัยต่างๆที่แตกต่างกันได้ เช่น นโยบายการคลังส่งผลด้านดี แต่มีแรงกดดันจากภาคต่างประเทศโดยเงินทุนไหลเข้ามากส่งผลให้ค่าเงินบาทอ่อนค่า ทำให้มีผลต่อการส่งออก ลดลงได้ และเศรษฐกิจจะเป็นอย่างไรจากผลของสถานการณ์เหล่านั้น เป็นต้น

จากตัวอย่างการพยากรณ์เศรษฐกิจด้วยตนเองโดยแบบจำลองเศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องติดตามภาวะเศรษฐกิจและต้องการคาดการณ์เศรษฐกิจในอนาคตเพื่อประโยชน์ในการดำเนินธุรกิจ การทำธุรกรรมต่างๆในชีวิตประจำวันได้สามารถเข้าถึงการพยากรณ์

เศรษฐกิจที่ถูกต้องตามหลักวิชาการและพิจารณาปัจจัยมหภาคต่างๆรอบด้านเป็นผลให้การพยากรณ์มีความถูกต้องแม่นยำมากกว่าการคาดคะเนส่วนบุคคลโดยอาศัยข้อมูลข่าวสารที่อาจไม่ครอบคลุมและครบทุกด้าน เป็นต้น

2.4 Facebook Fanpage: www.facebook.com/NIDAMacroForecast

การเผยแพร่ผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาค การวิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยง และข้อมูลอื่นๆ ที่สำคัญ เช่น ผลการพยากรณ์ของหน่วยงานต่างๆ มีวัตถุประสงค์เช่นเดียวกับการนำเสนอผ่านเว็บไซต์ แต่การสร้าง Facebook Fanpage เน้นที่ความรวดเร็วในการนำเสนอข้อมูลโดยเฉพาะข่าวสารเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องเป็นวัตถุประสงค์หลัก อย่างไรก็ตาม Facebook Fanpage ได้ครอบคลุมการนำเสนอข้อมูลดังต่อไปนี้

- 1) การนำเสนอผลการพยากรณ์โดยตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- 2) การนำเสนอข่าวผลการพยากรณ์ของหน่วยงานต่างๆ เช่น การพยากรณ์อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจหรือจีดีพีของธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นต้น
- 3) รายงานการประกาศตัวเลขเศรษฐกิจของหน่วยงานต่างๆ เช่น การปรับเพิ่ม/ลดอัตราดอกเบี้ยของกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) การประกาศข้อมูลตัวเลขการส่งออกโดยกระทรวงพาณิชย์ เป็นต้น
- 4) รวบรวมงานวิจัย บทวิเคราะห์ และข่าวสารที่เกี่ยวข้องหรือน่าสนใจ เช่น รายการการวิเคราะห์เสถียรภาพทางการเงินของโลก (Global Financial Stability Report) โดย IMF เป็นต้น

รูปที่ 23 Facebook Fanpage “NIDA Macro Forecast”

3. สรุปภาพรวมการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคไทย

ในปี 2556 ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เศรษฐกิจมหภาคและพยากรณ์ตัวเลขเศรษฐกิจโดยใช้ตัวแบบเศรษฐกิจมหภาคของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ทั้งสิ้น 4 ครั้ง โดยการวิเคราะห์และผลการพยากรณ์ในแต่ละครั้งได้มีการเผยแพร่ผ่านช่องทางต่างๆ ดังต่อไปนี้

3.1 การวิเคราะห์และพยากรณ์ครั้งที่ 1/2556

วันที่	รายละเอียด	ช่องทาง
7 มกราคม 2556	นำเสนอบทความสำหรับคอลัมน์ทันเศรษฐกิจ หัวข้อ “แนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี2556”	หนังสือพิมพ์โพสทูเดย์
22มีนาคม 2556	นำเสนองานสัมมนาทิศทางเศรษฐกิจไทยปี 2556	งาน สัมมนา Sheraton Grande

3.2 การวิเคราะห์และพยากรณ์ครั้งที่ 2/2556

วันที่	รายละเอียด	ช่องทาง
8 เมษายน2556	นำเสนอบทความสำหรับคอลัมน์ทันเศรษฐกิจ หัวข้อ “แนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี 2556 – 2557 และปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญ”	หนังสือพิมพ์โพสทูเดย์
11 เมษายน 2556	สนทนาสำหรับรายการ Guru Talk ในหัวข้อ “แนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี 2556 - 2557 NIDA Macro Forecast”	สถานีโทรทัศน์ Money Channel
22เมษายน2556	นำเสนอบทความสำหรับคอลัมน์ทันเศรษฐกิจ หัวข้อ “ผลกระทบของนโยบายการเงิน-การคลังต่อเศรษฐกิจไทยในปี 2555-2556”	หนังสือพิมพ์โพสทูเดย์
30พฤษภาคม2556	สนทนาสำหรับรายการ Guru Talkในหัวข้อ “ผลกระทบของการลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายจากกลไกการส่งผ่านนโยบายการเงิน”	สถานีโทรทัศน์ Money Channel

3.3 การวิเคราะห์และพยากรณ์ครั้งที่ 3/2556

วันที่	รายละเอียด	ช่องทาง
9กันยายน 2556	นำเสนอบทความ หัวข้อ “บทบาทของนโยบายการเงินต่อการคาดการณ์เงินเฟ้อ”	หนังสือพิมพ์โพสทูเดย์
26 กันยายน 2556	การแถลงข่าว NIDA’s Thailand Roadmap Series#1 “เศรษฐกิจไทยโดยนิต้าโมเดล: เศรษฐกิจไทยในโค้งสุดท้ายไตรมาสที่ 4 ปี 2556และความหวังในปี 2557”	งานสัมมนา NIDA’s Thailand Roadmap Series#1 สถานีโทรทัศน์ Money Channel

3.4 การวิเคราะห์และพยากรณ์ครั้งที่ 4/2556

วันที่	รายละเอียด	ช่องทาง
11 พฤศจิกายน	นำเสนอบทความ หัวข้อ “ปัจจัยเสี่ยง	หนังสือพิมพ์โพสทูเดย์

2556	เศรษฐกิจไทยโค้งสุดท้ายปี 2556”	
24 ธันวาคม 2556	ให้สัมภาษณ์รายการช่วง Morning News ในหัวข้อ “แนวโน้มเศรษฐกิจไทยในปี 2557จาก NIDA Macro Model”	สถานีโทรทัศน์ Money Channel

4. บทสรุปและผลสัมฤทธิ์จากการเผยแพร่ผลการพยากรณ์เศรษฐกิจมหภาคไทย

เนื่องจากโครงการวิจัยนี้มีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ผ่านช่องทาง 4 ช่องทางหลักคือ งานสัมมนา สื่อโทรทัศน์และสิ่งพิมพ์ เว็บไซต์ และ Facebook fanpage หากแต่การประเมินผลสัมฤทธิ์ในการเข้าถึงผู้ชมและผลตอบรับจากผู้ชมผ่านสื่อโทรทัศน์และสิ่งพิมพ์ สามารถทำได้ยาก นอกจากนี้ เนื่องจากในการจัดสัมมนาไม่ได้เป็นเพื่อนำเสนอผลงานของโครงการวิจัยนี้เพียงโครงการเดียวจึงสามารถประเมินผลสัมฤทธิ์ได้จำกัด ดังนั้น จากข้อจำกัดที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงดำเนินการวัดผลสัมฤทธิ์ของการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ผ่านช่องทางเว็บไซต์ และ Facebook fanpage โดยวัดจากจำนวนผู้ชม และจำนวนผู้เป็นสมาชิกหรือผู้ติดตาม (จำนวนผู้ที่กด like ใน Facebook Fanpage) ซึ่งได้ผลสรุปดังนี้

4.1 เว็บไซต์ NIDA Macro Forecast

เว็บไซต์ NIDA Macro Forecast จัดทำขึ้นและเริ่มประชาสัมพันธ์ในเดือนมีนาคม 2555 โดยในระยะเวลา 25เดือนได้มีจำนวนผู้เยี่ยมชมรวมทั้งสิ้น 16,801คน (ณ วันที่ 30เมษายน2557) เพิ่มขึ้นจากในปี 2556 จำนวน 11,065 คน ซึ่งขณะนั้นมีจำนวนผู้เยี่ยมชมทั้งสิ้น 5,736 คน โดยส่วนที่มีผู้เข้าชมมากที่สุดได้แก่ ส่วนรายงานผลการพยากรณ์เศรษฐกิจด้วยตัวแบบ NIDA-QMM รองลงมาคือ ส่วนรวบรวมผลพยากรณ์และบทวิเคราะห์จากหน่วยงานต่างๆ

4.2. Facebook Fanpage

Facebook Fanpage “NIDA Macro Forecast” จัดทำขึ้นและเริ่มประชาสัมพันธ์ในเดือนมีนาคม 2555 โดยในระยะเวลา 25เดือนได้มีจำนวนสมาชิกรวมทั้งสิ้น727คน (ณ วันที่ 30เมษายน 2557) เพิ่มขึ้นจากในปี 2556 จำนวน 419 คน ซึ่งขณะนั้นมีสมาชิก Fanpage ทั้งสิ้น 308 คน

รูปที่ 24 ข้อมูลเพศและอายุของผู้ที่ถูกใจ (Like) Facebook Fanpage

รูปที่ 25 ข้อมูลผู้ที่เข้าถึง Facebook Fanpage ระหว่างวันที่ 16 ธันวาคม 2555 – 30 เมษายน 2557

ภาพรวม	คนที่ถูกใจ	การเข้าถึง	คนที่เคยมาที่นี่	โพสต์	ผู้คน
ประเทศไทย	177	Bangkok, Thailand	151	ไทย	84
อินเดีย	2	Chiang Mai, Thailand	4	อังกฤษ (สหรัฐ)	84
เปอร์โตริโก	1	Samut Prakan, Thailand	3	อังกฤษ (สหรัฐ)	14
ลาว	1	Nonthaburi, Thailand	2		
สหรัฐอเมริกา	1	Pattaya, Chon Buri, T...	2		
		Pathum Thani, Thailand	1		
		Had Yai, Songkhla, T...	1		
		Chang Rai, Chiang R...	1		
		Bastar, Chhattisgarh, I...	1		
		Hat Yai, Songkhla, Th...	1		
		Chiang Rai, Thailand	1		
		Savannakhet, Laos	1		
		Phra Nakhon Si Ayutt...	1		
		Nakhon Pathom, Thail...	1		
		Catano, Puerto Rico	1		

รูปที่ 26 ข้อมูลแสดงแหล่งที่มาของผู้ที่เข้าถึง Facebook Fanpage ระหว่างวันที่ 16 ธันวาคม 2555 – 30 เมษายน 2557

จากการประเมินผลการประชาสัมพันธ์พบสิ่งที่น่าสนใจคือ การนำเสนอผลการพยากรณ์และประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทาง Facebook Fanpage สามารถทำได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว รวมทั้งยังสามารถเข้าถึงสมาชิกได้หลากหลายและเป็นวงกว้าง นอกจากนี้ยังช่วยลดข้อจำกัดหลายประการ เช่น การเดินทางเข้าร่วมงานสัมมนา (ดังจะเห็นได้จากรูปที่ 26 แสดงถึงแหล่งที่มาของผู้สนใจข้อมูลทั้งในกรุงเทพและต่างจังหวัด ตลอดจนผู้สนใจจากต่างประเทศ) ผู้สนใจที่ไม่ได้รับข่าวสารผ่านรายการ Money Channel หรือหนังสือพิมพ์โพสทูเดย์ เป็นต้น ซึ่งช่องทางดังกล่าวถือว่ามีความคุ้มค่า เนื่องจากเป็นช่องทางที่มีต้นทุนต่ำแต่ให้ผลสัมฤทธิ์ที่สูงอย่างไรก็ตาม ช่องทางดังกล่าวได้มีข้อจำกัดคือ ผู้สนใจต้องมีความคุ้นเคยกับเทคโนโลยี (Digital literacy) ในระดับสูงและมีการใช้ Social network (ในที่นี้คือ มีบัญชี Facebook) ดังจะเห็นได้จากรูปที่ 25 ที่แสดงช่วงอายุของผู้ใช้ส่วนใหญ่อยู่

ระหว่าง 18 – 34 ปี นอกจากนี้ จากสถิติที่รายงานใน Facebook Fanpage พบว่า ผู้ที่เข้าถึงส่วนใหญ่เข้าถึงผ่านโทรศัพท์มือถือ สำหรับผู้ที่สนใจที่ไม่ได้ใช้ Social network ยังสามารถรับข่าวสารผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่น เช่น เว็บไซต์ เป็นต้น

ในอนาคต ผู้วิจัยได้วางแผนที่จะเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์อื่นๆ เพิ่มเติม อาทิ การส่งบทวิเคราะห์หรือรายงานบทสรุปผู้บริหารไปยังผู้สนใจผ่าน email ซึ่งมีการเก็บรวบรวมจากคลังข้อมูลประวัติผู้เข้าร่วมงานสัมมนา ตลอดจนการเผยแพร่ผ่านกลุ่มศิษย์เก่า เพื่อเพิ่ม reputation และสร้าง brand recognition ตลอดจนการเพิ่มโอกาสในการเข้าร่วมงานสัมมนาระดับชาติ เช่น งานครบรอบวันสถาปนาสถาบัน เป็นต้น

นอกจากนี้ ผู้เขียนได้เล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาเว็บไซต์ Nida Macro Forecast เพื่อเป็นฐานข้อมูลการรวบรวมผลการพยากรณ์และการรายงานตัวเลขเศรษฐกิจของหน่วยงานต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยในอนาคต ตลอดจนเป็นศูนย์รวมข้อมูลที่ครบถ้วนซึ่งช่วยอำนวยความสะดวกแก่ผู้ที่ต้องการนำไปใช้ต่อ นอกจากนี้ ในส่วน “การสร้างผลการพยากรณ์ด้วยตนเอง” นั้น สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนได้ กล่าวคือ สามารถแสดงตัวอย่างถึงผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงหรือการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจที่มีผลต่อตัวแปรเศรษฐกิจมหภาคที่สำคัญ เช่น ผลกระทบของมูลค่าการส่งออกต่อจีดีพี เป็นต้น ซึ่งการส่งเสริมและเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เรียนรู้ผ่านแบบจำลองเศรษฐกิจมหภาค (Macro econometric model) ซึ่งเป็นตัวแบบขนาดใหญ่ที่มีความซับซ้อนสูง จะช่วยพัฒนาทักษะในการวิเคราะห์ ตลอดจนช่วยต่อยอดหรือขยาย (extend) ขอบเขตของทำวิจัยหรือการค้นคว้าอิสระของนักศึกษาได้